

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-125-13

Druk nr 2149
Warszawa, 14 lutego 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw z projektami aktów wykonawczych.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190 oraz z 2013 r. poz. 984) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) produkty naftowe:

- a) kondensat gazu ziemnego (NGL),
- b) półprodukty rafineryjne,
- c) inne węglowodory,
- d) gaz rafineryjny nieskroplony,
- e) etan,
- f) gaz płynny (LPG),
- g) benzyny silnikowe,
- h) benzyny lotnicze,
- i) paliwa typu benzyny do silników odrzutowych,
- j) paliwa typu nafty do silników odrzutowych,
- k) inne nafty,
- l) oleje napędowe,
- m) lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe,
- n) ciężkie oleje opałowe,
- o) benzyny lakowe i przemysłowe,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz ustawę z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych.

²⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9).

- p) smary,
- q) asfalty,
- r) parafiny,
- s) koks naftowy,
- t) pozostałe produkty
 - określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.);”
- b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
 - „2a) ekwiwalent ropy naftowej – wyrażoną w tonach ilość ropy naftowej lub produktów naftowych przeliczoną przez zastosowanie odpowiednich współczynników;”
- c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) paliwa – produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f–n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość;”
- d) uchyla się pkt 4 i 5,
- e) dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
 - „5a) dodatki – związki inne niż węglowodory dodawane do paliw lub mieszane z paliwami w celu zmiany ich właściwości oraz biokomponenty w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164);”
- f) uchyla się pkt 6,
- g) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
 - „8) produkcja paliw – wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich;”

- h) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:
„15a) międzynarodowy bunkier morski – ilość paliwa dostarczonego statkom pod wszystkimi banderami, prowadzącym morską lub śródlądową żeglugę międzynarodową, z wyjątkiem paliw zużywanych przez:
- a) statki rybackie,
 - b) kutry rybackie,
 - c) łodzie rybackie,
 - d) jednostki sił zbrojnych;”
- i) uchyla się pkt 17,
- j) dodaje się pkt 17a–17c w brzmieniu:
„17a) faktyczne dostawy krajowe brutto – dostawy na rynek krajowy paliw określonych w pkt 2 lit. g–n pochodzących z przywozu oraz produkcji, w tym również z produkcji z surowców krajowych, z wyłączeniem międzynarodowego bunkra morskiego, w poprzednim roku kalendarzowym, obliczone na podstawie danych przekazywanych lub zbieranych w ramach statystyki publicznej, określanych corocznie w programach badań statystycznych statystyki publicznej;
- 17b) zużycie krajowe brutto ekwiwalentu ropy naftowej – iloczyn współczynnika 1,2 i sumy faktycznych dostaw krajowych brutto w poprzednim roku kalendarzowym;
- 17c) średnie dzienne zużycie krajowe brutto ekwiwalentu ropy naftowej – iloraz zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym i liczby dni w poprzednim roku kalendarzowym;”
- k) pkt 18 otrzymuje brzmienie:
„18) producent – przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecającego taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów;”
- l) pkt 20 i 21 otrzymują brzmienie:
„20) pierwszy rok wykonywania działalności gospodarczej – kolejnych dwanaście miesięcy kalendarzowych, począwszy od miesiąca, w którym przedsiębiorca rozpoczął w ramach wykonywanej działalności gospodarczej faktyczną produkcję lub przywóz paliw lub przywóz ropy naftowej;

- 21) interwencyjne uwolnienie zapasów – obniżenie ilości zapasów, o których mowa w art. 3 ust. 2, w wyniku podjęcia działań interwencyjnych, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 i 2;”;
- m) po pkt 21 dodaje się pkt 21a w brzmieniu:
 „21a) zmiana ilości zapasów – dodatnią lub ujemną wielkość odzwierciedlającą zmianę ilości zapasów, o których mowa w art. 3 ust. 2, wynikającą z:
- a) corocznego dostosowania ilości tych zapasów do wymaganego poziomu określonego w art. 3 ust. 3 lub
 - b) wprowadzenia na rynek ropy naftowej lub paliw z tych zapasów w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, lub
 - c) odtwarzania tych zapasów w przypadku ich interwencyjnego uwolnienia;”;
- 2) w art. 3:
- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 „2) agencyjne ropy naftowej i paliw, zwane dalej „zapasami agencyjnymi”, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych, zwaną dalej „Agencją”.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Zapasy interwencyjne powinny zaspokajać zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym, z zastrzeżeniem ust. 4.”;
 - c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
 „3a. Średni dzienny przywóz netto ekwiwalentu ropy naftowej oblicza się na podstawie danych przekazywanych lub zbieranych w ramach statystyki publicznej określanych corocznie w programach badań statystycznych statystyki publicznej, według następującego wzoru:

$$P = \frac{(I \times 0,96) + (S - B) \times 1,065}{R}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P – średni dzienny przywóz netto ekwiwalentu ropy naftowej,

- I – sumę przywozu ropy naftowej oraz produktów naftowych określonych w art. 2 pkt 2 lit. a–c w poprzednim roku kalendarzowym, pomniejszoną o sumę wywozu ropy naftowej oraz tych produktów naftowych w poprzednim roku kalendarzowym, skorygowaną o zmianę ilości ich zapasów w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,
- S – sumę przywozu produktów naftowych określonych w art. 2 pkt 2 lit. d–t w poprzednim roku kalendarzowym, pomniejszoną o sumę wywozu tych produktów naftowych w poprzednim roku kalendarzowym, skorygowaną o zmianę ilości ich zapasów w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4,
- B – międzynarodowy bunkier morski,
- R – liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym.

3b. Przy obliczaniu średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej dodatki uwzględnia się jedynie w przypadku, gdy zostały dodane lub zmieszane z paliwami.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii

– biorąc pod uwagę obowiązujące klasyfikacje towarów, strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Ilość utrzymywanych zapasów interwencyjnych oblicza się według wzoru:

$$Z_i = N \times 0,96 + B \times 1,2$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Z_i – ilość zapasów interwencyjnych wyrażoną w jednostkach wagowych,
- N – ilość zapasów interwencyjnych ropy naftowej wyrażoną w jednostkach wagowych,
- B – ilość zapasów interwencyjnych paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4.”,

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Utrzymywane, w ramach zapasów interwencyjnych, paliwa, o których mowa w ust. 7, mogą być wprowadzone do obrotu, w celu ich wymiany lub zamiany, pod warunkiem że w chwili ich wprowadzenia do obrotu będą spełniały wymagania jakościowe dla poszczególnych okresów roku określone w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”,

g) dodaje się ust. 9–12 w brzmieniu:

„9. Dopuszcza się utrzymywanie, w ramach zapasów interwencyjnych, paliw znajdujących się w końcowym etapie procesu produkcyjnego, przed procesem uszlachetniania, komponowania, barwienia i znakowania.

10. Podmioty, na które nakłada się obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych, zapewniają ich nieograniczoną dyspozycyjność polegającą na braku ograniczeń prawnych i faktycznych, z zastrzeżeniem ust. 11.

11. Podmioty, na które nakłada się obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych, mogą ustanawiać ograniczenia prawne lub faktyczne na zapasach interwencyjnych, pod warunkiem że ustanowione ograniczenia nie uniemożliwiają lub nie utrudniają interwencyjnego uwolnienia tych zapasów w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa oraz w sytuacji konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych.

12. Zapasy interwencyjne utrzymuje się w magazynach, których parametry techniczne oraz parametry techniczne związanych z tymi magazynami systemów przesyłowych i transportowych umożliwiają interwencyjne uwolnienie całości zapasów interwencyjnych zmagazynowanych w danym magazynie, w tym wytlóczenie tych zapasów, w okresie 90 dni, a w przypadku bezzbiornikowego magazynowania ropy naftowej, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r.

– Prawo geologiczne i górnictwo (Dz. U. Nr 163, poz. 981 oraz z 2013 r. poz. 21 i 1238), w okresie 150 dni (dostępność fizyczna).”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Minister właściwy do spraw gospodarki corocznie, w terminie do dnia 15 marca, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”:

1) wielkości:

- a) średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej,
- b) średniego dziennego zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej,
- c) średniej dziennej produkcji netto gazu płynnego (LPG),
- d) średniego dziennego przywozu gazu płynnego (LPG)

– w poprzednim roku kalendarzowym, na podstawie danych statystycznych przekazywanych lub zebranych w ramach badań statystyki publicznej określanych corocznie w programach badań statystycznych statystyki publicznej, oraz

2) wartości współczynników określających gęstość produktów naftowych służących do ich przeliczenia z jednostek objętościowych na jednostki wagowe, stosowanych w danym roku kalendarzowym.”;

4) w art. 5:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Producenci i handlowcy w zależności od przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej, struktury produkcji lub struktury przywozu tworzą zapasy obowiązkowe:

- 1) ropy naftowej;
- 2) paliw.

3. Producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi:

- 1) 76 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2014 r.;
- 2) 68 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 1 stycznia 2015 r.;

- 3) 63 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 marca 2016 r.;
 - 4) 60 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 1 października 2016 r.;
 - 5) 57 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 marca 2017 r.;
 - 6) 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 grudnia 2017 r.”,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3l w brzmieniu:

„3a. Producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) w wielkości odpowiadającej iloczynowi 30 dni i średniej dziennej produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu, zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.

3b. Producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie wielkości produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, z zastrzeżeniem ust. 3c–3f, przy czym:

- 1) w przypadku ropy naftowej – minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w zakresie ropy naftowej oblicza się według wzoru:

$$ZO_r = \left[\frac{P - G - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_r – minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie ropy naftowej wyrażoną w jednostkach wagowych,

- P – wielkość przywozu ropy naftowej i ilość ropy naftowej wprowadzonej na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,
 - G – ilość ropy naftowej wykorzystanej do produkcji paliw w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,
 - O – pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach wagowych,
 - R – liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,
 - H – wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniego dziennego przywozu ropy naftowej, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,
 - W – współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie ropy naftowej, o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1;
- 2) ilość ropy naftowej, oznaczonej symbolem „G”, o której mowa w pkt 1, oblicza się według wzoru:

$$G = P \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- P – wielkość przywozu ropy naftowej i ilość ropy naftowej wprowadzonej na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,
 - U – współczynnik uzysku paliw z ropy naftowej przerobionej przez poszczególnych producentów w poprzednim roku kalendarzowym;
- 3) w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) – minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- ZO_p – minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15 °C (288 °K),
- P – wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15 °C (288 °K) w poprzednim roku kalendarzowym,
- O – pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15 °C (288 °K),
- R – liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,
- H – wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,
- W – współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

3c. Producent dokonuje obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w zakresie ropy naftowej, stosując własne współczynniki uzysku paliw z poprzedniego roku kalendarzowego.

3d. Handlowiec przywożący ropę naftową na rzecz producenta dokonuje obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w zakresie ropy naftowej, stosując współczynniki uzysku paliw producenta, na rzecz którego dokonuje przywozu ropy naftowej, z poprzedniego roku kalendarzowego.

3e. Producent niezwłocznie przekazuje handlowcom przywożącym ropę naftową na jego rzecz pisemne oświadczenie o poziomie współczynnika uzysku paliw z roku poprzedniego.

3f. Do wielkości produkcji, o której mowa w ust. 3b, wlicza się paliwa przetworzone w drodze mieszania paliw lub komponentów.

3g. Producent przetwarzający paliwa poprzez procesy mieszania tworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w ilościach, dla których podstawę obliczeń stanowi suma wielkości przywozu paliwa lub komponentów oraz wielkości dodatków zużytych w procesie uszlachetniania i mieszania, z zastrzeżeniem ust. 3i.

3h. Producent wytwarzający paliwa poprzez przerób ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów, będący równocześnie handlowcem, tworzy zapasy w postaci:

- 1) ropy naftowej – od ilości przywiezionej ropy naftowej, pomniejszonej o masę frakcji wykorzystanych jako surowiec do produkcji paliw, zgodnie z własnym współczynnikiem uzysku paliw;
- 2) paliw – od ilości paliw wyprodukowanych z przywiezionej ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów przywiezionych oraz od ilości paliw sprowadzonych w ramach przywozu – w ilościach obliczonych zgodnie z wzorami, o których mowa w ust. 3b.

3i. Producent paliw, przetwarzający je poprzez procesy mieszania, od których poprzedni krajowy producent lub handlowiec tworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, dla których podstawą obliczeń jest różnica między ilością produktu końcowego i tej ilości paliw, od której zapasy ropy naftowej lub paliw tworzy poprzedni producent lub handlowiec.

3j. Podstawą obliczenia ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, o których mowa w ust. 3i, jest oświadczenie producenta lub handlowca przekazane producentowi, który przeznaczona nabyte paliwa lub ich komponenty do dalszego przetwarzania. Oświadczenie to zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres producenta lub handlowca;
- 2) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), numer identyfikacji podatkowej (NIP) dostawcy paliwa oraz numer akcyzowy, jeżeli takie posiada;

- 3) ilość odsprzedanej ropy naftowej lub paliw, od której producent lub handlowiec dokonujący odsprzedaży paliw utworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw;
- 4) zobowiązanie do utworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw od ilości paliw lub komponentów odsprzedanych w celu dalszego ich przetwarzania.

3k. Producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), o których mowa w ust. 3a, ustalając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie wielkości produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym. Minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$ZO_{LPG} = \left[\frac{P - O}{R} \times 30 \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_{LPG} – minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach wagowych,

P – wielkość produkcji i przywozu gazu płynnego (LPG) oraz ilość gazu płynnego (LPG) wprowadzonego na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

O – pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach wagowych,

R – liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

W – współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

3l. Przy obliczaniu ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw uwzględnia się tylko dodatki dodane lub zmieszane z paliwami.”,

- c) uchyla się ust. 4 i 5,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zasobów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zasobowej, pomniejsza się odpowiednio o ilości:

- 1) ropy naftowej lub paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) paliw przeznaczonych na międzynarodowy bunkier morski,
 - 3) paliw wyprodukowanych z olejów odpadowych,
 - 4) ropy naftowej lub paliw przeznaczonych na odtworzenie zasobów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw,
 - 5) paliw przeznaczonych na zużycie własne przez producenta w procesie technologicznym przerobu ropy,
 - 6) paliw wyprodukowanych z ropy naftowej wydobytej w kraju lub obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej,
 - 7) biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji
- pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 6a.”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów potwierdzających ilości ropy naftowej, paliw lub biokomponentów uprawniające do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zasobów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zasobowej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia kontroli nad zasobami obowiązkowymi ropy naftowej lub paliw oraz konieczność zapewnienia rzetelności obliczeń dokonywanych przez producentów i handlowców, a także możliwość dokonania kontroli poprawności tych obliczeń.”,

f) uchyla się ust. 7,

g) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Utworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw stanowią ich majątek, chyba że z umów,

o których mowa w art. 11 ust. 1 lub w art. 11a ust. 5, wynika, że zapasy te stanowią majątek przyjmującego zlecenie.”,

h) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw dostosowuje się do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych odpowiednio zgodnie z ust. 3b lub 3k oraz liczby dni, o której mowa odpowiednio w ust. 3 albo 3a.”;

5) w art. 6:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Producent i handlowiec, w pierwszym roku wykonywania działalności gospodarczej w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na zasadach określonych w ust. 2, począwszy od 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpił przywóz lub produkcja.

2. Podstawą obliczania wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, dla producenta i handlowca, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) suma wielkości przywozu ropy naftowej lub paliw, lub wielkości produkcji paliw w danym miesiącu i w miesiącach poprzedzających, liczonych od miesiąca, w którym przedsiębiorca rozpoczął w ramach wykonywanej działalności gospodarczej faktyczną produkcję lub przywóz paliw lub przywóz ropy naftowej, oraz
- 2) wielkość zapasów wyrażona w liczbie dni średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, określona odpowiednio w art. 5 ust. 3 lub ust. 3a dla danego roku kalendarzowego.”,

b) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Producent i handlowiec są obowiązani do końca roku kalendarzowego, w którym zakończył się pierwszy rok wykonywania działalności gospodarczej, utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w ilości obliczonej zgodnie z ust. 2.

4. Producent i handlowiec w przypadku:

- 1) zakończenia działalności gospodarczej w zakresie produkcji lub przywozu paliw lub w zakresie przywozu ropy naftowej, w danym roku kalendarzowym

utrzymują wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw do dnia wykreślenia z rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1;

- 2) zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w zakresie produkcji lub przywozu paliw lub w zakresie przywozu ropy naftowej, w danym roku kalendarzowym utrzymują wymaganą ilość zapasów do końca roku kalendarzowego.

5. Producent i handlowiec przekazują Agencji informacje o zamiarze zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w zakresie produkcji lub przywozu paliw lub w zakresie przywozu ropy naftowej co najmniej na 14 dni przed planowaną datą zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.”;

6) w art. 7:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Producenci i handlowcy utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w postaci:

- 1) ropy naftowej;
- 2) paliw określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 3 ust. 5.”,

- b) uchyla się ust. 2–4,

- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Producenci i handlowcy mogą utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw tworzone w zakresie gazu płynnego (LPG) zamiennie w postaci benzyn silnikowych, w ilości równoważnej pod względem wartości opałowej. Przepis art. 11 ust. 3 ustawy stosuje się odpowiednio.”,

- d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5c w brzmieniu:

„5a. Ilość równoważną pod względem wartości opałowej, o której mowa w ust. 5, oblicza się według wzoru:

$$P_b = \frac{P_{LPG} \times Q_{LPG}}{Q_b}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P_b – wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG) utrzymywaną w postaci benzyn silnikowych, wyrażoną w jednostkach wagowych,

P_{LPG} – wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), obliczoną zgodnie z art. 5 ust. 3k, wyrażoną w jednostkach wagowych,

Q_b – średnią wartość opałową benzyn silnikowych wynoszącą 29 MJ/litr,

Q_{LPG} – średnią wartość opałową gazu płynnego (LPG) wynoszącą 19,90 MJ/litr.

5b. Obliczoną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG) utrzymywaną w postaci benzyn silnikowych, wyrażoną w jednostkach wagowych, należy przeliczyć na jednostki objętościowe, w temperaturze referencyjnej 15 °C (288 °K), stosując współczynnik określający ciężar właściwy benzyny silnikowej określony w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 4.

5c. Do benzyn silnikowych, o których mowa w ust. 5b, należy stosować procentowy udział, o którym mowa w ust. 7 pkt 1 i ust. 8 pkt 1.”,

e) uchyla się ust. 6,

f) dodaje się ust. 7–10 w brzmieniu:

„7. Producenci mogą utrzymywać:

1) do 50% zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie paliw, z wyłączeniem ciężkiego oleju opałowego,

2) do 75% zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie ciężkiego oleju opałowego

– w postaci ropy naftowej.

8. Handlowcy mogą utrzymywać:

1) do 50% zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie paliw, z wyłączeniem ciężkiego oleju opałowego,

2) do 75% zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie ciężkiego oleju opałowego

– w postaci ropy naftowej, na zasadach określonych w art. 11 ust. 3 i 4.

9. Producenci i handlowcy, obliczając ilości ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa, mogą stosować maksymalne współczynniki uzysku paliw możliwe do uzyskania w instalacji producenta gwarantującego przerób zamiennie utrzymywanej ropy naftowej na paliwa, potwierdzone danymi technologicznymi dla danej instalacji uzyskanymi w roku poprzednim, z zastrzeżeniem, że łączna

suma współczynników uzysków dla poszczególnych paliw nie może przekraczać 100%.

10. Producenci i handlowcy aktualizują maksymalne współczynniki uzysku paliw oraz niezwłocznie dokonują korekty ilości zapasów ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa, nie później niż do dnia 1 marca każdego roku.”;

7) w art. 8:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Do zapasów interwencyjnych można zaliczyć ropę naftową i paliwa zmagazynowane:

- 1) w zbiornikach rafinerii ropy naftowej, z wyłączeniem paliw znajdujących się w instalacjach i rurociągach produkcyjnych;
- 2) w terminalach i magazynach hurtowych;
- 3) w zbiornikach instalacji rurociągowych;
- 4) w zbiornikach i magazynach portowych, znajdujących się w portach docelowych położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) w zbiornikowcach znajdujących się w portach docelowych położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, po dopełnieniu formalności portowych i celnych zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 6) na barkach i statkach żeglugi przybrzeżnej, w tym w przedziałach ładunkowych, wynajętych do transportowania paliw w obszarze wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem zapewnienia możliwości bezzwłocznego przeprowadzenia kontroli stanu zapasów;
- 7) w zbiornikach magazynowych i rozlewniach gazu płynnego (LPG);
- 8) w miejscach, w których jest prowadzone podziemne bezzbiornikowe magazynowanie ropy naftowej lub paliw.

2. Do zapasów interwencyjnych nie zalicza się ropy naftowej lub paliw znajdujących się w:

- 1) złożach ropy naftowej niewydobytej;
- 2) tranzycie, z przeznaczeniem do innych państw;
- 3) rurociągach przesyłowych;
- 4) cysternach kolejowych i samochodowych;

- 5) zbiornikach magazynowych na stacjach paliw, w tym stacjach paliw gazu płynnego (LPG);
 - 6) magazynach o przeznaczeniu wojskowym;
 - 7) punktach sprzedaży butli z gazem płynnym (LPG);
 - 8) zbiornikowcach znajdujących się poza portem docelowym;
 - 9) zbiornikach statków morskich.”,
- b) uchyla się ust. 3,
- c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Do zapasów interwencyjnych nie zalicza się ropy naftowej lub paliw:

- 1) objętych postępowaniem zabezpieczającym;
- 2) objętych egzekucją sądową;
- 3) objętych egzekucją administracyjną;
- 4) wchodzących w skład masy upadłości.

5. Producent i handlowiec są obowiązani niezwłocznie zawiadomić Prezesa Agencji o wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 4, nie później niż w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o wystąpieniu tego zdarzenia. Do zawiadomienia należy dołączyć kopię dokumentów potwierdzających ich wystąpienie.”;

- 8) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Zapasy interwencyjne mogą być utrzymywane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zapasy interwencyjne mogą być utrzymywane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, pod warunkiem zawarcia umowy międzynarodowej między Rzeczpospolitą Polską a tym państwem członkowskim, na terytorium którego zapasy te będą utrzymywane.

3. Umowa międzynarodowa, o której mowa w ust. 2, powinna w szczególności określać:

- 1) organ właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów interwencyjnych przez poszczególnych producentów, handlowców lub Agencję na terytorium państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa;
- 2) organ państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa, właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów interwencyjnych na jego terytorium, przez poszczególnych producentów, handlowców lub Agencję;

- 3) sposób dysponowania zapasami interwencyjnymi utrzymywanymi na terytorium państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa, w tym ich uwalniania;
- 4) tryb kontroli stanu i jakości zapasów interwencyjnych utrzymywanym na terytorium państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa;
- 5) sposób wykonania międzynarodowych wymagań dotyczących sprawozdawczości w zakresie zapasów interwencyjnych.

4. Zapasy interwencyjne utrzymywane stosownie do ust. 2 nie mogą przekraczać 5%:

- 1) ogólnej ilości zapasów agencyjnych;
- 2) ogólnej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utrzymywania których dany producent i handlowiec są obowiązani.

5. Wydając zgodę, o której mowa w ust. 3 pkt 1, właściwy organ uwzględnia w szczególności konieczność zapewnienia dostępności fizycznej zapasów, w rozumieniu art. 3 ust. 12.”;

9) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Zapasy interwencyjne innych państw członkowskich Unii Europejskiej mogą być utrzymywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem zawarcia umowy międzynarodowej między Rzeczpospolitą Polską a państwem, na rzecz którego zapasy te będą utrzymywane.

2. Umowa międzynarodowa, o której mowa w ust. 1, powinna w szczególności określać:

- 1) organ właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów na rzecz państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa;
- 2) organ państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa, właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów na jego rzecz;
- 3) sposób dysponowania zapasami utrzymywanymi na rzecz państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 1, w tym ich uwalniania;
- 4) tryb kontroli stanu i jakości zapasów utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) sposób wykonania międzynarodowych wymagań dotyczących sprawozdawczości w zakresie zapasów.

3. Wydając zgodę, o której mowa w ust. 2 pkt 1, właściwy organ uwzględnia w szczególności stan zdolności magazynowych na ropę naftową i paliwa na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej oraz konieczność zapewnienia zdolności magazynowych dla zapasów interwencyjnych.

4. Zapasów, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się do zapasów interwencyjnych.”;

10) w art. 10:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przedsiębiorca świadczący usługę, o której mowa w ust. 1, który zawarł umowę o magazynowanie z producentem lub handlowcem, nie może zlecić magazynowania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw innemu przedsiębiorcy.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku zmiany umowy o magazynowanie w zakresie postanowień, o których mowa w ust. 2, przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 11:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przedsiębiorca przyjmujący zlecenie, o którym mowa w ust. 1, nie może zlecić jego wykonania innemu przedsiębiorcy.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Handlowiec, który zlecił wykonanie swoich zadań dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, tworzonych w postaci paliw, przedsiębiorcy wytwarzającemu paliwa poprzez przerób ropy naftowej, może utrzymywać zapasy w postaci ropy naftowej, pod warunkiem że w umowie zostaną zawarte również postanowienia zobowiązujące przyjmującego zlecenie do przerobu ropy naftowej na paliwa będące przedmiotem umowy, w czasie zapewniającym przedsiębiorcy zlecającemu wykonanie jego zadań dotyczących interwencyjnego uwalniania tych zapasów, oraz postanowienia dotyczące ceny i miejsca wydawania paliw.

4. Handlowiec, który zlecił wykonanie swoich zadań dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, tworzonych w postaci paliw, przedsiębiorcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie magazynowania ropy naftowej, może utrzymywać zapasy w postaci ropy naftowej, pod warunkiem że zostanie zawarta przez niego także umowa dotycząca przerobu tej ropy z przedsiębiorcą wytwarzającym paliwa poprzez przerób ropy naftowej,

w której zostaną zawarte postanowienia zobowiązujące tego przedsiębiorcę do przerobu tej ropy na paliwa będące przedmiotem umowy między handlowcem a przedsiębiorcą wykonującym działalność gospodarczą w zakresie magazynowania ropy naftowej, w czasie zapewniającym przedsiębiorcy zlecającemu wykonanie jego zadań dotyczących interwencyjnego uwolnienia tych zapasów, oraz postanowienia dotyczące ceny i miejsca wydania paliw.”,

c) w ust. 8:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) projekty tych umów zawierają postanowienia ograniczające lub wyłączające dyspozycyjność zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, o której mowa w art. 3 ust. 10 i 11;”,

– dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) magazyny, w których mają być utrzymywane zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, nie spełniają wymagań w zakresie dostępności fizycznej, o której mowa w art. 3 ust. 12;

4) producent lub handlowiec nie uzyskał zgody, o której mowa w art. 9 ust. 3 pkt 1 – w przypadku utrzymywania zapasów interwencyjnych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła umowę, o której mowa w art. 9 ust. 2.”,

d) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Przed wyrażeniem zgody na zawarcie umów, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes Agencji może przeprowadzić kontrolę u przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu ropą naftową lub paliwami, wytwarzania paliw lub magazynowania ropy naftowej lub paliw, z którym umowa ma zostać zawarta.

8b. Zakres kontroli, o której mowa w ust. 8a, obejmuje sprawdzenie spełnienia przez przedsiębiorcę wymagań, o których mowa w ust. 2 oraz w art. 3 ust. 10–12.”,

e) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. W razie zmiany umów, o których mowa w ust. 1 i 4, w zakresie postanowień, o których mowa w ust. 2–4 i 6, przepisy ust. 7–9 stosuje się odpowiednio.”;

12) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Prezes Agencji w terminie do dnia 1 czerwca każdego roku podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o:

- 1) ilości zapasów ropy naftowej lub paliw, wyrażonej w tonach ekwiwalentu ropy naftowej, co do której Agencja może w następnym roku kalendarzowym świadczyć usługę tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
- 2) wysokości wynagrodzenia Agencji za świadczenie takiej usługi, biorąc pod uwagę, że wysokość tego wynagrodzenia może odpowiadać jedynie rzeczywistym kosztom poniesionym przez Agencję oraz że wynagrodzenie może być wymagane po utworzeniu tych zapasów;
- 3) sposobie zabezpieczenia wykonania umowy o świadczenie takiej usługi;
- 4) innych warunkach świadczenia takiej usługi przez Agencję.

2. Nie później niż do dnia 31 sierpnia każdego roku producenci i handlowcy składają Prezesowi Agencji deklarację zawarcia umowy o świadczenie przez Agencję usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, określając ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, których umowa ta ma dotyczyć, oraz dokumentują korespondencją handlową z podmiotami świadczącymi usługi magazynowania ropy naftowej lub paliw brak możliwości utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w paliwach lub ropie naftowej.

3. Prezes Agencji ustala listę producentów i handlowców, którzy złożyli deklaracje i dokumentację, o których mowa w ust. 2, oraz rozdysponowuje pomiędzy nich ilość zapasów ropy naftowej lub paliw podaną w ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, zaczynając od najmniejszych ilości zadeklarowanych przez producentów i handlowców aż do wyczerpania tej ilości.

4. Do dnia 15 października Prezes Agencji podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej listę producentów i handlowców, wśród których rozdysponował ilość zapasów ropy naftowej lub paliw podaną w ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, wraz z przyporządkowaną każdemu z nich ilością tych zapasów.

5. Do dnia 31 grudnia Prezes Agencji zawiera z producentami i handlowcami umowy o świadczenie przez Agencję usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na okres następnego roku kalendarzowego.

6. Do umów, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 2 pkt 1–4 i 6–9.

7. W przypadku wykreślenia z rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1, producenta lub handlowca będącego stroną umowy, umowa wygasa z chwilą tego wykreślenia.

8. Prezes Agencji przed zawarciem umowy, o której mowa w ust. 5, jest obowiązany do przedłożenia projektu tej umowy ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz uzyskać zgodę na jej zawarcie.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w ust. 5, jeżeli:

- 1) projekt umowy nie zawiera postanowień, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1–4 i 6–9;
- 2) projekt umowy zawiera postanowienia ograniczające lub wyłączające dyspozycyjność zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, o której mowa w art. 3 ust. 10 i 11;
- 3) magazyny, w których mają być utrzymywane przez Agencję na rzecz przedsiębiorcy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, nie spełniają wymagań w zakresie dostępności fizycznej, o której mowa w art. 3 ust. 12.

10. Prezes Agencji uaktualnia co miesiąc informacje, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do okresów bieżących i podaje je do publicznej wiadomości.

11. Przychody uzyskiwane z tytułu świadczenia usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez Agencję stanowią jej przychód.”;

13) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się rejestr systemu zapasów interwencyjnych, zwany dalej „rejestrem”.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rejestr składa się z:

- 1) rejestru producentów i handlowców;
- 2) rejestru zapasów interwencyjnych;

- 3) rejestru zapasów specjalnych.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Rejestr prowadzi się w systemie informatycznym.”,
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Rejestr producentów i handlowców zawiera w szczególności:
- 1) oznaczenie producenta lub handlowca;
 - 2) niezbędne dane ekonomiczne i towarowe dotyczące producenta lub handlowca;
 - 3) informacje o zawartych przez producenta lub handlowca umowach o magazynowanie oraz umowach, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 4 i art. 11a ust. 5.”,
- e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:
- „3a. Rejestr producentów i handlowców w części zawierającej oznaczenie producenta lub handlowca jest rejestrem jawnym udostępnianym w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji.
- 3b. Rejestr zapasów interwencyjnych zawiera w szczególności:
- 1) wskazanie ilości zapasów interwencyjnych, właścicieli tych zapasów oraz postaci, w której zapasy te są utrzymywane,
 - 2) oznaczenie miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych
– z wyłączeniem informacji dotyczących zapasów specjalnych.
- 3c. Rejestr zapasów specjalnych zawiera informacje dotyczące zapasów specjalnych oraz zapasów utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz państw członkowskich Unii Europejskiej, które mają w tych państwach status zapasów specjalnych w rozumieniu art. 9 dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9), zwanej dalej „dyrektywą 2009/119/WE”, w szczególności:
- 1) wskazanie ilości tych zapasów;
 - 2) państw członkowskich Unii Europejskiej, na rzecz których są utrzymywane;
 - 3) produktów naftowych, w których zapasy te są utrzymywane;
 - 4) oznaczenie miejsc magazynowania tych zapasów.”,

f) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółową zawartość i sposób prowadzenia rejestru,
- 2) dokumenty będące podstawą dokonania wpisu do rejestru, zmiany tego wpisu lub wykreślenia z rejestru,
- 3) wzory wniosków o dokonanie wpisu do rejestru i o wykreślenie z rejestru,
- 4) sposób przekazywania informacji, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 22 oraz art. 38 ust. 1

– uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości i aktualności danych zawartych w rejestrze, ujednoczenia formy składania wniosków o dokonanie wpisu i wykreślenia z rejestru oraz biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia nadzoru nad systemem zapasów i możliwość udostępniania danych zawartych w rejestrze zainteresowanym podmiotom.

6. Dane jednostkowe zawarte w rejestrze, z wyjątkiem oznaczenia producenta i handlowca, nie są informacją publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „ustawą o dostępie do informacji publicznej”, i nie podlegają udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.”,

g) dodaje się ust. 7–11 w brzmieniu:

„7. Dokumenty stanowiące podstawę wpisów w rejestrach przechowuje się przez okres co najmniej 5 lat od dnia dokonania wpisu.

8. Do dnia 25 lutego każdego roku, Prezes Agencji przesyła Komisji Europejskiej skrócony odpis rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, zawierający wskazanie ilości zapasów interwencyjnych i postaci, w których są one utrzymywane – według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku kalendarzowego.

9. Na wniosek Komisji Europejskiej Prezes Agencji przesyła jej pełny odpis rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, lub rejestru, o którym mowa w ust. 1a

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 204, poz. 1195, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2013 r. poz. 1474.

pkt 3, w terminie 15 dni od dnia otrzymania wniosku. Odpis nie obejmuje oznaczenia miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych.

10. Informacje zawierające oznaczenie miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych, o których mowa w ust. 3b pkt 2, udostępnia się osobom upoważnionym przez Komisję Europejską do przeprowadzenia przeglądu, o którym mowa w art. 29b.

11. Osoby upoważnione przez Komisję Europejską do przeprowadzenia przeglądu, o którym mowa w art. 29b, mają prawo wglądu do rejestru.”;

14) w art. 14 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) oznaczenie formy prawnej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer akcyzowy wydany przez właściwego naczelnika urzędu celnego, jeżeli taki posiada, i numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) producenta lub handlowca oraz numer PESEL osoby kierującej działalnością producenta lub handlowca lub, dla osób nieposiadających numeru PESEL, numer innego dokumentu tożsamości.”;

15) uchyla się art. 18–21;

16) dodaje się art. 21a–21f w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

2. Do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego ilość utrzymywanych zapasów agencyjnych powinna osiągnąć co najmniej poziom, o którym mowa w ust. 1.

3. Prezes Agencji może w trzecim kwartale danego roku kalendarzowego rozpocząć dostosowanie ilości zapasów agencyjnych, o których mowa w ust. 1, do poziomu wymaganego na następny rok kalendarzowy:

- 1) jeżeli dane z pierwszych dwóch kwartałów danego roku kalendarzowego wskazują na wzrost faktycznych dostaw krajowych brutto, lub
- 2) w związku z wynikającym z art. 5 ust. 3 obniżaniem w następnym roku kalendarzowym poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Art. 21b. 1. Koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Producenci i handlowcy obliczają i uiszczają opłatę zapasową miesięcznie na konto Funduszu, o którym mowa w art. 28a.

2. Opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$O_z = (W_h \text{ lub } W_{pr}) \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_z – opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG),
- W_h – sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4 pkt 3, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065,
- W_{pr} – wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4 pkt 3, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065,
- U – stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5.

3. Opłatę zapasową dla gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$O_L = (G_h \text{ lub } G_{pr}) \times Z$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_L – opłatę zapasową dla gazu płynnego (LPG),
- G_h – wielkość przywozu gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,
- G_{pr} – wielkość produkcji gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

Z – stawkę opłaty za tonę gazu płynnego (LPG) określoną w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5.

4. Maksymalne stawki opłaty zapasowej nie mogą być wyższe od:

- 1) 90 zł za tonę ekwiwalentu ropy naftowej;
- 2) 160 zł za tonę gazu płynnego (LPG).

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłaty zapasowej, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność utworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych na poziomie wymaganym zgodnie z art. 21a ust. 1 oraz planowane do poniesienia lub poniesione przez Agencję koszty, o których mowa w ust. 6 i 7, związane z utworzeniem i utrzymywaniem zapasów agencyjnych.

6. Określając wysokość stawki opłaty zapasowej dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę:

- 1) koszty:
 - a) zakupu ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), w tym również na zakup ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), na następny rok kalendarzowy w związku z wynikającym z art. 5 ust. 3 obniżaniem w następnym roku kalendarzowym poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia przez Agencję spełnienia wymogów, o których mowa w art. 21c ust. 2,
 - b) magazynowania zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),
 - c) wymiany i zamiany zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), w tym kosztów ich przemieszczania,
 - d) ubezpieczenia zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),
 - e) wykonywania przez Prezesa Agencji umów zlecenia zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),

- f) odtworzenia zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), w przypadku ich interwencyjnego uwolnienia,
 - g) budowy magazynów przez Agencję na potrzeby zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG);
- 2) wysokość wpływów z opłaty zapasowej w danym roku kalendarzowym.

7. Określając wysokość stawki opłaty zapasowej dla gazu płynnego (LPG), minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę:

- 1) koszty:
- a) zakupu ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),
 - b) magazynowania zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),
 - c) wymiany i zamiany zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), w tym kosztów ich przemieszczania,
 - d) ubezpieczenia zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),
 - e) wykonywania przez Prezesa Agencji umów zlecenia zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),
 - f) odtworzenia zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG) w przypadku ich interwencyjnego uwolnienia,
 - g) budowy magazynów przez Agencję na potrzeby zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG);
- 2) wysokość wpływów z opłaty zapasowej w danym roku kalendarzowym.

8. Producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu, o którym mowa w art. 28a.

9. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do należności z tytułu opłaty zapasowej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.

– Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁴⁾) z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty.

10. Organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Od decyzji wydanych przez Prezesa Agencji w sprawie opłaty zapasowej służy odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.

11. Do egzekucji należności Funduszu, o którym mowa w art. 28a, z tytułu opłaty zapasowej stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

12. Obowiązek zapłaty opłaty zapasowej przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od dnia, w którym opłata ta stała się wymagalna.

Art. 21c. 1. Zapasy agencyjne mogą być utrzymywane w postaci:

- 1) ropy naftowej;
- 2) paliw.

2. W przypadku niewydania na okres całego danego roku kalendarzowego decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, o której mowa w art. 21e ust. 1, Agencja poprzez zmianę struktury zapasów agencyjnych zapewnia, aby co najmniej jedna trzecia zapasów interwencyjnych była utrzymywana w postaci tych paliw, których suma dostaw krajowych brutto w poprzednim roku kalendarzowym, przeliczona na ekwiwalent ropy naftowej współczynnikiem 1,2 stanowiła 75% zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej. Każde z tych paliw powinno być utrzymywane w ilości odpowiadającej co najmniej jego 30-dniowemu średniemu dziennemu zużyciu krajowemu brutto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Szczegółową strukturę zapasów agencyjnych określa plan rzeczowy Funduszu Zapasów Agencyjnych.

4. Utworzone i utrzymywane przez Agencję zapasy agencyjne stanowią majątek Skarbu Państwa, chyba że z umowy, o której mowa w art. 21d ust. 2, wynika, że zapasy te stanowią majątek przyjmującego zlecenie.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 35, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289.

Art. 21d. 1. Prezes Agencji może zlecić, na podstawie umowy, magazynowanie zapasów agencyjnych przedsiębiorcom świadczącym usługi magazynowania ropy naftowej lub paliw. Przepisy art. 10 ust. 1a i 2 stosuje się odpowiednio.

2. Prezes Agencji może zlecić, na podstawie umowy, wykonanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, z wyjątkiem zapasów specjalnych, w ilości nieprzekraczającej 20% zapasów agencyjnych, przedsiębiorcom, którzy posiadają tytuł prawny do magazynów spełniających wymagania określone w art. 3 ust. 12.

3. Prezes Agencji nie może zawrzeć umowy, o której mowa w ust. 2, z przedsiębiorcą:

- 1) który znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji;
- 2) skazanym prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi.

4. Do umów, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 1a–3, 5 i 6.

Art. 21e. 1. W celu podwyższenia bezpieczeństwa paliwowego państwa minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji, nadać paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych, stanowiącym własność Agencji, oraz których struktura odpowiada strukturze określonej w art. 21c ust. 2, status zapasów specjalnych, na okres co najmniej jednego roku kalendarzowego.

2. W decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, minister właściwy do spraw gospodarki wskazuje te paliwa oraz określa ilość zapasów specjalnych wyrażoną w liczbie dni średniego dziennego zużycia krajowego brutto, a także wskazuje okres obowiązywania decyzji.

3. Decyzję o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki zawiadamia niezwłocznie Komisję Europejską o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, wskazując ilość zapasów specjalnych oraz okres, na jaki ten status został im nadany.

5. Dopuszcza się obniżenie ilości zapasów specjalnych w stosunku do poziomu określonego w decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych na czas niezbędny do dokonania ich wymiany lub zamiany.

6. Przemieszczanie zapasów specjalnych utrzymywanych razem z innymi zapasami paliw wymaga uprzedniego zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki. Przemieszczanie zapasów produktów naftowych stanowiących zapasy specjalne w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej razem z innymi zapasami produktów naftowych wymaga uprzedniego zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki, a także uprzedniego pisemnego zezwolenia właściciela tych zapasów specjalnych.

7. Egzekucji sądowej i administracyjnej nie podlegają:

- 1) zapasy specjalne;
- 2) zapasy produktów naftowych stanowiące zapasy specjalne w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE utrzymywane na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) zapasy produktów naftowych stanowiące zapasy specjalne innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej przemieszczane przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, na okres dłuższy niż rok kalendarzowy minister właściwy do spraw gospodarki, za rok, w którym zapasy agencyjne posiadają status zapasów specjalnych przez okres krótszy niż pełny rok kalendarzowy, sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie roczne obejmujące analizę środków podjętych dla zapewnienia i zweryfikowania dyspozycyjności zapasów interwencyjnych, w tym dostępności fizycznej, oraz dokumentuje rozwiązania zastosowane dla zapewnienia kontroli tych zapasów w sytuacji wystąpienia zakłóceń w dostawach ropy naftowej – do dnia 31 stycznia roku kalendarzowego, którego sprawozdanie to dotyczy.

Art. 21f. 1. Tworzy się Radę Konsultacyjną do spraw Zapasów Interwencyjnych, zwaną dalej „Radą”, jako organ opiniodawczy Prezesa Agencji w zakresie wysokości stawek opłaty zapasowej, a także projektów inwestycyjnych w zakresie budowy magazynów na rzecz zapasów agencyjnych.

2. Rada przedstawia Prezesowi Agencji opinie z własnej inicjatywy lub na jego wniosek. Prezes Agencji nie jest związany opinią Rady.

3. W skład Rady wchodzi nie więcej niż po trzech przedstawicieli: producentów, handlowców oraz przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych.

4. Prezes Agencji powołuje członków Rady spośród przedstawicieli producentów, handlowców oraz przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych zgłoszonych przez organizacje ich zrzeszające. Kadencja Rady wynosi 4 lata.

5. Udział w pracach Rady jest nieodpłatny.

6. Na pierwszym posiedzeniu Rada opracowuje i przyjmuje większością głosów obecnych regulamin.”;

17) w art. 22:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Producenci i handlowcy oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania ropy naftowej lub paliw przekazują Prezesowi Agencji miesięczne informacje o ilości:

- 1) przywozu ropy naftowej oraz produkcji i przywozu paliw, a także strukturze produkcji i przywozu paliw,
- 2) ropy naftowej lub paliw wywiezionych, a także strukturze wywiezionych paliw,
- 3) tworzonych i magazynowanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,
- 4) utrzymywanych zapasów handlowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania

– w terminie 20 dni od upływu ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy przekazywana informacja.

2. Producenci i handlowcy są obowiązani do przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki kwartalnych informacji o poniesionych kosztach tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w terminie 30 dni od upływu ostatniego dnia kwartału, którego dotyczy informacja.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Producenci tworzący zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w postaci ropy naftowej obowiązani są do przedstawiania Agencji informacji o rzeczywistych współczynnikach uzysku z roku poprzedniego w terminie, o którym mowa w ust. 3.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Informacje, o których mowa w ust. 1–3a, nie są informacjami publicznymi w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej i nie podlegają udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie, z wyjątkiem informacji przetworzonych i zagregowanych w sposób uniemożliwiający ich powiązanie lub identyfikację z konkretnym przedsiębiorcą.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Producenci i handlowcy są obowiązani do przechowywania danych i dokumentów stanowiących podstawę opracowania informacji, o których mowa w ust. 1–3, przez okres 5 lat od dnia przekazania tych informacji Agencji.”,

e) uchyla się ust. 5,

f) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Dane, sprawozdania i dokumenty dotyczące zapasów interwencyjnych Agencja przechowuje przez okres co najmniej 5 lat od dnia ich otrzymania.”;

18) art. 22a otrzymuje brzmienie:

„Art. 22a. Producenci i handlowcy obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania lub przesyłu ropy naftowej lub paliw realizują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 180 z 15.07.2010, str. 7) przez przekazanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej w sektorze ropy naftowej, w zakresie określonym w pkt 1 załącznika do powyższego rozporządzenia.”;

19) w art. 23 po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 21e ust. 1, Prezes Agencji składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do 15 dnia

każdego miesiąca, sprawozdania o stanie zapasów specjalnych, obejmujące dane o ich ilości i liczbie dni średniego dziennego zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej, której odpowiadają te zapasy, oraz miejscach ich magazynowania – według stanu na ostatni dzień miesiąca kalendarzowego, którego sprawozdanie dotyczy. W sprawozdaniu tym ujmuje się odrębnie każde z paliw, w postaci których utrzymywane są zapasy specjalne.

2b. W przypadku utrzymywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów na rzecz państw członkowskich Unii Europejskiej, które mają w tych państwach status zapasów specjalnych w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE, Prezes Agencji składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca, sprawozdania o stanie tych zapasów z podziałem na produkty naftowe oraz podmioty lub państwa, na rzecz których zapasy te są utrzymywane – według stanu na ostatni dzień miesiąca kalendarzowego, którego sprawozdanie dotyczy.

2c. Minister właściwy do spraw gospodarki zapewnia przekazywanie Komisji Europejskiej sprawozdań, o których mowa w ust. 2a i 2b, w terminie do końca każdego miesiąca, a odpisów tych sprawozdań – niezwłocznie na wniosek Komisji Europejskiej.”;

20) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Fundusz Zapasów Agencyjnych

Art. 28a. 1. Tworzy się Fundusz Zapasów Agencyjnych, zwany dalej „Funduszem”.

2. Fundusz jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, 938 i 1646).

3. Dysponentem Funduszu jest Prezes Agencji.

4. Fundusz:

- 1) gromadzi środki na tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych;
- 2) finansuje realizację zadań Agencji w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych.

Art. 28b. Środki Funduszu pochodzą z:

- 1) opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21b ust. 1;

- 2) wpływów związanych z interwencyjnym uwolnieniem zapasów agencyjnych oraz z ich wymianą i zamianą;
- 3) odszkodowań z tytułu ubezpieczenia zapasów agencyjnych;
- 4) odsetek z tytułu oprocentowania środków Funduszu oraz odsetek od lokat okresowo wolnych środków Funduszu;
- 5) wpływów z kar, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1a;
- 6) darowizn i zapisów;
- 7) pożyczek z budżetu państwa;
- 8) wpływów z innych tytułów.

Art. 28c. Środki Funduszu przeznacza się wyłącznie na realizację zadań Agencji w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, w szczególności na:

- 1) zakup ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne w ilości zapewniającej spełnienie wymogu określonego w art. 21a ust. 1, w tym również na zakup ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne na kolejny rok w związku z wynikającym z art. 5 ust. 3 obniżaniem w następnym roku kalendarzowym poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz z uwzględnieniem konieczności zapewnienia przez Agencję spełnienia wymogów, o których mowa w art. 21c ust. 2;
- 2) magazynowanie zapasów agencyjnych;
- 3) wymianę i zamianę zapasów agencyjnych, w tym koszty ich przemieszczania;
- 4) ubezpieczenie zapasów agencyjnych;
- 5) zlecenie przez Prezesa Agencji, na podstawie umów, wykonywania zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych;
- 6) odtworzenie zapasów agencyjnych w przypadku ich interwencyjnego uwolnienia;
- 7) budowę magazynów na potrzeby zapasów agencyjnych przez Agencję;
- 8) zwrot nadpłaconych lub nienależnie zapłaconych opłat zapasowych;
- 9) zwrot kar, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1a;
- 10) koszty działalności Agencji związane z wykonywaniem zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych;
- 11) obsługę pożyczek z budżetu państwa wraz z ich spłatą.

Art. 28d. 1. Podstawą gospodarki Funduszu jest roczny plan finansowy.

2. Plan finansowy sporządzany jest na dany rok budżetowy, w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

3. Prezes Agencji sporządza projekt planu finansowego. Przed przekazaniem projektu planu finansowego ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projekt tego planu wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

4. Projekt zmiany planu finansowego w zakresie kwot przychodów i kosztów funduszu jest sporządzany przez Prezesa Agencji i wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

Art. 28e. Prezes Agencji składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki:

- 1) w terminie do końca miesiąca następującego po każdym kwartale – informację o realizacji planu finansowego Funduszu;
- 2) nie później niż do końca marca po zakończeniu roku finansowego – roczne sprawozdanie z wykonania planu finansowego Funduszu.

Art. 28f. Pożyczki, o których mowa w art. 28b pkt 7, mogą zostać zaciągnięte przez Prezesa Agencji po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pod warunkiem ich spłaty do końca roku kalendarzowego, w którym zostały zaciągnięte.”;

21) w art. 29:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole u:

- 1) producentów, handlowców i przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania lub przesyłu;
- 2) przedsiębiorców, którym zlecono:
 - a) tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw,
 - b) magazynowanie zapasów agencyjnych,
 - c) wykonywanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych.”,

b) w ust. 4:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) prawidłowości obliczenia wysokości opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21b;”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) spełnienia wymagań, określonych w art. 3 ust. 10–12;”,

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) wykonywania postanowień umowy o magazynowanie oraz umów, o których mowa w art. 11 ust. 1 i w art. 21d ust. 1 i 2;”;
- c) w ust. 5:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, a także żądania okazania dokumentów dotyczących produkcji lub przywozu ropy naftowej lub paliw za rok, w którym jest przeprowadzana kontrola, a także z ostatnich 5 lat, umożliwiającą weryfikację poprawności wyliczenia poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do których tworzenia i utrzymywania w danym roku oraz w latach poprzednich jest lub był obowiązany producent i handlowiec;”;
 - w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
 - „5) żądania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także okazania dokumentów będących podstawą obliczenia opłaty zapasowej z ostatnich 5 lat;
 - 6) żądania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także żądania dokumentów, dotyczących ograniczeń prawnych i faktycznych dotyczących utrzymywania zapasów interwencyjnych oraz danych dotyczących parametrów technicznych magazynów.”;
- 22) po art. 29 dodaje się art. 29a–29c w brzmieniu:
 - „Art. 29a. Na potrzeby postępowań administracyjnych określonych w ustawie organy administracji publicznej udostępniają, na wniosek Prezesa Agencji, dane zawarte w rejestrach i ewidencjach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.
 - Art. 29b. 1. Przeglądu zapasów interwencyjnych dokonują osoby upoważnione przez Komisję Europejską do przeprowadzania przeglądów tych zapasów.
 - 2. W przeglądzie zapasów interwencyjnych, o którym mowa w ust. 1, mogą uczestniczyć przedstawiciele innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz osoby upoważnione przez ministra właściwego do spraw gospodarki.
 - 3. Producenci i handlowcy oraz inne podmioty utrzymujące zapasy interwencyjne lub będące w posiadaniu informacji dotyczących zapasów interwencyjnych:
 - 1) udzielają wyjaśnień,
 - 2) zapewniają wgląd do dokumentów dotyczących zapasów interwencyjnych,

- 3) umożliwiają wstęp do miejsc magazynowania tych zapasów
– osobom, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Osoby uczestniczące w przeglądzie zapasów interwencyjnych, o którym mowa w ust. 1, obowiązane są do złożenia oświadczenia o zachowaniu w tajemnicy informacji na temat danych właścicieli zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw lub stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa pod rygorem odpowiedzialności karnej. Obowiązek zachowania tej tajemnicy jest nieograniczony w czasie.

5. Podczas przeglądu zapasów interwencyjnych nie przetwarza się danych osobowych. Wszelkie dane zebrane podczas tego przeglądu są niezwłocznie usuwane.

6. Do przeglądów zapasów interwencyjnych przeprowadzanych przez osoby upoważnione przez Komisję Europejską nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 29c. Osoby upoważnione przez Komisję Europejską do przeprowadzania przeglądu zapasów interwencyjnych mogą przeprowadzać kontrolę Agencji w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów interwencyjnych na zasadach określonych w art. 29b.”;

- 23) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Plan postępowania w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie ropy naftowej i produktów naftowych oraz konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych”;

- 24) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Handlowcy, którzy w poprzednim roku kalendarzowym przywieźli powyżej 100 tys. ton ropy naftowej lub paliw, i producenci oraz przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, są obowiązani opracować i aktualizować procedury postępowania mające zastosowanie w przypadku:

- 1) wystąpienia zakłóceń w przywozie ropy naftowej lub paliw;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1238, 1304 i 1650.

2) wystąpienia awarii w systemie przesyłowym, przetwórczym lub magazynowym ropy naftowej lub paliw.

2. Procedury postępowania, o których mowa w ust. 1, powinny, odpowiednio do prowadzonej działalności, określać w szczególności sposób, tryb oraz zakładany czas:

- 1) pozyskiwania dodatkowych dostaw ropy naftowej lub paliw z innych źródeł lub kierunków;
- 2) dokonywania zmian w strukturze produkcji produktów naftowych, z uwzględnieniem możliwości technicznych instalacji wytwórczych;
- 3) interwencyjnego uwolnienia zapasów interwencyjnych zmagazynowanych w poszczególnych miejscach, w tym składania wniosków do ministra właściwego do spraw gospodarki o obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, wyłaczania i przesyłania interwencyjnie uwolnionych zapasów interwencyjnych oraz wprowadzania zapasów interwencyjnych na rynek;
- 4) przekazania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacji, o których mowa w ust. 5;
- 5) dokonywania zmian w systemie przesyłowym, przetwórczym lub magazynowym ropy naftowej lub paliw w przypadku wystąpienia zdarzeń określonych w ust. 1;
- 6) zapewnienia integralności działania systemów magazynowych oraz przesyłowych.

3. Handlowcy, producenci oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, konsultują procedury, o których mowa w ust. 1, z przedsiębiorcami świadczącymi na ich rzecz usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia integralności, o której mowa w ust. 2 pkt 6.

4. Procedury, o których mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki przekazują:

- 1) producenci w pierwszym roku wykonywania działalności gospodarczej w terminie 2 miesięcy od dnia jej rozpoczęcia;
- 2) handlowcy w terminie 2 miesięcy od ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym suma przywiezionych przez nich ropy naftowej lub paliw przekroczyła 100 tys. ton;
- 3) przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie

zapasów interwencyjnych, w terminie 2 miesięcy od zawarcia pierwszej umowy, o której mowa w art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1 oraz w art. 21d ust. 1 i 2.

5. Handlowcy, którzy w poprzednim roku kalendarzowym przywieźli powyżej 100 tys. ton ropy naftowej lub paliw, i producenci oraz przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu, a także przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki potwierdzenia aktualności przedłożonych procedur, o których mowa w ust. 1, lub ich aktualizacje do dnia 31 sierpnia każdego roku.

6. Producenci, handlowcy, przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, niezwłocznie przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje o wystąpieniu:

- 1) zakłóceń w dostawach surowców do produkcji paliw lub dostawach paliw,
- 2) awarii w systemie przesyłowym, przetwórczym lub magazynowym ropy naftowej lub paliw

– mających znaczący wpływ na poziom dostaw ropy naftowej lub paliw, lub produkcji paliw.”;

25) w art. 32 w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) obniżeniu ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, lub zapasów agencyjnych przez ich wprowadzenie na rynek, lub
- 2) obowiązkowej sprzedaży zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, lub zapasów agencyjnych w określonej ilości, lub”;

26) w art. 33:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) w drodze rozporządzenia, zezwolić producentom lub handlowcom na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez ich wprowadzenie na rynek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, określając wielkość obniżenia tych zapasów oraz termin ich odtworzenia, biorąc pod uwagę sytuację na krajowym rynku paliw, rzeczywiste możliwości odtworzenia zapasów obowiązkowych oraz zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostaną wydane;”;

- uchyla się pkt 2,
- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
 - „2a) w drodze decyzji, obniżyć zapasy agencyjne, określając:
 - a) wielkości obniżenia tych zapasów, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia zapasów, lub
 - b) wielkości obniżenia tych zapasów, podmioty uprawnione do zakupu ropy naftowej lub paliw, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia zapasów
 - biorąc pod uwagę zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostały wydane.”,
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) w drodze decyzji:
 - a) zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw poprzez ich wprowadzenie na rynek przez określonych producentów lub handlowców, określając wielkość i termin obniżenia tych zapasów, lub
 - b) nakazać producentom lub handlowcom sprzedaż określonej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, wskazanym podmiotom krajowym, określając termin ich sprzedaży, po cenie określonej w tej decyzji
 - biorąc pod uwagę zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostały wydane.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 - „1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a lit. a, Prezes Agencji oferuje zapasy agencyjne w pierwszej kolejności producentom i handlowcom w ilości proporcjonalnej do wysokości wniesionej przez poszczególnych producentów i handlowców opłaty zapasowej w okresie sześciu miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym została wydana decyzja o obniżeniu zapasów agencyjnych.”;

27) w art. 34:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w drodze rozporządzenia, zezwolić producentom lub handlowcom na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez ich wprowadzenie na rynek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, określając wielkość obniżenia tych zapasów oraz termin ich odtworzenia, biorąc pod uwagę ustalenia organów organizacji międzynarodowych, wobec których Rzeczpospolita Polska ma wiążące zobowiązania lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami;”

b) w pkt 2:

– uchyla się lit. a,

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez ich wprowadzenie na rynek przez określonych producentów lub handlowców, określając wielkość obniżenia oraz termin odtworzenia tych zapasów, lub”

– po lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) obniżyć zapasy agencyjne przez ich wprowadzenie na rynek, określając wielkości obniżenia tych zapasów, sposób dokonania sprzedaży ropy naftowej lub paliw, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia tych zapasów, biorąc pod uwagę ustalenia organów organizacji międzynarodowych, wobec których Rzeczpospolita Polska ma wiążące zobowiązania lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami.”;

28) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje oraz w razie potrzeby uaktualnia podręcznik działań interwencyjnych stanowiący zestaw procedur podejmowanych przez niego w sytuacji kryzysowej.

2. Przy opracowaniu podręcznika działań interwencyjnych minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia plany działań wojewodów, o których mowa w art. 44, oraz procedury przedsiębiorców, o których mowa w art. 31.”;

29) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską oraz odpowiednie organy organizacji międzynarodowych, jeżeli wynika to ze zobowiązań międzynarodowych, o każdym przypadku obniżenia ilości zapasów interwencyjnych, które powoduje zmniejszenie tych zapasów poniżej poziomu określonego w art. 3 ust. 3, z wyjątkiem sytuacji określonych w art. 21e ust. 5.”;

30) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji, w sytuacjach:

1) zagrożeń, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr 229, poz. 1496, z 2011 r. Nr 94, poz. 551 oraz z 2012 r. poz. 951), zwanej dalej „ustawą o rezerwach strategicznych”, innych niż określone w art. 32 ust. 1 pkt 1,

2) konieczności wypełniania przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych, o których mowa w art. 3 ustawy o rezerwach strategicznych, innych niż określone w art. 32 ust. 1 pkt 2

– przenieść część zapasów agencyjnych w ilości odpowiadającej nie więcej niż 4 dniom średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej do rezerw strategicznych, o których mowa w ustawie o rezerwach strategicznych.

2. Odtworzone wolumeny, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przenosi, w drodze decyzji, do zapasów agencyjnych.

3. Finansowanie odtworzenia wolumenów, o których mowa w ust. 1, odbywa się z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych uruchamia środki, o których mowa w ust. 3, w terminie gwarantującym odtworzenie zapasów agencyjnych zgodnie z powiadomieniem, o którym mowa w art. 47, lub zaleceniami Komisji Europejskiej, o ile zostały wydane.”;

31) w art. 63:

a) w ust. 1:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) nie dopełnia obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej w należnej wysokości albo w terminie, o którym mowa w art. 21b ust. 10.”;

- po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) będąc osobą kierującą działalnością producenta lub handlowca, nie przedstawi w terminie informacji, o których mowa w art. 8 ust. 5, albo przedstawi informacje nieprawdziwe;”
- po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) będąc osobą kierującą działalnością producenta lub handlowca, który w poprzednim roku kalendarzowym przywiózł powyżej 100 tys. ton ropy naftowej lub paliw, lub przedsiębiorcy świadczącego usługi magazynowania lub przesyłu, lub przedsiębiorcy, któremu zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, nie przekaze w terminie, o którym mowa w art. 31 ust. 4, procedur, o których mowa w art. 31 ust. 1, potwierdzenia ich aktualności lub aktualizacji w terminie, o którym mowa w art. 31 ust. 5;”
- pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) będąc przedsiębiorcą magazynującym zapasy agencyjne lub przedsiębiorcą, któremu zlecono wykonanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, dopuścił do powstania niedoboru w stosunku do ewidencyjnego stanu tych zapasów lub dopuścił się uchybienia w zakresie magazynowania zapasów agencyjnych, ich wymiany oraz ilościowej i jakościowej ochrony stanu tych zapasów.”
- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) równowartość iloczynu kwoty 4.500 zł i wielkości niedoboru ropy naftowej, gazu płynnego (LPG) lub ciężkiego oleju opałowego wyrażonej w tonach, lub niedoboru paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) i ciężkiego oleju opałowego, wyrażonej w metrach sześciennych;”
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, kara pieniężna wynosi dwukrotność należnej kwoty opłaty zapasowej albo dwukrotność różnicy pomiędzy uiszczoną kwotą a należną kwotą opłaty zapasowej.”
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3a–6, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia

w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 6a, kara pieniężna wynosi od jednokrotnego do pięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.”;

32) w art. 64:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) pkt 1, 2, 3, 6, 11, 16, 19 i 19b – wymierza Prezes URE;

2) pkt 1–6, 7, 8, 18 i 20 – wymierza Prezes Agencji;”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) pkt 6a, 17 i 19a – wymierza minister właściwy do spraw gospodarki.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przed wymierzeniem kary, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1a, Prezes Agencji wzywa producenta lub handlowca do uiszczenia opłaty zapasowej w należnej wysokości, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.”;

33) w art. 66:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Należności pieniężne z tytułu kar, o których mowa w art. 63 ust. 2 i 3–15, stanowią dochód budżetu państwa.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Należności pieniężne z tytułu kar, o których mowa w art. 63 ust. 2a, stanowią dochód Funduszu.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kar pieniężnych nie nakłada się, jeżeli od stwierdzenia naruszeń ustawy, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1, 1a, 2, 3 i 7, upłynęły 3 lata.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164) w art. 1 w ust. 2 po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przeznaczonych lub pochodzących z zapasów agencyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190, z 2013 r. poz. 984 oraz z 2014 r. poz. ...) podlegających wymianie z przyczyn, o których mowa w pkt 1, lub zamianie.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr 229, poz. 1496, z 2011 r. Nr 94, poz. 551 oraz z 2012 r. poz. 951) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dotacji podmiotowej, przeznaczonej na dofinansowanie kosztów działalności bieżącej Agencji, realizującej zadania państwa w zakresie określonym w ustawie oraz obowiązków innych niż tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych ropy naftowej i paliw określonych w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190, z 2013 r. poz. 984 oraz z 2014 r. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych”.”;

2) w art. 27 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych ropy naftowej i paliw na zasadach określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych oraz wykonywanie innych obowiązków wynikających z tej ustawy;”;

3) w art. 37 w ust. 2:

a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) realizację zadań Agencji określonych w ustawie oraz obowiązków innych niż tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych ropy naftowej i paliw, określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych,”

b) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) dotacje podmiotowe z budżetu państwa przeznaczone na dofinansowanie bieżącej działalności Agencji, w tym zarządzania realizacją zadań, o których

mowa w art. 27, z wyłączeniem zadania tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych;

- 3) przychody uzyskiwane ze sprzedaży rezerw strategicznych;”;
- 4) w art. 38 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) rzeczowy rezerw strategicznych.”.

Art. 4. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zapasy państwowe ropy naftowej i produktów naftowych stają się zapasami agencyjnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dotychczasowe środki finansowe Agencji przeznaczone na finansowanie zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na finansowanie zapasów agencyjnych w roku wejścia w życie ustawy.

Art. 5. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wolumeny ropy naftowej i paliw utrzymywane w ramach rezerw strategicznych, o których mowa w ustawie, o której mowa w art. 3, zostają przeniesione do zapasów agencyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dotychczasowe środki finansowe Agencji przeznaczone na finansowanie wolumenów ropy naftowej i paliw utrzymywanych w ramach rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na finansowanie zapasów agencyjnych w roku wejścia w życie ustawy.

Art. 6. Od dnia 31 grudnia 2017 r. magazyny, w których utrzymywane są lub będą zapasy interwencyjne oraz związane z tymi magazynami systemy przesyłowe, muszą spełniać wymagania określone w art. 3 ust. 12 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 7. W roku wejścia w życie ustawy producenci i handlowcy dostosują ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych odpowiednio zgodnie z art. 5 ust. 3b lub 3k oraz liczby dni, o której mowa odpowiednio w art. 5 ust. 3 albo 3a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. 1. Producenci i handlowcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zawarli umowy o magazynowanie, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, obowiązani są dostosować postanowienia tych umów do wymogów wynikających z art. 10 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Producenci i handlowcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zawarli umowy zlecenia, o których mowa w art. 11 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, obowiązani są dostosować postanowienia tych umów do wymogów wynikających z art. 11 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. W przypadku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, ropa naftowa i produkty naftowe utrzymywane jako zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw przez producentów i handlowców na podstawie umów, o których mowa w art. 10 i art. 11 ustawy, o której mowa w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie mogą być zaliczane do zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Art. 9. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestr producentów i handlowców, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, staje się częścią rejestru systemu zapasów interwencyjnych, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Wpisy do rejestru producentów i handlowców, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stają się wpisami do rejestru.

3. Wniosek o wpis do rejestru producentów i handlowców, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, złożony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uważa się za wniosek o wpis do rejestru.

4. Wniosek o zmianę wpisu lub o wykreślenie wpisu w rejestrze producentów i handlowców, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, złożony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uważa się za wniosek o zmianę lub wykreślenie z rejestru.

Art. 10. Zapasy agencyjne w zakresie gazu płynnego (LPG) nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością odpowiadającą iloczynowi:

- 1) 53 dni i średniej dziennej krajowej produkcji lub przywozu gazu płynnego (LPG) w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- 2) 62 dni i średniej dziennej krajowej produkcji lub przywozu gazu płynnego (LPG) w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2016 r.,
- 3) 71 dni i średniej dziennej krajowej produkcji lub przywozu gazu płynnego (LPG) w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2017 r.,

- 4) 80 dni i średniej dziennej krajowej produkcji lub przywozu gazu płynnego (LPG) w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2018 r.
- a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych i utrzymywanych w zakresie gazu płynnego (LPG).

Art. 11. 1. Umowy, o których mowa w art. 21 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, na podstawie których Prezes Agencji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zlecił utrzymywanie zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych, uważa się za umowy, o których mowa w art. 21d ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, zostaną dostosowane do wymogów wynikających z art. 21d ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. W okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 marca 2015 r. zadania, o których mowa w art. 28c pkt 2, 4 i 10 ustawy, o której mowa w art. 1, finansuje się z pożyczki z budżetu państwa.

Art. 13. Przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki procedury, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. Do postępowań wszczętych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem przepisów art. 9 ust. 3 i 4.

Art. 15. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 3 ust. 5 i art. 13 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 i art. 13 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 37 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 37 ustawy, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że art. 21b ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 1, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (zwany dalej „projektem ustawy”) dokonuje implementacji postanowień dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9), zwanej dalej „dyrektywą 2009/119/WE.”

1. AKTUALNY STAN PRAWNY

System zapasów interwencyjnych ropy naftowej i paliw jest elementem zabezpieczenia ciągłości funkcjonowania rynku paliwowego w Polsce. Ze względu na ograniczone zasoby własne ropy naftowej Polska jest w ponad 90% uzależniona od importu surowca z zewnątrz, co stawia nasz kraj w trudnej sytuacji gospodarczej i politycznej w przypadku wystąpienia zakłóceń w dostawach ropy naftowej lub paliw.

Systemem gromadzenia zapasów interwencyjnych ropy naftowej i produktów naftowych objętych jest obecnie 116 przedsiębiorców¹⁾ (producentów paliw oraz handlowców – przedsiębiorców sprowadzających do Polski ropę naftową i/lub paliwa ciekłe) oraz Agencja Rezerw Materiałowych (zwana dalej „ARM”), która w imieniu ministra właściwego do spraw gospodarki utrzymuje i zarządza zapasami państwowymi ropy naftowej i produktów naftowych.

Wszystkie przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją paliw lub sprowadzaniem ropy naftowej i/lub paliw tworzą zapasy obowiązkowe proporcjonalnie do zrealizowanej przez nie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Koszty tworzenia i utrzymywania tych zapasów wliczone są w cenę końcową paliw.

Koszty tworzenia i utrzymywania zapasów państwowych są pokrywane z dochodów własnych ARM oraz dotacji celowych: stanowią one część wydatków państwa finansowanych ze środków publicznych.

¹⁾ Liczba przedsiębiorców wpisanych do rejestru ulega zmianie. Zazwyczaj w rejestrze wpisanych jest ok. 110–130 przedsiębiorców.

System zapasów ropy naftowej i produktów naftowych regulują następujące akty prawne:

1.1. Prawo krajowe

Ogólne normy tworzenia, utrzymywania i finansowania zapasów interwencyjnych ropy naftowej i produktów naftowych zawiera ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190 oraz z 2013 r. poz. 984) – zwana dalej „ustawą o zapasach”.

Ustawa o zapasach implementuje do prawa polskiego dyrektywę 73/238/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie łagodzenia skutków trudności w dostawach surowej ropy naftowej i produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 228 z 16.08.1973, str. 1–2; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 1, str. 36) oraz dyrektywę 2006/67/WE z dnia 24 lipca 2006 r. nakładającą na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 217 z 08.08.2006, str. 8–15).

Uchwalenie tej ustawy było warunkiem koniecznym przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Porozumienia o Międzynarodowym Programie Energetycznym z dnia 18 listopada 1974 r., ze zmianami z dnia 30 listopada 2007 r. (poprzez przystąpienie, do którego następuje akcesja do Międzynarodowej Agencji Energetycznej, zwanej dalej MAE). Zgodnie z art. 71 ust. 1 tego Porozumienia, jest ono otwarte na akcesję wszystkich Członków Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) wyrażających chęć i możliwości spełnienia wymogów Programu.

Ustawa o zapasach określa zasady: tworzenia, utrzymywania i finansowania zapasów ropy naftowej, produktów naftowych; przeprowadzania kontroli u przedsiębiorców objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów, a także u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania oraz którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów; postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych dotyczących zaopatrzenia rynku w ropę naftową i produkty naftowe, w tym: zasady dysponowania zapasami; warunki zaopatrzenia w ropę naftową, produkty naftowe; zakres wprowadzanych ograniczeń w dostarczaniu, poborze i zużyciu produktów naftowych. Ustawa ta określa również zasady tworzenia, utrzymywania i finansowania zapasów gazu ziemnego, przeprowadzania kontroli u przedsiębiorców objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania tych zapasów, a także u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania oraz którym zlecono tworzenie i utrzymywanie

zapasów, a ponadto zasady postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie gazu ziemnego oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych dotyczących zaopatrzenia rynku w gaz ziemny.

Celem ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach jest tworzenie zapasów interwencyjnych ropy naftowej i produktów naftowych dla zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełnianie zobowiązań międzynarodowych, czyli wzmocnienie bezpieczeństwa paliwowego Rzeczypospolitej Polskiej przez kompleksowe stworzenie regulacji określających środki przeciwdziałania zakłóceniom w dostawach ropy naftowej i produktów naftowych wraz z procedurami ich uruchomienia oraz mechanizmem ich wdrażania.

Rozdział 2 ustawy o zapasach reguluje zasady tworzenia, utrzymywania oraz finansowania zapasów ropy naftowej i produktów naftowych.

Zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy o zapasach, zapasy interwencyjne powinny zaspokajać zapotrzebowanie na ropę naftową i produkty naftowe w ilości odpowiadającej co najmniej:

- 1) **90-dniowemu średniemu dziennemu zużyciu wewnętrznemu ropy naftowej i produktów naftowych, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG);**
- 2) **30-dniowemu średniemu dziennemu zużyciu wewnętrznemu gazu płynnego (LPG).**

Art. 3 ust. 2 ustawy o zapasach stanowi natomiast, że w skład zapasów interwencyjnych wchodzi:

- **zapasy obowiązkowe** ropy naftowej i paliw ciekłych tworzone i utrzymywane przez producentów paliw i handlowców – czyli przez podmioty sprowadzające ropę naftową lub paliwa (zapasy te zabezpieczają 76 dni zużycia) oraz
- **zapasy państwowe** ropy naftowej i produktów naftowych tworzone przez ministra właściwego do spraw gospodarki i utrzymywane przez ARM (zapasy te zabezpieczają co najmniej 14 dni zużycia).

Koszty związane z tworzeniem i utrzymywaniem zapasów obowiązkowych ponoszą przedsiębiorcy, koszty związane z tworzeniem i utrzymywaniem zapasów państwowych ponosi budżet państwa.

Przepisy rozdziału 2 regulują ponadto następujące kwestie: obliczania ilości zapasów obowiązkowych; postaci, w jakich winny być utrzymywane zapasy obowiązkowe; miejsc

magazynowania zapasów obowiązkowych; umów o magazynowanie zapasów obowiązkowych i umów zlecenia wykonania zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych (tzw. „umów biletowych”); rejestru producentów i handlowców; ilości, utrzymywania i finansowania zapasów państwowych; obowiązków sprawozdawczych podmiotów utrzymujących zapasy interwencyjne.

Przepis art. 29 ustawy o zapasach (rozdział 4) reguluje **zasady przeprowadzania kontroli** u producentów, handlowców i przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania, a także u przedsiębiorców, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, oraz u przedsiębiorców, którym zlecono utrzymywanie zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych. Czynności kontrolne wobec przedsiębiorców objętych systemem zapasów obowiązkowych wykonuje ARM.

W rozdziale 5 ustawy o zapasach (art. 32–48) określono zasady postępowania w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa oraz konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych dotyczących zaopatrzenia rynku w ropę naftową i produkty naftowe. Przewidziano system środków zabezpieczający przed negatywnymi skutkami zakłóceń w dostawach ropy naftowej i produktów naftowych. System ten ma na celu podjęcie szybkich i skutecznych działań interwencyjnych prowadzących do wyrównania braków w bilansie dostaw ropy naftowej i produktów naftowych na rynek lub ograniczenie skutków tych braków oraz wypełnienie zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej wobec jej partnerów z Unii Europejskiej oraz wynikających z przystąpienia do Porozumienia o Międzynarodowym Programie Energetycznym.

W przypadku wystąpienia zakłóceń w dostawach minister właściwy do spraw gospodarki jest na mocy ustawy uprawniony do dysponowania zapasami interwencyjnymi oraz inicjowania działań interwencyjnych. Katalog działań interwencyjnych zawiera art. 32 ust. 2 i obejmuje:

- 1) obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, lub zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych, lub
- 2) obowiązkową sprzedaż zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, lub zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych w określonej ilości, lub
- 3) ograniczenie wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami, lub
- 4) ograniczenie zużycia paliw przez odbiorców.

W rozdziale 7 ustawy o zapasach przewidziane zostały kary pieniężne za niedopełnienie obowiązków przez nią nałożonych oraz określone zasady ich nakładania. Kary te mają

charakter administracyjnych kar pieniężnych. Jest to instrument szybki i skuteczny w przypadku nieprzestrzegania obowiązków wynikających z ustawy.

Dopełnieniem uregulowań zawartych w ustawie o zapasach są rozporządzenia Ministra Gospodarki wydane na jej podstawie, tj.:

- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości (Dz. U. z 2007 r. Nr 81, poz. 547 oraz z 2009 r. Nr 150, poz. 1211),
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu obniżania ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw (Dz. U. z 2007 r. Nr 81, poz. 549),
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie rejestru producentów i handlowców obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw (Dz. U. z 2007 r. Nr 81, poz. 548),
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie organów uprawnionych do wydawania odbiorcom upoważnień do zakupu paliw oraz wzorów tych upoważnień (Dz. U. z 2007 r. Nr 87, poz. 582, z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 12 kwietnia 2013 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 515).

1.2. Prawo Unii Europejskiej:

1.2.1. Dyrektywa 73/238/EWG

Dyrektywa Rady z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie łagodzenia skutków trudności w dostawach surowej ropy naftowej i produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 228 z 16.08.1973, str. 1–2; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 1, str. 36)

– zwana dalej „dyrektywą 73/238/EWG”, była odpowiedzią Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej na wczesne symptomy pierwszego kryzysu naftowego. Nakłada ona na państwa członkowskie obowiązek podjęcia wszelkich koniecznych środków, aby zaopatrzyć właściwe władze w niezbędne uprawnienia na wypadek wystąpienia trudności w zaopatrzeniu w ropę naftową i produkty ropopochodne, które mogłyby wyraźnie zmniejszyć podaż tych produktów i wywołać poważne zakłócenia. Te uprawnienia powinny umożliwić władzom:

- tworzenie rezerw bezpieczeństwa zgodnie z obowiązującą wówczas dyrektywą 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładającą na Państwa Członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych (Dz. U. UE L 308 z 23.12.1968, str. 14, z późn. zm.),
- nakładanie szczególnych lub ogólnych ograniczeń zużycia, w zależności od szacowanej wielkości braków oraz dawania pierwszeństwa w dostawach produktów ropopochodnych pewnym grupom użytkowników,
- regulowania cen w celu zapobiegania ich gwałtownym wzrostom.

Państwa członkowskie zostały zobowiązane do wyznaczenia instytucji ponoszących odpowiedzialność za stosowanie środków przyjmowanych dla realizacji uprawnień przewidzianych przez dyrektywę 73/238/EWG oraz do opracowania planów interwencyjnych.

1.2.2. Dyrektywa 2006/67/WE

Dyrektywa Rady z dnia 24 lipca 2006 r. nakładająca na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 217 z 08.08.2006, str. 8–15) – zwana dalej „dyrektywą 2006/67/WE”, zobowiązuje państwa członkowskie do przyjęcia odpowiednich przepisów w celu utrzymania na terytorium Unii Europejskiej własnych zapasów produktów naftowych na poziomie odpowiadającym, dla każdej z wymienionych kategorii produktów naftowych, **co najmniej dziewięćdziesięciodniowej średniej dziennej konsumpcji wewnętrznej w poprzednim roku kalendarzowym**. Dyrektywa ta zastąpiła wspomnianą wcześniej dyrektywę 68/414 EWG. Dyrektywa 2006/67/WE przewiduje możliwość utrzymywania zapasów w formie ropy naftowej i półproduktów, jak również w postaci wyrobów gotowych. Zapasy powinny pozostawać w całkowitej dyspozycji państw członkowskich w razie trudności zaopatrzenia w ropę, zaś państwa członkowskie powinny posiadać środki prawne do podejmowania decyzji w zakresie przeznaczenia zapasów w podobnych sytuacjach. Ponadto państwa członkowskie powinny dbać o zapewnienie dyspozycyjności i dostępności tych zapasów, a także o stosowanie równych i niedyskryminacyjnych warunków odnośnie do ich składowania. Koszty związane z tym obowiązkiem muszą być przedstawiane w sposób przejrzysty. W celu spełnienia tych wymogów państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zwróceniu się

o pomoc do podmiotu lub agencji składującej, której zadaniem jest przechowywanie całości lub części zapasów.

Zgodnie z dyrektywą 2006/67/WE państwa członkowskie powinny przyjąć wszystkie konieczne przepisy i podjąć wszelkie środki konieczne do zapewniania dysponowania zapasami i nadzoru nad nimi. Ustanawiają one mechanizmy weryfikacji poziomu zapasów. Państwa członkowskie mają także obowiązek określenia sankcji mających zastosowanie w przypadku pogwałcenia przepisów krajowych przyjętych w celu stosowania dyrektywy. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

1.2.3. Dyrektywa 2009/119/WE

Dyrektywa Rady z dnia 14 września 2009 r. nakładająca na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9) – zwana dalej: dyrektywą 2009/119/WE, uchyla dyrektywę 73/238/EWG oraz dyrektywę 2006/67/WE ze skutkiem od dnia 31 grudnia 2012 r.

1.2.3.1. Sposób obliczania zapasów i struktura utrzymywanych zapasów

Art. 3 dyrektywy 2009/119/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania zapasów naftowych odpowiadających co najmniej **90 dniom średniego dziennego przywozu ropy naftowej i produktów naftowych netto lub 61 dniom średniego dziennego zużycia krajowego**, w zależności od tego, która wartość jest wyższa. Średni dzienny przywóz netto obliczany jest na podstawie wielkości przywozu ropy naftowej i produktów naftowych, wyrażonego w ekwiwalencie ropy naftowej w poprzedzającym roku kalendarzowym, ustalonego zgodnie z metodą i procedurami określonymi w załączniku I do dyrektywy. Podobnie – średnie dzienne zużycie krajowe obliczane jest na podstawie zużycia krajowego wyrażonego w ekwiwalencie ropy naftowej w poprzedzającym roku kalendarzowym, ustalonego i obliczonego zgodnie z metodą i procedurami określonymi w załączniku II do dyrektywy.

W przypadku Polski wyższą wartość stanowi 90 dni średniego dziennego przywozu netto, tj. około 6 600 tys. ton, podczas gdy 61 dni średniego dziennego zużycia krajowego obliczonego zgodnie z załącznikiem II wynosi około 4 500 tys. ton. Różnica wynika przede wszystkim z ograniczonego wydobycia wewnętrznego ropy naftowej. Można więc przyjąć, że w przewidywalnej przyszłości nie nastąpi zasadnicza zmiana we wzajemnym stosunku ww. metod.

Art. 3 dyrektywy 2009/119/WE wymaga zatem wprowadzenia zasadniczej zmiany w sposobie obliczania wymaganej ilości zapasów naftowych. Dotychczas, zgodnie z dyrektywą Rady 2006/67/WE, podstawą obliczenia wymaganej ilości zapasów naftowych było średnie dzienne zużycie krajowe w poprzednim roku kalendarzowym. Obecnie konieczne jest oparcie ilości zapasów na przywozie netto ropy naftowej i produktów ropopochodnych.

Ponadto, obliczając średni dzienny przywóz netto ekwiwalentu ropy naftowej zgodnie z metodą i procedurami określonymi w załączniku I dyrektywy 2009/119/WE, należy uwzględnić wielkość przywozu ropy naftowej, NGL, półproduktów rafineryjnych oraz innych węglowodorów i wszystkich pozostałych produktów ropopochodnych oprócz benzyny pirolitycznej, określonych w załączniku B rozdział 4 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1).

Tabela 1. Załącznik B pkt 4 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii

Nośnik energii	Definicja
1. Ropa naftowa	Ropa naftowa to olej mineralny pochodzenia organicznego, w skład którego wchodzi mieszaniny węglowodorów oraz związane z nimi zanieczyszczenia, np. siarka. W normalnej temperaturze i ciśnieniu ropa naftowa występuje w stanie ciekłym, a jej właściwości fizyczne (gęstość, lepkość itp.) są w wysokim stopniu zmienne. Kategoria ta obejmuje skropliny odzyskiwanego gazu „mokrego” lub „suchego”, w przypadkach kiedy zostały one domieszane do ropy naftowej wydobywanej w celach komercyjnych.
2. NGL	NGL to płynne lub skroplone węglowodory odzyskane z gazu ziemnego w instalacjach oddzielania lub zakładach przetwórstwa gazu. Do NGL należą etan, propan, butan (normalny i izobutan), pentan (oraz izopentan) oraz pentany plus (czasem określane jako naturalna gazolina).
3. Półprodukty rafineryjne	Półprodukty rafineryjne to przetworzone oleje przeznaczone do dalszego przetwarzania (np. olej opałowy z pierwszej destylacji lub próżniowy olej napędowy) z wyjątkiem mieszania. Dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych. Definicja ta obejmuje również zwroty z przemysłu petrochemicznego do przemysłu rafineryjnego (np. benzyna do pirolizy, frakcje C4, frakcje oleju napędowego i oleju opałowego).
4. Dodatki/zwiazki tlenowe	<i>Dodatki to związki inne niż węglowodory, dodawane do produktu lub mieszane z nim w celu zmiany właściwości paliw (oktan, cetan, właściwości</i>

	<p><i>z inne itp.):</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>związki tlenowe, np. alkohole (metanol, etanol), etery (jak MTBE (eter metylo-terbutylowy), ETBE (eter etylo-ter-butylowy), TAME (eter metylo-ter-amyłowy));</i> – <i>estry (np. olej rzepakowy lub ester dimetylowy itp.)</i> – <i>związki chemiczne (np. TML, TEL i detergenty).</i> <p><i>Uwaga: Ilości dodatków lub związków tlenowych (alkoholi, eterów, estrów i innych związków chemicznych) zgłaszane w tej kategorii powinny odnosić się do ilości przeznaczonych do mieszania lub do wykorzystania jako paliwa.</i></p>
4.1. W tym: biopaliwa	<p><i>Biobenzyna i biodiesle. Stosuje się definicje z rozdziału 5 "Energia odnawialna i wytwarzana z odpadów".</i></p> <p><i>Ilości biopaliw płynnych zgłaszane w tej kategorii odnoszą się wyłącznie do tych komponentów, a nie do łącznej ilości płynów, w których są one domieszką.</i></p> <p><i>Pozycja ta nie obejmuje wszelkiego obrotu biopaliwami niebędącymi domieszką do paliw transportowych (czyli biopaliwami w postaci czystej); należy je zgłaszać w rozdziale 5. Biopaliwa będące przedmiotem obrotu jako część paliw transportowych należy zgłaszać w ramach odpowiednich produktów, wskazując zawartość biopaliwa.</i></p>
5. Inne węglowodory	<p>Syntetyczna ropa naftowa z piasków bitumicznych, olej łupkowy itp., płyny pochodzące z upłynniania węgla (zob. rozdział 1), płynne produkty przetwarzania gazu ziemnego w benzynę (zob. rozdział 2), wodór i oleje emulgowane (np. „Orimulsion”).</p> <p>Pozycja nie obejmuje produkcji łupków bitumicznych, której dotyczy rozdział 1.</p> <p>Produkcję oleju łupkowego (produktu wtórnego) należy zgłaszać w pozycji „Pozyskanie z innych źródeł” w kategorii „Inne węglowodory”.</p>
6. Gaz rafineryjny (nieskroplony)	<p>Gaz rafineryjny obejmuje mieszkankę nieskraplających się gazów, składających się głównie z wodoru, metanu, etanu i olefin, otrzymanych w trakcie destylacji ropy naftowej lub przetwarzania produktów naftowych (np. krakingu) w rafineriach. Obejmuje to również gazy zwracane z przemysłu petrochemicznego.</p>
7. Etan	<p>Węglowodór o łańcuchu prostym (C₂H₆), występujący naturalnie w postaci gazowej, uzyskiwany z gazu ziemnego i strumieni gazu rafineryjnego.</p>
8. LPG	<p>LPG (skroplony gaz ropopochodny) to lekkie węglowodory parafinowe uzyskane z procesów rafineryjnych, stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego. Składają się one głównie z propanu</p>

	(C ₃ H ₈) i butanu (C ₄ H ₁₀) lub połączenia tych dwóch związków. Mogą również zawierać propylen, butylen, izopropylen i izobutylen. Gazy LPG są zwykle skraplane pod ciśnieniem w celach transportu i magazynowania.
9. Benzyna ciężka	<p>Benzyna ciężka jest surowcem przeznaczonym dla przemysłu petrochemicznego (np. produkcja etylenu lub związków aromatycznych) lub do produkcji benzyny poprzez reforming lub izomeryzację w rafinerii.</p> <p>Benzyna ciężka zawiera materiały w przedziale destylacji od 30°C do 210°C lub w części tego przedziału.</p>
10. Benzyna silnikowa	<p>Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35°C do 215°C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, związki tlenowe i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML.</p> <p>Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/związków tlenowych), np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej.</p>
10.1. W tym: biobenzyna	Stosuje się definicje z rozdziału 5 „Energia odnawialna i wytwarzana z odpadów”.
11. Benzyna lotnicza	Benzyna przeznaczona specjalnie do tłokowych silników lotniczych, z liczbą oktanową odpowiednio dostosowaną do silnika, temperaturą krzepnięcia wynoszącą -60°C i przedziałem destylacji zwykle od 30°C do 180°C.
12. Paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych	Ta pozycja obejmuje wszystkie lekkie oleje węglowodorowe używane w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych, destylujące w temperaturze od 100°C do 250°C. Otrzymuje się je przez mieszanie naft i benzyny lub benzyn ciężkich w taki sposób, aby zawartość związków aromatycznych nie przekroczyła 25% objętości, a ciśnienie pary wynosiło między 13,7 kPa do 20,6 kPa.
13. Paliwo typu nafty do silników odrzutowych	<p>Produkt destylacji wykorzystywany w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych. Pod względem temperatury destylacji (między 150°C a 300°C, zwykle nie więcej niż 250°C) i temperatury zapłonu jego właściwości są podobne, jak w przypadku nafty. Ponadto ma ono szczególne cechy (np. temperaturę krzepnięcia) ustalone przez Zrzeszenie Międzynarodowego Transportu Lotniczego (IATA).</p> <p>Obejmuje domieszki do nafty.</p>
14. Inne nafty	Rafinowany produkt destylacji ropy naftowej wykorzystywany w sektorach innych niż transport lotniczy. Destyluje w temperaturze między 150°C a 300°C.

15. Oleje napędowe (destylowane oleje opałowe)	Olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, destylującym w temperaturze od 180°C do 380°C. Pozycja obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach:
15.1. W tym: olej napędowy	Olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych (samochodów osobowych, ciężarowych itp.), zwykle o niewielkiej zawartości siarki.
15.1.1. W tym, w ramach pozycji 15.1, w tym: biodiesle	Stosuje się definicje z rozdziału 5 „Energia odnawialna i wytwarzana z odpadów”.
15.2. W tym: lekki olej opałowy i pozostałe oleje napędowe	Lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje opałowe, w tym oleje opałowe destylujące w temperaturze między 380°C a 540°C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym.
16. Ciężki olej opałowy	Wszystkie reszkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania) o lepkości kinematycznej powyżej 10 cSt w temperaturze 80°C i temperaturze zapłonu zawsze powyżej 50°C, a gęstości zawsze wyższej niż 0,9 kg/l.
16.1. W tym: o niskiej zawartości siarki	Ciężki olej opałowy o zawartości siarki poniżej 1%.
16.2. W tym: o wysokiej zawartości siarki	Ciężki olej opałowy o zawartości siarki wynoszącej lub przekraczającej 1%.
17. Benzyna lakowa i benzyny przemysłowe	<p>Rafinowane pośrednie produkty destylacji, o przedziale temperatur destylacji podobnym jak w przypadku benzyny ciężkiej i nafty. Dzieli się na:</p> <ul style="list-style-type: none"> – benzyny przemysłowe: lekkie oleje destylujące w temperaturze między 30°C a 200°C. Wyróżnia się 7 lub 8 gatunków benzyn przemysłowych, zależnie od miejsca frakcji w przedziale destylacji. Gatunki definiuje się według różnicy temperatur pomiędzy punktami destylacji 5% objętości i 90 % objętości (nie więcej niż 60°C). <p>benzyna lakowa: benzyna przemysłowa o temperaturze zapłonu powyżej 30°C. Przedział destylacji benzyny lakowej wynosi od 135°C do 200°C.</p>
18. Smary	<p>Węglowodory produkowane z produktów ubocznych destylacji; wykorzystywane głównie do zmniejszania tarcia pomiędzy powierzchniami nośnymi.</p> <p>Obejmuje wszystkie gatunki gotowych olejów smarowych, od oleju wrzecionowego do oleju cylindrowego, oraz wykorzystywane w smarach stałych, olejach silnikowych, a także wszelkie gatunki olejów bazowych.</p>

19. Asfalt	Stały, półstały lub lepki węglowodór o strukturze koloidalnej, w kolorze brązowym lub czarnym, otrzymywany jako pozostałość w procesie destylacji ropy naftowej poprzez destylację próżniową szlamu olejowego pozostałego z destylacji atmosferycznej. Asfalt wykorzystywany jest przede wszystkim do budowy dróg i krycia dachów. Obejmuje asfalt upłynniony i rozcieńczony.
20. Parafiny	Są to węglowodory alifatyczne nasycone odzyskane jako pozostałość odparafinowywania olejów smarowych. Mają strukturę krystaliczną, bardziej lub mniej drobną zależnie od gatunku. Ich główne właściwości: bezbarwne, bezwonne i przejrzyste, o temperaturze topnienia powyżej 45°C.
21. Koks naftowy	Czarny, stały produkt uboczny, otrzymywany głównie w wyniku krakowania i uwęglania surowców pochodzących z przerobu ropy naftowej, pozostałości destylacji próżniowej, smoły i paku w procesach takich jak koksowanie opóźnione lub koksowanie fluidalne. Składa się głównie z węgla (90–95%) i ma niską zawartość popiołu. Wykorzystywany jest jako wsad w koksowniach w hutnictwie, do ogrzewania, produkcji elektrod oraz produkcji substancji chemicznych. Dwa najważniejsze gatunki to koks zielony i koks kalcynowany. Obejmuje koks osadzony na katalizatorze podczas procesów rafinacji – koks ten jest niemożliwy do odzyskania i zwykle jest spalany jako paliwo rafineryjne.
22. Pozostałe produkty	Wszystkie produkty niewymienione powyżej, np. smoła i siarka. Obejmuje związki aromatyczne (np. BTX – benzen, toluen, ksylen) oraz olefiny (np. propylen) wytwarzane w rafineriach.

W artykule 4 dyrektywa 2009/119/WE reguluje zasady obliczania zapasów utrzymywanych przez państwa członkowskie. Metodologia obliczania zarówno wymaganej ilości zapasów naftowych, jak i zapasów utrzymywanych przez państwa członkowskie, przyjęta w dyrektywie 2009/119/WE oparta jest na stosowanej w Międzynarodowej Agencji Energetycznej, której Polska jest członkiem od 2008 r.

W odniesieniu do obliczania ilości utrzymywanych zapasów ropy naftowej i paliw dyrektywa 2009/119/WE daje państwom członkowskim możliwość wyboru jednej z dwóch metod, zastrzegając jednocześnie, że wybór metody obowiązuje co najmniej przez rok.

Pierwsza metoda pozwala na uwzględnienie zapasów wszystkich produktów naftowych i przeliczenie ich ilości na ekwiwalent ropy naftowej poprzez pomnożenie ich ilość przez współczynnik 1,065. Druga metoda pozwala uwzględnić wyłącznie zapasy paliw, takich jak: benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa lotnicze typu benzyny do silników odrzutowych (paliwa lotnicze do silników odrzutowych na bazie nafty lub JP4), materiały pędne do

silników lotniczych na bazie nafty, inne nafty, olej napędowy i lekki olej opałowy (średnie destylaty) oraz ciężki olej opałowy (o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki), i przeliczenie ich na ekwiwalent ropy naftowej poprzez pomnożenie ich ilości przez współczynnik 1,2.

Ponadto art. 9 ust. 5 (w zw. z art. 9 ust. 2 i 3) dyrektywy 2009/119/WE stanowi, że każde państwo członkowskie, które nie podjęło na cały okres danego roku kalendarzowego zobowiązania do utrzymywania zapasów specjalnych wynoszących co najmniej 30 dni, zapewnia, aby co najmniej jedna trzecia jego obowiązkowej wielkości zapasów była przechowywana w postaci kategorii produktów zdefiniowanych załącznika B rozdział 4 do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008, tj.:

- etan,
- LPG,
- benzyna silnikowa,
- benzyna lotnicza,
- paliwo lotnicze typu benzyny do silników odrzutowych (paliwo lotnicze do silników odrzutowych na bazie nafty lub JP4),
- materiały pędne do silników lotniczych na bazie nafty,
- inne nafty,
- oleje napędowe i lekkie oleje opałowe (średnie destylaty),
- ciężki olej opałowy (o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki),
- benzyna lądowa i benzyny przemysłowe,
- smary,
- bitumen,
- woski parafinowe,
- koks naftowy.

Z przepisu art. 9 ust. 3 wynika dodatkowy wymóg zapewnienia przez państwa członkowskie odpowiedniego udziału zapasów produktów gotowych dominujących w zużyciu wewnętrznym (stanowiących łącznie co najmniej 75% konsumpcji wewnętrznej) w zapasach ogółem. Dla każdej z wybranych przez państwo członkowskie kategorii paliw zapasy powinny odpowiadać określonej liczbie dni średniego dziennego zużycia, ustalanego na podstawie ekwiwalentu ropy naftowej w roku referencyjnym, określonym zgodnie z przepisami art. 3. Ekwiwalenty ropy naftowej, o których mowa, obliczane są przez zastosowanie współczynnika 1,2 sumy zagregowanych danych dotyczących „faktycznych

dostaw krajowych brutto”, określonych w załączniku C pkt 3.2.1 do rozporządzenia 1099/2008, dla produktów włączonych w stosowane lub przedmiotowe kategorie.

Kolejnym przepisem dyrektywy 2009/119/WE odnoszącym się do obliczania wymaganej ilości zapasów oraz utrzymywanych zapasów jest art. 16, który reguluje kwestie uwzględniania biopaliw i dodatków przy tych obliczeniach.

1.2.3.2. Dostępność zapasów interwencyjnych

Inną kwestią regulowaną przez dyrektywę 2009/119/WE jest kwestia dostępności zapasów. Jednym z elementów dostępności zapasów jest ich dostępność fizyczna zdefiniowana w **art. 2 lit. m dyrektywy** jako rozwiązania przyjęte w zakresie umiejscowienia i transportu zapasów, aby zapewnić ich uwolnienie lub skuteczne dostarczenie do użytkowników końcowych i na rynki, w terminach i na warunkach sprzyjających łagodzeniu zaistniałych problemów w zaopatrzeniu.

Wiele miejsca zagadnieniu dostępności zapasów poświęcają motywy dyrektywy 2009/119/WE. W **motywie 8** prawodawca europejski stwierdza m.in., iż dostępność zapasów naftowych oraz zabezpieczenie dostaw energii stanowią kluczowe elementy bezpieczeństwa publicznego państw członkowskich i Wspólnoty. W szczególności zaś istnienie we Wspólnocie **krajowych central zapasów (KCZ)** pozwala zbliżyć się do osiągnięcia tych celów. W **motywie 11** podkreśla się, iż: „państwa członkowskie powinny zapewnić pełną dostępność wszystkich zapasów, których przechowywanie jest określone przez prawodawstwo wspólnotowe. Aby zagwarantować tę dostępność, nie powinny istnieć żadne ograniczenia prawa własności tych zapasów, które mogłyby utrudniać ich wykorzystanie w przypadku zakłóceń w dostawach ropy naftowej...”. Innym środkiem służącym zwiększaniu bezpieczeństwa dostaw we Wspólnocie są ustanawiane decyzjami państw członkowskich **zapasy specjalne**, które powinny mieć odrębny status prawny, zapewniający ich całkowitą dostępność w przypadku wystąpienia kryzysu (**motyw 15**). Natomiast zapasy interwencyjne niebędące zapasami specjalnymi powinny podlegać zwiększonym wymogom w zakresie nadzoru, a w niektórych przypadkach należy nałożyć na państwa członkowskie obowiązek informowania o środkach zarządzania dostępnością zapasów interwencyjnych oraz o wszelkich zmianach w ustaleniach dotyczących utrzymywania tych zapasów (motyw 17).

W związku z powyższym **art. 5 ust. 1** dyrektywy 2009/119/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby zapasy interwencyjne i zapasy specjalne były

dostępne w każdym czasie, w tym również dostępne fizycznie, do celów niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie winny ustalić sposoby identyfikacji, księgowania i kontroli tych zapasów, aby umożliwić sprawdzanie ich stanu w każdej chwili. Temu celowi służą również regulacje w zakresie **rejstru zapasów** (**art. 6** – w zakresie zapasów interwencyjnych oraz **art. 10 ust. 1** w zakresie zapasów specjalnych). Art. 6 ust. 1 wymaga, aby każde państwo członkowskie utrzymywało stale aktualizowany oraz szczegółowy rejestr wszystkich przechowywanych na jego rzecz zapasów interwencyjnych, które nie stanowią zapasów specjalnych. Rejestr ten powinien zawierać w szczególności informacje konieczne do dokładnego umiejscowienia składu, rafinerii lub magazynu, w których znajdują się przedmiotowe zapasy, a także informacje dotyczące ich ilości, **ich właściciela** oraz ich charakteru według kategorii określonych w pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008. Przepisy ust. 2 i 3 nakładają na państwa członkowskie obowiązek przekazywania KE odpisów tego rejestru. Dyrektywa przewiduje analogiczne rozwiązania w zakresie zapasów specjalnych (art. 10 ust. 1).

Art. 5 ust. 2 dyrektywy 2009/119/WE nakłada ponadto na państwa członkowskie m.in. obowiązek podejmowania wszelkich niezbędnych środków, aby zapobiec wszelkim przeszkodom i utrudnieniom, które mogłyby ograniczać dostępność zapasów interwencyjnych i zapasów specjalnych.

W **art. 9 ust. 5** dyrektywa 2009/119/WE przewiduje, iż państwo członkowskie, na rzecz którego przechowywane są zapasy specjalne mniejsze niż 30 dni, sporządza sprawozdanie roczne, w którym analizuje środki podjęte przez jego organy krajowe, aby zapewnić i zweryfikować dostępność, w tym dostępność fizyczną, jego zapasów interwencyjnych, o których mowa w art. 5, i w tym samym sprawozdaniu dokumentuje rozwiązania zastosowane, aby umożliwić państwu członkowskiemu kontrolowanie użytkowania tych zapasów w przypadku zakłóceń w zaopatrzeniu w ropę naftową.

1.2.3.3. System zapasów interwencyjnych

Dyrektywa 2009/119/WE co do zasady pozostawia państwom członkowskim wybór systemu, w jakim utrzymywane będą zapasy ropy naftowej i produktów naftowych: „na obecnym etapie ilości zapasów, które mają być własnością KCZ lub państw członkowskich, należy ustanowić na poziomie określonym przez każde z zainteresowanych państw członkowskich w sposób niezależny i dobrowolny” (motyw 16).

Motyw 11 dyrektywy 2009/119/WE wskazuje jednakże, iż istnienie we Wspólnocie **krajowych centrali zapasów** pozwala zbliżyć się do osiągnięcia celów w zakresie dostępności zapasów naftowych oraz zabezpieczenia dostaw energii do państw członkowskich i Wspólnoty. W motywie 14 ustawodawca europejski stwierdza natomiast, iż własność dużej części zapasów, należąca do państw członkowskich lub KCZ utworzonych przez różne organy krajowe, powinna umożliwiać zwiększenie poziomu kontroli i przejrzystości co najmniej w odniesieniu do tej części zapasów.

Ustawodawca europejski postrzega zatem systemy „państwowy” i „agencyjny” jako najefektywniejsze w zakresie bezpieczeństwa energetycznego.

Art. 7 dyrektywy 2009/119/WE przewiduje zatem, iż państwa członkowskie mogą tworzyć krajowe centrale zapasów. W przypadku określonym w art. 8 ust. 2 dyrektywy, utworzenie KCZ jest jednak obowiązkowe.

Stosownie do treści **art. 7 ust. 1** dyrektywy 2009/119/WE, KCZ przybiera postać organu lub agendy, których celem nie jest osiągnięcie zysku i które działają w interesie ogólnym oraz które nie są uznawane za podmiot gospodarczy. Dyrektywa zakłada, że każde z państw członkowskich nie może mieć więcej niż jedną KCZ. Głównym celem KCZ jest nabywanie, utrzymywanie i zbywanie zapasów naftowych zgodnie z celami dyrektywy 2009/119/WE lub umowami międzynarodowymi dotyczącymi utrzymywania zapasów naftowych. Jest to jedyny organ lub agenda, którym można przyznać uprawnienia do nabywania lub zbywania zapasów specjalnych.

Stosownie zaś do treści **art. 8 ust. 1** dyrektywy 2009/119/WE, w celu wypełnienia obowiązków z niej wynikających, każde państwo członkowskie zapewnia wszystkim podmiotom, na które nakłada obowiązek przechowywania zapasów, prawo zlecenia przynajmniej części tych zadań i według uznania tego podmiotu, wyłącznie:

- a) KCZ państwa członkowskiego, na rzecz którego są przechowywane takie zapasy,
- b) co najmniej jednej KCZ innych państw członkowskich UE spośród tych, które uprzednio zadeklarowały chęć przechowywania takich zapasów, pod warunkiem że zlecenie takie zostało uprzednio zatwierdzone przez państwo członkowskie, na rzecz którego są przechowywane takie zapasy, jak i przez wszystkie państwa członkowskie, na których terytoriach przechowywane będą zapasy,
- c) innym podmiotom mającym nadwyżki zapasów lub dostępne pojemności magazynowe poza terytorium państwa członkowskiego, na rzecz którego przechowywane są zapasy

w Unii Europejskiej, pod warunkiem że zlecenie takie zostało uprzednio zatwierdzone przez państwo członkowskie, na rzecz którego są przechowywane dane zapasy, jak i przez wszystkie państwa członkowskie, na terytoriach których przechowywane będą zapasy, lub

- d) innym podmiotom mającym nadwyżki zapasów lub dostępne pojemności magazynowe na terytorium państwa członkowskiego, na rzecz którego zapasy są przechowywane, pod warunkiem że państwo członkowskie zostało uprzednio poinformowane o takim zleceniu.

W związku z powyższym, art. 7 ust. 4 dyrektywy 2009/119/WE zobowiązuje państwa członkowskie, w których funkcjonuje KCZ, do nałożenia na nią, do celów art. 8 ust. 1 i 2, obowiązku publikowania:

- a) w sposób ciągły – wyczerpujących informacji, w podziale na kategorie produktów, na temat ilości zapasów, co do których może podjąć zobowiązanie do utrzymywania ich na rzecz podmiotów gospodarczych lub, w odpowiednich przypadkach, na rzecz zainteresowanych KCZ,
- b) z co najmniej 7-miesięcznym wyprzedzeniem – warunków, na jakich jest skłonna świadczyć usługi związane z utrzymywaniem zapasów na rzecz podmiotów gospodarczych. Warunki, na jakich usługi te mogą być świadczone, łącznie z warunkami dotyczącymi harmonogramów, mogą również zostać określone przez właściwe organy krajowe lub w wyniku procedury konkursowej, której celem jest wyłonienie najlepszej oferty podmiotów gospodarczych lub, w odpowiednich przypadkach, zainteresowanych KCZ.

KCZ przyjmują tak zlecane zadania na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach. Kwoty płacone przez podmioty gospodarcze z tytułu usług KCZ nie mogą przewyższać pełnych kosztów świadczonych usług i nie mogą być wymagane przed ustanowieniem zapasów. Jednakże KCZ może uzależnić przyjęcie zlecenia od tego, czy podmiot gospodarczy przedstawi gwarancję lub inną formę zabezpieczenia.

Z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2009/119/WE wynika ponadto, iż takie zlecenia mogą zostać obciążone przez państwo członkowskie limitami lub warunkami. Każde państwo członkowskie może ograniczyć prawo do zlecenia w odniesieniu do tych podmiotów, na które nakłada lub nałożyła obowiązek przechowywania zapasów. Jednakże w przypadku gdy ograniczenia takie ograniczają prawo podmiotu do wielkości mniejszych niż 10% wielkości

nałożonego na niego obowiązku przechowywania, **dane państwo członkowskie zapewnia utworzenie KCZ**, która zobowiązana jest przyjąć zlecenia w odniesieniu do wielkości koniecznej do zapewniania prawa podmiotu gospodarczego do zlecenia co najmniej 10%, a do dnia 31 grudnia 2017 r. co najmniej 30% wielkości nałożonego na niego obowiązku (art. 8 ust. 2 dyrektywy 2009/119/WE).

Niezależnie od powyższych regulacji państwo członkowskie może nałożyć na podmiot gospodarczy obowiązek zlecenia KCZ przynajmniej części nałożonego na niego obowiązku (art. 8 ust. 3 dyrektywy 2009/119/WE).

1.2.3.4. Zapasy specjalne

W postanowieniach **art. 9–10 dyrektywa 2009/119/WE** wprowadza nową kategorię zapasów interwencyjnych – **zapasy specjalne**, których tworzenie odbywa się zgodnie z określoną w dyrektywie procedurą, a obliczenie wielkości zgodnie z uregulowaną w niej metodologią. Każde państwo członkowskie może zobowiązać się do utrzymywania zapasów specjalnych na minimalnym poziomie wyrażonym w liczbie dni zużycia, zgodnie z warunkami określonymi w artykule 9 dyrektywy 2009/119/WE. Zapasy specjalne muszą stanowić własność państwa członkowskiego lub utworzonej przez nie KCZ i być utrzymywane na terytorium Unii Europejskiej (art. 9 ust. 1). Każde państwo członkowskie może określić produkty ropopochodne, które wchodzą w skład zapasów specjalnych, przy uwzględnieniu kategorii produktów określonych w dyrektywie 2009/119/WE (art. 9 ust. 2 i 3). Jeżeli natomiast państwo członkowskie nie podejmie zobowiązania do utrzymywania zapasów specjalnych wynoszących co najmniej 30 dni, musi zapewnić określoną strukturę zapasów interwencyjnych – co najmniej jedna trzecia obowiązkowej wielkości zapasów musi być przechowywana w postaci produktów gotowych spełniających określone wymagania (art. 9 ust. 5). Obowiązkiem państwa członkowskiego jest również utrzymywanie stale aktualizowanego i szczegółowego rejestru wszystkich zapasów specjalnych przechowywanych na jego terytorium, którego odpis powinien zostać przesłany KE na jej wniosek w ciągu 15 dni (art. 10 ust. 1). Państwa członkowskie mają obowiązek podjęcia niezbędnych środków w celu przyznania wszystkim zapasom specjalnym utrzymywanym lub przewożonym na ich terytorium bezwarunkowego zabezpieczenia przed czynnościami

egzekucyjnymi, niezależnie od tego, czy są to ich własne zapasy, czy też zapasy innych państw członkowskich (art. 10 ust. 3).

1.2.3.5. Inne kwestie

Art. 12–14 dyrektywy 2009/119/WE regulują **kwestie sprawozdań statystycznych** dotyczących zapasów interwencyjnych oraz zapasów handlowych.

Art. 18 przewiduje przeprowadzanie przez KE we współpracy z państwami członkowskimi **przeглядów przygotowania do prowadzenia działań w sytuacji kryzysowej i utrzymywania zapasów oraz przechowywania zapasów**. Art. 18 ust. 3 nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby ich organy i osoby odpowiedzialne za utrzymywanie zapasów specjalnych i zapasów interwencyjnych oraz za zarządzanie nimi wyraziły zgodę na kontrole i udzieliły pomocy osobom upoważnionym przez Komisję do przeprowadzania tych przeglądów. W szczególności państwa członkowskie zapewniają, aby osobom tym przyznano prawo wglądu do wszelkich dokumentów i rejestrów odnoszących się do zapasów i prawo wejścia na teren wszystkich obiektów, w których przechowywane są zapasy, i dostęp do wszelkich związanych z tym dokumentów. W art. 18 ust. 5 dyrektywy 2009/119/WE nakłada się na państwa członkowskie (oraz na Komisję) obowiązek zapewnienia, aby urzędnicy agencji i inne osoby pracujące pod nadzorem Komisji oraz członkowie grupy koordynacyjnej nie mogli ujawniać informacji zgromadzonych lub wymienianych na mocy niniejszego artykułu, które ze względu na swój charakter objęte są tajemnicą zawodową, jak np. tożsamość właścicieli zapasów. Ponadto art. 18 ust. 7 stanowi, że państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić przechowywanie wszystkich danych, zapisów, sprawozdań i dokumentów dotyczących zapasów interwencyjnych oraz zapasów specjalnych, co najmniej przez okres 5 lat.

Art. 20 dyrektywy 2009/119/WE („**Procedury kryzysowe**”) nakłada na państwa członkowskie obowiązek posiadania odpowiednich procedur i podejmowania niezbędnych środków, aby w przypadku poważnego zakłócenia dostaw ich właściwe organy mogły szybko, skutecznie i w sposób przejrzysty uwolnić całość lub część ich zapasów interwencyjnych oraz zapasów specjalnych oraz, w zależności od przewidywanych zakłóceń w zaopatrzeniu, w sposób całościowy lub nakierowany na konkretne produkty ograniczyć zużycie m.in. przez przyznanie pierwszeństwa dostępu do produktów naftowych pewnym grupom odbiorców. Przepisy ust. 3–7 regulują kwestie „uruchamiania” zapasów interwencyjnych.

Art. 21 dyrektywy 2009/119/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia **sankcji** za naruszenie przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i przyjęcia takich środków, które mogą być niezbędne w celu zapewnienia ich zastosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

1.2.3.6. Termin transpozycji

Zgodnie z **art. 27** ust. 1 dyrektywy 2009/119/WE państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 31 grudnia 2012 r.

1.3. Rozwiązania przyjęte w innych państwach członkowskich UE

Można wyróżnić trzy zasadnicze systemy naftowych zapasów interwencyjnych. Dla uproszczenia można je określić jako systemy „przemysłowy” (zapasy interwencyjne utrzymywane bezpośrednio przez przedsiębiorców), „agencyjny” (zapasy interwencyjne utrzymywane przez wyspecjalizowane podmioty o charakterze publicznym) oraz „państwowy” (zapasy interwencyjne utrzymywane bezpośrednio przez państwa członkowskie). Większość państw członkowskich UE ma systemy mieszane stanowiące połączenie wskazanych powyżej rozwiązań.

62% ogółu zapasów naftowych państw członkowskich UE utrzymywana jest w systemie zapasów przemysłowych, 35% – w systemie agencyjnym, zaś zaledwie 3% – w państwowym.

System przemysłowy jest z punktu widzenia finansów publicznych systemem tanim, gdyż jedyne koszty, jakie generuje, to koszty nadzoru i kontroli. Z drugiej jednak strony nie gwarantuje on całkowitej dostępności zapasów i jest kosztowny dla przedsiębiorców obarczonych obowiązkiem fizycznego utrzymywania zapasów. System przemysłowy odbija się ponadto negatywnie na bilansach przedsiębiorców. System przemysłowy przyjęto dotychczas w Grecji, Luksemburgu, Szwecji, Wielkiej Brytanii i we Włoszech.

Klasycznym przykładem systemu agencyjnego jest system niemiecki z Krajową Agencją ds. Zapasów Paliw (*Erdölbevorratungsverband – EBV*)²⁾ czy irlandzki z Narodową Agencją Zapasów Naftowych (*National Oil Reserves Agency – NORA*)³⁾. W systemach tych zapasy naftowe utrzymywane są przez wyspecjalizowane agencje o publicznym charakterze, zaś finansowane poprzez opłaty wnoszone przez przedsiębiorców. System ten pozwala zniwelować wady systemu przemysłowego, zapewnia większą dostępność zasobów na wypadek sytuacji kryzysowych oraz jest stosunkowo przyjazny z punktu widzenia finansów publicznych.

Stosunkowo najpowszechniejszym w UE systemem zasobów naftowych jest system mieszany – agencyjno-przemysłowy (m.in. Francja, Hiszpania, Holandia, Portugalia).

System państwowy zakłada przede wszystkim finansowanie zasobów naftowych z budżetu państwa. System ten gwarantuje dostępność zasobów naftowych, jednakże jest kosztowny z punktu widzenia finansów publicznych. System taki został przyjęty w Czechach i na Słowacji, zaś system mieszany państwowo-przemysłowy – w Bułgarii, na Litwie i w Polsce. Jest to zatem system charakterystyczny dla państw dawnego bloku wschodniego, które musiały stosunkowo szybko zbudować system zasobów w związku z uzyskaniem członkostwa w UE.

2. POTRZEBA I CEL UCHWALENIA PROJEKTOWANEJ USTAWY

Potrzeba nowelizacji ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zasobach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190 oraz z 2013 r. poz. 984), zwanej dalej „ustawą o zasobach”, wynika z konieczności implementacji dyrektywy 2009/119/WE. Celem proponowanych zmian w ustawie o zasobach jest zatem realizacja zobowiązań nałożonych na RP przez prawo Unii Europejskiej. Implementacja dyrektywy 2009/119/WE wymaga natomiast systemowych zmian w regulacji instytucji zasobów interwencyjnych.

²⁾ Ustawa o utrzymywaniu zasobów ropy naftowej i produktów naftowych z dnia 16 stycznia 2012 r. – *Gesetz über die Bevorratung mit Erdöl und Erdölerzeugnissen (Erdölbevorratungsgesetz – ErdölBevG)* (BGBl. I S. 74).

³⁾ Ustawa o Narodowej Agencji Zapasów Naftowych z dnia 7 listopada 2007 r. – *National Oil Reserves Agency Act 2007*.

Przyjęte w celu implementacji dyrektywy 2009/119/WE rozwiązania mają poprawić konkurencyjność polskiego sektora naftowego poprzez zmianę podziału obciążeń związanych z funkcjonowaniem systemu zapasów pomiędzy sektor naftowy oraz organy publiczne. Koszt funkcjonowania systemu nadal będzie obciążał podmioty sektora naftowego, jednak większą niż obecnie część obciążeń związanych z organizacją systemu (utrzymywaniem i bieżącym zarządzaniem zapasami interwencyjnymi) przejmie organ publiczny – Agencja Rezerw Materiałowych. Przyczyni się to do obniżenia kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w tym zakresie, ułatwi wejście na rynek nowych przedsiębiorców i wzmocni konkurencję na krajowym rynku paliwowym.

Przyjęte w celu implementacji dyrektywy 2009/119/WE rozwiązania oparte są na dotychczasowych doświadczeniach i obserwacjach związanych ze stosowaniem ustawy o zapasach i wpisują się w przyjętą w tej ustawie logikę i podejście do systemu zapasów i zapewnienia bezpieczeństwa paliwowego. W założeniu mają one również odpowiadać specyfice polskiego sektora naftowego. Zaproponowane rozwiązania implementujące dyrektywę optymalizują model zapasów interwencyjnych w kontekście finansowym i przejrzystości systemu (utrzymanie 2 kategorii zapasów).

Proponowane zmiany w ustawie o zapasach wymuszają także uporządkowanie regulacji w zakresie zapasów obowiązkowych tworzonych i utrzymywanych przez producentów i handlowców poprzez przeniesienie większości regulacji w tym zakresie z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości do ustawy, co daje gwarancję większej stabilności prawa.

Główne zmiany w systemie zapasów interwencyjnych obecnie regulowanym ustawą o zapasach dotyczą:

- 1) sposobu obliczania ilości zapasów interwencyjnych i struktury produktowej zapasów interwencyjnych;
- 2) dostępności zapasów interwencyjnych;
- 3) nałożenia na Agencję Rezerw Materiałowych obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych i wprowadzenia w ramach zapasów agencyjnych możliwości utworzenia zapasów specjalnych;
- 4) rejestru systemu zapasów interwencyjnych i dodatkowych obowiązków sprawozdawczych m.in. w zakresie:

- przekazywania KE odpisów rejestrów zasobów,
- przekazywania KE rocznych raportów nt. dostępności zasobów.

2.1. Sposób obliczania ilości zasobów interwencyjnych i ich struktura produktowa

Implementacja postanowień dyrektyw 2009/119/WE w zakresie sposobu obliczania wymaganej ilości zasobów polegać będzie przede wszystkim na zmianie sposobu obliczania minimalnej ilości wymaganych zasobów interwencyjnych poprzez zastąpienie zużycia wewnętrznego ropy naftowej i produktów naftowych przywozem netto ropy naftowej i produktów naftowych wyrażonym w ekwiwalencie ropy naftowej jako podstawy służącej do obliczenia wymaganej ilości zasobów interwencyjnych.

Należy podkreślić, iż wpłynie to na obniżenie wymaganej ilości zasobów interwencyjnych w skali kraju, co przyczyni się do obniżenia kosztów całego systemu zasobów interwencyjnych. Szacunkowo – wymagana ilość zasobów interwencyjnych w wyniku zmiany sposobu obliczania obniży się o około 320 tys. ton ekwiwalentu ropy naftowej. Obniżenie to dotyczy odpowiednio zasobów interwencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG) stosownie do ich udziału w zasobach interwencyjnych ogółem.

Wprowadzona dyrektywą metoda obliczania wymaganej ilości zasobów zakłada ujęcie w podstawie, która służy do obliczeń wszystkich produktów naftowych, łącznie z gazem płynnym LPG, co w praktyce oznacza, iż tworzone zapasy muszą pokrywać także 90-dniowy przywóz netto tego paliwa. Biorąc pod uwagę obecne rozwiązania (obowiązek tworzenia 30-dniowych zasobów w zakresie LPG przez producentów i podmioty sprowadzające LPG oraz pokrycie przez ARM 14-dniowej produkcji lub przywozu LPG), istnieje konieczność wprowadzenia rozwiązania zapewniającego utworzenie brakującego wolumenu zasobów odpowiadającego 46-dniowemu przywozowi netto LPG do kraju. Przyjęto, że zapasy te utworzy ARM w oparciu o środki pochodzące ze składki zasobowej.

Implementacja postanowień art. 4 oraz art. 9 ust. 5 dyrektywy 2009/119/WE wymagała uwzględnienia struktury obecnie utrzymywanych w Polsce zasobów obowiązkowych, która składa się w 50% z ropy naftowej i 50% z paliw. Biorąc pod uwagę ekonomikę systemu zasobów, najmniej kosztogennym produktem jest ropa naftowa. Niemniej, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo paliwowe, konieczne jest utrzymywanie zasobów produktów gotowych. Przewidziane w dyrektywie 2009/119/WE metody obliczania utrzymywanych zasobów

premiują utrzymywanie zapasów paliw. Ponadto z art. 9 ust. 2, 3 i 5 dyrektywy wynika *de facto* w przypadku Polski obowiązek utrzymywania co najmniej jednej trzeciej zapasów w postaci paliw. Uwzględniając powyższe, korzystniejszą metodą obliczania wielkości utrzymywanych zapasów interwencyjnych jest metoda druga przewidziana w załączniku III.

W związku z powyższym, implementacja wskazanych postanowień dyrektywy polegać będzie przede wszystkim na rezygnacji z możliwości utrzymywania w ramach zapasów interwencyjnych wszystkich produktów naftowych na rzecz ograniczenia tej możliwości do paliw oraz wprowadzeniu wzoru na obliczanie ilości utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Konieczne jest również wprowadzenie przepisów zapewniających, iż zapasy interwencyjne nawet po zmianie systemu składać się będą przynajmniej w jednej trzeciej z paliw – obowiązek zapewnienia spełnienia przez RP tego wymagania poprzez odpowiednie ukształtowanie struktur zapasów agencyjnych zostanie nałożony na ARM (zob. art. 21d).

2.2. Dostępność zapasów interwencyjnych

Kolejną kwestią uregulowaną w dyrektywie 2009/119/WE wymagającą implementacji jest kwestia dostępności utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Na zabezpieczenie dostępności zapasów interwencyjnych składa się szereg uregulowań ustawy o zapasach w jej dotychczasowym brzmieniu, w tym regulacje dotyczące miejsc magazynowania zapasów, umów o magazynowanie zapasów i uregulowanych w art. 11 tej ustawy tzw. umów biletowych, rejestru producentów i handlowców, obowiązków informacyjnych przedsiębiorców, kontroli zapasów obowiązkowych przeprowadzanej przez Prezesa ARM. Regulacje te nie są jednak wystarczające w świetle wymagań dyrektywy 2009/119/WE.

W celu implementacji przepisów dyrektywy regulujących kwestię dostępności projektodawca przede wszystkim proponuje przekształcenie systemu zapasów interwencyjnych z systemu państwowo-przemysłowego w system agencyjno-przemysłowy.

Ponadto projektodawca proponuje uzupełnienie dotychczasowych rozwiązań o przepis, który w istocie definiuje pojęcie „dyspozycyjności” zapasów (zob. uwagi do art. 3 ust. 10). W dotychczasowym stanie prawnym brak jednakże przepisów regulujących kwestie

dostępności technicznej zapasów. W projekcie zakłada się określenie wymagań dla magazynów, w których utrzymywane będą zapasy interwencyjne. Poprawie dostępności mają także służyć uregulowania dotyczące statusu własnościowego i finansowego zapasów i/lub ich właścicieli. Dostępność techniczna jest istotnym aspektem fizycznej dyspozycyjności zapasów. Zakłada się również wprowadzenie w zakresie dostępności technicznej przepisu przewidującego okres przejściowy z uwagi na długotrwałość procesu inwestycyjnego w przypadku projektów infrastrukturalnych.

Implementacja ww. postanowień dyrektywy zostanie ponadto zapewniona poprzez zmianę przepisów dotyczących zawieranych przez producentów i handlowców umów o magazynowanie zapasów obowiązkowych i umów biletowych, rejestru systemu zapasów interwencyjnych, kontroli i kar pieniężnych.

2.3. Nałożenie na Agencję Rezerw Materiałowych obowiązku tworzenia i utrzymywania „zapasów agencyjnych” i wprowadzenie w ramach zapasów agencyjnych kategorii zapasów specjalnych

W związku z wynikającym z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2009/119/WE obowiązkiem przejęcia 10% (docelowo 30%) wielkości nałożonego na przedsiębiorców obowiązku w zakresie utrzymywanych zapasów, a także w związku z treścią art. 8 ust. 3 proponuje się utworzenie nowej kategorii zapasów tzw. zapasów agencyjnych tworzonych i utrzymywanych przez ARM, a finansowanych przez przedsiębiorców poprzez opłatę zapasową oraz wprowadzenie możliwości zlecenia ARM przez przedsiębiorców tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Na zapasy agencyjne składać się będą dotychczasowe zapasy państwowe, ropa naftowa i paliwa utrzymywane dotychczas w ramach rezerw strategicznych oraz zapasy, które ARM utworzy w zamian za opłatę zapasową. Zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw a ilością odpowiadającą 90 dniom średniego dziennego przywozu netto ropy naftowej i produktów naftowych wyrażoną w ekwiwalencie ropy naftowej.

Należy zwrócić uwagę, iż przejęcie części zobowiązania w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych przez Agencję wpłynie pozytywnie na bilanse spółek naftowych.

Obniżenie w pierwszym okresie o 10% (a do końca 2017 r. o 30%) wielkości utrzymywanych przez przedsiębiorców zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) zmieni podział obciążeń związanych z funkcjonowaniem systemu zapasów pomiędzy sektor naftowy oraz organy publiczne. **Szacowana wartość 10% zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw wynosi około 1 mld 483 mln zł.** Dodatkowo przedsiębiorcy w pierwszym roku zyskają ponad 60 mln zł z tytułu nieponoszenia kosztów utrzymania tej części zapasów. Przyjmując do obliczeń szacunkowych notowania ropy naftowej na poziomie 109,16 USD/baryłkę oraz kurs za dolara 3,237 zł (średnie z listopada 2012 r.) **w okresie od 2015 r. do 2017 r. wartość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw utrzymywanych przez producentów i handlowców pomniejszy się o około 4 mld 450 mln zł.** Przejęcie części zobowiązania w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych przez Agencję wpłynie pozytywnie na bilanse spółek naftowych. Jednocześnie przedsiębiorcy będą ponosić koszty związane z comiesięcznym uiszczaniem opłaty zapasowej, która w całości przeznaczana będzie na pokrycie kosztów zakupu i utrzymywania zapasów agencyjnych w ilościach określonych w ustawie.

W celu ograniczenia do minimum wysokości opłaty zapasowej, szczególnie w pierwszym okresie zmiany systemu oraz optymalizacji finansowej i organizacyjnej systemu zapasów – do zapasów agencyjnych przeniesione zostaną ropa naftowa i paliwa utrzymywane dotychczas przez Agencję Rezerw Materiałowych w ramach ustawy o rezerwach strategicznych.

Jednocześnie dla ujednoczenia systemu zakłada się, że całość kosztów związanych z tworzeniem i utrzymywaniem zapasów agencyjnych finansowana będzie z opłaty zapasowej.

Ponadto do ustawy o zapasach wprowadza się w ramach zapasów agencyjnych kategorię tzw. zapasów specjalnych – co wynika z możliwości, jakie daje w tym zakresie dyrektywa 2009/119/WE. Utworzenie zapasów specjalnych jest fakultatywne. Zapasy specjalne, zgodnie z dyrektywą, powinny spełniać następujące kryteria:

- stanowić własność państwa lub krajowej KCZ,
- podlegać szczególnemu dozorowi (przemieszczenie wymaga wcześniejszej zgody właściciela),
- obejmować jedynie zapasy produktów gotowych.

2.4. Rejestr systemu zapasów interwencyjnych i dodatkowe obowiązki sprawozdawcze.

Dla zapewnienia możliwości wypełniania zobowiązań sprawozdawczych nałożonych dyrektywą 2009/119/WE (**art. 6, art. 10 ust. 1**) konieczne jest utworzenie rejestru systemu zapasów interwencyjnych, który zastępuje dotychczasowy rejestr producentów i handlowców.

Rejestr ten prowadzony będzie przez Prezesa ARM w systemie informatycznym. Rejestr ten składać się będzie z trzech części: rejestru producentów i handlowców, rejestru zapasów interwencyjnych i rejestru zapasów specjalnych, przy czym rejestr zapasów specjalnych prowadzi się jedynie w przypadku, gdy zapasy takie są utrzymywane na terytorium RP. Rejestr zapasów specjalnych zawiera informacje na temat wszystkich zapasów specjalnych utrzymywanych na terytorium RP bez względu na to, na rzecz którego państwa są utrzymywane.

Dodatkowo do ustawy o zapasach w ramach implementacji postanowień dyrektywy 2009/119/WE wprowadza się przepisy nakładające obowiązki sprawozdawcze na Prezesa Agencji, który będzie przysyłał Komisji Europejskiej skrócony odpis rejestru zapasów interwencyjnych zawierający wskazanie ilości i postaci, w których są one utrzymywane – według stanu na ostatni dzień poprzedniego roku kalendarzowego oraz na wniosek Komisji Europejskiej pełny odpis rejestru zapasów interwencyjnych lub rejestru zapasów specjalnych. Na ministra właściwego do spraw gospodarki nakłada się obowiązek sporządzenia i przekazania KE sprawozdań rocznych obejmujących analizę środków podjętych dla zapewnienia i zweryfikowania dyspozycyjności zapasów interwencyjnych, w tym dostępności fizycznej, oraz dokumentuje rozwiązania zastosowane dla zapewnienia kontroli tych zapasów w sytuacji wystąpienia zakłóceń w dostawach ropy naftowej (**art. 9 ust. 5 dyrektywy**), a także obowiązek opracowania oraz uaktualniania krajowego planu działań interwencyjnych (**art. 20 ust. 2 dyrektywy**).

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PROPONOWANYCH ZMIAN

Art. 2

W art. 2 ustawy o zapasach dokonano zmian polegających na modyfikacji obowiązujących obecnie definicji (produkty naftowe, paliwa, produkcja paliw, producent, interwencyjne

uwolnienie zapasów, pierwszy rok wykonywania działalności gospodarczej), wprowadzeniu kilku nowych definicji (dodatki, ekwiwalent ropy naftowej, międzynarodowy bunkier morski, faktyczne dostawy krajowe brutto, zużycie krajowe brutto ekwiwalentu ropy naftowej, średnie dzienne zużycie krajowe brutto ekwiwalentu ropy naftowej, zmiana ilości zapasów), a także na uchyleniu kilku definicji (paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu płynnego (LPG), średniego dziennego wewnętrznego zużycia krajowego ropy naftowej i produktów naftowych). Zmiany te wynikają albo bezpośrednio z konieczności dostosowania terminologii ustawowej do terminologii, którą posługuje się dyrektywa oraz załączniki do niej, albo pośrednio ze zmian dokonanych w innych przepisach ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach w związku z implementacją dyrektywy 2009/119/WE.

Należy w szczególności zwrócić uwagę na przyczyny uzasadniające uchylenie definicji biopaliw. Dotychczasowa definicja biopaliw zawarta w art. 2 pkt 5 ustawy o zapasach oparta była na definicji zawartej w ustawie z dnia 25 sierpnia 2005 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, zgodnie z którą biopaliwa ciekłe to:

- a) benzyny silnikowe zawierające powyżej 5,0% objętościowo biokomponentów lub powyżej 15,0% objętościowo eterów, o których mowa w pkt 4,
- b) olej napędowy zawierający powyżej 7% objętościowo biokomponentów.

Tymczasem zgodnie **art. 2 pkt b dyrektywy 2009/119/WE** „biopaliwa” to produkowane z biomasy paliwa płynne lub gazowe przeznaczone do wykorzystania w transporcie, „biomasa” oznacza ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów lub pozostałości z rolnictwa (łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi), leśnictwa i związanych z nimi sektorów przemysłu, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych. Biopaliwa w rozumieniu dyrektywy 2009/119/WE są zatem produkowane z biomasy, nie zaś z węglowodorów, jak w przypadku definicji zawartej w ustawie z dnia 25 sierpnia 2005 r. o biokomponentach i biopaliwach.

W związku z powyższym, projektodawca proponuje wprowadzenie w miejsce dotychczasowej definicji biopaliw ogólniejszego pojęcia „dodatki” obejmującej wszelkie związki inne niż węglowodory, dodawane do paliw lub zmieszane z nim w celu zmiany ich właściwości oraz biokomponenty w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Zmiana definicji producenta ma na celu wyraźne wyłączenie z produkcji działalności usługowej polegającej na mieszaniu komponentów na rzecz innego producenta będącego właścicielem zarówno paliw, jak i dodawanych komponentów.

Zmiana definicji pierwszego roku wykonywania działalności gospodarczej niewątpliwie wpłynie pozytywnie na uszczelnienie rynku naftowego. Dotychczasowa definicja pierwszego roku wykonywania działalności gospodarczej w zakresie produkcji lub przywozu ropy naftowej lub paliw odnosiła się do roku kalendarzowego – obecnie będzie to kolejnych dwanaście miesięcy kalendarzowych począwszy od miesiąca, w którym przedsiębiorca rozpoczął w ramach wykonywanej działalności gospodarczej faktyczną produkcję lub przywóz paliw lub przywóz ropy naftowej.

Zmiana ta wpłynie na ograniczenie procederu rozpoczynania działalności w ostatnich dniach roku w celu wykorzystania możliwości tworzenia zapasów na minimalnym poziomie wynikającym z niewielkiego przywozu w roku poprzednim i rezygnację z działalności przed końcem roku kalendarzowego.

Art. 3

W artykule 3 ustawy o zapasach dokonano następujących zmian:

- ust. 2 pkt 2

Zmiany w treści art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy o zapasach polegające na uchyleniu regulacji w zakresie zapasów państwowych i wprowadzeniu nowej kategorii zapasów – zapasów agencyjnych – mają związek z treścią **art. 8 ust. 1–3 dyrektywy 2009/119/WE**. Nałożenie na ARM zadania stopniowego przejmowania od przedsiębiorców obowiązku tworzenia i utrzymywania części zapasów obowiązkowych w zamian za opłatę zapasową wymagało wprowadzenia kategorii „zapasów agencyjnych”. Dalsze regulacje dotyczące zapasów agencyjnych zostały umieszczone w art. 21a – 21f.

- ust. 3–3b

Zmiana w treści ust. 3 ustawy o zapasach oraz dodane przepisy ust. 3a i 3b wraz z dotychczasowym przepisem ust. 4 zapewniają implementację przepisów dyrektywy w zakresie obliczania wymaganej ilości zapasów. Proponowany sposób obliczania stanowi odzwierciedlenie szeregu przepisów dyrektywy 2009/119/WE, w szczególności **art. 3 ust. 2, art. 16 oraz załącznika I** odwołującego się do pojęć używanych w załączniku B do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii.

Wskazane przepisy określają algorytm wymaganej ilości zapasów. Algorytm ten obejmuje szereg operacji obliczeniowych, które powinny być przeprowadzane na podstawie danych statystycznych dla zapewnienia jednolitości danych na temat systemu zapasów przekazywanych do KE.

Należy mieć również na uwadze, iż adresatem wskazanych przepisów są organy administracji publicznej.

– ust. 5

Proponowana zmiana delegacji ustawowej zawartej w art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. wiąże się z implementacją postanowień art. 3 oraz załącznika I dyrektywy 2009/119/WE (przy przeliczaniu obowiązkowej ilości zapasów należy uwzględnić ropę naftową, kondensat gazu ziemnego (NGL), półprodukty rafineryjne oraz inne węglowodory oraz wszystkie pozostałe produkty ropopochodne oprócz benzyny pirolitycznej określonych w załączniku B rozdział 4 do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008), oraz art. 4 i załączniku III dyrektywy 2009/119/WE. Wskazana w załączniku III dyrektywy 2009/119/WE metoda zakładająca uwzględnienie przy obliczaniu ilości utrzymywanych zapasów wyłącznie benzyny silnikowej, benzyny lotniczej, paliw lotniczych typu benzyny do silników odrzutowych (paliw lotniczych do silników odrzutowych na bazie nafty lub JP4), materiałów pędnych do silników lotniczych na bazie nafty, innych naft, oleju napędowego i lekkiego oleju opałowego (średnich destylatów) oraz ciężkiego oleju opałowego (o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki) jest korzystniejsza z uwagi na obecną strukturę utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Jednocześnie z uwagi na odejście w dyrektywie od podziału produktów naftowych na grupy uwzględniono w delegacji do wydania rozporządzenia możliwość podziału paliw na kategorie, w których tworzy się zapasy interwencyjne, co da możliwość zamiennego utrzymywania w ramach danej kategorii.

– ust. 5a

Nowy przepis art. 3 ust. 5a zapewnia implementację **art. 4** dyrektyw 2009/119/WE, który stanowi, iż ilość faktycznie przechowywanych zapasów oblicza się zgodnie z metodami określonymi w **załączniku III tej dyrektywy** (zob. uwagi do pkt 1.2.3.1 oraz pkt 2.1). Załącznik ten przewiduje dwie metody obliczania zapasów: pierwsza polega na uwzględnieniu zapasów wszystkich produktów naftowych i pomnożeniu ich przez współczynnik 1,065, druga – na uwzględnieniu zapasów określonych produktów naftowych i pomnożeniu ich przez 1,2. W przypadku Polski, biorąc pod uwagę strukturę obecnie

utrzymywanych zapasów interwencyjnych, korzystniejsze jest stosowanie metody drugiej. Załącznik III stanowi ponadto, iż w przypadku obu metod zapasy ropy naftowej należy obniżyć o 4%, co odpowiada średniemu współczynnikowi uzysku benzyny pirolitycznej.

Proponowana regulacja spowoduje, iż w przypadku podjęcia przez podmiot obowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów interwencyjnych decyzji o ich utrzymywaniu w postaci ropy naftowej, utrzymywane zapasy będą musiały zostać powiększone o 4% w stosunku do ekwiwalentu ropy naftowej. Natomiast podmiot obowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych utrzymujący je w postaci paliw otrzyma swoisty bonus w postaci możliwości utrzymywania zapasów paliw w ilości mniejszej o 20% w stosunku do ekwiwalentu ropy naftowej.

– ust. 8

Przepis ust. 8 został uzupełniony o stwierdzenie, że utrzymywane w ramach zapasów interwencyjnych paliwa mogą być wprowadzone do obrotu w celu ich wymiany **lub zamiany**, pod warunkiem że w chwili ich wprowadzenia do obrotu będą spełniały wymagania jakościowe dla poszczególnych okresów roku określone w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powodem tej zmiany była rezygnacja w projekcie z określenia „rotacja”, które nie było nigdzie zdefiniowane i mogło budzić wątpliwości interpretacyjne.

– ust. 9

Projektowany przepis zawiera normę przeniesioną z rozporządzenia Ministra Gospodarki dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości (Dz. U. Nr 8, poz. 547 oraz z 2009 r. Nr 150, poz. 1211). Dodanie nowego ust. 9 w treści art. 3 wynika z konieczności przeniesienia do ustawy w związku z implementacją dyrektywy 2009/119/WE regulacji większości kwestii dotychczas regulowanych we wskazanym akcie wykonawczym, co służy również uporządkowaniu stanu prawnego i poprawności legislacyjnej (zob. również uwagi do art. 7).

– ust. 10–12

Proponowane przepisy nowych ust. 10–12 służą implementacji postanowień dyrektywy 2009/119/WE w zakresie dostępności zapasów interwencyjnych – w szczególności **art. 2 lit. m oraz art. 5** (zob. uwagi do pkt.1.2.3.2 oraz do pkt. 2.2).

Projektodawca proponuje uzupełnienie dotychczasowych rozwiązań o przepisy, które w istocie definiują pojęcie „dyspozycyjności” zapasów. Zobowiązuje on podmioty, na które ustawa nakłada obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych, do zapewnienia ich nieograniczonej dyspozycyjności rozumianej jako brak ograniczeń prawnych i faktycznych, z jednoczesnym wyraźnym zastrzeżeniem, że podmioty, na które nakłada się obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych, mogą ustanawiać ograniczenia prawne lub faktyczne na zapasach interwencyjnych, pod warunkiem że ustanowione ograniczenia nie uniemożliwiają lub nie utrudniają interwencyjnego uwolnienia tych zapasów w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa oraz w sytuacji konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych. Ponadto określono, że zapasy interwencyjne utrzymuje się w magazynach, których parametry techniczne oraz parametry techniczne związanych z tymi magazynami systemów przesyłowych i transportowych umożliwiają interwencyjne uwolnienie całości zapasów interwencyjnych zmagazynowanych w danym magazynie, w tym wytłoczenie tych zapasów w okresie 90 dni, a w przypadku bezzbiornikowego magazynowania ropy naftowej – w okresie 150 dni.

Art. 4

Zmiana w treści art. 4 ustawy o zapasach wynika ze zmiany sposobu obliczania ilości zapasów obowiązkowych (art. 3 dyrektywy 2009/119/WE), natomiast zmiana terminu ogłoszenia wiąże się w szczególności z treścią **art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/119/WE**. Ponadto w celu ujednoczenia sposobu przeliczania produktów naftowych z jednostek objętościowych na wagowe dodano delegację dla ministra właściwego do spraw gospodarki do podania wartości współczynników określających gęstość produktów naftowych stosowanych przy tym przeliczeniu.

Art. 5

Przepis art. 5 w dotychczasowym brzmieniu określał zasady obliczania przez producentów i handlowców wymaganej ilości zapasów obowiązkowych. Uszczegółowieniem tych zasad były przepisy § 2–4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości. Zmiany w treści art. 5 nie prowadzą do istotnych zmian sposobu obliczania zapasów. Celem proponowanych zmian jest przeniesienie dotychczasowych regulacji w zakresie obliczania wymaganej ilości zapasów z rozporządzenia do ustawy oraz ich dostosowanie w niezbędnym zakresie do zmian dokonanych w innych

przepisach wynikających z konieczności implementacji dyrektywy, w szczególności jej art. 3 oraz art. 8 ust. 2 i 3 (zob. uwagi do pkt 1.2.3.1 oraz 1.2.3.3).

– ust. 2

Zmiana ust. 2 sprowadza się do rezygnacji z podziału paliw na grupy.

Zmiana ta jest elementem implementacji **art. 3 dyrektywy 2009/119/WE** w związku z **załącznikiem I** i wynika przede wszystkim z okoliczności, iż dyrektywa 2009/119/WE – w przeciwieństwie do poprzedniej dyrektywy 2006/67/WE – rezygnuje z obliczania ilości zapasów interwencyjnych w oparciu o konsumpcję krajową jedynie określonych produktów w podziale na kategorie:

- a) benzyna silnikowa i paliwo lotnicze (benzyna lotnicza i paliwo lotnicze typu benzyny do silników odrzutowych),
- b) olej gazowy, olej napędowy, nafta oświetleniowa i materiały pędne do silników lotniczych na bazie nafty,
- c) oleje opałowe.

Dyrektywa 2009/119/WE rozszerza podstawę obliczania wymaganej ilości zapasów na wszystkie produkty naftowe wskazane w załączniku I dyrektywy.

– ust. 3–3k

Zmiana w treści ust. 3 oraz dodanie przepisów ust. 3a–3k służą implementacji **art. 8 ust. 1–3** dyrektywy 2009/119/WE i wynikają z nałożenia na ARM obowiązku stopniowego przejmowania od przedsiębiorców obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych w określonej ilości poprzez tworzenie zapasów agencyjnych.

W związku z powyższym zachodzi konieczność zmiany wielkości zapasów obowiązkowych wyrażonej jako iloczyn liczby dni i średniego dziennego przywozu lub średniej dziennej produkcji (dotychczas – 76 dni średniego przywozu ropy naftowej lub paliw lub produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oraz 30 dni średniego dziennego przywozu gazu płynnego (LPG) lub jego produkcji).

W oparciu o przeprowadzoną ocenę skutków regulacji zmniejsza się stopniowo wielkość obowiązku producentów i handlowców w zakresie zapasów ropy naftowej i paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), aż do osiągnięcia poziomu 53 dni średniej dziennej produkcji lub przywozu z końcem 2017 r. (ust. 3). Wielkość obowiązku w zakresie gazu

płynnego (LPG) pozostaje na dotychczasowym poziomie 30 dni w związku z koniecznością uzupełnienia poprzez zapasy agencyjne brakujących w systemie zapasów obowiązkowych w zakresie gazu płynnego (LPG) do 90 dni – stawka opłaty zapasowej dla gazu płynnego (LPG) ustalona będzie na wyższym poziomie w stosunku do pozostałych paliw. Wprowadzono dodatkowo dla producentów i handlowców możliwość zlecenia ARM tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw (zob. art. 11a), uzależnioną jednakże od zdolności ARM do przyjęcia tego zlecenia. Zaproponowany system zlecenia części obowiązku ARM z jednej strony gwarantuje stabilność Agencji w zakresie realizacji tego zadania, z drugiej natomiast ułatwia realizację zobowiązania utrzymywania zapasów.

Nowe przepisy ust. 3b–3k zawierają regulacje, które były dotychczas zawarte w przepisach § 2 ust. 1–5, § 3, § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości i zostają – po ich odpowiednim dostosowaniu w zakresie stosowanej terminologii – przeniesione do ustawy o zapasach, bowiem określają granice obowiązku publicznoprawnego, jakim jest obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów.

– ust. 3l

Nowy przepis ust. 3l służy implementacji **art. 16 ust. 1 dyrektywy 2009/119/WE**, który stanowi, iż przy obliczaniu wielkości zapasów obowiązkowych zgodnie z art. 3 i 9 dodatki (w tym biokomponenty) są uwzględniane jedynie w przypadku, gdy zostały dodane lub zmieszane z danymi produktami ropopochodnymi.

– ust. 4 i 5

Treść normy ust. 4 i 5 została umieszczona w przepisach nowych ust. 3b–3k – w związku z tym przepisy ust. 4 i 5 zostają uchylone.

– ust. 6

Zaproponowana zmiana brzmienia ust. 6 wynika z faktu, że większość odliczeń, o których mowa w tym przepisie, została już uwzględniona w przepisach określających sposób obliczenia wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw (ust. 3b–3k); dodatkowo wprowadzono możliwość odliczania od wielkości produkcji stanowiącej podstawę do obliczenia wielkości obowiązku w zakresie ilości zapasów oraz opłaty zapasowej biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji.

– ust. 6a

Z powodu przeniesienia dużej części przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw do ustawy o zapasach ograniczono zakres zawartego dotychczas w art. 8 ust. 3 upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw gospodarki do określenia w drodze rozporządzenia rodzajów dokumentów potwierdzających ilości ropy naftowej, paliw lub biokomponentów uprawniających do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Przepis art. 8 ust. 3 zostaje uchylony, zaś upoważnienie, z uwagi na ograniczony zakres spraw przekazanych do uregulowania, przeniesione do art. 5 ust. 6a.

– ust. 7

Uchylenie ust. 7 związane jest ze zmianami dokonanyymi w zakresie ust. 3 i 3a oraz z okolicznością, iż zgodnie z brzmieniem art. 71 ust. 4 i 5 ustawy o zapasach, proces powiększania zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) zakończył się dnia 31 grudnia 2008 r., zaś zapasów obowiązkowych gazu płynnego (LPG) – dnia 31 grudnia 2011 r.

Zapasy obowiązkowe ropy naftowej i paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) będą obniżane na mocy samej ustawy – utrzymywanie w mocy przedmiotowego przepisu jest zatem niecelowe.

– ust. 8

Treść ust. 8 zmodyfikowano z uwagi na powstanie nowej możliwości, jaką jest usługa biletowa, o której mowa w art. 11a, świadczona przez Agencję.

– ust. 9

Nowy przepis ust. 9 stanowi implementację art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/119/WE stanowiącego, iż w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego średni dzienny przywóz netto ropy naftowej i produktów naftowych stanowiący postawę do obliczeń wielkości zobowiązania oraz średnie dzienne zużycie krajowe ustalane są na podstawie wielkości przywozu lub zużycia w ciągu przedostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego dany rok kalendarzowy. Oznacza to, iż do dnia 31 marca każdego roku ilość wszystkich zapasów interwencyjnych powinna osiągnąć poziom

wymagany na dany rok. Przy założeniu corocznego stałego wzrostu średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej, przepis ten oznaczać będzie zaostrenie dotychczas obowiązującej w tym zakresie regulacji zawartej w § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości – przewidującej, iż ostatnim dniem dostosowania zapasów jest dzień 30 czerwca. Brzmienie implementowanego przepisu dyrektywy 2009/119/WE nie pozostawia jednak ustawodawcy krajowemu wyboru. W celu uniknięcia problemów z określeniem daty dostosowania ilości zapasów w przypadku wejścia w życie ustawy w terminie między 31 marca a 30 czerwca, dodany został przepis przejściowy precyzujący iż w roku wejścia w życie ustawy producenci i handlowcy dostosują ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6

W art. 6 regulującym kwestie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych w pierwszym roku prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw dodano przepisy ust. 3–5 dotyczące utrzymywania zapasów obowiązkowych w razie zakończenia i zawieszenia działalności gospodarczej przez producenta i handlowca, które zostały przeniesione z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości.

Zmiana w treści ust. 1 wynika wyłącznie ze zmiany definicji produkcji.

Proponuje się przyjęcie nowej definicji pierwszego roku prowadzenia działalności gospodarczej oraz sposobu „wejścia w regularny system” obliczania wymaganej ilości zapasów (ust. 2).

Dodany ust. 5 nakłada zobowiązanie na producentów i handlowców o konieczności przekazywania Agencji informacji o zamiarze zakończenia lub zawieszenia działalności gospodarczej w zakresie produkcji lub przywozu paliw lub w zakresie przywozu ropy naftowej.

Art. 7

Postanowienia art. 7 określają strukturę zapasów obowiązkowych tworzonych i utrzymywanych przez producentów i handlowców i łączą się z treścią **art. 4, art. 9 ust. 5 i załącznika III dyrektywy**, z których wynikają zasady kształtowania struktury zapasów interwencyjnych.

– ust. 1–3

Co do zasady producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zależności od przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej, zaś struktura zapasów zależy od struktury produkcji lub przywozu (ust. 1 w proponowanym brzmieniu).

Uchylenie regulacji w zakresie utrzymywania zapasów w postaci półproduktów (przepisy art. 7 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3 ustawy o zapasach w brzmieniu dotychczasowym) wiąże się z koniecznością rezygnacji z możliwości utrzymywania zapasów obowiązkowych w postaci półproduktów rafineryjnych – w związku z treścią **art. 4 dyrektywy 2009/119/WE i załącznika III**. Należy jednak wskazać, iż wprowadzono do art. 3 przepis ust. 9 zezwalający na utrzymywanie w ramach wszystkich zapasów interwencyjnych paliw znajdujących się w końcowym etapie procesu produkcyjnego, tj. przed uszlachetnianiem, komponowaniem, barwieniem i znakowaniem. Przepis ten został przeniesiony z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości. Na jego utrzymywanie zezwalają postanowienia dyrektywy 2009/119/WE – w szczególności zaś odwołanie w zakresie definicji produktów naftowych do definicji zawartych w załączniku B pkt 4 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii. Oznacza to, iż utrzymywanie zapasów obowiązkowych w postaci półproduktów nie będzie dłużej możliwe, natomiast będzie możliwe utrzymywanie ich w postaci paliw znajdujących się w końcowym etapie procesu produkcyjnego.

– ust. 4

Rezygnacja z regulacji zawartej dotychczas w art. 7 ust. 4 (kwestia utrzymywania zapasów w zakresie biopaliw ciekłych – w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych) wiąże się z koniecznością zmiany terminologii w tym zakresie (zob. uwagi do art. 2).

Do definicji produktów naftowych (proponowany art. 2 pkt 2) wprowadzone zostaje zastrzeżenie, iż produktem naftowym jest również produkt zawierający dodatki, bez względu

na ich ilość. W ten sposób zapewniona zostanie również transpozycja **art. 16 dyrektywy 2009/119/WE** stanowiącego, iż przy obliczaniu wielkości zapasów obowiązkowych tak rozumiane dodatki są uwzględniane jedynie w przypadku, gdy zostały zmieszane z danymi produktami ropopochodnymi.

– ust. 5–5b

Jeśli chodzi o możliwość zamiennego utrzymywania zapasów gazu płynnego (LPG) w postaci benzyn silnikowych, projektodawca w celu uporządkowania stanu prawnego proponuje przeniesienie regulacji obliczania tych zapasów z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości (§ 5 ust. 1) do ustawy (ust. 5a i 5b). Dodatkowo w sposób jednoznaczny określono możliwości zamiennego utrzymywania zapasów benzyn silnikowych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG) w postaci ropy naftowej (ust. 5c).

– ust. 1 i 6

Zmiany w treści art. 7 w zakresie ust. 1 i 6 spowodowane zostały również rezygnacją z podziału paliw na grupy – utrzymanie tego podziału nie znajduje podstawy w nowej dyrektywie 2009/119/WE – w przeciwieństwie do uchylanej przez nią dyrektywy 2006/67/WE (zob. uwagi do art. 5 ust. 2).

– ust. 7–10

Nowe przepisy ust. 7–10 utrzymują dozwoloną obecnie możliwość utrzymywania do 50% zapasów obowiązkowych tworzonych w zakresie paliw w postaci ropy naftowej, z wyłączeniem ciężkiego oleju opałowego, którego zapasy mogą być tworzone zamiennie w postaci ropy naftowej do 75%.

Kwestia ta była dotychczas uregulowana w § 7 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości. Dyrektywa 2009/119/WE odnosi się do tej kwestii pośrednio poprzez postanowienia **art. 4**, w związku z **załącznikiem III** oraz **art. 9 ust. 5**, nakładającego na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, by co najmniej jedna trzecia jego obowiązkowej wielkości zapasów była przechowywana w postaci kategorii produktów zgodnie z ust. 2 i 3.

Art. 8

- ust. 1 i 2

Treść art. 8 ust. 1 i 2 została nieznacznie zmodyfikowana w związku z implementacją **załącznika III** dyrektywy 2009/119/WE w zakresie postanowień dotyczących magazynowania zapasów interwencyjnych.

- ust. 3

Z powodu przeniesienia dużej części przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości do ustawy ograniczono zakres zawartego w art. 8 ust. 3 upoważnienia dla ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania aktów wykonawczych i przeniesiono je do art. 5 ust. 6a.

- ust. 4 i 5

Nowe przepisy ust. 4 i 5 związane są z kwestią dostępności zapasów.

Z **motywu 11** dyrektywy 2009/119/WE wynika, iż nie należy uwzględniać produktów ropopochodnych stanowiących własność przedsiębiorstw, w których występuje poważne ryzyko egzekucji z ich majątku. W przypadku gdy podmioty gospodarcze podlegają obowiązkowi utrzymywania zapasów, wszczęcie postępowania upadłościowego lub postępowania układowego mogłoby być uznane za świadczące o istnieniu takiego ryzyka. Stosownie zaś do treści **art. 12 ust. 3** w sprawozdaniach statystycznych dotyczących zapasów interwencyjnych państwa członkowskie nie mogą uwzględniać ilości ropy naftowej ani produktów ropopochodnych będących przedmiotem procedur zajęcia lub egzekucji. Dotyczy to również zapasów przedsiębiorstw, które podlegają postępowaniu upadłościowemu lub prowadzą postępowanie układowe z wierzycielami.

Przepis ust. 4 wyłącza możliwość zaliczenia do zapasów interwencyjnych zapasów zajętych w ramach postępowania zabezpieczającego lub objętych egzekucją sądową lub administracyjną oraz wchodzących w skład masy upadłości. Oznacza to, iż zapasy te nie będą mogły zostać uwzględnione w sprawozdaniach statystycznych. Jednak samo tylko wystąpienie okoliczności wskazanych w ust. 4 nie zwalnia producentów i handlowców z obowiązku utrzymywania zapasów w wymaganej ilości.

Przepis ust. 5 zobowiązujący przedsiębiorców do niezwłocznego informowania ARM o wystąpieniu wskazanych okoliczności służy również implementacji **art. 5 ust. 1 dyrektywy**

2009/119/WE nakładającego na państwa członkowskie obowiązek ustalenia sposobów identyfikacji, księgowania i kontroli zapasów, aby umożliwić sprawdzanie ich stanu w każdej chwili.

Art. 9 i 9a

Przepisy art. 9 i 9a zapewniają implementację **art. 7 ust. 3 lit. a** oraz **art. 8 ust. 1 lit. b i c** dyrektywy 2009/119/WE regulujących kwestie utrzymywania zapasów interwencyjnych za granicą państwa członkowskiego. **Art. 7 ust. 3 lit. a** przewiduje, iż zlecenie przez KCZ lub państwo członkowskie zadań związanych z zarządzaniem zapasami interwencyjnymi innemu państwu członkowskiemu lub KCZ utworzonej przez to państwo członkowskie może być uzależnione od zgody tego drugiego państwa członkowskiego. Podobnie przepisy **art. 8 ust. 1 lit. b i c** uzależniają zlecenie przez przedsiębiorców zadań związanych z zapasami powiązane z ich utrzymywaniem na terytorium innego państwa członkowskiego od uprzedniego zatwierdzenia przez państwo członkowskie, na rzecz którego są przechowywane takie zapasy, jak i przez wszystkie państwa członkowskie, na których terytoriach przechowywane będą zapasy.

Proponuje się utrzymanie warunku zawarcia umowy międzynarodowej jako wymogu koniecznego dla utrzymywania zapasów interwencyjnych poza granicami Polski, a także dla utrzymywania zapasów innych państw na terytorium Polski.

Treść art. 9 została zmodyfikowana poprzez zmianę brzmienia ust. 1 i 2 oraz dodanie ust. 3–5, ze względu na konieczność rozszerzenia możliwości utrzymywania za granicą również na zapasy agencyjne. Przepis ust. 3 precyzuje, co w szczególności powinna zawierać taka umowa. W ust. 4 pozostawiono ograniczenie ilości przechowywanych poza granicami zapasów w wymiarze do 5% ogólnej ilości zapasów agencyjnych oraz do 5% ogólnej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utrzymywania których dany producent i handlowiec są obowiązani – jak w dotychczasowych przepisach. Ponadto w celu zapewnienia pełnej dostępności zapasów interwencyjnych utrzymywanych poza granicami w ust. 5 określono wytyczne do wydania zgody.

Nowy art. 9a reguluje kwestie związane z utrzymywaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów interwencyjnych innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Kwestia ta nie była dotychczas regulowana w prawie polskim. Proponowane podejście jest takie samo, jak w przypadku utrzymywania zapasów polskich za granicą. Odmienne określono jedynie przesłankę do wyrażania zgody przez organ właściwy, który wydając zgodę, uwzględnia

w szczególności stan zdolności magazynowych na ropę naftową i paliwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz konieczność zapewnienia zdolności magazynowych dla zapasów interwencyjnych.

W art. 9 i 9a postanowiono o niewskazywaniu szczegółowego trybu zawierania umów w celu uniknięcia potencjalnego ograniczenia sposobu działania drugiej strony umowy. Jednocześnie niewskazywanie szczegółowego trybu zawierania ww. umów nie ogranicza dostępu do jakiegokolwiek trybu, określonego w ustawie z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 z późn. zm.), w tym zalecanego przez Radę Legislacyjną trybu określonego w art. 13 ust. 1.

Art. 10–11

W art. 10 i 11 dodano ust. 1a zakazujący przedsiębiorcy świadczącemu usługę magazynowania zapasów obowiązkowych lub świadczącemu tzw. usługę biletową w zakresie tych zapasów dalszego podzlecenia.

W przypadku umowy biletowej uregulowanej w art. 11 pozostawiono konieczność uzyskania zgody Prezesa Agencji przed jej zawarciem i określono tryb uzyskiwania takiej zgody oraz rozszerzono okoliczności, w których Prezes ARM może odmówić zgody na jej zawarcie (w szczególności okolicznością taką jest ograniczenie dyspozycyjności zapasów, także w aspekcie dostępności fizycznej). Takie rozwiązanie służy implementacji **art. 5 ust. 1 dyrektywy 2009/119/WE**. Prezes ARM będzie miał podstawę, by odmówić zgody na zawarcie umowy biletowej, w przypadku gdy projekt tej umowy zawiera postanowienia ograniczające lub wyłączające dyspozycyjność, w szczególności zaś magazyny, w których mają być utrzymywane zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, nie spełniają wymagań w zakresie dostępności fizycznej, o której mowa w art. 3 ust. 12. Zmiana ta jest przede wszystkim konsekwencją implementacji postanowień dyrektywy w zakresie dostępności zapasów interwencyjnych (**art. 5 ust. 1 dyrektywy 2009/119/WE**).

Wprowadza się również zasadę, iż każda zmiana przedmiotowych umów w zakresie określonych w ustawie postanowień wymaga ponownej zgody Prezesa ARM w przypadku umowy biletowej (art. 11 ust. 9a) lub przesłania kopii umowy w przypadku umowy o magazynowanie (art. 10 ust. 4).

Zmiany w treści ww. przepisów służą przede wszystkim implementacji **art. 8 ust. 1 dyrektywy 2009/119/WE**.

Zmiany w treści art. 11 ust. 3 i 4 mają charakter redakcyjny i wynikają z rezygnacji z posługiwania się przez ustawę pojęciem „paliw ciekłych”.

Art. 11a

Nowy przepis art. 11a służy implementacji **art. 8 ust. 1 lit. a dyrektywy 2009/119/WE**. Przepis ten stanowi, iż w celu wypełnienia obowiązków wynikających z art. 3 każde państwo członkowskie zapewnia wszystkim podmiotom gospodarczym, na które nakłada obowiązek przechowywania zapasów, prawo zlecenia przynajmniej części tych zadań i według uznania podmiotu gospodarczego, wyłącznie:

- a) KCZ państwa członkowskiego, na rzecz którego są przechowywane takie zapasy,
- b) co najmniej jednej KCZ spośród tych, które uprzednio zadeklarowały chęć przechowywania takich zapasów, pod warunkiem że zlecenie takie zostało uprzednio zatwierdzone zarówno przez państwo członkowskie, na rzecz którego są przechowywane takie zapasy, jak i przez wszystkie państwa członkowskie, na których terytoriach przechowywane będą zapasy,
- c) innym podmiotom gospodarczym mającym nadwyżki zapasów lub dostępne pojemności magazynowe poza terytorium państwa członkowskiego, na rzecz którego przechowywane są zapasy we Wspólnocie, pod warunkiem że zlecenie takie zostało uprzednio zatwierdzone zarówno przez państwo członkowskie, na rzecz którego są przechowywane dane zapasy, jak i przez wszystkie państwa członkowskie, na których terytoriach przechowywane będą zapasy, lub
- d) innym podmiotom gospodarczym mającym nadwyżki zapasów lub dostępne pojemności magazynowe na terytorium państwa członkowskiego, na rzecz którego zapasy są przechowywane, pod warunkiem że państwo członkowskie zostało uprzednio poinformowane o takim zleceniu, takie zlecenia mogą zostać obciążone przez państwo członkowskie limitami lub warunkami.

Dotychczas ustawa o zapasach przewidywała jedynie możliwość zlecenia zadań związanych z zapasami innym przedsiębiorcom (**art. 8 ust. 1 lit. d dyrektywy 2009/119/WE**). Również utrzymywanie zapasów interwencyjnych za granicą nie było w świetle dotychczasowego brzmienia art. 9 ustawy o zapasach wyłączone (**art. 8 ust. 1 lit. b i c dyrektywy 2009/119/WE**). Nie było natomiast możliwości zlecenia tych zadań polskiej KCZ.

W ramach implementacji ww. postanowień dyrektywy, art. 11a wprowadza zatem możliwość świadczenia usługi biletowej przez Agencję na rzecz producentów i handlowców obowiązanych do tworzenia zapasów obowiązkowych. Możliwość taka wprowadzona zostaje na wniosek części sektora naftowego zajmującego się produkcją lub przywozem paliw na małą skalę. Należy mieć bowiem na uwadze, że część przedsiębiorców tego sektora z uwagi na stosunkowo niewielkie ilości przywożonego paliwa boryka się z trudnościami w znalezieniu wolnych pojemności magazynowych.

Umowa biletowa zawierana przez przedsiębiorcę z ARM będzie każdorazowo obejmować jedynie okres jednego roku kalendarzowego, a wynagrodzenie może być wymagane po utworzeniu tych zapasów. Należy mieć również na uwadze, iż Prezes ARM będzie zobowiązany co roku ogłaszać ilości zapasów, co do których będzie mógł w następnym roku kalendarzowym świadczyć usługę biletową – jednakże wielkość ta będzie uzależniona od faktycznych możliwości ARM w danym roku. Przyjęcie powyższego ograniczenia ma zapewnić stabilność finansową ARM w zakresie zapasów interwencyjnych.

Art. 13–14

W art. 13 i 14 wprowadzono zmiany wynikające z konieczności implementacji postanowień **art. 6 ust. 1–3, art. 10 ust. 2 oraz art. 18 ust. 2 i 7 dyrektywy 2009/119/WE**. Przepisy te regulują obowiązki państw członkowskich w zakresie prowadzenia rejestru zapasów interwencyjnych i zapasów specjalnych.

W celu implementacji ww. postanowień dyrektyw, na mocy art. 13 tworzy się rejestr systemu zapasów interwencyjnych. Rejestr ten składać się będzie z trzech części:

- rejestru producentów i handlowców,
- rejestru zapasów interwencyjnych,
- rejestru zapasów specjalnych.

Obecnie funkcjonujący rejestr producentów i handlowców stanie się częścią rejestru systemu zapasów agencyjnych (zob. przepisy przejściowe).

Prowadzenie rejestru pozostawiono w zakresie zadań Prezesa ARM oraz dodatkowo nałożono na niego obowiązki w zakresie sposobu jego prowadzenia (art. 13 ust. 2a – rejestr prowadzi się w systemie informatycznym) oraz w zakresie przekazywania informacji Komisji Europejskiej (art. 13 ust. 8–11). Ponadto dodany ust. 3a zapewnia jawność rejestru

producentów i handlowców w części zawierającej oznaczenie producenta lub handlowca i zobowiązuje Prezesa Agencji do jego publikowania, zaś ust. 3c precyzuje elementy, które w szczególności zawiera rejestr zapasów specjalnych.

Zmiana art. 13 ust. 6 polega w głównej mierze na rezygnacji z objęcia danych jednostkowych zawartych w rejestrze ochroną przewidzianą w ustawie o ochronie informacji niejawnych. Wiąże się to z koniecznością udostępniania danych zawartych w rejestrze, również danych jednostkowych KE – w celu zapewnienia ochrony danych jednostkowych wprowadza się zasadę, iż nie są one informacją publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.) i nie podlegają udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

Nowy przepis art. 13 ust. 7 stanowi implementację **art. 18 ust. 7 dyrektywy 2009/119/WE** regulującego okres przechowywania wszystkich danych, zapisów, sprawozdań i dokumentów dotyczących zapasów interwencyjnych oraz zapasów specjalnych (co najmniej 5 lat).

Zmiana w zakresie art. 14 ust. 2 pkt 2, tj. wprowadzenie obowiązku podania we wniosku o wpis do rejestru **numeru akcyzowego** (jeżeli przedsiębiorca taki numer posiada), wiąże się z koniecznością uszczelniania systemu kontroli nad systemem zapasów interwencyjnych (wynika to również z konieczności implementacji **art. 5 ust. 1 dyrektywy 2009/119/WE**).

Art. 18–21

Przepisy ww. artykułów regulowały kwestie tworzenia i utrzymywania zapasów państwowych, lecz z uwagi na wprowadzenie nowej kategorii zapasów – zapasów agencyjnych – przepisy te zostają uchylone.

Z dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej ustawę o zapasach dotychczasowe zapasy państwowe wejdą w skład nowych zapasów agencyjnych (zob. przepisy przejściowe).

Art. 21a–21f

Nowe przepisy art. 21a–21f wiążą się z wprowadzeniem nowej kategorii zapasów – zapasów agencyjnych – tworzonych i utrzymywanych w imieniu producentów i handlowców przez Agencję Rezerw Materiałowych. Wszelkie koszty związane z tworzeniem i utrzymywaniem tych zapasów pokrywać będą producenci i handlowcy.

Jakkolwiek zapasy te będą finansowane przez przedsiębiorców poprzez opłatę zapasową stanowiącą własność Skarbu Państwa.

Rozwiązania zaproponowane w omawianych przepisach mieszczą się w granicach wyznaczonych przez **art. 8 ust. 1–3 dyrektywy 2009/119/WE** regulujących kwestie delegowania obowiązku utrzymywania zapasów nałożonego na przedsiębiorców. Służą ponadto implementacji postanowień **art. 5 dyrektywy 2009/119/WE** nakładających na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia dostępności zapasów dla celów dyrektywy. Po zakończeniu okresu przejściowego ponad 40% zapasów interwencyjnych (37 dni średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej) stanowiąć będzie własność państwa. Zapasy stanowiące własność państwa i utrzymywane przez organ publiczny cechuje najwyższa dostępność. Stanowią one najelastyczniejsze i najbardziej wiarygodne narzędzie reagowania w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa.

Zaproponowane rozwiązanie służy ponadto poprawie konkurencyjności całego sektora naftowego – czyli realizacji jednej z myśli przewodnich dyrektywy 2009/119/WE.

Art. 21a

– ust. 1

W związku ze zmianą sposobu obliczania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych (**art. 3 dyrektywy 2009/119/WE**) wielkość zapasów agencyjnych ropy naftowej lub paliw została określona w ust. 1 poprzez odwołanie do średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej. Zapasy te powinny odpowiadać co najmniej różnicy pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Zakłada się bowiem, że zapasy agencyjne ropy naftowej lub paliw będą wypełniały funkcję gwaranta realizacji przez Polskę zobowiązań w zakresie prawa UE i umów międzynarodowych.

Funkcja ta polega na tym, iż ostateczny poziom i struktura tych zapasów ustalana będzie przy uwzględnieniu faktycznego stanu zapasów interwencyjnych w stosunku do stanu wymaganego zobowiązaniami międzynarodowymi.

– ust. 2

Ust. 2 określa termin dostosowania ilości zapasów agencyjnych do wymaganego poziomu, wynikający ze zmiany roku referencyjnego. Został on wyznaczony na dzień 31 marca

każdego roku – tak jak termin dla dostosowania całości zapasów obowiązkowych – co wynika z treści **art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/119/WE** (zob. art. 5 ust. 9).

– ust. 3

W regulacji zawartej w ust. 3 przewidziano możliwość podjęcia wcześniejszych działań przez Prezesa Agencji w celu dostosowania ilości zapasów agencyjnych do wymaganego poziomu (uwzględniającego także realizację harmonogramu „przejmowania” obowiązku utrzymywania zapasów od podmiotów sektora paliwowego). Analogiczną regulację zawiera np. art. 11 ust. 1 niemieckiej ErdölBevG. Wystarczy, że spełniona jest jedna z dwóch wskazanych w tym przepisie przesłanek.

Celem przedmiotowej regulacji jest racjonalne gospodarowanie środkami oraz zabezpieczenie stabilności krajowego rynku paliwowego, która mogłaby zostać zachwiana w razie konieczności dokonania przez ARM niezbędnych zakupów w bardzo krótkim okresie.

Art. 21b

Art. 21b reguluje opłatę zapasową.

Zniesienie obowiązku fizycznego utrzymywania zapasów przez przedsiębiorców w zamian za opłatę celową przeznaczoną na utrzymywanie zapasów przez podmiot prawa publicznego zostało wpisane w **Politykę Rządu RP dla przemysłu naftowego z dnia 6 lutego 2007 r.** oraz w **Politykę energetyczną Polski do 2030 r.**, przyjętą przez Radę Ministrów w listopadzie 2009 r.⁴⁾

W efekcie dokonania Oceny Skutków Regulacji dla przedmiotowego projektu przyjęto, iż wprowadzenie opłaty zapasowej jest rozwiązaniem optymalnym – zapewniającym zarówno implementację postanowień dyrektywy 2009/119/WE, wpisującym się jednocześnie w postanowienia ww. dokumentów rządowych.

Należy również podkreślić, iż obowiązek uiszczania opłaty zapasowej został technicznie ukształtowany w odmienny sposób niż obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych. Podstawą obliczenia opłaty zapasowej będzie ilość paliw przywiezionych lub wyprodukowanych w danym miesiącu kalendarzowym.

Przyjęte rozwiązanie służy przede wszystkim sprawiedliwemu rozłożeniu kosztów utrzymywania zapasów agencyjnych wśród przedsiębiorców. W tym celu należało posłużyć się możliwie najprostszym kryterium przy założeniu, iż legislacja dotycząca obowiązków

⁴⁾ Dokumenty dostępne na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki.

publicznoprawnych o charakterze pieniężnym powinna być maksymalnie ścisła i nie pozostawiać pola do interpretacji.

Propozycja ukształtowania dwóch odrębnych stawek opłaty zapasowej (dla gazu płynnego (LPG) i dla pozostałych paliw) wynika z konieczność odmiennego potraktowania gazu płynnego (LPG) ze wskazanych powyżej przyczyn (zob. też art. 5 ust. 3–3k).

Należy mieć na uwadze, iż w dotychczasowym stanie prawnym producenci gazu płynnego (LPG) oraz handlowcy przywożący ten produkt naftowy do Polski tworzyli jedynie 30-dniowe zapasy, podczas gdy pozostali producenci i handlowcy byli zobowiązani do tworzenia zapasów 76-dniowych. Ponadto 14-dniowe zapasy państwowe „od gazu płynnego (LPG)” utrzymywała ARM. Tymczasem dyrektywa 2009/119/WE wyraźnie nałożyła na Rzeczpospolitą Polską obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych także „od gazu płynnego (LPG)” w pełnej wysokości (90 dni). Ustawodawca stoi zatem przed koniecznością rozstrzygnięcia o sposobie tworzenia i utrzymywania oraz finansowania pozostałych do utworzenia 46-dniowych zapasów „od gazu płynnego (LPG)”. Dodatkowo określając wysokość stawki, uwzględniono właściwości fizyczne gazu płynnego (LPG), w szczególności fakt, że 1 tona gazu to ok. 1850 litrów tego paliwa.

Z uwagi na problemy zgłaszane przez sektor LPG w zakresie magazynowania zapasów tego paliwa, a także zamiennego magazynowania benzyn silnikowych lub ropy naftowej oraz w celu ograniczenia wpływu proponowanych rozwiązań na ceny paliw dla odbiorcy końcowego nakłada się obowiązek utrzymywania brakujących zapasów gazu płynnego (LPG) na ARM (poprzez art. 21a ust. 1) w połączeniu z obowiązkiem ich finansowania przez przedsiębiorców sektora gazu płynnego (LPG) (poprzez odmiennie ukształtowanie sposobu ustalania stawki opłaty dla tego paliwa – art. 21b ust. 3 i 6).

Odnosnie do treści norm prawnych z zakresu prawa podatkowego, formułuje się często postulat, by normy te tworzyły system sprawiedliwy. Jakkolwiek opłata zapasowa nie jest podatkiem – daje się zakwalifikować do danin publicznych i jej regulacja powinna realizować ten postulat. Inne rozwiązania w zakresie zapasów „od gazu płynnego (LPG)”, w szczególności rozłożenie obowiązku finansowania tych zapasów na wszystkich przedsiębiorców bądź też przerzucenie tego ciężaru na budżet państwa – a zatem na wszystkich podatników – nie odpowiadają kryterium sprawiedliwości.

Przepisy art. 21b regulują również sposób określania stawek opłaty zapasowej, chwilę powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej, sposób jej obliczania i termin zapłaty, a także

termin przedawnienia roszczeń z tytułu opłaty oraz organ właściwy w sprawie opłaty zapasowej. Ponadto w przepisie tym określono również maksymalną wysokość stawek opłaty zapasowej.

Przyjęto, że zapasy obowiązkowe tworzone i utrzymywane w zakresie gazu płynnego (LPG) utrzymywane będą na dotychczasowych, preferencyjnych warunkach, w wielkości odpowiadającej 30 dniom średniej dziennej produkcji lub przywozu gazu płynnego (LPG) zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym. Dla zapewnienia Agencji środków finansowych potrzebnych do uzupełnienia brakującej części zapasów w zakresie gazu płynnego (LPG) stawkę opłaty zapasowej dla gazu płynnego (LPG) ustala się na innym, wyższym poziomie.

Należy podkreślić, że przewiduje się zrównanie poziomu stawek opłaty zapasowej dla gazu płynnego LPG z pozostałymi paliwami po zrównaniu poziomu ich zapasów.

Dodatkowo dla zapewnienia zbieżności harmonogramu obniżania ilości zapasów obowiązkowych z terminem rozpoczęcia funkcjonowania obowiązku uiszczania opłaty zapasowej proponowany przepis art. 21b ust 8 wejdzie w życie od dnia 1 stycznia 2015 r.

Art. 21c

Art. 21c reguluje sposób określenia struktury zapasów agencyjnych i zapewnia implementację **art. 9 ust. 5 oraz ust. 2 i 3 dyrektywy 2009/119/WE**, tj. utrzymanie w zapasach interwencyjnych co najmniej 30-dniowych zapasów paliw, których sumaryczna konsumpcja stanowi co najmniej 75% konsumpcji krajowej paliw. Szczegółowa struktura w każdym kolejnym roku będzie określana w ramach planu rzeczowego, który stanowić będzie część planu finansowego Funduszu. Ponadto ust. 4 przesądza charakter zapasów agencyjnych jako własność Skarbu Państwa.

Art. 21d

Art. 21d reguluje kwestie związane z zawieraniem przez Prezesa Agencji umów o magazynowanie i biletowych, określa też warunki, jakie muszą spełniać takie umowy oraz przedsiębiorcy, z którymi Prezes Agencji miałby je zawrzeć. Artykuł ten zapewnia implementację **art. 7 ust. 3 lit b dyrektywy 2009/119/WE**.

W przepisie proponuje się umożliwienie utrzymywania przez ARM części zapasów agencyjnych w formie biletu (do 20% zapasów) w celu ułatwienia Agencji wykonywania nałożonego na nią zadania od strony logistycznej i umożliwienie optymalizacji kosztów systemu. Przy zawieraniu umów proponuje się zastosowanie odpowiednio przepisów

regulujących tego typu umowy zawierane przez producentów i handlowców, przy uwzględnieniu specyfiki ARM.

Art. 21e

Nowy przepis art. 21e zapewnia implementację **art. 9 dyrektywy 2009/119/WE** („Zapasy specjalne”), ust. 6 – jej **art. 10 ust. 2**, ust. 7 – **art. 10 ust. 3**.

Przepis ust. 1 przewiduje upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania decyzji o nadaniu części zapasów interwencyjnych statusu zapasów specjalnych oraz określa przesłanki wydania tej decyzji. Zakłada się, iż wydanie tej decyzji będzie uzależnione przede wszystkim od faktycznego uzyskania przez Skarb Państwa prawa własności co najmniej 30-dniowych zapasów w postaci określonych produktów gotowych.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania rynkowe występujące w chwili przygotowywania projektu ustawy – musiałyby to być zapasy następujących produktów: olej napędowy, benzyny silnikowe, olej opałowy, JET.

Z drugiej strony, przedwczesne wydanie przedmiotowej decyzji wiązałoby się ze wzrostem kosztów tworzenia i utrzymywania zapasów, a co za tym idzie – ze wzrostem opłaty zapasowej.

Przepisy ust. 2 wskazują enumeratywnie treść ww. decyzji.

Przepis ust. 3 określa termin wejścia w życie ww. decyzji. Przepis ust. 4 odnosi się do obowiązku zawiadomienia KE o wydaniu decyzji. Przepis ust. 5 przewiduje możliwość obniżenia poziomu zapasów specjalnych na czas niezbędny do ich wymiany lub zamiany. Wskazane przepisy stanowią implementację **art. 9 ust. 4 dyrektywy 2009/119/WE**.

Przepisy ust. 6 i 7 określają sposób postępowania z zapasami specjalnymi i stanowią implementację **art. 10 ust. 2 i 3 dyrektywy**. Dotyczą zarówno zapasów specjalnych krajowych, jak też zapasów o statusie zapasów specjalnych należących do innego kraju członkowskiego Unii Europejskiej.

Przepis ust. 8 określa obowiązki sprawozdawcze ministra właściwego do spraw gospodarki wobec KE w przypadku niewydania decyzji o nadaniu części zapasów interwencyjnych statusu zapasów specjalnych (implementacja **art. 9 ust. 5 zd. drugie dyrektywy**).

Art. 21f

Nowy przepis art. 21f zapewnia powstanie Rady Konsultacyjnej do spraw Zapasów Ropy Naftowej i Paliw, jako organu opiniotwórczego Prezesa Agencji w zakresie wysokości stawek opłaty zapasowej, a także projektów inwestycyjnych w zakresie budowy magazynów na rzecz zapasów agencyjnych. Powstanie takiego organu zaproponowali przedsiębiorcy sektora naftowego w ramach uzgodnień społecznych. W projekcie wskazano wyraźnie, że udział w pracach Rady Konsultacyjnej jest nieodpłatny, a więc jej funkcjonowanie nie pociągnie za sobą dodatkowego obciążenia Funduszu Zapasów Agencyjnych.

Art. 22

Zmiany w zakresie art. 22 ust. 1 i 2 wynikają z informatyzacji rejestru zapasów obowiązkowych (zob. art. 13). Wprowadzenie informatycznego rejestru systemu zapasów interwencyjnych należy skorelować z informatyzacją procesu przekazywania informacji przez przedsiębiorców – co uprości i przyspieszy przekazywanie danych oraz aktualizację rejestru. W związku z powyższym należało zlikwidować obowiązek przekazywania informacji przez producentów i handlowców w formie pisemnej.

Co do zmian w zakresie ust. 4 i 5 – zob. uzasadnienie art. 13 ust. 6. Dodanie ust. 4a – zob. uzasadnienie art. 13 ust. 7.

Wprowadzenie przepisu ust. 6 wiąże się z implementacją **art. 18 ust. 7 dyrektywy 2009/119/WE**.

Art. 22a

Zmiana treści art. 22a nakłada obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej na podmioty zajmujące się przesyłem ropy naftowej lub paliw. Ponadto ma charakter redakcyjny polegający na zastąpieniu zwrotu „produkty naftowe” wyrazem „paliwa” (zob. też pkt 2.1).

Art. 23

Nowe brzmienie art. 23 związane jest z wprowadzeniem nowej kategorii zapasów interwencyjnych – zapasów specjalnych (**art. 9 dyrektywy 2009/119/WE**) i koniecznością zapewnienia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki kontroli nad tymi zapasami.

Określone w ust. 2a i 2b zasady sprawozdawczości zapewniają implementację **art. 13 ust. 1–3 dyrektywy 2009/119/WE**.

Rozdział 3a

Zasady funkcjonowania Funduszu Zapasów Agencyjnych.

Przepisy dodanego rozdziału 3a powołują i określają zasady funkcjonowania Funduszu Zapasów Agencyjnych. Na ich podstawie tworzy się Fundusz Zapasów Agencyjnych, który ma gromadzić środki na tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych, pochodzące przede wszystkim z opłaty zapasowej. Fundusz jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 i 938). Dysponentem Funduszu jest Prezes Agencji.

Konieczność utworzenia funduszu wynika pośrednio z **art. 7 ust. 1 dyrektywy 2009/119/WE**, który stanowi, iż KCZ przybiera postać organu lub agencji, których celem nie jest osiągnięcie zysku i które działają w interesie ogólnym oraz które nie są uznawane za podmiot gospodarczy w rozumieniu niniejszej dyrektywy. Środki pochodzące z opłaty zapasowej nie powinny być zatem przeznaczone na inne cele niż utrzymywanie systemu zapasów.

Środki Funduszu przeznacza się na realizację zadań Agencji w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, w tym również na zwrot nadpłaconych lub nienależnie zapłaconych opłat zapasowych, zwrot kar, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1a, oraz na koszty obsługi Funduszu obejmujące zarówno koszty finansowe, jak i administracyjne Agencji związane z wykonywaniem zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych.

Biorąc pod uwagę odpowiedzialność ministra właściwego do spraw gospodarki za bezpieczeństwo paliwowe, organowi temu powierza się funkcję kontrolną nad planami Funduszu i sposobem wykorzystania zgromadzonych w nim środków. Jednocześnie dla zapewnienia skuteczności operacji dokonywanych przy wykorzystaniu środków Funduszu dysponentem funduszu jest Prezes ARM.

Rozwiązania szczegółowe zawarto w art. 28a–28f.

Art. 28a

Przepis ten powołuje Fundusz Zapasów Agencyjnych, który jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów ustawy o finansach publicznych, wyznacza na jego

dysponenta Prezesa Agencji i określa podstawowe cele Funduszu, którymi są gromadzenie środków na tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych oraz finansowanie realizacji zadań Agencji w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych.

Art. 28b

W artykule tym wymieniono zamknięty katalog źródeł środków Funduszu. Podkreślenia wymaga fakt, że podstawowym źródłem finansowania Funduszu Zapasów Agencyjnych będą opłaty zapasowe wpłacane przez przedsiębiorców obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Źródłem finansowania nie będą dotacje z budżetu państwa. Wyjątek stanowi pożyczka z budżetu państwa, w szczególności w okresie trzech pierwszych miesięcy funkcjonowania Funduszu, co wynika z faktu, iż środki z opłaty zapasowej zaczną wpływać na rachunek Funduszu dopiero od ostatniego dnia drugiego miesiąca obowiązywania projektowanej ustawy, a Agencja ma stałe miesięczne zobowiązania finansowe z tytułu utrzymywania obecnych zapasów państwowych ropy naftowej i paliw.

Art. 28c

Przepis ten zawiera zamknięty katalog celów, na jakie mogą być wydatkowane środki finansowe gromadzone w Funduszu.

Art. 28d

Do gospodarki finansowej Funduszu mają zastosowanie przepisy ustawy o finansach publicznych. Zgodnie z ust. 1 podstawą gospodarki Funduszu jest roczny plan finansowy. Prezes Agencji sporządza projekt tego planu finansowego i uzgadnia go z ministrem właściwym do spraw gospodarki. Przyjęto, iż plan finansowy sporządzany jest na dany rok budżetowy, w trybie przewidzianym dla opracowania projektu ustawy budżetowej. Jednocześnie z uwagi na możliwe zmiany cen ropy naftowej i produktów naftowych wprowadzono możliwość zmian planu finansowego w zakresie kwot przychodów i kosztów funduszu. Zmianę planu sporządza Prezes Agencji i uzgadnia ją z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

Art. 28e

Przepis reguluje obowiązki Prezesa Agencji wobec ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie przekazywania informacji o realizacji planu finansowego Funduszu oraz rocznego sprawozdania z wykonania planu finansowego Funduszu.

Art. 28f

Stanowi element zabezpieczenia mechanizmu finansowego przed możliwością zadłużenia się ARM w wyniku braku środków w Funduszu Zapasów Agencyjnych.

Art. 29

Zmiany w treści art. 29, regulującego zasady przeprowadzania kontroli przez Prezesa ARM, w zakresie ust. 1, wynikają przede wszystkim z wprowadzenia kategorii zapasów agencyjnych w miejsce zapasów państwowych.

Ponadto zmiany w treści tego przepisu wiążą się z koniecznością zapewnienia możliwości kontroli prawidłowości obliczenia opłaty zapasowej, spełnienia wymagań w zakresie dostępności zapasów oraz magazynowania zapasów agencyjnych – co jest kolejnym elementem składającym się na implementację **art. 5 ust. 1 dyrektywy 2009/119/WE**.

Zmiany w zakresie ust. 5 (wydłużenie okresu, który może być objęty kontrolą) wiążą się pośrednio z koniecznością implementacji **art. 18 ust. 7 dyrektywy 2009/119/WE**.

Art. 29a

Dodany art. 29a związany jest z zapewnieniem możliwie najlepszego dostępu do informacji, w szczególności na potrzeby prowadzonych przez Prezesa Agencji postępowań administracyjnych i służy lepszej kontroli systemu zapasów, a co za tym idzie – implementacji **art. 5 ust. 1 dyrektywy 2009/119/WE**. Przepis ten wprowadza podstawę prawną dla organów administracji publicznej do udostępniania danych potrzebnych w toku postępowań administracyjnych prowadzonych przez Prezesa ARM, a także przyczyni się do uszczelniania systemu zapasów i walki z szarą strefą.

Art. 29b i 29c

Art. 29b i 29c w związku z nowym art. 29 ust. 2a odnosi się do przeprowadzanych przez osoby upoważnione przez KE i przedstawicieli innych państw członkowskich UE przeglądów

przygotowania do prowadzenia działań w sytuacji kryzysowej i utrzymywania zapasów regulowanych w **art. 18 dyrektywy 2009/119/WE**.

Przepisy powyższe zapewniają implementację postanowień dyrektywy 2009/119/WE w zakresie art. 18 ust. 3, 5 i 6. W szczególności zaś dodany nowy przepis art. 29b ust. 3 reguluje obowiązki producentów i handlowców, a także innych podmiotów utrzymujących zapasy interwencyjne lub będących w posiadaniu informacji dotyczących zapasów interwencyjnych podczas przeglądu zapasów interwencyjnych przeprowadzanego przez osoby upoważnione przez KE. Ponadto ust. 4 reguluje kwestie zachowania tajemnicy przez osoby upoważnione przez KE do przeprowadzania przeglądów.

Rozdział 5

Rozdział ten zawiera plan postępowania w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie ropy naftowej i produktów naftowych oraz konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych – wprowadzona zmiana tytułu tego rozdziału służy implementacji **art. 20 ust. 2 dyrektywy 2009/119/WE**.

Art. 31

W art. 31 dokonano zmiany polegającej na odstąpieniu od obowiązku sporządzania i corocznego uaktualniania procedur na wypadek wystąpienia zakłóceń w przywozie ropy naftowej lub paliw lub awarii w odniesieniu do handlowców dokonujących przywozu poniżej 100 tys. ton rocznie. Zmiana ta ograniczy obciążania administracyjne związane z prowadzeniem działalności przez małych przedsiębiorców. Należy mieć również na uwadze, iż plany interwencyjne małych przedsiębiorców nie mają istotnego znaczenia dla bezpieczeństwa paliwowego państwa. Obowiązek ich sporządzania nie jest zatem dostatecznie uzasadniony interesem publicznym, a jedynie dobrze pojętym interesem prywatnym tych przedsiębiorców – zatem jego uchylenie jest dopuszczalne.

Z drugiej strony obowiązek sporządzania i uaktualniania procedur został rozszerzony na przedsiębiorców świadczących usługę magazynowania lub przesyłu oraz przedsiębiorców, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych. Łącznie z planami wojewodów procedury te zostaną uwzględnione przy opracowaniu podręcznika działań interwencyjnych na wypadek sytuacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy o zapasach. Obowiązek opracowania i uaktualniania podręcznika działań interwencyjnych został nałożony na ministra właściwego do spraw gospodarki w nowym art. 44a. Dla sporządzenia

podręcznika działań przez ministra konieczne jest dysponowanie przez niego planami podmiotów, których działanie ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa paliwowego państwa – a zatem także planami przedsiębiorców magazynujących lub przesyłających zapasy.

Należy mieć na uwadze, iż przedsiębiorca sporządzający plan nie musi analizować ryzyka wystąpienia zakłóceń w przywozie czy awarii. Obowiązek sporządzenia planu na wypadek wystąpienia tych dwóch ryzyk wynika bowiem z ustawy, zaś źródło ryzyka nie ma znaczenia dla sporządzającego plan. Przedsiębiorca może natomiast sporządzić plany postępowania alternatywnie, zakładając wystąpienie drobnych, umiarkowanych i poważnych zakłóceń oraz awarii. W ust. 2 uszczegółowiono wymagania w zakresie zawartości planów. Istotne jest zwłaszcza wprowadzenie obowiązku określenia zakładanego czasu potrzebnego dla poszczególnych działań. Dodatkowy obowiązek konsultowania procedur przez handlowców, producentów oraz przedsiębiorców, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów z przedsiębiorcami świadczącymi na ich rzecz usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych, wpłynie na poprawę integralności działania systemów magazynowych oraz przesyłowych.

Art. 32–34

Zmiany wskazanych przepisów wynikają z wprowadzenia nowej kategorii zapasów, tj. zapasów agencyjnych, i potrzeby uregulowania sposobów ich interwencyjnego uwalniania.

Interwencyjne uwolnienie zapasów agencyjnych polegać będzie na obniżeniu ich ilości poprzez ich wprowadzenie na rynek lub na ich obowiązkowej sprzedaży.

W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa, obniżone zapasy wprowadzane na rynek będą oferowane:

- a) w pierwszej kolejności producentom i handlowcom w ilości proporcjonalnej do wysokości wniesionej przez nich opłaty zapasowej (jest to rozwiązanie oparte na modelu niemieckim i uzasadnione faktem, iż to przedsiębiorcy finansują zapasy agencyjne) albo
- b) podmiotom wskazanym w decyzji o obniżeniu zapasów agencyjnych.

Zapasy agencyjne będą mogły zostać wykorzystane także w przypadku konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych.

Wydając decyzję o uwolnieniu tych zapasów, minister właściwy do spraw gospodarki nie będzie określał kwotowo ceny tych zapasów, lecz określi podstawę ustalenia ceny sprzedaży.

W celu zapewnienia optymalnej skuteczności systemu interwencyjnego zaproponowano w ustawie alternatywne procedury uwolnienia zapasów agencyjnych. Wybór procedury uzależniony będzie od potrzeb w konkretnej sytuacji kryzysowej.

Jako podmioty upoważnione do zakupu z zapasów agencyjnych należy przede wszystkim przyjąć podmioty o szczególnym znaczeniu dla bezpieczeństwa życia, zdrowia ludności oraz zapewnienia porządku publicznego.

Procedura międzynarodowa ma bardziej otwarty charakter ze względu na zapewnienie możliwości wypełnienia podjętych na szczeblu międzynarodowym ewentualnych instrukcji dla państw członkowskich.

Ponadto we wskazanych przepisach doprecyzowano, iż obniżenie ilości zapasów interwencyjnych polega na ich wprowadzeniu na rynek – dla wyraźnego odróżnienia tego działania interwencyjnego od obowiązkowej sprzedaży. Innymi słowy, obniżenie ilości zapasów interwencyjnych następuje dopiero w momencie ich wprowadzenia na rynek, a nie np. przeksięgowania z pozycji „zapasy interwencyjne” do pozycji „zapasy handlowe”. Ponadto wskazano, iż działania interwencyjne polegające na uwolnieniu zapasów interwencyjnych (decyzje i rozporządzenia) winny uwzględniać ewentualne zalecenia KE co do terminu odtworzenia tych zapasów, co jest zgodnie z **art. 20 ust. 6 dyrektywy 2009/119/WE**, który stanowi, iż Komisja, na podstawie wyniku konsultacji z grupą koordynacyjną i w odpowiednich przypadkach w porozumieniu z MAE, a w szczególności rozpatrzywszy sytuację na międzynarodowych rynkach ropy naftowej i produktów ropopochodnych, określa rozsądne ramy czasowe, w których państwa członkowskie muszą uzupełnić swoje zapasy do minimalnych wymaganych poziomów.

Art. 44a

Nowy przepis art. 44a, nakładający na ministra właściwego do spraw gospodarki obowiązek opracowania i uaktualnienia podręcznika działań interwencyjnych w oparciu o plan zawarty w rozdziale 5 ustawy, jest uzupełnieniem implementacji **art. 20 ust. 2 dyrektywy 2009/119/WE** (zob. też uzasadnienie do art. 31).

Art. 47

Zmiana brzmienia art. 47 ust. 1 wynika z faktu, iż obowiązek niezwłocznego powiadomienia Komisji Europejskiej o każdym przypadku obniżenia ilości zapasów interwencyjnych poniżej

poziomu określonego w art. 3 ust. 3 nie dotyczy obniżenia ilości zapasów specjalnych w przypadku ich rotacji – co wynika z **art. 9 ust. 4 dyrektywy 2009/119/WE**.

Art. 48a

Dodanie nowego przepisu art. 48a wynika z przeniesienia do zapasów agencyjnych wolumenów zapasów ropy naftowej i paliw dotychczas gromadzonych w ramach systemu rezerw strategicznych (zob. zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe – art. 5). Powoduje to konieczność zapewnienia realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr 229, poz. 1496, z 2011 r. Nr 94, poz. 551 oraz z 2012 r. poz. 951).

W związku z powyższym, w sytuacjach zagrożeń, o których mowa w art. 3 ustawy o rezerwach strategicznych, innych niż zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa, oraz konieczności wypełniania przez RP zobowiązań międzynarodowych określonych w art. 3 ustawy o rezerwach strategicznych, innych niż dotyczące zabezpieczenia rynku ropy naftowej lub rynku paliw, **możliwe będzie uruchomienie zapasów agencyjnych na potrzeby systemu rezerw strategicznych w maksymalnej ilości ropy naftowej lub paliw odpowiadającej 4 dniom średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej**. W tym celu, minister właściwy do spraw gospodarki będzie mógł wydać decyzję o przeniesieniu części zapasów agencyjnych w ilości odpowiadającej nie więcej niż 4 dniom średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej do rezerw strategicznych. Ilość ta odpowiada w przybliżeniu ilości ropy naftowej i paliw utrzymywanej w ramach rezerw strategicznych w dniu wejścia w życie ustawy i przeniesionej do zapasów agencyjnych z mocy tej ustawy. Tylko ta ilość zapasów agencyjnych będzie mogła zostać przeniesiona do rezerw strategicznych.

Dodatkowo w ust. 2 przewiduje się, iż odtworzone wolumeny ropy naftowej i paliw minister właściwy do spraw gospodarki przenosi z powrotem obligatoryjnie, w drodze decyzji, z rezerw strategicznych do zapasów agencyjnych. Rozwiązanie to wynika nie tylko z konieczności zapewnienia powrotu przeniesionych wolumenów do systemu zapasów, ale także z odmiennego sposobu finansowania uwalniania zapasów agencyjnych i udostępniania rezerw strategicznych. Zapasy agencyjne są uwalniane odpłatnie. Koszty ich odtworzenia pokrywane powinny więc być z wpływów związanych z ich uwolnieniem. Natomiast rezerwy strategiczne są udostępniane nieodpłatnie (art. 18 ust. 6 ustawy o rezerwach strategicznych) – ich ponowne utworzenie jest finansowane z rezerwy celowej pn. Przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych (część 83, dział 758, rozdział 75818, poz. 4). Brak zatem

uzasadnienia, by wolumeny przeniesione z systemu zapasów i udostępnione w ramach systemu rezerw odtwarzać ze środków Funduszu finansowanego przez przedsiębiorców. Dodatkowo treść ust. 3 wskazuje rezerwę celową jako źródło finansowania odtworzenia udostępnionych nieodpłatnie rezerw oraz ministra właściwego do spraw gospodarki jako wnioskodawcę. Celem ust. 4 jest natomiast zapewnienie, aby środki finansowe zostały uruchomione przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie gwarantującym odtworzenie zapasów agencyjnych zgodnie z powiadomieniem, o którym mowa w art. 47, lub rekomendacjami Komisji Europejskiej.

Art. 63 i 64

Przedmiotowe przepisy zostały uzupełnione o regulację kar za niewypełnienie obowiązku w zakresie opłaty zapasowej oraz nieprzekazywanie procedur postępowania w sytuacji wystąpienia zakłóceń w przywozie ropy naftowej lub paliw, lub awarii w systemie przesyłowym, przetwórczym lub magazynowym, lub ich aktualizacji. Zmiany te służą implementacji **art. 21 dyrektywy 2009/119/WE**.

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 2

W art. 2 niniejszej ustawy wprowadza się wyłączenie paliw przeznaczonych lub pochodzących z zapasów agencyjnych podlegających wymianie lub zamianie spod przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Przepis ten ułatwi Agencji zarówno nabycie paliw na zapasy agencyjne, jak też ich sprzedaż w wypadku konieczności ich wymiany lub zamiany i jest uzasadniony zarówno względami bezpieczeństwa systemu, jak też potrzebą zapewnienia ekonomiki systemu, co ostatecznie wpływać będzie na ceny paliw na rynku.

Art. 3

Zmiany wprowadzone art. 3 niniejszej ustawy w ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych mają charakter porządkowy i wynikają z wprowadzenia nowej kategorii zapasów – zapasów agencyjnych oraz mają za zadanie usunięcie przepisów dotyczących planowania i finansowania z dotacji budżetowych – celowej i podmiotowej – zadań Agencji w zakresie zapasów agencyjnych, z jednoczesnym zapewnieniem finansowania obowiązków innych niż tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych określonych w ustawie o zapasach.

Art. 4 i 5

Dla zapewnienia wypełnienia przez Agencję obowiązku nałożonego w art. 21a, na mocy art. 4 i 5 projektowanej ustawy z dniem jej wejścia w życie:

a) zapasy państwowe ropy naftowej i produktów naftowych stają się zapasami agencyjnymi,

b) wolumeny ropy naftowej i paliw utrzymywane dotychczas w ramach rezerw strategicznych, o których mowa w ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych, zostają przeniesione do zapasów agencyjnych.

Jednocześnie z uwagi na konieczność zapewnienia źródła finansowania w roku wejścia w życie ustawy dodano przepis określający, że dotychczasowe środki finansowe Agencji przeznaczone na finansowanie zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych oraz wolumenów ropy naftowej i paliw utrzymywanych w ramach rezerw strategicznych przeznaczają się na finansowanie zapasów agencyjnych w roku wejścia w życie ustawy.

Art. 6

Wprowadzenie bardzo konkretnych wymagań co do parametrów technicznych jakie muszą spełniać magazyny oraz systemy przesyłowe i transportowe, w których utrzymywane będą zapasy interwencyjne, powoduje konieczność dostosowania niektórych z dotychczasowych magazynów. Ustawodawca zapewnia zatem czas na przeprowadzenie niezbędnych procesów inwestycyjnych do końca 2017 r.

Art. 7

Zawiera przepisy przejściowe dotyczące terminów na dostosowanie ilości zapasów obowiązkowych do poziomów wynikających z obliczeń wykonanych zgodnie z projektowanymi przepisami.

Art. 8

Zawiera przepisy przejściowe dotyczące terminów na dostosowanie umów o magazynowanie i umów biletowych do wymogów wynikających odpowiednio z art. 10 lub 11 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Dodatkowo ust. 3 precyzuje, że zapasy obowiązkowe utrzymywane na podstawie umów niedostosowanych w wyznaczonym terminie nie mogą być zaliczane do zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Art. 9

Przepis art. 9 zawiera normę dostosowującą dotyczącą dotychczasowego rejestru producentów i handlowców, a także międzyczasową, w zakresie wniosków o wpis lub zmianę wpisu w rejestrze producentów i handlowców złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10

Przepis przejściowy art. 10 pozwala na **stopniowe** tworzenie przez Agencję zapasów agencyjnych w zakresie gazu płynnego (LPG) oraz stanowi **przejściową** podstawę ustalania stawki opłaty zapasowej dla gazu płynnego (LPG).

Art. 11

Zawiera przepisy przejściowe dotyczące terminów na dostosowanie umów, na podstawie których Prezes Agencji zlecił utrzymywanie zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12

Konieczność sfinansowania zadań Agencji w zakresie utrzymywania zapasów agencyjnych z pożyczki z budżetu państwa w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 marca 2015 r. wynika z faktu, iż środki z opłaty zapasowej zaczną wpływać na rachunek Funduszu dopiero od ostatniego dnia drugiego miesiąca obowiązywania projektowanej ustawy.

Art. 13

Nałożenie obowiązku sporządzania procedury na przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych oraz przedsiębiorców, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, wiąże się z koniecznością zagwarantowania im dodatkowego czasu na jej opracowanie. Ustawodawca zapewnia na ten cel 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14

Przepis art. 14 reguluje kwestie postępowań rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem postępowań dotyczących rejestru.

Art. 15

Przepis art. 15 reguluje kwestie aktów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów w dotychczasowym brzmieniu.

Art. 16

Przepis określa termin wejścia w życie niniejszej ustawy. Z uwagi na określenie na dzień 1 stycznia 2015 r. wejścia w życie przepisu art. 21b ust. 8 dotyczącego obowiązku uiszczania opłaty zapasowej przez producentów i handlowców, proponuje się 14-dniowe *vacatio legis*.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania go do uzgodnień międzyresortowych. Podmioty prowadzące zawodową działalność lobbingsową nie zgłosiły zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Projekt ustawy został również przekazany partnerom społecznym w celu przeprowadzenia uzgodnień społecznych.

Tabela zgodności dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych w załączeniu.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje ustawa

- podmioty wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub przetwarzania paliw, zwane dalej „producentami”,
- podmioty wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, zwane dalej „handlowcami”,
- Agencja Rezerw Materiałowych,
- minister właściwy do spraw gospodarki,
- przedsiębiorcy będący operatorami systemów transportowych ropy naftowej i paliw oraz infrastruktury magazynowej – w ograniczonym zakresie.

Według danych na koniec listopada 2012 r. w rejestrze producentów i handlowców obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw znajduje się 118 podmiotów.

Ustawa nie wprowadza rozszerzenia w zakresie podmiotów objętych obowiązkiem tworzenia utrzymywania lub finansowania zapasów interwencyjnych.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy poddany został konsultacjom społecznym poprzez przesłanie go do następujących partnerów społecznych:

- Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego,
- Konfederacji „Lewiatan”,
- Polskiej Organizacji Gazu Płynnego,
- Polskiej Izby Gazu Płynnego,
- Polskiej Izby Paliw Płynnych,
- Krajowej Izby Biopaliw,
- PKN Orlen S.A.,
- Grupy LOTOS S.A.,
- BP Polska Sp. z o.o.,

- Shell Polska Sp. z o.o.,
- Statoil Polska Sp. z o.o.,
- Lukoil Polska Sp. z o.o.,
- Neste Polska Sp. z o.o.,
- Slovnaft Polska S.A.,
- J&S Energy S.A.,
- PERN Przyjaźń S.A.,
- Operatora Logistycznego Paliw Płynnych Sp. z o.o.,
- Agencji Rynku Energii S.A.

Ponadto projekt ustawy zamieszczony został w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji oraz na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki dla umożliwienia przedstawienia uwag wszystkim zainteresowanym podmiotom.

W sumie partnerzy społeczni zgłosili 57 uwag, z których 18 zostało przyjętych. Uwagi przyjęte dotyczyły między innymi:

- listy produktów naftowych,
- uzupełnienia opisu wzorów,
- współczynników gęstości,
- wyłączenia z podstawy obliczania wielkości produkcji paliw wywiezionych z kraju oraz paliw wyprodukowanych z ropy naftowej wydobytej w kraju,
- doprecyzowania możliwości utrzymywania zapasów w zakresie gazu płynnego (LPG) w postaci benzyn silnikowych i tych benzyn w postaci ropy naftowej,
- doprecyzowania możliwości utrzymywania przez handlowców zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w postaci ropy naftowej,
- wprowadzenia możliwości zamiennego utrzymywania zapasów obowiązkowych,
- obowiązkowego ogłaszania przez Prezesa Agencji możliwości w zakresie świadczenia usługi biletowej,
- jawności rejestru producentów i handlowców,
- konieczności uzupełnienia uzasadnienia o dodatkowe wyjaśnienia.

Pozostałe uwagi zostały omówione i po udzieleniu wyjaśnień odrzucone, z wyjątkiem kilku kwestii, które po dodatkowych konsultacjach zostały uwzględnione, tj.:

- modyfikacja definicji produkcji,
- kwestia dostępności, w tym w szczególności brak ograniczeń prawnych,
- możliwość odliczania biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji,
- przesunięcie terminu płatności opłaty zapasowej na ostatni dzień miesiąca następującego po miesiącu w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw,
- powołanie Rady Konsultacyjnej do spraw Zapasów Interwencyjnych.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Zakłada się, że zmiany ustawy wynikające z implementacji przepisów dyrektywy do krajowego porządku prawnego nie wpłyną na zwiększenie wydatków z budżetu państwa ani jednostek samorządu terytorialnego.

3.1. Wpływ zmiany ustawy o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych na budżet państwa

Proponowane zmiany (w tym zaliczenie ropy naftowej i produktów naftowych utrzymywanych w ramach zapasów państwowych oraz wolumenów ropy i paliw utrzymywanych w rezerwach strategicznych do zapasów agencyjnych finansowanych przez przedsiębiorców) przyczynią się nie tylko do ograniczenia całościowych kosztów funkcjonowania systemu zapasów naftowych w Polsce poprzez obniżenie ich ilości do poziomu rzeczywiście wymaganego przez prawo UE oraz umowy międzynarodowe (Porozumienie w sprawie Międzynarodowego Programu Energetycznego Międzynarodowej Agencji Energii), ale także do ograniczenia stopnia ich finansowania przez budżet państwa.

Zakłada się, iż przeniesienie na przedsiębiorców obowiązku finansowania całości zapasów agencyjnych zostanie im zrekompensowane poprzez zaliczenie na poczet tych zapasów, ropy naftowej i paliw z rezerw strategicznych. Pozwoli to na obniżenie obowiązku fizycznego utrzymywania zapasów obowiązkowych po stronie przedsiębiorców.

Wymierne korzyści po stronie budżetu państwa to możliwość rezygnacji z **części corocznej dotacji celowej dla Agencji Rezerw Materialowych przeznaczonej na finansowanie zapasów państwowych ropy naftowej i paliw oraz ropy naftowej i paliw utrzymywanych**

w ramach rezerw strategicznych (z wyjątkiem kosztów administracyjnych w tym zakresie). Wielkość środków pochodzących z tej dotacji przeznaczana na cel tworzenia i utrzymywania ropy naftowej i paliw stanowiących zapasy państwowe i rezerwy strategiczne w latach 2007–2012 wynosiła od 43 do 240 mln zł rocznie. Różnice w poszczególnych latach wynikały z faktu, że w niektórych latach całość kosztów stanowiły tylko koszty utrzymywania, zaś w innych dodatkowo powiększały się z tytułu konieczności dokupienia ropy naftowej lub paliw, lub wymiany zapasów.

Zgodnie z szacunkami Agencji Rezerw Materiałowych koszty netto związane z utrzymywaniem zapasów państwowych ropy naftowej i paliw oraz rezerw ropy naftowej i paliw w latach 2014–2017 w **przypadku braku zmiany systemu zapasów interwencyjnych** przedstawić się będą następująco:

2014 r.	2015 r.	2016 r.	2017 r.
ok. 130 mln zł	ok. 140 mln zł	ok. 270 mln zł	ok. 460 mln zł

Powyższe dane obejmują koszty magazynowania zapasów państwowych i rezerw ropy naftowej i produktów naftowych oraz koszty ich wymiany, a także koszty dostosowania w latach kolejnych poziomu zapasów państwowych do poziomu wymaganego ustawą w związku z przewidywanym wzrostem konsumpcji paliw.

W ostatnich dwóch latach (2012–2013) utrzymywanie zapasów państwowych oraz rezerw strategicznych ropy naftowej i produktów naftowych finansowane było głównie (w ok. 90%) ze środków pochodzących ze sprzedaży paliw i ropy naftowej w ramach zmniejszenia ich stanów ilościowych. Ze względu na wyczerpanie się możliwości ARM pokrywania ww. kosztów ze środków własnych – utrzymanie zapasów ropy naftowej i paliw na wymaganym przez ustawę poziomie, a tym samym zapewnienie realizacji zobowiązań międzynarodowych Polski w tym zakresie wymagałoby pokrycia tych kosztów z budżetu państwa.

W związku z wejściem w życie ustawy, począwszy od dnia 1 stycznia 2015 r., kwota w wysokości ok. 140 mln zł (netto), z przeznaczeniem na pokrycie wydatków na utrzymywanie dotychczasowych zapasów państwowych i rezerw strategicznych ropy naftowej i paliw będącymi zapasami agencyjnymi nie będzie uwzględniana przy zapotrzebowaniu na środki z budżetu państwa w ramach dotacji celowej.

Jednocześnie dla zapewnienia dla Agencji środków na finansowanie stałych miesięcznych zobowiązań finansowych z tytułu już utrzymywanych zapasów ropy naftowej i paliw w okresie pierwszych trzech miesięcy funkcjonowania Funduszu (co wynika z faktu, iż środki

z opłaty zapasowej zaczną wpływać na rachunek Funduszu dopiero od ostatniego dnia drugiego miesiąca obowiązywania projektowanej ustawy) konieczne jest zapewnienie pożyczki z budżetu państwa. Przewidywana w oparciu o obecne ceny wielkość tej pożyczki to około 40 mln zł. Pożyczka ta zostanie zwrócona ze środków Funduszu do końca roku.

3.2. Wpływ zmiany na finanse Agencji – powołanie Funduszu Zapasów Agencyjnych

Zaproponowane w ustawie rozwiązania w sposób znaczący wpłyną na obowiązujące obecnie zasady finansowania Agencji w zakresie zapasów ropy naftowej i paliw w części tzw. zapasów agencyjnych. Ustawa powołuje Fundusz Zapasów Agencyjnych, którego dysponentem jest Prezes Agencji.

Fundusz gromadzi środki na tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych oraz finansuje realizację zadań Agencji w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych.

Środki Funduszu pochodzić będą z:

- 1) opłaty zapasowej;
- 2) wpływów związanych z interwencyjnym uwolnieniem zapasów agencyjnych oraz z ich wymianą i rotacją;
- 3) odszkodowań z tytułu ubezpieczenia zapasów agencyjnych;
- 4) odsetek z tytułu oprocentowania środków Funduszu oraz odsetek od lokat okresowo wolnych środków Funduszu w bankach;
- 5) wpływów z kar;
- 6) darowizn i zapisów;
- 7) pożyczek z budżetu państwa;
- 8) wpływów z innych tytułów.

Ponadto ustawa określa, że środki funduszu przeznacza się wyłącznie na realizację zadań Agencji w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, w szczególności na:

- 1) zakup ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne, w tym również na zakup ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne na kolejny rok w związku z obniżaniem w następnym roku kalendarzowym poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz z uwzględnieniem konieczności zapewnienia przez Agencję spełnienia wymogów co do ilości i struktury zapasów interwencyjnych;
- 2) magazynowanie zapasów agencyjnych;
- 3) wymianę i zamianę zapasów agencyjnych, w tym koszty ich przemieszczania;

- 4) ubezpieczenie zapasów agencyjnych;
- 5) zlecenie przez Prezesa Agencji, na podstawie umów, wykonywania zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych;
- 6) odtworzenie zapasów agencyjnych w przypadku ich interwencyjnego uwolnienia;
- 7) budowę magazynów na potrzeby zapasów agencyjnych przez Agencję lub na rzecz Agencji;
- 8) zwrot nadpłaconych lub nienależycie zapłaconych opłat zapasowych;
- 9) zwrot kar;
- 10) koszty działalności Agencji związane z wykonywaniem zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych;
- 11) obsługę pożyczek z budżetu państwa wraz z ich spłatą.

Wydatki administracyjne z tytułu tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, finansowane z opłaty zapasowej od dnia 1 stycznia 2015 r., będą kształtować się na poziomie ok. 3,5 mln zł rocznie (według szacowanych wydatków w 2013 r.).

Szacunkowy plan finansowy Funduszu na lata 2015–2018 przygotowany w oparciu o obecne dane i przy założeniach cenowych jak w pkt 5 zakłada, iż dla zapewnienia realizacji obowiązków ustawowych nałożonych na Agencję w zakresie zapasów agencyjnych ropy naftowej i paliw wpływy ze składek powinny wynosić w kolejnych latach odpowiednio:

2015 r. – około 764 mln zł plus dodatkowo około 185 mln zł z tytułu LPG,

2016 r. – około 1273 mln zł plus dodatkowo około 181 mln zł z tytułu LPG,

2017 r. – około 1310 mln zł plus dodatkowo około 191 mln zł z tytułu LPG,

2018 r. – około 122 mln zł plus dodatkowo około 187 mln zł z tytułu LPG.

Takiej wielkości wpływy pokryją w pełni koszty zakupu ropy naftowej i paliw w wielkościach odpowiadających obniżeniu zapasów obowiązkowych po stronie przedsiębiorców, koszty przechowywania całości zapasów agencyjnych, koszty wymiany tych zapasów, natomiast dodatkowe około 190 mln zł w okresie 5 lat pozwoli na uzupełnienie ilości zapasów w zakresie gazu płynnego LPG do wymaganego poziomu.

4. Wpływ na rynek pracy

Ustawa nie będzie miała bezpośredniego wpływu na rynek pracy. Natomiast poprzez poprawę konkurencyjności całego sektora naftowego może się przyczynić do powstania nowych

miejsce pracy w tym sektorze oraz podmiotach pracujących na rzecz tego sektora (np. przy realizacji inwestycji finansowanych z uwolnionych środków).

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Proponowane zmiany w systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej i produktów naftowych realizują zobowiązania nałożone na RP przez prawo Unii Europejskiej, jednocześnie stanowią krok w kierunku realizacji postulatów zgłaszanych przez przedsiębiorców polskiego sektora naftowego i służą poprawie konkurencyjności tego sektora naftowego poprzez:

- 1) obniżenie obowiązku nałożonego na producentów i handlowców w odniesieniu do tworzonej i utrzymywanej przez nich bezpośrednio wielkości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw (z wyłączeniem gazu płynnego LPG) z 76 dni dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym do 53 dni o 10% w 2015 r. i do 30% od 31 grudnia 2017 r.;
- 2) zmianę sposobu obliczania minimalnego wymaganego poziomu zapasów interwencyjnych w skali kraju – zastąpienie 90-dniowego średniego dziennego zużycia ropy naftowej i produktów naftowych, ilością odpowiadającą 90 dniom średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej, co pozwala na obniżenie ilości zapasów interwencyjnych ogółem;
- 3) umożliwienie producentom i handlowcom zlecenia utrzymywania części zapasów Agencji Rezerw Materiałowych (o ile ARM będzie logistycznie w stanie przyjąć takie zlecenie);
- 4) zniesienie obowiązku sporządzania procedur postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa w odniesieniu do przedsiębiorców, których przywóz w roku poprzednim nie przekroczył 100 tys. ton ropy naftowej lub paliw.

Ad. 1) Obniżenie w pierwszym okresie o 10% (a do końca 2017 r. o 30%) wielkości utrzymywanych przez przedsiębiorców zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) zmieni podział obciążeń związanych z funkcjonowaniem systemu zapasów pomiędzy sektor naftowy oraz organy publiczne.

Szacowana wartość 10% zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw wynosi około 1 mld 483 mln zł. Dodatkowo przedsiębiorcy w pierwszym roku zyskają ponad 60 mln zł z tytułu nieponoszenia kosztów utrzymania tej części zapasów. Przyjmując do obliczeń szacunkowych notowania ropy naftowej na poziomie 109,16 USD/baryłkę oraz kurs za dolara 3,237 zł (średnie z listopada 2012 r.) **w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wartość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw utrzymywanych przez producentów i handlowców pomniejszy się o około 4 mld 450 mln zł.** Przejęcie części zobowiązania w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych przez Agencję wpłynie pozytywnie na bilanse spółek naftowych. Jednocześnie przedsiębiorcy będą ponosić koszty związane z comiesięcznym uiszczaniem opłaty zapasowej, która w całości przeznaczana będzie na pokrycie kosztów zakupu i utrzymywania zapasów agencyjnych w ilościach określonych w ustawie. Koszty ponoszone przez przedsiębiorców będą proporcjonalne do ich udziału w rynku (produkcji lub przywozu). Zakłada się, że Agencja utworzy i będzie utrzymywać zapasy agencyjne ropy naftowej lub paliw w ilości odpowiadającej różnicy pomiędzy ilością odpowiadającą 90 dniom średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Na zapasy agencyjne składać się będą dotychczasowe zapasy państwowe, ropa naftowa i paliwa utrzymywane dotychczas w ramach rezerw strategicznych oraz zapasy, które Agencja utworzy w zamian za opłatę zapasową.

Koszty utrzymywania zapasów agencyjnych (w tym 14 dni dotychczasowych zapasów państwowych, a także ropy naftowej i paliw dotychczas utrzymywanych w ramach rezerw strategicznych) poniosą przedsiębiorcy sektora naftowego, jednakże należy podkreślić, że koszty te stanowią zaledwie około 7% wartości ropy naftowej i paliw pochodzących z rezerw strategicznych, a zaliczonych w poczet zapasów agencyjnych. Zaproponowane rozwiązanie będzie korzystne dla przedsiębiorców, gdyż ograniczy do minimum wysokości opłaty zapasowej, szczególnie w pierwszym okresie zmiany systemu. Ponadto:

- nie stoi ono w sprzeczności z przepisami dyrektywy 2009/119/WE,
- może wpłynąć na obniżenie cen paliw,
- obniży koszty funkcjonowania systemu zapasów interwencyjnych,
- nie wymaga zadłużenia Agencji,
- stworzy dobre warunki do całościowej zmiany systemu po 2018 r.

Ad. 2) Zmiana sposobu obliczania minimalnego poziomu wymaganych zapasów interwencyjnych wpłynie na obniżenie poziomu zapasów w skali kraju. Obecnie poziom zapasów interwencyjnych to około 4400 tys. ton ropy naftowej i około 2400 tys. ton paliw.

Szacunkowo wymagana ilość zapasów interwencyjnych w kraju w wyniku zmiany sposobu obliczania obniży się o około 320 tys. ton ekwiwalentu ropy naftowej. Obniżenie to dotyczy odpowiednio zapasów interwencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG) stosownie do ich udziału w zapasach interwencyjnych ogółem.

Ad. 3) Ustawa umożliwi Agencji Rezerw Materiałowych podpisywanie umów biletowych z producentami i handlowcami w przypadku posiadania odpowiednich zdolności logistycznych. Rozwiązanie to pozwoli na częściową redukcję obciążeń sektora, związanych z bezpośrednim utrzymywaniem zapasów. Ze względu na charakter instrumentu nie jest możliwe na obecnym etapie zwymiarowanie pozytywnego efektu jego wprowadzenia do przepisów.

Ad. 4) Zniesienie obowiązku sporządzania i corocznej aktualizacji procedur postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa w odniesieniu do przedsiębiorców o małym udziale w rynku wpłynie na zmniejszenie zobowiązań, ułatwi funkcjonowanie i obniży koszty małych i średnich przedsiębiorców.

Proponowane zmiany w systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej i produktów naftowych przyczynią się zatem do obniżenia obciążeń podmiotów paliwowych związanych z systemem zapasów interwencyjnych, a przez to wpłyną na wzmocnienie konkurencyjności krajowego sektora paliwowego i ułatwią wejście na rynek nowych podmiotów.

Dodatkowo zagwarantowanie wysokiej ściągalności opłaty zapasowej, a także modyfikacja przepisów o pierwszym roku prowadzenia działalności powinny przyczynić się do uszczelnienia systemu zapasów (problem szarej strefy) i spowodować, iż przedsiębiorcy uchylający się od fizycznego obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów ponosić będą takie same koszty, jak inni przedsiębiorcy. Egzekwowanie obowiązku finansowego będzie łatwiejsze od obecnego systemu nadzoru nad zapasami utrzymywanymi fizycznie przez przedsiębiorców.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Ustawa nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Realizacja nałożonego na Agencję obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych w ilości odpowiadającej różnicy pomiędzy ilością odpowiadającą 90 dniom średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych i utrzymywanych przez producentów i handlowców finansowana będzie poprzez opłatę zapasową wnoszoną przez producentów paliw i handlowców (podmioty sprowadzające do Polski ropę naftową i/lub paliwa).

Zakłada się dwie stawki opłaty zapasowej:

- dla tony paliw wyrażonych w ekwiwalencie ropy naftowej,
- dla tony gazu płynnego (LPG).

Sposób określania wysokości stawek opłaty zapasowej został szczegółowo doprecyzowany w art. 21b.

Wysokość stawek opłaty zapasowej nie może być wyższa od górnych granic stawek tych opłat określonych w ustawie. Obowiązek zapłaty opłaty zapasowej powstaje w przypadku:

- producentów – z dniem wyprodukowania paliwa,
- handlowców – z dniem przywozu paliwa.

W celu uniknięcia obniżenia poziomu zapasów interwencyjnych poniżej wymaganych 90 dni średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej przewiduje się, że obniżenie zapasów obowiązkowych po stronie przedsiębiorców będzie następowało stopniowo, zgodnie z określonym w art. 5 ust. 3 ustawy harmonogramem.

Producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi:

- 1) 76 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2014 r.;
- 2) 68 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 1 stycznia 2015 r.;
- 3) 63 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 marca 2016 r.;

- 4) 60 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 1 października 2016 r.;
- 5) 57 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 marca 2017 r.;
- 6) 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 grudnia 2017 r.

Równocześnie z obniżeniem poziomu zapasów po stronie producentów i handlowców Agencja utworzy zapasy w ilości zapewniającej wypełnienie zobowiązania kraju w zakresie wielkości zapasów interwencyjnych, wykorzystując do tego celu środki zgromadzone na Funduszu Zapasów Agencyjnych pochodzące z wnoszonej przez producentów i handlowców opłaty zapasowej.

Przyjęto, że zapasy obowiązkowe tworzone i utrzymywane w zakresie gazu płynnego (LPG) utrzymywane będą przez przedsiębiorców na dotychczasowych preferencyjnych warunkach w wielkości odpowiadającej 30 dniom średniej dziennej produkcji lub przywozu gazu płynnego (LPG) zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym. Dodatkowo w celu zapewnienia Agencji środków finansowych potrzebnych do uzupełnienia brakującej części zapasów w zakresie gazu płynnego (LPG) stawkę opłaty zapasowej dla gazu płynnego (LPG) ustala się na innym, wyższym poziomie.

W pierwszym roku, gdy nastąpi obniżenie poziomu zapasów obowiązkowych tworzonych i utrzymywanych przez producentów i handlowców o 10%, Agencja wypełni nałożone na nią zobowiązanie poprzez zaliczenie do zapasów agencyjnych – zapasów państwowych, a także ropy naftowej i paliw utrzymywanych w ramach rezerw strategicznych, o których mowa w ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych, oraz poprzez zakup ropy naftowej lub paliw ze środków zgromadzonych w Funduszu Zapasów Agencyjnych pochodzących z wnoszonej przez producentów i handlowców opłaty zapasowej.

W kolejnych latach, gdy nastąpi obniżenie poziomu zapasów obowiązkowych tworzonych i utrzymywanych przez producentów i handlowców, Agencja wypełni nałożone na nią zobowiązanie poprzez zakup ropy naftowej lub paliw ze środków zgromadzonych

w Funduszu Zapasów Agencyjnych pochodzących z wnoszonej przez producentów i handlowców opłaty zapasowej.

Przeprowadzona analiza kosztów, jakie poniesie Agencja w pierwszym roku funkcjonowania nowych regulacji (uwzględniając fakt, że będzie dysponowała wpływami z 10 składek) – przyjmując stałe ceny ropy naftowej na poziomie 109,16 USD/baryłkę oraz kurs za dolara 3,237 zł – **wskazuje, że stawka opłaty zapasowej za tonę ekwiwalentu ropy naftowej powinna wynosić około 53 zł, zaś za tonę gazu płynnego LPG około 100 PLN.**

Biorąc pod uwagę wymierne korzyści, wynikające ze stopniowej zmiany systemu zapasów interwencyjnych ropy naftowej i paliw, po stronie producentów i handlowców opłata zapasowa nie powinna wpłynąć na wzrost cen detalicznych paliw (z wyłączeniem gazu płynnego LPG).

W odniesieniu do gazu płynnego LPG, którego zapasy na przestrzeni ostatnich lat tworzone były na preferencyjnych warunkach, wprowadzenie opłaty zapasowej może wpłynąć na wzrost cen detalicznych. Biorąc pod uwagę wyżej określoną wysokość stawki opłaty zapasowej za tonę gazu płynnego LPG oraz fakt, że tona LPG to około 1850 litrów tego paliwa, **wpływ opłaty zapasowej na cenę detaliczną litra LPG powinien oscylować w granicach 5 do 6 groszy/litr.**

Należy podkreślić, że w celu ograniczenia wpływu proponowanych rozwiązań na ceny detaliczne gazu płynnego (LPG) przewiduje się rozłożenie procesu tworzenia przez Agencję zapasów ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego LPG na okres 5 lat. Zastosowano następujący harmonogram:

Zapasy agencyjne w zakresie gazu płynnego (LPG) nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością odpowiadającą iloczynowi:

- 1) 53 dni i średniej dziennej krajowej produkcji lub przywozu gazu płynnego LPG w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- 2) 62 dni i średniej dziennej krajowej produkcji lub przywozu gazu płynnego LPG w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2016 r.,
- 3) 71 dni i średniej dziennej krajowej produkcji lub przywozu gazu płynnego LPG w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2017 r.,
- 4) 80 dni i średniej dziennej krajowej produkcji lub przywozu gazu płynnego LPG w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2018 r.

– a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych i utrzymywanych w zakresie gazu płynnego (LPG).

Koszt funkcjonowania systemu zapasów obowiązkowych nadal będzie obciążał podmioty sektora, część zapasów nadal utrzymywana będzie fizycznie, zaś część obowiązku zamieniona na obowiązek finansowy w postaci opłaty zapasowej. Jednak przejęcie znacznie większej niż obecnie części obciążeń związanych z organizacją systemu (utrzymywaniem i bieżącym zarządzaniem zapasami) przez Agencję wpłynie pozytywnie na funkcjonowanie całego sektora naftowego w Polsce.

Informacja nt. podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa

Żaden z podmiotów prowadzących zawodową działalność lobbingsową nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Tytuł Projektu:		Ustawa o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym			
Tytuł wdrażanego aktu prawnego:		Dyrektywa 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 roku nakładająca na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych.			
Przepisy Unii Europejskiej					
Jedn. Red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. Red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Art.1	Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady, których celem jest zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa zaopatrzenia w ropę naftową we Wspólnocie, za pomocą niezawodnych i przejrzystych mechanizmów, opartych na solidarności między państwami członkowskimi, utrzymywanie minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych oraz ustanowienie niezbędnych środków proceduralnych służących zaradzeniu poważnym zakłóceniom dostaw.	N	-	-	-
Art.2	Do celów niniejszej dyrektywy: a) „rok referencyjny” oznacza rok kalendarzowy, do którego odnoszą się dane dotyczące zużycia lub przywozu netto wykorzystywane przy obliczeniach służących do określenia poziomu zapasów, jaki należy przechowywać albo poziomu zapasów faktycznie przechowywanego w danym momencie;	T	Cały projekt	Dla celów dyrektywy w całej ustawie używa się pojęcia „poprzedni rok kalendarzowy”.	-
	b) „dodatki” oznacza związki inne niż węglowodory, dodawane do produktu lub mieszane z produktem w celu zmiany jego właściwości;	T	Art. 1 pkt 1 lit. e projektu	1) w art. 2 e) pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5a) dodatki – związki inne niż węglowodory dodawane do paliw lub mieszane z paliwami w celu zmiany ich właściwości oraz biokomponenty w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25	-

				sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164);”;	
	c) „biopaliwa” oznacza produkowane z biomasy paliwa płynne lub gazowe przeznaczone do wykorzystania w transporcie;	T	Art. 1 pkt 1 lit. e projektu	1) w art. 2 e) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu: „5a) dodatki – związki inne niż węglowodory dodawane do paliw lub mieszane z paliwami w celu zmiany ich właściwości oraz biokomponenty w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164);”;	-
	„biomasa” oznacza ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów lub pozostałości z rolnictwa (łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi), leśnictwa i związanych z nimi sektorów przemysłu, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych;	T	Art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych	„2) biomasa – stałe lub ciekłe substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz leśnej, przemysłu przetwarzającego ich produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, a w szczególności surowce rolnicze;”	-
	d) „zużycie krajowe” oznacza łączne ilości, obliczone zgodnie z załącznikiem II, dostarczone w danym kraju do celów zarówno energetycznych, jak i innych niż energetyczne; ta wielkość zagregowana obejmuje dostawy zarówno na potrzeby sektora przetwórczego, jak i przemysłu, transportu, gospodarstw domowych i innych sektorów do celów zużycia „końcowego”; obejmuje również zużycie własne w sektorze energetycznym (oprócz paliw zużytych w rafineriach);	T	Art. 1 pkt 1 lit. j projektu	„17a) faktyczne dostawy krajowe brutto – dostawy na rynek krajowy paliw określonych w pkt 2 lit. g - n pochodzących z przywozu oraz produkcji, w tym również z produkcji z surowców krajowych, z wyłączeniem międzynarodowego bunkra morskiego, w poprzednim roku kalendarzowym, obliczone na podstawie danych przekazywanych lub zbieranych w ramach statystyki publicznej, określanych corocznie w programach badań statystycznych statystyki publicznej; 17b) zużycie krajowe brutto ekwiwalentu ropy naftowej – iloczyn współczynnika 1,2 i sumy faktycznych dostaw krajowych brutto w poprzednim roku kalendarzowym; ”	-
	e) „skuteczna międzynarodowa decyzja w sprawie uwolnienia zapasów” oznacza każdą obowiązującą decyzję Rady Zarządzającej Międzynarodowej Agencji Energetycznej w sprawie udostępnienia rynkowi ropy naftowej lub produktów ropopochodnych	T	Art. 32 ust.1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego ...	Art. 32. 1. W sytuacji: 1) zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa, 2) konieczności wypełnienia przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych dotyczących zabezpieczenia rynku ropy naftowej lub rynku paliw - podejmuje się działania interwencyjne, o których mowa w ust. 2.	-

	poprzez uwolnienie zapasów jej państw lub za pomocą dodatkowych środków;				
	f) „krajowa centrala zapasów” (KCZ) oznacza organ lub agendę, którym można przyznać uprawnienia do działania w celu nabywania, utrzymywania lub zbywania zapasów naftowych, w tym zapasów interwencyjnych i zapasów specjalnych;	T	Art. 1 pkt 2 lit. a projektu + Rozdział 6 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznyc + Art. 3 Projektu + Art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego ...	<p>2) W art. 3:</p> <p>a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) agencyjne ropy naftowej i paliw, zwane dalej „zapasami agencyjnymi”, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych, zwaną dalej „Agencją”.”.</p> <p style="text-align: center;">Art. 3.</p> <p>W ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr 229, poz. 1496, z 2011 r. Nr 94, poz. 551 oraz z 2012 r. poz. 951) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 11 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) dotacji podmiotowej, przeznaczonej na dofinansowanie kosztów działalności bieżącej Agencji, realizującej zadania państwa w zakresie określonym w ustawie oraz obowiązków innych niż tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych ropy naftowej i paliw określonych w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190 oraz z 2013 r. poz. 984), zwanej dalej „ustawą o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych.”;</p> <p>2) w art. 27 pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych ropy naftowej i paliw na zasadach określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych oraz wykonywanie innych obowiązków wynikających z tej ustawy;”;</p>	-

				<p>3) w art. 37 w ust. 2:</p> <p>a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„a) realizację zadań Agencji określonych w ustawie oraz obowiązków innych niż tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych ropy naftowej i paliw określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych,”</p> <p>b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) dotacje podmiotowe z budżetu państwa przeznaczone na dofinansowanie bieżącej działalności Agencji, w tym zarządzania realizacją zadań, o których mowa w art. 27, z wyłączeniem zadania tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych;”</p> <p>c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) przychody uzyskiwane ze sprzedaży rezerw strategicznych;”</p> <p>4) w art. 38 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) rzeczowy rezerw strategicznych.”</p> <p>Art. 26 ust. 3 obowiązującej ustawy „3. Agencja realizuje zadania państwa w zakresie określonym w ustawie oraz w ustawie o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych.”;</p>	
	g) „poważne zakłócenie dostaw” oznacza znaczny i niespodziewany spadek dostaw ropy naftowej lub produktów ropopochodnych do Wspólnoty lub państwa członkowskiego, niezależnie od tego,	T	Art. 32 ust.1 w zw. z art. 2 pkt i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów	Art. 32. 1. W sytuacji: 1) zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa, 2) konieczności wypełnienia przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych dotyczących zabezpieczenia rynku ropy naftowej lub rynku paliw	-

	czy spowodował on podjęcie skutecznej międzynarodowej decyzji w sprawie uwolnienia zapasów;		naftowych i gazu ziemnego	<p>- podejmuje się działania interwencyjne, o których mowa w ust. 2.</p> <p>Art. 2 pkt 1: „bezpieczeństwo paliwowe państwa – stan umożliwiający bieżące pokrycie zapotrzebowania odbiorców na ropę naftową, produkty naftowe i gaz ziemny, w określonej wielkości i czasie, w stopniu umożliwiającym prawidłowe funkcjonowanie gospodarki”</p> <p>Art.3. 1. W celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane dalej „zapasami interwencyjnymi”.</p>	
	h) „międzynarodowy bunkier morski” ma znaczenie takie jak określone w pkt 2.1 załącznika A do rozporządzenia nr 1099/2008;	T	Art. 1pkt 1 lit. h projektu	<p>1) w art. 2:</p> <p>h) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu: „15a) międzynarodowy bunkier morski – ilość paliwa dostarczonego statkom pod wszystkimi banderami, prowadzącym morską lub śródlądową żeglugę międzynarodową z wyjątkiem paliw zużywanych przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) statki rybackie, b) kutry rybackie, c) łodzie rybackie, d) jednostki sił zbrojnych;” 	

	i) „zapasy naftowe” oznacza zapasy produktów energii wymienionych w pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008;	T	<p>Art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego</p>	<p>Art. 3. 1. W celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane dalej „zapasami interwencyjnymi”.</p>	-
			<p>Art. 1 pkt 1 lit. a projektu</p>	<p>1) w art. 2: a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: 2) produkty naftowe: a) kondensat gazu ziemnego (NGL), b) półprodukty rafineryjne, c) inne węglowodory, d) gaz rafineryjny nieskroplony, e) etan, f) gaz płynny (LPG), g) benzyny silnikowe, h) benzyny lotnicze, i) paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, j) paliwa typu nafty do silników odrzutowych, k) inne nafty, l) oleje napędowe, m) lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, n) ciężkie oleje opałowe, o) benzyny lakowe i przemysłowe, p) smary, q) asfalty, r) parafiny, s) koks naftowy, t) pozostałe produkty – określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r., str. 1, z późn. zm.);”</p>	

<p>j) „zapasy interwencyjne” oznacza zapasy naftowe, których obowiązek utrzymywania nakłada na wszystkie państwa członkowskie art. 3;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego...</p>	<p>Art. 3. 1. W celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane dalej „zapasami interwencyjnymi”.</p>	<p>-</p>
<p>k) „zapasy handlowe” oznacza zapasy naftowe, które są przechowywane przez podmioty gospodarcze, a których przechowywania nie wymaga niniejsza dyrektywa;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego...</p>	<p>16) zapasy handlowe – zapasy utrzymywane przez przedsiębiorców zajmujących się produkcją paliw oraz przywozem ropy naftowej lub paliw, stanowiące nadwyżkę nad zapasami, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1;</p>	<p>-</p>
<p>l) „zapasy specjalne” oznacza zapasy naftowe spełniające wymogi określone w art. 9.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 16 projektu</p>	<p>Art. 21e. 1. W celu podwyższenia bezpieczeństwa paliwowego państwa minister właściwy do spraw gospodarki może w drodze decyzji nadać paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych, stanowiącym własność Agencji, oraz których struktura odpowiada strukturze określonej w art. 21c ust. 2, status zapasów specjalnych na okres co najmniej jednego roku kalendarzowego.</p> <p>2. W decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, minister właściwy do spraw gospodarki, wskazuje te paliwa oraz określa ilość zapasów specjalnych wyrażoną w liczbie dni średniego dziennego zużycia krajowego brutto, a także wskazuje okres obowiązywania decyzji.</p> <p>3. Decyzję o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw gospodarki zawiadamia niezwłocznie Komisję Europejską o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, wskazując ilość zapasów specjalnych oraz okres, na jaki ten status został im</p>	<p>-</p>

				<p>nadany.</p> <p>5. Dopuszcza się obniżenie ilości zapasów specjalnych w stosunku do poziomu określonego w decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych na czas niezbędny do dokonania ich wymiany lub zamiany.</p> <p>6. Przemieszczanie zapasów specjalnych utrzymywanych razem z innymi zapasami paliw wymaga uprzedniego zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki. Przemieszczanie zapasów produktów naftowych stanowiących zapasy specjalne w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej razem z innymi zapasami produktów naftowych, wymaga uprzedniego zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki, a także uprzedniego pisemnego zezwolenia właściciela tych zapasów specjalnych.</p> <p>7. Egzekucji sądowej i administracyjnej nie podlegają:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zapasy specjalne;2) zapasy produktów naftowych stanowiące zapasy specjalne w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE utrzymywane na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;3) zapasy produktów naftowych stanowiące zapasy specjalne innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej przemieszczane przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. <p>8. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, na okres dłuższy niż rok kalendarzowy minister właściwy do spraw gospodarki, za rok, w którym zapasy agencyjne posiadają status zapasów specjalnych przez okres krótszy niż pełny rok kalendarzowy, sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie roczne obejmujące analizę środków podjętych dla zapewnienia i zweryfikowania dyspozycyjności zapasów interwencyjnych, w tym dostępności fizycznej, oraz dokumentuje rozwiązania zastosowane dla zapewnienia</p>	
--	--	--	--	--	--

				kontroli tych zapasów w sytuacji wystąpienia zakłóceń w dostawach ropy naftowej – do dnia 31 stycznia roku kalendarzowego, którego sprawozdanie to dotyczy.	
	m) „dostępność fizyczna” oznacza rozwiązania przyjęte w zakresie umiejscowienia i transportu zapasów, aby zapewnić ich uwolnienie lub skuteczne dostarczenie do użytkowników końcowych i na rynki, w terminach i na warunkach sprzyjających łagodzeniu zaistniałych problemów w zaopatrzeniu.	T	Art. 1 pkt 2 lit. g projektu	10. Podmioty, na które nakłada się obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych, zapewniają ich nieograniczoną dyspozycyjność, polegającą na braku ograniczeń prawnych i faktycznych, z zastrzeżeniem ust. 11. 11. Podmioty, na które nakłada się obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych, mogą ustanawiać ograniczenia prawne lub faktyczne na zapasach interwencyjnych, pod warunkiem że ustanowione ograniczenia nie uniemożliwiają lub nie utrudniają interwencyjnego uwolnienia tych zapasów w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa oraz w sytuacji konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych. 12. Zapasy interwencyjne utrzymuje się w magazynach, których parametry techniczne oraz parametry techniczne związanych z tymi magazynami systemów przesyłowych i transportowych umożliwiają interwencyjne uwolnienie całości zapasów interwencyjnych zmagazynowanych w danym magazynie, w tym wytłoczenie tych zapasów, w okresie 90 dni, a w przypadku bezzbiornikowego magazynowania ropy naftowej, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 oraz z 2013 r. poz. 21), w okresie 150 dni (dostępność fizyczna).”;	
	Definicje podane w niniejszym artykule mogą zostać doprecyzowane i zmienione zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 2.	N	-	-	-
Art.3	Zapasy interwencyjne – obliczanie obowiązkowej ilości zapasów.				

	<p>1. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, w celu zapewnienia, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r., aby całkowite zapasy naftowe utrzymywane w każdym momencie we Wspólnocie na ich użytek odpowiadały co najmniej: 90 dniom średniego dziennego przywozu netto lub 61 dniom średniego dziennego zużycia krajowego, w zależności od tego, która wartość jest wyższa.</p>	T	<p>Art. 3 ust. 1 i 2 pkt 1 oraz art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach</p>	<p>Art. 3. 1. W celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane dalej "zapasami interwencyjnymi". 2. Zapasy interwencyjne obejmują zapasy: 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, zwane dalej "zapasami obowiązkowymi ropy naftowej lub paliw", tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;</p> <p>Art. 5. 1. Producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.</p>	<p>Przepisy dotyczące sposobu obliczania zapasów obowiązkowych (art. 1 pkt 4 lit. c) zostały w znacznej mierze przeniesione z rozporządzenia z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości. Zabieg ten służy realizacji zasady określonej w art. 84 Konstytucji oraz pewności prawa.</p>
			<p>art. 1 pkt 2 lit. a i b, pkt 4 lit a-g oraz pkt 15 i 16 + art. 4, 5 i 9 projektu</p>	<p>2) w art. 3: a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) agencyjne ropy naftowej i paliw, zwane dalej „zapasami agencyjnymi”, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych, zwaną dalej „Agencją”.”, 4) w art. 5 ... b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi: 1) 76 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2014 r.;</p> <p>2) 68 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych</p>	

				<p>przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 1 stycznia 2015 r.;</p> <p>3) 63 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 marca 2016 r.;</p> <p>4) 60 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 1 października 2016 r.;</p> <p>5) 57 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 marca 2017 r.;</p> <p>6) 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 grudnia 2017 r.”,</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3l w brzmieniu:</p> <p>„3a. Producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) w wielkości odpowiadającej iloczynowi 30 dni i średniej dziennej produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>3b. Producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie wielkości produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) na</p>	
--	--	--	--	--	--

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, z zastrzeżeniem ust. 3c-3f, przy czym:

- 1) w przypadku ropy naftowej - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w zakresie ropy naftowej oblicza się według wzoru:

$$ZO_r = \left[\frac{P - G - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- ZO_r – minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie ropy naftowej wyrażoną w jednostkach wagowych;
- P - wielkość przywozu ropy naftowej i ilość ropy naftowej wprowadzonej na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;
- G - ilość ropy naftowej, wykorzystanej do produkcji paliw w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;
- O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach wagowych;
- R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym;
- H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) wyrażoną w liczbie dni średniego dziennego przywozu ropy naftowej określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego;
- W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie ropy naftowej, o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1;

- 2) ilość ropy naftowej, oznaczonej symbolem „G”, o której mowa w pkt 1, oblicza się według wzoru:

$$G = P \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- P - wielkość przywozu ropy naftowej i ilość ropy naftowej wprowadzonej na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;
- U - współczynnik uzysku paliw z ropy naftowej przerobionej przez poszczególnych producentów w poprzednim roku kalendarzowym;
- 3) w przypadku paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- ZOp - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15 °C (288 °K);
- P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach

				<p>objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15 C (288 °K) w poprzednim roku kalendarzowym;</p> <p>O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15 °C (288 °K);</p> <p>R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym;</p> <p>H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego;</p> <p>W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1;</p> <p>3c. Producent dokonuje obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w zakresie ropy naftowej, stosując własne współczynniki uzysku paliw z poprzedniego roku kalendarzowego.</p> <p>3d. Handlowiec przywożący ropę naftową na rzecz producenta dokonuje obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w zakresie ropy naftowej, stosując współczynniki uzysku paliw producenta, na rzecz którego dokonuje przywozu ropy naftowej, z poprzedniego roku kalendarzowego.</p> <p>3e. Producent niezwłocznie przekazuje handlowcom przywożącym ropę naftową na jego rzecz pisemne oświadczenie o poziomie współczynnika uzysku paliw z roku poprzedniego.</p> <p>3f. Do wielkości produkcji, o której mowa w ust. 3b, wlicza się paliwa przetworzone w drodze</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>mieszania paliw lub komponentów.</p> <p>3g. Producent przetwarzający paliwa poprzez procesy mieszania tworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w ilościach, dla których podstawę obliczeń stanowi suma wielkości przywozu paliwa lub komponentów oraz wielkości dodatków zużytych w procesie uszlachetniania i mieszania, z zastrzeżeniem ust. 3i.</p> <p>3h. Producent wytwarzający paliwa poprzez przerób ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów, będący równocześnie handlowcem, tworzy zapasy w postaci:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ropy naftowej – od ilości przywiezionej ropy naftowej, pomniejszonej o masę frakcji wykorzystanych jako surowiec do produkcji paliw, zgodnie z własnym współczynnikiem uzysku paliw; 2) paliw – od ilości paliw wyprodukowanych z ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów przywiezionych oraz od ilości paliw sprowadzonych w ramach przywozu – w ilościach obliczonych zgodnie z wzorami, o których mowa w ust. 3b. <p>3i. Producent paliw, przetwarzający je poprzez procesy mieszania, od których poprzedni krajowy producent lub handlowiec tworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, dla których podstawą obliczeń jest różnica między ilością produktu końcowego i tej ilości paliw, od której zapasy ropy naftowej lub paliw tworzy poprzedni producent lub handlowiec.</p> <p>3j. Podstawą obliczenia ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, o których mowa w ust. 3i, jest oświadczenie producenta lub handlowca przekazane</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>producentowi, który przeznaczają nabyte paliwa lub ich komponenty do dalszego przetwarzania. Oświadczenie to zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres producenta lub handlowca; 2) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), numer identyfikacji podatkowej (NIP) dostawcy paliwa oraz numer akcyzowy, jeżeli takie posiada; 3) ilość odsprzedanej ropy naftowej lub paliw, od której producent lub handlowiec dokonujący odsprzedaży paliw utworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw; 4) zobowiązanie do utworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw od ilości paliw lub komponentów odsprzedanych w celu dalszego ich przetwarzania. <p>3k. Producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), o których mowa w ust. 3a, ustalając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie wielkości produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym. Minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, w zakresie gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:</p> $ZO_{LPG} = \left[\frac{P - O}{R} \times 30 \right] \times W$ <p>gdzie poszczególne symbole oznaczają:</p> <p>ZOLPG - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach wagowych;</p> <p>P - wielkość produkcji i przywozu gazu płynnego</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>(LPG) oraz ilość gazu płynnego (LPG) wprowadzonego na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;</p> <p>O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach wagowych;</p> <p>R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym;</p> <p>W – współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.</p> <p>31. Przy obliczaniu ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw uwzględnia się tylko dodatki dodane lub zmieszane z paliwami”;</p> <p>d) uchyla się ust. 4 i 5,</p> <p>e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej, pomniejsza się odpowiednio o ilości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ropy naftowej lub paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 2) paliw przeznaczonych na międzynarodowy bunkier morski, 3) paliw wyprodukowanych z olejów odpadowych, 4) ropy naftowej lub paliw przeznaczonych na odtworzenie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, 5) paliw przeznaczonych na zużycie własne przez producenta w procesie technologicznym przerobu ropy, 6) paliw wyprodukowanych z ropy naftowej wydobytej w kraju lub obszarze morskiego
--	--	--	--	---

				<p>należącego do krajowej strefy ekonomicznej,</p> <p>7) biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji</p> <p>– pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 6a.”,</p> <p>f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:</p> <p>„6a. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów potwierdzających ilości ropy naftowej, paliw lub biokomponentów uprawniające do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia kontroli nad zapasami obowiązkowymi ropy naftowej lub paliw oraz konieczność zapewnienia rzetelności obliczeń dokonywanych przez producentów i handlowców a także możliwość dokonania kontroli poprawności tych obliczeń.”,</p> <p>g) uchyla się ust. 7,</p> <p>15) uchyla się art. 18 – 21;</p> <p>16) po art. 21 dodaje się art. 21a – 21f w brzmieniu</p> <p>„Art. 21a. 1. Zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.</p> <p>2. Do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego ilość utrzymywanych zapasów agencyjnych powinna osiągnąć co najmniej poziom, o którym mowa w ust. 1.</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>3. Prezes Agencji może w trzecim kwartale danego roku kalendarzowego rozpocząć dostosowanie ilości zapasów agencyjnych, o których mowa w ust. 1 do poziomu wymaganego na następny rok kalendarzowy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jeżeli dane z pierwszych dwóch kwartałów danego roku kalendarzowego wskazują na wzrost faktycznych dostawy krajowych brutto, lub 2) w związku z wynikającym z art. 5 ust. 3 obniżaniem w następnym roku kalendarzowym poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. <p>Art. 21b. 1. Koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Producenci i handlowcy obliczają i uiszczają opłatę zapasową miesięcznie na konto Funduszu, o którym mowa w art. 28a.</p> <p>2. Opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:</p> $O_z = (W_h \text{ lub } W_{pr}) \times U$ <p>gdzie poszczególne symbole oznaczają:</p> <p>O_z – opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG);</p> <p>W_h – sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust 6 w danym miesiącu</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>kalendrzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4 pkt 3, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;</p> <p>W_{pr} – wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4 pkt 3, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;</p> <p>U – stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5.</p> <p>3. Opłatę zapasową dla gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:</p> $O_L = (G_h \text{ lub } G_{pr}) \times Z$ <p>gdzie poszczególne symbole oznaczają:</p> <p>O_L – opłatę zapasową dla gazu płynnego (LPG);</p> <p>G_h – wielkość przywozu gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;</p> <p>G_{pr} – wielkość produkcji gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;</p> <p>Z – stawkę opłaty za tonę gazu płynnego (LPG) określoną w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5.</p> <p>4. Maksymalne stawki opłaty zapasowej nie mogą być wyższe od:</p> <p>1) 90 PLN za tonę ekwiwalentu ropy naftowej,</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>2) 160 PLN za tonę gazu płynnego (LPG).</p> <p>5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłaty zapasowej, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność utworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych na poziomie wymaganym zgodnie z art. 21a ust. 1 oraz planowane do poniesienia lub poniesione przez Agencję koszty, o których mowa w ust. 6-7, związane z utworzeniem i utrzymywaniem zapasów agencyjnych.</p> <p>6. Określając wysokość stawki opłaty zapasowej dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę:</p> <p>1) koszty:</p> <p>a) zakupu ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), w tym również na zakup ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), na następny rok kalendarzowy w związku z wynikającym z art. 5 ust. 3 obniżaniem w następnym roku kalendarzowym poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw z uwzględnieniem konieczności zapewnienia przez Agencję spełnienia wymogów, o których mowa w art. 21c ust. 2,</p> <p>b) magazynowania zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),</p> <p>c) wymiany i zamiany zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), w tym kosztów ich przemieszczania,</p> <p>d) ubezpieczenia zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),</p> <p>e) wykonywania przez Prezesa Agencji umów zlecenia zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>f) odtworzenia zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), w przypadku ich interwencyjnego uwolnienia,</p> <p>g) budowy magazynów przez Agencję na potrzeby zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG);</p> <p>2) wysokość wpływów z opłaty zapasowej w danym roku kalendarzowym.</p> <p>7. Określając wysokość stawki opłaty zapasowej dla gazu płynnego (LPG) minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę:</p> <p>1) koszty:</p> <p>a) zakupu ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),</p> <p>b) magazynowania zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),</p> <p>c) wymiany i zamiany zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), w tym kosztów ich przemieszczania,</p> <p>d) ubezpieczenia zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),</p> <p>e) wykonywania przez Prezesa Agencji umów zlecenia zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),</p> <p>f) odtworzenia zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG) w przypadku ich interwencyjnego uwolnienia,</p> <p>g) budowy magazynów przez Agencję na potrzeby zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG);</p> <p>2) wysokość wpływów z opłaty zapasowej w danym roku kalendarzowym.</p> <p>8. Producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw na rachunek</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>Funduszu, o którym mowa w art. 28a.</p> <p>9. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do należności z tytułu opłaty zapasowej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.) z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty.</p> <p>10. Organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Od decyzji wydanych przez Prezesa Agencji w sprawie opłaty zapasowej służy odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.</p> <p>11. Do egzekucji należności Funduszu, o którym mowa w art. 28a, z tytułu opłaty zapasowej stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.</p> <p>12. Obowiązek zapłaty opłaty zapasowej przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od dnia, w którym zapłata powinna nastąpić.</p> <p>Art. 21c. 1. Zapasy agencyjne mogą być utrzymywane w postaci:</p> <ol style="list-style-type: none">1) ropy naftowej;2) paliw. <p>2. W przypadku niewydania na okres całego danego roku kalendarzowego decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, o której mowa w art. 21e ust. 1, Agencja poprzez zmianę struktury zapasów agencyjnych zapewnia, aby co najmniej jedna trzecia zapasów interwencyjnych była utrzymywana w postaci tych paliw, których suma dostaw krajowych brutto w poprzednim roku kalendarzowym, przeliczona na ekwiwalent ropy naftowej współczynnikiem 1,2 stanowiła 75 % zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej. Każde z tych paliw winno być utrzymywane w ilości odpowiadającej co najmniej jego 30 dniowemu średniemu</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>dziennemu zużyciu krajowemu brutto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>3. Szczegółową strukturę zapasów agencyjnych określa plan rzeczowy Funduszu zapasów agencyjnych.</p> <p>4. Utworzone i utrzymywane przez Agencję zapasy agencyjne stanowią majątek Skarbu Państwa, chyba że z umowy, o której mowa w art. 21d ust. 2, wynika, że zapasy te stanowią majątek przyjmującego zlecenie.</p> <p>Art. 21d. 1. Prezes Agencji może zlecić, na podstawie umowy, magazynowanie zapasów agencyjnych przedsiębiorcom świadczącym usługi magazynowania ropy naftowej lub paliw. Przepisy art. 10 ust. 1a – 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Prezes Agencji może zlecić, na podstawie umowy, wykonanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, z wyjątkiem zapasów specjalnych, w ilości nieprzekraczającej 20% zapasów agencyjnych, przedsiębiorcom którzy posiadają tytuł prawny do magazynów spełniających wymagania określone w art. 3 ust. 12.</p> <p>3. Prezes Agencji nie może zawrzeć umowy, o której mowa w ust. 2, z przedsiębiorcą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) który znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji; 2) skazanym prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi. <p>4. Do umów, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 1a – 3, 5 i 6.</p> <p>Art. 21e. 1. W celu podwyższenia bezpieczeństwa paliwowego państwa minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji, nadać paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych, stanowiącym własność Agencji, oraz których struktura odpowiada określonej w art. 21c ust. 2, status zapasów</p>	
--	--	--	---	--

				<p>specjalnych na okres co najmniej jednego roku kalendarzowego.</p> <p>2. W decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, minister właściwy do spraw gospodarki, wskazuje te paliwa oraz określa ilość zapasów specjalnych wyrażoną w liczbie dni średniego dziennego zużycia krajowego brutto, a także wskazuje okres obowiązywania decyzji.</p> <p>3. Decyzję o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw gospodarki zawiadamia niezwłocznie Komisję Europejską o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, wskazując ilość zapasów specjalnych oraz okres, na jaki ten status został im nadany.</p> <p>5. Dopuszcza się obniżenie ilości zapasów specjalnych w stosunku do poziomu określonego w decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych na czas niezbędny do dokonania ich wymiany lub zamiany.</p> <p>6. Przemieszczanie zapasów specjalnych utrzymywanych razem z innymi zapasami paliw wymaga uprzedniego zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki. Przemieszczanie zapasów produktów naftowych stanowiących zapasy specjalne w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej razem z innymi zapasami produktów naftowych, wymaga uprzedniego zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki, a także uprzedniego pisemnego zezwolenia właściciela tych zapasów specjalnych.</p> <p>7. Egzekucji sądowej i administracyjnej nie podlegają:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zapasy specjalne;2) zapasy produktów naftowych stanowiące zapasy	
--	--	--	--	--	--

				<p>specjalne w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE utrzymywane na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>3) zapasy produktów naftowych stanowiące zapasy specjalne innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej przemieszczane przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>8. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, na okres dłuższy niż rok kalendarzowy minister właściwy do spraw gospodarki, za rok, w którym zapasy agencyjne posiadają status zapasów specjalnych przez okres krótszy niż pełny rok kalendarzowy, sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie roczne obejmujące analizę środków podjętych dla zapewnienia i zweryfikowania dyspozycyjności zapasów interwencyjnych, w tym dostępności fizycznej, oraz dokumentuje rozwiązania zastosowane dla zapewnienia kontroli tych zapasów w sytuacji wystąpienia zakłóceń w dostawach ropy naftowej – do dnia 31 stycznia roku kalendarzowego, którego sprawozdanie to dotyczy.</p> <p>Art. 21f. 1. Tworzy się Radę Konsultacyjną do spraw Zapasów Interwencyjnych zwaną dalej "Radą", jako organ opiniodawczy Prezesa Agencji w zakresie wysokości stawek opłaty zapasowej, a także projektów inwestycyjnych w zakresie budowy magazynów na rzecz zapasów agencyjnych.</p> <p>2. Rada przedstawia Prezesowi Agencji opinie z własnej inicjatywy lub na jego wniosek. Prezes Agencji nie jest związany opinią Rady.</p> <p>3. W skład Rady wchodzi nie więcej niż po trzech przedstawicieli: producentów, handlowców oraz przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych.</p> <p>4. Prezes Agencji powołuje członków Rady spośród przedstawicieli producentów, handlowców oraz przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych zgłoszonych przez organizacje ich zrzeszające. Kadencja Rady wynosi 4 lata.</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>5. Udział w pracach Rady jest nieodpłatny.</p> <p>6. Na pierwszym posiedzeniu Rada opracowuje i przyjmuje większością głosów obecnych regulamin.”;</p> <p>20) Po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:</p> <p style="text-align: center;">„Rozdział 3a Fundusz Zapasów Agencyjnych</p> <p>Art. 28a. 1. Tworzy się Fundusz Zapasów Agencyjnych, zwany dalej „Funduszem”.</p> <p>2. Fundusz jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, 938 i 1646).</p> <p>3. Dysponentem Funduszu jest Prezes Agencji.</p> <p>4. Fundusz:</p> <p>1) gromadzi środki na tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych;</p> <p>2) finansuje realizację zadań Agencji w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych.</p> <p>Art. 28b. Środki Funduszu pochodzą z:</p> <p>1) opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21b ust. 1;</p> <p>2) wpływów związanych z interwencyjnym uwolnieniem zapasów agencyjnych oraz z ich wymianą i zamianą;</p> <p>3) odszkodowań z tytułu ubezpieczenia zapasów agencyjnych;</p> <p>4) odsetek z tytułu oprocentowania środków Funduszu oraz odsetek od lokat okresowo wolnych środków Funduszu;</p> <p>5) wpływów z kar, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1a;</p> <p>6) darowizn i zapisów;</p> <p>7) pożyczek z budżetu państwa;</p> <p>8) wpływów z innych tytułów.</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>Art. 28c. Środki Funduszu przeznacza się wyłącznie na realizację zadań Agencji w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, w szczególności na:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zakup ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne w ilości zapewniającej spełnienie wymogu określonego w art. 21a ust. 1, w tym również na zakup ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne na kolejny rok w związku z wynikającym z art. 5 ust. 3 obniżaniem w następnym roku kalendarzowym poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz z uwzględnieniem konieczności zapewnienia przez Agencję spełnienia wymogów, o których mowa w art. 21c ust. 2;2) magazynowanie zapasów agencyjnych;3) wymianę i zamianę zapasów agencyjnych, w tym koszty ich przemieszczania;4) ubezpieczenie zapasów agencyjnych;5) zlecenie przez Prezesa Agencji, na podstawie umów, wykonywania zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych;6) odtworzenie zapasów agencyjnych w przypadku ich interwencyjnego uwolnienia;7) budowę magazynów na potrzeby zapasów agencyjnych przez Agencję;8) zwrot nadpłaconych lub nienależnie zapłaconych opłat zapasowych;9) zwrot kar, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1a;10) koszty działalności Agencji związane z wykonywaniem zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych;11) obsługę pożyczek z budżetu państwa wraz z ich spłatą. <p>Art. 28d. 1. Podstawą gospodarki Funduszu jest roczny plan finansowy.</p> <p>2. Plan finansowy sporządzany jest na dany rok budżetowy, w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>3. Prezes Agencji sporządza projekt planu finansowego. Przed przekazaniem projektu planu finansowego ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projekt tego planu wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki.</p> <p>4. Projekt zmiany planu finansowego w zakresie kwot przychodów i kosztów funduszu jest sporządzany przez Prezesa Agencji i wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki.</p> <p>Art. 28e. Prezes Agencji składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki :</p> <p>1) w terminie do końca miesiąca następującego po każdym kwartale – informację o realizacji planu finansowego Funduszu;</p> <p>2) nie później niż do końca marca po zakończeniu roku finansowego – roczne sprawozdanie z wykonania planu finansowego Funduszu.</p> <p>Art. 28f. Pożyczki, o których mowa w art. 28b pkt 7, mogą zostać zaciągnięte przez Prezesa Agencji po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pod warunkiem ich spłaty do końca roku kalendarzowego, w którym zostały zaciągnięte.”;</p> <p style="text-align: center;">Art. 2.</p> <p>W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164) w art. 1 w ust. 2 po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkt 3 w brzmieniu:</p> <p>„3) przeznaczonych lub pochodzących z zapasów agencyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku</p>	
--	--	--	--	--	--

naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190, z 2013 r. poz. 984 oraz z 2014 r. ...) podlegających wymianie z przyczyn, o których mowa w pkt 1, lub zamianie.”.

Art. 4

1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zapasy państwowe ropy naftowej i produktów naftowych stają się zapasami agencyjnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dotychczasowe środki finansowe Agencji przeznaczone na finansowanie zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na finansowanie zapasów agencyjnych w roku wejścia w życie ustawy.

Art. 5.

1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wolumeny ropy naftowej i paliw utrzymywane w ramach rezerw strategicznych, o których mowa w ustawie, o której mowa w art. 3, zostają przeniesione do zapasów agencyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dotychczasowe środki finansowe Agencji przeznaczone na finansowanie wolumenów ropy naftowej i paliw utrzymywanych w ramach rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na finansowanie zapasów agencyjnych w roku wejścia w życie ustawy.

Art. 12.

W okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 marca 2015 r., zadania, o których mowa w art. 28c pkt 2, 4 i 10

				ustawy, o której mowa w art. 1, finansuje się z pożyczki z budżetu państwa.	
	<p>2. Średni dzienny przywóz netto, który należy uwzględnić, obliczany jest na podstawie wielkości przywozu wyrażonego w ekwiwalencie ropy naftowej w poprzedzającym roku kalendarzowym, ustalonego zgodnie z metodą i procedurami określonymi w załączniku I.</p> <p>Średnie dzienne zużycie krajowe, które należy uwzględnić, obliczane jest na podstawie zużycia krajowego wyrażonego w ekwiwalencie ropy naftowej w poprzedzającym roku kalendarzowym, ustalonego i obliczonego zgodnie z metodą i procedurami określonymi w załączniku II.</p>	T	Art. 1 pkt 2 lit. c + pkt 1 lit. j projektu	<p>c) w art. 3 po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu: „3a. Średni dzienny przywóz netto ekwiwalentu ropy naftowej oblicza się na podstawie danych przekazywanych lub zbieranych w ramach statystyki publicznej określanych corocznie w programach badań statystycznych statystyki publicznej według następującego wzoru:</p> $P = \frac{(I \times 0,96) + (S - B) \times 1,065}{R}$ <p>gdzie poszczególne symbole oznaczają: P – średni dzienny przywóz netto ekwiwalentu ropy naftowej; I – sumę przywozu ropy naftowej oraz produktów naftowych określonych w art. 2 pkt 2 lit a-c, w poprzednim roku kalendarzowym pomniejszona o sumę wywozu ropy naftowej oraz tych produktów naftowych w poprzednim roku kalendarzowym skorygowaną o zmianę ilości ich zapasów w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych; S – sumę przywozu produktów naftowych określonych w art. 2 pkt 2 lit d-u, w poprzednim roku kalendarzowym pomniejszoną o sumę wywozu tych produktów naftowych w poprzednim roku kalendarzowym skorygowaną o zmianę ilości ich zapasów w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4; B – międzynarodowy bunkier morski; R – liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym</p> <p>3b. Przy obliczaniu średniego dziennego przywozu netto</p>	-

				<p>ekwiwalentu ropy naftowej dodatki uwzględnia się jedynie w przypadku, gdy zostały lub zmieszane z paliwami.”,</p> <p>j) w art. 2 po pkt 17 dodaje się pkt 17a–17c w brzmieniu: 17b) zużycie krajowe brutto ekwiwalentu ropy naftowej – iloczyn współczynnika 1,2 i sumy faktycznych dostaw krajowych brutto w poprzednim roku kalendarzowym;</p> <p>17c) średnie dzienne zużycie krajowe brutto ekwiwalentu ropy naftowej – iloraz zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym i liczby dni w poprzednim roku kalendarzowym;”,</p>	
	<p>3. Niemniej, niezależnie od ust. 2, w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego średni dzienny przywóz netto oraz średnie dzienne zużycie krajowe, o których mowa w tym ustępie, ustalane są na podstawie wielkości przywozu lub zużycia w ciągu przedostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego dany rok kalendarzowy.</p>	T	<p>Art. 1 pkt 4 lit. i + pkt 16 oraz Art. 7 projektu</p>	<p>W art. 5 (...)</p> <p>i) po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu: „9. Ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw dostosowuje się do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych odpowiednio zgodnie z ust. 3b lub 3k oraz liczby dni, o której mowa odpowiednio w ust. 3 albo 3a.”;</p> <p>po ust. 21 dodaje się art. 21a–21f w brzmieniu:</p> <p>„Art. 21a. 1. Zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.</p> <p>2. Do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego ilość utrzymywanych zapasów agencyjnych powinna osiągnąć co najmniej poziom, o którym mowa w ust. 1.[...]”</p> <p style="text-align: center;">Art. 7.</p> <p>W roku wejścia w życie ustawy producenci i handlowcy dostosują ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych odpowiednio</p>	-

				zgodnie z art. 5 ust. 3b lub 3k oraz liczby dni, o której mowa odpowiednio w art. 5 ust. 3 albo 3a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	
	4. Metody i procedury obliczania obowiązkowej ilości zapasów, o której mowa w niniejszym artykule mogą zostać zmienione zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 2.	N	-	-	-
Art.4	Obliczanie poziomu zapasów				
	1. Poziom przechowywanych zapasów obliczany jest zgodnie z metodami określonymi w załączniku III. W odniesieniu do obliczania poziomu zapasów dla każdej kategorii produktów przechowywanych na mocy art. 9, metody te mają zastosowanie wyłącznie do produktów należących do danej kategorii.	T	Art. 1 pkt 2 lit. e i g projektu	<p>2) w art. 3:</p> <p>e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Ilość utrzymywanych zapasów interwencyjnych oblicza się według wzoru:</p> $Z_i = N \times 0,96 + B \times 1,2$ <p>gdzie poszczególne symbole oznaczają: Z_i – ilość zapasów interwencyjnych wyrażoną w jednostkach wagowych; N – ilość zapasów interwencyjnych ropy naftowej wyrażoną w jednostkach wagowych; B – ilość zapasów interwencyjnych paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników, określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4.”,</p> <p>g) dodaje się ust. 9–12 w brzmieniu: „9. Dopuszcza się utrzymywanie w ramach zapasów interwencyjnych paliw znajdujących się w końcowym etapie procesu produkcyjnego, przed procesem uszlachetniania, komponowania, barwienia i znakowania. [...]</p>	-
	2. Do obliczania poziomu zapasów przechowywanych w danym momencie	T	-	Dla celów dyrektywy w całej ustawie używa się pojęcia „poprzedni rok kalendarzowy”.	-

	wykorzystuje się dane odnoszące się do roku referencyjnego, określonego zgodnie z przepisami określonymi w art. 3				
	3. W obliczeniach zarówno zapasów interwencyjnych danego państwa członkowskiego oraz zapasów specjalnych można uwzględnić jednocześnie dowolne zapasy naftowe, pod warunkiem, że te zapasy naftowe spełniają wszystkie warunki określone w niniejszej dyrektywie dla obu rodzajów zapasów.	T	Art. 1 pkt 7, pkt 16 projektu	<p>7) w art. 8</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Do zapasów interwencyjnych można zaliczyć ropę naftową i paliwa zmagazynowane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w zbiornikach rafinerii ropy naftowej, z wyłączeniem paliw znajdujących się w instalacjach i rurociągach produkcyjnych; 2) w terminalach i magazynach hurtowych; 3) w zbiornikach instalacji rurociągowych; 4) w zbiornikach i magazynach portowych, znajdujących się w portach docelowych położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 5) w zbiornikowcach znajdujących się w portach docelowych położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, po dopełnieniu formalności portowych i celnych zgodnie z odrębnymi przepisami; 6) na barkach i statkach żeglugi przybrzeżnej, w tym w przedziałach ładunkowych, wynajętych do transportowania paliw w obszarze wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem zapewnienia możliwości bezzwłocznego przeprowadzenia kontroli stanu zapasów; 7) w zbiornikach magazynowych i rozlewniach gazu płynnego (LPG); 8) w miejscach, w których jest prowadzone podziemne bezzbiornikowe magazynowanie ropy naftowej lub paliw. <p>2. Do zapasów interwencyjnych nie zalicza się ropy naftowej lub paliw znajdujących się w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) złożach ropy naftowej niewydobytej; 2) tranzyście, z przeznaczeniem do innych państw; 3) rurociągach przesyłowych; 4) cysternach kolejowych i samochodowych; 5) zbiornikach magazynowych na stacjach paliw, w 	-

				<p>tym stacjach paliw gazu płynnego (LPG);</p> <p>6) magazynach o przeznaczeniu wojskowym;</p> <p>7) punktach sprzedaży butli z gazem płynnym (LPG);</p> <p>8) zbiornikowcach znajdujących się poza portem docelowym;</p> <p>9) zbiornikach statków morskich.”,</p> <p>b) uchyla się ust. 3,</p> <p>c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:</p> <p>„4. Do zapasów interwencyjnych nie zalicza się ropy naftowej lub paliw:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) objętych postępowaniem zabezpieczającym; 2) objętych egzekucją sądową; 3) objętych egzekucją administracyjną; 4) wchodzących w skład masy upadłości. <p>5. Producent i handlowiec jest zobowiązany zawiadomić Prezesa Agencji o wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 4 niezwłocznie nie później niż w terminie 14 dni od chwili uzyskania informacji o wystąpieniu tego zdarzenia. Do zawiadomienia należy dołączyć kserokopie dokumentów potwierdzających ich wystąpienie.”;</p> <p>16) po art. 21 dodaje się art. 21a-21f w brzmieniu:</p> <p>Art. 21e. 1. W celu podwyższenia bezpieczeństwa paliwowego państwa minister właściwy do spraw gospodarki może w drodze decyzji nadać paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych, stanowiącym własność Agencji oraz, których struktura odpowiada określonej w art. 21c ust. 2, status zapasów specjalnych na okres co najmniej jednego roku kalendarzowego.</p> <p>2. W decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, minister właściwy do spraw gospodarki, wskazuje te paliwa oraz określa ilość zapasów specjalnych wyrażoną w liczbie dni średniego dziennego</p>	
--	--	--	--	---	--

				zużycia krajowego brutto, a także wskazuje okres obowiązywania decyzji.	
	4. Metody i procedury obliczania poziomu zapasów, o których mowa w ust. 1 i 2 mogą zostać zmienione zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 2. W szczególności może się okazać, że zmiana tych metod i procedur, w tym stosowanie obniżenia, o którym mowa w załączniku III, jest konieczna i korzystna, celem zapewnienia spójności z praktyką MAE.	N	-	-	-
Art.5	Dostępność zapasów				
	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zapasy interwencyjne i zapasy specjalne były dostępne w każdym czasie, w tym również dostępne fizycznie, do celów niniejszej dyrektywy. Ustalają one sposoby identyfikacji, księgowania i kontroli tych zapasów, aby umożliwić sprawdzanie ich stanu w każdej chwili. Niniejszy wymóg ma zastosowanie również do każdej części zapasów interwencyjnych i zapasów specjalnych, które są magazynowane wspólnie z innymi zapasami przechowywanymi przez podmioty gospodarcze.</p> <p>Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapobiec wszelkim przeszkodom i utrudnieniom, które mogłyby ograniczać dostępność zapasów interwencyjnych i zapasów specjalnych. Każde państwo członkowskie może ustanowić limity lub dodatkowe warunki w odniesieniu do jego zapasów</p>	T	<p>Na zabezpieczenie dostępności zapasów interwencyjnych składa się szereg uregulowań ustawy o zapasach min. w zakresie tzw. umów biletowych, obowiązków informacyjnych przedsiębiorców, kontroli zapasów obowiązkowych przeprowadzanej przez Prezesa ARM. Regulacje te nie są jednak wystarczające w świetle wymagań dyrektywy 2009/1199/WE.</p> <p>W celu implementacji art. 5 ust. 1 dyrektywy proponuje się szereg zmian w ustawie o zapasach m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przekształcenie systemu zapasów interwencyjnych z systemu „państwowo-przemysłowego” w system „agencyjno-przemysłowy” - wprowadzenie przepisu, który definiuje pojęcie „dyspozycyjności” zapasów - zmianę przepisów dotyczących zawieranych przez producentów i handlowców umów o magazynowanie zapasów obowiązkowych i umów biletowych, - zmianę przepisów dotyczących kontroli i kar pieniężnych. 		
			<p>art. 1 pkt 2 lit g + art. 6 projektu</p>	<p>10. Podmioty, na które nakłada się obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych zapewniają ich nieograniczoną dyspozycyjność ,polegającą na braku ograniczeń prawnych i faktycznych, z zastrzeżeniem ust. 11.</p> <p>11. Podmioty, na które nakłada się obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych mogą ustanawiać ograniczenia prawne lub faktyczne na zapasach interwencyjnych, pod warunkiem że ustanowione ograniczenia nie uniemożliwiają lub nie utrudniają interwencyjnego uwolnienia tych zapasów w</p>	

	interwencyjnych i specjalnych przechowywanych poza jego terytorium.			<p>sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa oraz w sytuacji konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych.</p> <p>12. Zapasy interwencyjne utrzymuje się w magazynach, których parametry techniczne oraz parametry techniczne związanych z tymi magazynami systemów przesyłowych i transportowych umożliwiają interwencyjne uwolnienie całości zapasów interwencyjnych zmagazynowanych w danym magazynie, w tym wytłoczenie tych zapasów, w okresie 90 dni, a w przypadku bezzbiornikowego magazynowania ropy naftowej, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 oraz z 2013 r. poz. 21 i 1238), w okresie 150 dni (dostępność fizyczna).”;</p> <p style="text-align: center;">Art. 6.</p> <p>Od dnia 31 grudnia 2017 r. magazyny, w których utrzymywane są lub będą zapasy interwencyjne oraz związane z tymi magazynami systemy przesyłowe, muszą spełniać wymagania określone w art. 3 ust. 12 ustawy, o której mowa w art. 1.</p>	
			Art. 1 pkt 7 lit. c projektu	<p>„4. Do zapasów interwencyjnych nie zalicza się ropy naftowej lub paliw:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) objętych postępowaniem zabezpieczającym; 2) objętych egzekucją sądową; 3) objętych egzekucją administracyjną; 4) wchodzących w skład masy upadłości. <p>5. Producent i handlowiec są obowiązani niezwłocznie zawiadomić Prezesa Agencji o wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 4 nie później niż w terminie 14 dni od chwili uzyskania informacji o wystąpieniu tego zdarzenia. Do zawiadomienia należy dołączyć kserokopie dokumentów potwierdzających ich wystąpienie.”;</p>	
			Art. 1 pkt 10 lit b , pkt 18 projektu	<p>10) w art. 10:</p> <ol style="list-style-type: none"> b) po ust. 3 dodaje się ust 4 w brzmieniu: <p>„4. W przypadku zmiany umowy o magazynowanie w zakresie postanowień, o których mowa w ust. 2, przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;</p>	

				<p>18) art. 22a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 22a. Producenci i handlowcy obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania lub przesyłu ropy naftowej lub paliw realizują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 180 z 15.07.2010 r., str. 7) przez przekazanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej w sektorze ropy naftowej, w zakresie określonym w pkt 1 załącznika do powyższego rozporządzenia.”;</p>	
			<p>Art. 11 ust. 1, 2, 5, 6, 7, 8 pkt 1, oraz ust. 9, 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego</p>	<p>Art. 11. 1. Producenci i handlowcy mogą zlecić, na podstawie umowy, wykonanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu ropą naftową lub paliwami, wytwarzania paliw lub magazynowania ropy naftowej lub paliw.</p> <p>2. Umowa określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ilość tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy; 2) sposób wykonania zlecenia; 3) warunki zapewniające utrzymywanie odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw; 4) sposób postępowania podczas magazynowania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich wymiany i konserwacji oraz interwencyjnego uwolnienia tych zapasów; 5) okres obowiązywania umowy, przy czym okres ten nie może być krótszy niż 90 dni; 	

				<p>6) miejsce magazynowania tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy;</p> <p>7) sposób wykonywania obowiązków dotyczących sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w art. 22 i 38;</p> <p>8) postanowienia dotyczące zmiany warunków umowy i jej wypowiedzenia;</p> <p>9) odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy.</p> <p>5. W przypadku zlecenia przez producentów lub handlowców tworzenia i utrzymywania, w ich imieniu, zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw podmiotom wymienionym w ust. 1, przedsiębiorcy przyjmujący zlecenie:</p> <p>1) nie mogą wykorzystywać, na własne potrzeby, tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy;</p> <p>2) są obowiązani zagwarantować zlecającemu dostęp do tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy.</p> <p>6. W przypadku gdy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, utrzymywane zgodnie z ust. 1, nie stanowią majątku producenta lub handlowca, umowa powinna zawierać także postanowienia gwarantujące zlecającemu prawo nabycia tych zapasów w okresie jej obowiązywania oraz określać sposób ustalania ceny odsprzedaży tych zapasów.</p> <p>7. Producenci i handlowcy przed zawarciem umów, o których mowa w ust. 1 i 4, są obowiązani do przedłożenia Prezesowi Agencji projektów tych umów oraz uzyskania zgody na ich zawarcie.</p> <p>8. Prezes Agencji, w terminie 14 dni, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umów, o których mowa w ust. 1 i 4, jeżeli:</p> <p>1) projekty tych umów nie zawierają postanowień, o których mowa w ust. 2-4 i 6;</p> <p>9. Producent lub handlowiec przekazuje Prezesowi</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>Agencji kopie umów, o których mowa w ust. 1 i 4, w terminie 14 dni od dnia ich zawarcia.</p> <p>10. Producenci i handlowcy, zlecający wykonanie swoich zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw innym podmiotom, ponoszą odpowiedzialność za jakość i stan tych zapasów oraz wypełnianie obowiązków dotyczących interwencyjnego uwolnienia tych zapasów.</p>	
		<p>Art. 1 pkt 11 lit. c-e projektu</p>	<p>c) w ust. 8:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 2 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „2) projekty tych umów zawierają postanowienia ograniczające lub wyłączające dyspozycyjność zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, o której mowa w art. 3 ust. 10 i 11;”; - po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „3) magazyny, w których mają być utrzymywane zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw nie spełniają wymagań w zakresie dostępności fizycznej, o której mowa w art. 3 ust. 12”; <p>d) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:</p> <p>„8a. Przed wyrażeniem zgody na zawarcie umów, o których mowa w ust. 1 i 4 Prezes Agencji może przeprowadzić kontrolę u przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu ropą naftową lub paliwami, wytwarzania paliw lub magazynowania ropy naftowej lub paliw, z którymi umowy te mają zostać zawarte.</p> <p>8b. Zakres kontroli o której mowa w ust. 8a obejmuje sprawdzenie spełnienia przez przedsiębiorcę wymagań o których mowa w ust. 2 oraz w art. 3 ust. 10–12.”;</p> <p>e) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:</p> <p>„9a. W razie zmiany umów, o których mowa w ust. 1 i 4 w zakresie postanowień, o których mowa w ust. 2–4 i 6, przepisy ust. 7–9 stosuje się odpowiednio.”;</p>	

			<p>Art. 1 pkt 14 projektu</p>	<p>14) w art. 14 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie „2) oznaczenie formy prawnej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer akcyzowy wydany przez właściwego naczelnika urzędu celnego jeżeli taki posiada i numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) producenta lub handlowca oraz numer PESEL osoby kierującej działalnością producenta lub handlowca lub dla osób nieposiadających numeru PESEL, numer innego dokumentu tożsamości.”;</p>	
			<p>Art. 1 pkt 17 lit a - d projektu</p>	<p>17) w art. 22:</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Producenci i handlowcy oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania ropy naftowej lub paliw przekazują Prezesowi Agencji miesięczne informacje o ilości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przywozu ropy naftowej oraz produkcji i przywozu paliw, a także strukturze produkcji i przywozu paliw, 2) ropy naftowej lub paliw wywiezionych, a także strukturze wywiezionych paliw, 3) tworzonych i magazynowanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania, 4) utrzymywanych zapasów handlowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania <p>- w terminie 20 dni od upływu ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy przekazywana informacja.</p> <p>2. Producenci i handlowcy są obowiązani do przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki kwartalnych informacji o poniesionych kosztach tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w terminie 30 dni od upływu ostatniego dnia kwartału, którego dotyczy informacja.”</p> <p>b) po ust 3 dodaje się ust 3a w brzmieniu:</p>	

				<p>„3a. Producenci tworzący zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w postaci ropy naftowej obowiązani są do przedstawiania Agencji informacji o rzeczywistych współczynnikach uzysku z roku poprzedniego, w terminie, o którym mowa w ust. 3.”,</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Informacje, o których mowa w ust. 1–3a, nie są informacjami publicznymi w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej i nie podlegają udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie, z wyjątkiem informacji przetworzonych i zagregowanych w sposób uniemożliwiający ich powiązanie lub identyfikację z konkretnym przedsiębiorcą.”,</p> <p>d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Producenci i handlowcy są obowiązani do przechowywania danych i dokumentów stanowiących podstawę opracowania informacji, o której mowa w ust. 1–3, przez okres 5 lat od dnia przekazania tych informacji Agencji.”,</p> <p>e) uchyla się ust. 5,</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>Art. 29 ust. 4 pkt. 1, 2, 3 i 5 oraz ust. 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego</p>	<p>Art. 29. 4 Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na sprawdzeniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prawidłowości ustalenia wielkości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na dany rok kalendarzowy; 2) zgodności stanu faktycznego ze stanem ewidencyjnym zapasów interwencyjnych; 3) jakości paliw stanowiących zapasy interwencyjne; 5) zgodności stanu zapasów handlowych z danymi, dotyczącymi tych zapasów przedłożonymi w trybie art. 22, w dniu przekazania tego sprawozdania. <p>5. Upoważnionym pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wejścia na teren nieruchomości i do obiektów producentów, handlowców, przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania oraz przedsiębiorców, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw; 3) wglądu do dokumentów potwierdzających jakość paliw; 	
			<p>Art. 1 pkt 21</p>	<p>21) w art. 29:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole u:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) producentów, handlowców i przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania lub przesyłu, 2) przedsiębiorców, którym zlecono: <ol style="list-style-type: none"> a) tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, b) magazynowanie zapasów agencyjnych, c) wykonywanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych.” <p>b) w ust. 4:</p> <ul style="list-style-type: none"> - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) prawidłowości obliczenia wysokości opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21b;”, - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) spełnienia wymagań, określonych w art. 3 ust. 	

				<p>10;”;</p> <p>- pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) wykonywania postanowień umowy o magazynowanie oraz umów, o których mowa w art. 11 ust. 1 i w art. 21d ust 1 i 2;”;</p> <p>c) w ust. 5:</p> <p>- pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, a także żądania okazania dokumentów dotyczących produkcji lub przywozu ropy naftowej lub paliw za rok, w którym jest przeprowadzana kontrola, a także z ostatnich 5 lat, umożliwiających weryfikację poprawności wyliczenia poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do których tworzenia i utrzymywania w danym roku oraz w latach poprzednich jest lub był obowiązany producent i handlowiec;”;</p> <p>- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:</p> <p>„5) żądania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także okazania dokumentów będących podstawą obliczenia opłaty zapasowej z ostatnich 5 lat.</p> <p>6) żądania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także żądania dokumentów dotyczących ograniczeń prawnych i faktycznych dotyczących utrzymywania zapasów interwencyjnych oraz danych dotyczących parametrów technicznych magazynów”;</p>	
			<p>Art. 1 pkt 22 projektu</p>	<p>22) po art. 29 dodaje się art. 29a – 29c w brzmieniu:</p> <p>„Art. 29a. Na potrzeby postępowań administracyjnych określonych w ustawie organy administracji publicznej udostępniają na wniosek Prezesa Agencji dane zawarte w rejestrach i ewidencjach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.</p>	

	<p>2. W przypadku, gdy istnieją podstawy, by zastosować procedury na wypadek sytuacji wyjątkowej przewidziane w art. 20, państwa członkowskie zabraniają stosowania i powstrzymują się od stosowania wszelkich środków utrudniających transfer, wykorzystanie lub uwolnienie zapasów interwencyjnych lub zapasów specjalnych przechowywanych na ich terytorium w imieniu innego państwa członkowskiego.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 9 projektu</p>	<p>9) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 9a. 1. Zapasy interwencyjne innych państw członkowskich Unii Europejskiej mogą być utrzymywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem zawarcia umowy międzynarodowej między Rzeczpospolitą Polską a państwem, na rzecz którego zapasy te będą utrzymywane.</p> <p>2. Umowa międzynarodowa, o której mowa w ust. 1, powinna w szczególności określać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) organ właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów na rzecz państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa; 2) organ państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa, właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów na jego rzecz; 3) sposób dysponowania zapasami utrzymywanymi na rzecz państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 1, w tym ich uwalniania; 4) tryb kontroli stanu i jakości zapasów utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 5) sposób wykonania międzynarodowych wymagań dotyczących sprawozdawczości w zakresie zapasów. <p>3. Wydając zgodę, o której mowa w ust. 2 pkt 1, właściwy organ uwzględnia w szczególności stan zdolności magazynowych na ropę naftową i paliwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz konieczność zapewnienia zdolności magazynowych dla zapasów interwencyjnych.</p> <p>4. Zapasów, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się do zapasów interwencyjnych.”;</p>	
--	---	-----------------	---	--	--

			Art. 1 pkt 16 projektu	<p>Art. 21e 6. Przemieszczanie zapasów specjalnych utrzymywanych razem z innymi zapasami paliw wymaga uprzedniego zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki. Przemieszczanie zapasów produktów naftowych stanowiących zapasy specjalne w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej razem z innymi zapasami produktów naftowych, wymaga uprzedniego zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki, a także uprzedniego pisemnego zezwolenia właściciela tych zapasów specjalnych.</p> <p>7. Egzekucji sądowej i administracyjnej nie podlegają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapasy specjalne; 2) zapasy produktów naftowych stanowiące zapasy specjalne w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE utrzymywane na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) zapasy produktów naftowych stanowiące zapasy specjalne innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej przemieszczane przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 	
Art.6	Rejestr zapasów interwencyjnych – sprawozdanie roczne				
	1. Każde państwo członkowskie utrzymuje stale aktualizowany oraz szczegółowy rejestr wszystkich przechowywanych na jego rzecz zapasów interwencyjnych, które nie stanowią zapasów specjalnych. Rejestr ten zawiera w szczególności informacje konieczne do dokładnego umiejscowienia składu, rafinerii lub magazynu, w których znajdują się przedmiotowe zapasy, a także informacje dotyczące ich ilości, ich właściciela oraz ich charakteru według kategorii określonych w pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do	T	Art. 1 pkt 13 lit. a – f + art. 8 projektu	<p>13) w art. 13:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „1. Tworzy się rejestr systemu zapasów interwencyjnych zwany dalej „rejestrem”.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „1a. Rejestr składa się z: <ol style="list-style-type: none"> 2) rejestru producentów i handlowców; 3) rejestru zapasów interwencyjnych; 4) rejestru zapasów specjalnych.”, c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „2a. Rejestr prowadzi się w systemie informatycznym.”, d) ust. 3 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „3. Rejestr producentów i handlowców 	

	rozporządzenia (WE) nr 1099/2008.			<p>zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie producenta lub handlowca; 2) niezbędne dane ekonomiczne i towarowe dotyczące producenta lub handlowca; 3) informacje o zawartych przez producenta lub handlowca umowach o magazynowanie oraz umowach, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 4 i art. 11a ust. 5.”, <p>e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:</p> <p>„3a. Rejestr producentów i handlowców w części zawierającej oznaczenie producenta lub handlowca jest rejestrem jawnym udostępnianym w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji.</p> <p>3b. Rejestr zapasów interwencyjnych zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie ilości zapasów interwencyjnych, właścicieli tych zapasów oraz postaci, w której zapasy te są utrzymywane, 2) oznaczenie miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych - z wyłączeniem informacji dotyczących zapasów specjalnych. <p>3c. Rejestr zapasów specjalnych zawiera informacje dotyczące zapasów specjalnych oraz zapasów utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz państw członkowskich Unii Europejskiej, które mają w tych państwach status zapasów specjalnych w rozumieniu art. 9 dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009 r., str. 9), zwanej dalej „dyrektywą 2009/119/WE”, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie ilości tych zapasów; 2) państw członkowskich Unii Europejskiej, na rzecz których są utrzymywane; 3) produktów naftowych, w których zapasy te są 	
--	-----------------------------------	--	--	--	--

				<p>utrzymywane;</p> <p>4) oznaczenie miejsc magazynowania tych zapasów.”,</p> <p>h) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) szczegółową zawartość i sposób prowadzenia rejestru,2) dokumenty będące podstawą dokonania wpisu do rejestru, zmiany tego wpisu lub wykreślenia z rejestru,3) wzory wniosków o dokonanie wpisu do rejestru i o wykreślenie z rejestru,4) sposób przekazywania informacji, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 22 oraz art. 38 ust. 1 <p>– uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości i aktualności danych zawartych w rejestrze, ujednoczenia formy składania wniosków o dokonanie wpisu i wykreślenia z rejestru, oraz biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia nadzoru nad systemem zapasów i możliwość udostępniania danych zawartych w rejestrze zainteresowanym podmiotom.”,</p> <p style="text-align: center;">Art. 9.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestr producentów i handlowców, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, staje się częścią rejestru systemu zapasów interwencyjnych, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zwanego dalej „rejestrem”.2. Wpisy do rejestru producentów i handlowców, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stają się wpisami do rejestru.3. Wniosek o wpis do rejestru producentów i	
--	--	--	--	---	--

				<p>handlowców, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, złożony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uważa się za wniosek o wpis do rejestru.</p> <p>4. Wniosek o zmianę wpisu lub o wykreślenie wpisu w rejestrze producentów i handlowców, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, złożony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uważa się za wniosek o zmianę lub wykreślenie z rejestru.</p>	
	<p>2. Do dnia 25 lutego każdego roku, każde państwo członkowskie przesyła Komisji skrócony odpis rejestru zapasów, o którym mowa w ust. 1, wykazujący, co najmniej ilość i charakter zapasów interwencyjnych włączonych do rejestru na ostatni dzień poprzedzającego roku kalendarzowego.</p>	T	Art. 1 pkt 13 lit. g i h projektu	<p>g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Dane jednostkowe zawarte w rejestrze, z wyjątkiem oznaczenia producenta i handlowca, nie są informacją publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o dostępie do informacji publicznej”, i nie podlegają udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonym w tej ustawie.”,</p> <p>h) po ust. 6 dodaje się ust. 7-11 w brzmieniu:</p> <p>8. Do dnia 25 lutego każdego roku, Prezes Agencji przesyła Komisji Europejskiej skrócony odpis rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, zawierający wskazanie ilości zapasów interwencyjnych i postaci, w których są one utrzymywane – według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku kalendarzowego.</p>	
	<p>3. Państwa członkowskie przesyłają również Komisji pełny odpis rejestru w ciągu 15 dni od otrzymania wniosku Komisji; w odpisie tym można pominąć dane wymagające szczególnej ochrony dotyczące umiejscowienia zapasów. Takie wnioski nie mogą być zgłaszane później niż 5 lat od daty, do której odnoszą się przedmiotowe dane, i nie mogą dotyczyć danych za jakikolwiek okres wcześniejszy niż dzień 1 stycznia</p>	T	Art. 1 pkt 13 lit. h + pkt 17 lit e projektu	<p>h) po ust. 6 dodaje się ust. 7-11 w brzmieniu:</p> <p>„9. Na wniosek Komisji Europejskiej Prezes Agencji przesyła jej pełny odpis rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 2 lub rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 3 w terminie 15 dni od otrzymania wniosku. Odpis nie obejmuje oznaczenia miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych.”</p> <p>17) w art. 22:</p>	

	2013 r.			f) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Dane, sprawozdania i dokumenty dotyczące zapasów interwencyjnych przechowuje się przez okres co najmniej 5 lat od dnia ich wpisania”;	
Art.7	Centralne jednostki zapasów				
	<p>1. Państwa członkowskie mogą tworzyć KCZ.</p> <p>Żadne państwo członkowskie nie może utworzyć więcej niż jednej KCZ ani żadnego innego podobnego organu. Każde państwo członkowskie może utworzyć swoją KCZ w dowolnym miejscu na terenie Wspólnoty.</p> <p>W przypadku gdy państwo członkowskie tworzy KCZ, przybiera ona postać organu lub agendy, których celem nie jest osiągnięcie zysku i które działają w interesie ogólnym oraz które nie są uznawane za podmiot gospodarczy w rozumieniu niniejszej dyrektywy.</p>	T	<p>art. 1 pkt 2 lit a projektu + rozdział 6 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych + art. 3 projektu</p>	<p>„2) agencyjne ropy naftowe i paliw, zwane dalej „zapasami agencyjnymi” tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych, zwaną dalej „Agencją”.”,</p> <p style="text-align: center;">Art. 3.</p> <p>W ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr 229, poz. 1496, z 2011 r. Nr 94, poz. 551 oraz z 2012 r. poz. 951) wprowadza się następujące zmiany:</p>	
	<p>2. Głównym celem KCZ jest nabywanie, utrzymywanie i zbywanie zapasów naftowych do celów niniejszej dyrektywy lub do celów zgodności z umowami międzynarodowymi dotyczącymi utrzymywania zapasów naftowych. Jest to jedyny organ lub agenda, którym można przyznać uprawnienia do nabywania lub zbywania zapasów specjalnych.</p>		<p>Art. 1 pkt 16 projektu</p>	<p>1) w art. 27 pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych ropy naftowej i paliw na zasadach określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych oraz wykonywanie innych obowiązków wynikających z tej ustawy;”;</p> <p>2) w art. 37 w ust. 2:</p> <p>a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:</p>	

				<p>„a) realizację zadań Agencji określonych w ustawie oraz obowiązków innych niż tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych ropy naftowej i paliw, określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych,”</p> <p>b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) dotacje podmiotowe z budżetu państwa przeznaczone na dofinansowanie bieżącej działalności Agencji, w tym zarządzania realizacją zadań, o których mowa w art. 27, z wyłączeniem zadania tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych;”</p> <p>c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) przychody uzyskiwane ze sprzedaży rezerw strategicznych;”</p> <p>3) w art. 38 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) rzeczowy rezerw strategicznych.”</p> <p>16) po art. 21 dodaje się art. 21a-21f w brzmieniu:</p> <p>Art. 21e. 1. W celu podwyższenia bezpieczeństwa paliwowego państwa minister właściwy do spraw gospodarki może w drodze decyzji nadać paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych, stanowiącym własność Agencji oraz, których struktura odpowiada strukturze określonej w art. 21c ust. 2, status zapasów specjalnych na okres co najmniej jednego roku kalendarzowego.</p>	
--	--	--	--	--	--

<p>3. KCZ lub państwa członkowskie mogą na czas określony zlecać zadania związane z zarządzaniem zapasami interwencyjnymi oraz, z wyjątkiem ich zbywania i nabywania, zapasami specjalnymi wyłącznie:</p> <p>a) innemu państwu członkowskiemu, na którego terytorium umiejscowione są takie zapasy lub KCZ utworzonej przez to państwo członkowskie. Zadania w ten sposób zleczone nie mogą być podzlecane innym państwom członkowskim ani utworzonym przez nie KCZ. Państwo członkowskie, które utworzyło KCZ, a także każde państwo członkowskie, na którego terytorium będą przechowywane zapasy, ma prawo do uzależnienia zlecenia od jego zgody;</p> <p>b) podmiotom gospodarczym. Zadania zleczone w ten sposób nie mogą być podzlecane. W przypadku, gdy takie zlecenie lub jakakolwiek jego zmiana lub przedłużenie zlecenia obejmuje zadania związane z zarządzaniem zapasami interwencyjnymi i zapasami specjalnymi przechowywanymi w innym państwie członkowskim uprzednia zgoda musi być wyrażona zarówno przez państwo członkowskie, na rzecz którego przechowywane są zapasy, jak i przez wszystkie państwa członkowskie, na których terytorium przechowywane będą te zapasy.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 8 i 9 projektu</p>	<p>8) art. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Zapasy interwencyjne mogą być utrzymywane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Zapasy interwencyjne mogą być utrzymywane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, pod warunkiem zawarcia umowy międzynarodowej między Rzeczpospolitą Polską a tym państwem członkowskim, na terytorium którego zapasy te będą utrzymywane.</p> <p>3. Umowa międzynarodowa, o której mowa w ust. 2, powinna w szczególności określać:</p> <p>1) organ właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów interwencyjnych przez poszczególnych producentów, handlowców lub Agencję na terytorium państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa;</p> <p>2) organ państwa członkowskiego z którym jest zawierana umowa, właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów interwencyjnych na jego terytorium, przez poszczególnych producentów, handlowców lub Agencję;</p> <p>3) sposób dysponowania zapasami interwencyjnymi utrzymywanymi na terytorium państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa w tym ich uwalniania;</p> <p>4) tryb kontroli stanu i jakości zapasów interwencyjnych utrzymywanych na terytorium państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa;</p> <p>5) sposób wykonania międzynarodowych wymagań dotyczących sprawozdawczości w zakresie zapasów interwencyjnych.</p> <p>4. Zapasy interwencyjne utrzymywane stosownie do ust. 2 nie mogą przekraczać 5 %:</p> <p>1) ogólnej ilości zapasów agencyjnych;</p> <p>2) ogólnej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utrzymywania których dany</p>	
---	-----------------	---	--	--

				<p>producent i handlowiec są obowiązani.</p> <p>5. Wydając zgodę, o której mowa w ust. 3 pkt 1, właściwy organ uwzględni w szczególności konieczność zapewnienia dostępności fizycznej zapasów, w rozumieniu art. 3 ust. 12.”;</p> <p>9) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 9a. 1. Zapasy interwencyjne innych państw członkowskich Unii Europejskiej mogą być utrzymywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem zawarcia umowy międzynarodowej między Rzeczpospolitą Polską a państwem, na rzecz którego zapasy te będą utrzymywane.</p> <p>2. Umowa międzynarodowa, o której mowa w ust. 1, powinna w szczególności określać:</p> <ol style="list-style-type: none">1) organ właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów na rzecz państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa;2) organ państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa, właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów na jego rzecz;3) sposób dysponowania zapasami utrzymywanymi na rzecz państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 1, w tym ich uwalniania;4) tryb kontroli stanu i jakości zapasów utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;5) sposób wykonania międzynarodowych wymagań dotyczących sprawozdawczości w zakresie zapasów. <p>3. Wydając zgodę, o której mowa w ust. 2 pkt 1, właściwy organ uwzględni w szczególności stan zdolności magazynowych na ropę naftową i paliwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz konieczność zapewnienia zdolności magazynowych dla zapasów interwencyjnych.</p> <p>4. Zapasów, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się do zapasów interwencyjnych.”;</p>	
--	--	--	--	--	--

			Art. 1 pkt 16 projektu	<p>Art. 21d. 1. Prezes Agencji może zlecić na podstawie umowy o magazynowanie zapasów agencyjnych przedsiębiorcom świadczącym usługi magazynowania ropy naftowej lub paliw. Przepisy art. 10 ust. 1a – 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Prezes Agencji może zlecić, na podstawie umowy, wykonanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych z wyjątkiem zapasów specjalnych, w ilości nieprzekraczającej 20% zapasów agencyjnych, przedsiębiorcom, którzy posiadają tytuł prawny do magazynów spełniających wymagania określone w art. 3 ust. 12.</p> <p>3. Prezes Agencji nie może zawrzeć umowy, o której mowa w ust. 2 z przedsiębiorcą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) który znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji; 2) skazanym prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi. <p>4. Do umów, o których mowa w ust. 2 stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 1a – 3 i 5 - 6 stosuje się.</p>	
	<p>4. Każde państwo członkowskie, w którym funkcjonuje KCZ, nakłada na nią, do celów art. 8 ust. 1 i 2, obowiązek publikowania:</p> <p>a) w sposób ciągły – wyczerpujących informacji, w podziale na kategorie</p>	T	Art. 1 pkt 12 projektu	<p>12) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 11a. 1. Prezes Agencji w terminie do dnia 1 czerwca każdego roku podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ilości zapasów ropy naftowej lub paliw, 	

<p>produktów, na temat ilości zapasów, co do których może podjąć zobowiązanie do utrzymywania ich na rzecz podmiotów gospodarczych lub, w odpowiednich przypadkach, na rzecz zainteresowanych KCZ;</p> <p>b) z co najmniej 7-miesięcznym wyprzedzeniem – warunków, na jakich jest skłonna świadczyć usługi związane z utrzymywaniem zapasów na rzecz podmiotów gospodarczych. Warunki, na jakich usługi te mogą być świadczone, łącznie z warunkami dotyczącymi harmonogramów, mogą również zostać określone przez właściwe organy krajowe lub w wyniku procedury konkursowej, której celem jest wyłonienie najlepszej oferty podmiotów gospodarczych lub, w odpowiednich przypadkach, zainteresowanych KCZ.</p> <p>KCZ przyjmują tak zlecane zadania na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach. Kwoty płacone przez podmioty gospodarcze z tytułu usług KCZ nie mogą przewyższać pełnych kosztów świadczonych usług i nie mogą być wymagane przed ustanowieniem zapasów. Jednakże KCZ może uzależnić przyjęcie zlecenia od tego, czy podmiot gospodarczy przedstawi gwarancję lub inną formę zabezpieczenia.</p>			<p>wyrażonej w tonach ekwiwalentu ropy naftowej, co do której Agencja może w następnym roku kalendarzowym świadczyć usługę tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;</p> <p>2) wysokości wynagrodzenia Agencji za świadczenie takiej usługi, biorąc pod uwagę, że wysokość tego wynagrodzenia może odpowiadać jedynie rzeczywistym kosztom poniesionym przez Agencję oraz że wynagrodzenie może być wymagane po utworzeniu tych zapasów;</p> <p>3) sposobie zabezpieczenia wykonania umowy o świadczenie takiej usługi;</p> <p>4) innych warunkach świadczenia takiej usługi przez Agencję.</p> <p>2. Nie później niż do dnia 31 sierpnia każdego roku producenci i handlowcy składają Prezesowi Agencji deklarację zawarcia umowy o świadczenie przez Agencję usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw określając ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, których umowa ta ma dotyczyć oraz dokumentują korespondencją handlową z podmiotami świadczącymi usługi magazynowania ropy naftowej lub paliw brak możliwości utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w paliwach lub ropie naftowej.</p> <p>3. Prezes Agencji ustala listę producentów i handlowców, którzy złożyli deklaracje i dokumentację, o której mowa w ust. 2, oraz rozdysponowuje pomiędzy nich ilość zapasów ropy naftowej lub paliw podaną w ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, zaczynając od najmniejszych ilości zadeklarowanych przez producentów i handlowców aż do wyczerpania tej ilości.</p> <p>4. Do dnia 15 października Prezes Agencji podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej listę producentów i handlowców wśród których rozdysponował ilość zapasów ropy naftowej lub paliw podaną w ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, wraz z przyporządkowaną każdemu z nich ilością tych zapasów.</p>	
---	--	--	---	--

				<p>5. Do dnia 31 grudnia Prezes Agencji zawiera z producentami i handlowcami umowy o świadczenie przez Agencję usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na okres następnego roku kalendarzowego.</p> <p>6. Do umów, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 2 pkt 1 – 4 i 6 – 9.</p> <p>7. W przypadku wykreślenia z rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1, producenta lub handlowca będącego stroną umowy, umowa wygasa z chwilą tego wykreślenia.</p> <p>8. Prezes Agencji przed zawarciem umowy, o której mowa w ust. 5 jest obowiązany do przedłożenia projektu tej umowy ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz uzyskać zgodę na jej zawarcie.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w ust 5, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none">1) projekt umowy nie zawiera postanowień, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1 – 4 i 6 – 9;2) projekt tej umowy zawiera postanowienia ograniczające lub wyłączające dyspozycyjność zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, o której mowa w art. 3 ust. 10 i 11;3) magazyny, w których mają być utrzymywane przez Agencję na rzecz przedsiębiorcy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw nie spełniają wymagań w zakresie dostępności fizycznej, o której mowa w art. 3 ust. 12. <p>10. Prezes Agencji uaktualnia co miesiąc informacje, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do okresów bieżących i podaje je do publicznej wiadomości.</p> <p>11. Przychody uzyskiwane z tytułu świadczenia usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez Agencję stanowią jej przychód.”</p>	
--	--	--	--	---	--

Art.8	Podmioty gospodarcze				
	<p>1. W celu wypełnienia obowiązków wynikających z art. 3 każde państwo członkowskie zapewnia wszystkim podmiotom gospodarczym, na które nakłada obowiązek przechowywania zapasów, prawo zlecenia przynajmniej części tych zadań i według uznania podmiotu gospodarczego, wyłącznie:</p> <p>a) KCZ państwa członkowskiego, na rzecz którego są przechowywane takie zapasy;</p> <p>b) co najmniej jednej KCZ spośród tych, które uprzednio zadeklarowały chęć przechowywania takich zapasów, pod warunkiem że zlecenie takie zostało uprzednio zatwierdzone zarówno przez państwo członkowskie, na rzecz którego są przechowywane takie zapasy, jak i przez wszystkie państwa członkowskie, na których terytoriach przechowywane będą zapasy;</p> <p>c) innym podmiotom gospodarczym mającym nadwyżki zapasów lub dostępne pojemności magazynowe poza terytorium państwa członkowskiego, na rzecz którego przechowywane są zapasy we Wspólnocie, pod warunkiem że zlecenie takie zostało uprzednio zatwierdzone zarówno przez państwo członkowskie, na rzecz którego są przechowywane dane zapasy, jak i przez wszystkie państwa członkowskie, na których terytoriach przechowywane</p>	T	Art. 1 pkt 8 projektu	<p>8) art. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Zapasy interwencyjne mogą być utrzymywane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Zapasy interwencyjne mogą być utrzymywane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, pod warunkiem zawarcia umowy międzynarodowej między Rzeczpospolitą Polską a tym państwem członkowskim, na terytorium którego zapasy te będą utrzymywane.</p> <p>3. Umowa międzynarodowa, o której mowa w ust. 2, powinna w szczególności określać:</p> <p>1) organ właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów interwencyjnych przez poszczególnych producentów, handlowców lub Agencję na terytorium państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa;</p> <p>2) organ państwa członkowskiego z którym jest zawierana umowa, właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów interwencyjnych na jego terytorium, przez poszczególnych producentów, handlowców lub Agencję;</p> <p>3) sposób dysponowania zapasami interwencyjnymi utrzymywanymi na terytorium państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa w tym ich uwalniania;</p> <p>4) tryb kontroli stanu i jakości zapasów interwencyjnych utrzymywanych na terytorium państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa;</p> <p>5) sposób wykonania międzynarodowych wymagań dotyczących sprawozdawczości w zakresie zapasów interwencyjnych.</p> <p>4. Zapasy interwencyjne utrzymywane stosownie do ust. 2 nie mogą przekraczać 5 %:</p> <p>1) ogólnej ilości zapasów agencyjnych;</p>	

	<p>będą zapasy; lub</p> <p>d) innym podmiotom gospodarczym mającym nadwyżki zapasów lub dostępne pojemności magazynowe na terytorium państwa członkowskiego, na rzecz którego zapasy są przechowywane, pod warunkiem że państwo członkowskie zostało uprzednio poinformowane o takim zleceniu. Takie zlecenia mogą zostać obciążone przez państwo członkowskie limitami lub warunkami.</p> <p>Obowiązki zlecone zgodnie z lit. c) i d) nie mogą być podzlecane. Każda zmiana lub przedłużenie zlecenia, o którym mowa w lit. b) i c), staje się skuteczna wyłącznie po uprzednim wyrażeniu zgody przez wszystkie państwa członkowskie, które zatwierdziły zlecenie. Każda zmiana lub przedłużenie zlecenia, o którym mowa w lit. d) traktowana jest jako nowe zlecenie.</p>			<p>2) ogólnej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utrzymywania których dany producent i handlowiec są obowiązani.</p> <p>5. Wydając zgodę, o której mowa w ust. 3 pkt 1, właściwy organ uwzględnia w szczególności konieczność zapewnienia dostępności fizycznej zapasów, w rozumieniu art. 3 ust. 12.”;</p>	
			<p>Art. 1 pkt 9 projektu</p>	<p>9) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 9a. 1. Zapasy interwencyjne innych państw członkowskich Unii Europejskiej mogą być utrzymywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem zawarcia umowy międzynarodowej między Rzeczpospolitą Polską a państwem, na rzecz którego zapasy te będą utrzymywane.</p> <p>2. Umowa międzynarodowa, o której mowa w ust. 1, powinna w szczególności określać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) organ właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów na rzecz państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa; 2) organ państwa członkowskiego, z którym jest zawierana umowa, właściwy do wyrażania zgody na utrzymywanie zapasów na jego rzecz; 3) sposób dysponowania zapasami utrzymywanymi na rzecz państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 1, w tym ich uwalniania; 4) tryb kontroli stanu i jakości zapasów utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 5) sposób wykonania międzynarodowych wymagań dotyczących sprawozdawczości w zakresie zapasów. <p>3. Wydając zgodę, o której mowa w ust. 2 pkt 1, właściwy organ uwzględnia w szczególności stan zdolności magazynowych na ropę naftową i paliwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz konieczność zapewnienia zdolności magazynowych dla zapasów interwencyjnych.</p> <p>4. Zapasów, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się do zapasów interwencyjnych.”;</p>	

			<p>Art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego</p>	<p>Art. 10. 1. Producenci i handlowcy, którzy utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania ropy naftowej lub paliw, są obowiązani zawrzeć umowę o magazynowanie tych zapasów, zwaną dalej „umową o magazynowanie”.</p> <p>2. Umowa o magazynowanie określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ilość i miejsce magazynowanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw; 2) warunki zapewniające utrzymywanie odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego magazynowanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw; 3) sposób postępowania przy magazynowaniu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich wymianie i konserwacji oraz interwencyjnym uwalnianiu tych zapasów; 4) okres magazynowania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, przy czym okres ten nie powinien być krótszy niż rok kalendarzowy; 5) zasady odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy; 6) okres jej obowiązywania i warunki rozwiązania.
			<p>Art. 1 pkt 10 projektu</p>	<p>10) w art. 10 :</p> <p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Przedsiębiorca świadczący usługę, o której mowa w ust. 1, który zawarł umowę o magazynowanie z producentem lub handlowcem nie może zlecić magazynowania zapasów obowiązkowych ropy</p>

				<p>naftowej lub paliw innemu przedsiębiorcy.”</p> <p>b) dodaje się ust 4 w brzmieniu:</p> <p>„4. W przypadku zmiany umowy o magazynowanie w zakresie postanowień, o których mowa w ust. 2, przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;</p>	
			<p>Art. 11 ust. 1, 2, 5, 6, 7, 8 pkt 1, oraz ust. 9 i 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego</p>	<p>Art. 11. 1. Producenci i handlowcy mogą zlecić, na podstawie umowy, wykonanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu ropą naftową lub paliwami, wytwarzania paliw lub magazynowania ropy naftowej lub paliw.</p> <p>2. Umowa określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ilość tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy; 2) sposób wykonania zlecenia; 3) warunki zapewniające utrzymywanie odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw; 4) sposób postępowania podczas magazynowania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich wymiany i konserwacji oraz interwencyjnego uwolnienia tych zapasów; 5) okres obowiązywania umowy, przy czym okres ten nie może być krótszy niż 90 dni; 6) miejsce magazynowania tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy; 7) sposób wykonywania obowiązków dotyczących sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w art. 22 i 38; 8) postanowienia dotyczące zmiany warunków umowy i jej wypowiedzenia; 	

				<p>9) odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy.</p> <p>5. W przypadku zlecenia przez producentów lub handlowców tworzenia i utrzymywania, w ich imieniu, zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw podmiotom wymienionym w ust. 1, przedsiębiorcy przyjmujący zlecenie:</p> <ol style="list-style-type: none">1) nie mogą wykorzystywać, na własne potrzeby, tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy;2) są obowiązani zagwarantować zlecającemu dostęp do tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy. <p>6. W przypadku gdy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, utrzymywane zgodnie z ust. 1, nie stanowią majątku producenta lub handlowca, umowa powinna zawierać także postanowienia gwarantujące zlecającemu prawo nabycia tych zapasów w okresie jej obowiązywania oraz określać sposób ustalania ceny odsprzedaży tych zapasów.</p> <p>7. Producenci i handlowcy przed zawarciem umów, o których mowa w ust. 1 i 4, są obowiązani do przedłożenia Prezesowi Agencji projektów tych umów oraz uzyskania zgody na ich zawarcie.</p> <p>8. Prezes Agencji, w terminie 14 dni, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umów, o których mowa w ust. 1 i 4, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none">1) projekty tych umów nie zawierają postanowień, o których mowa w ust. 2-4 i 6; <p>9. Producent lub handlowiec przekazuje Prezesowi Agencji kopie umów, o których mowa w ust. 1 i 4, w terminie 14 dni od dnia ich zawarcia.</p> <p>10. Producenci i handlowcy, zlecający wykonanie swoich zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw innym podmiotom, ponoszą odpowiedzialność za jakość i stan tych zapasów oraz wypełnianie obowiązków dotyczących interwencyjnego uwolnienia tych zapasów.</p>	
--	--	--	--	---	--

			Art. 1 pkt 11 lit. a i e projektu	<p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Przedsiębiorca przyjmujący zlecenie, o którym mowa w ust. 1, nie może zlecić jego wykonania innemu przedsiębiorcy.”;</p> <p>e) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu: „9a. W razie zmiany umów, o których mowa w ust. 1 i 4 w zakresie postanowień, o których mowa w ust. 2–4 i 6, przepisy ust. 7–9 stosuje się odpowiednio.”;</p>	
	<p>2. Każde państwo członkowskie może ograniczyć prawo do zlecenia w odniesieniu do tych podmiotów gospodarczych, na które nakłada lub nałożyła obowiązek przechowywania zapasów.</p> <p>Jednakże w przypadku, gdy ograniczenia takie ograniczają prawo podmiotu gospodarczego do wielkości mniejszych niż 10 % wielkości nałożonego na niego obowiązku przechowywania, dane państwo członkowskie zapewnia utworzenie KCZ, która zobowiązana jest przyjąć zlecenia w odniesieniu do wielkości koniecznej do zapewnienia prawa podmiotu gospodarczego do zlecenia co najmniej 10 % wielkości nałożonego na nią obowiązku.</p> <p>Minimalna wielkość procentowa, o której mowa w niniejszym ustępie, zostaje zwiększona z 10 % do 30 % do dnia 31 grudnia 2017 r.</p>	T	Art. 1 pkt 12 oraz Art. 1 pkt 4 lit. b i c projektu	<p>12) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu: „Art. 11a. 1. Prezes Agencji w terminie do dnia 1 czerwca każdego roku podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ilości zapasów ropy naftowej lub paliw, wyrażonej w tonach ekwiwalentu ropy naftowej, co do której Agencja może w następnym roku kalendarzowym świadczyć usługę tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw; 2) wysokości wynagrodzenia Agencji za świadczenie takiej usługi, biorąc pod uwagę, że wysokość tego wynagrodzenia może odpowiadać jedynie rzeczywistym kosztom poniesionym przez Agencję oraz że wynagrodzenie może być wymagane po utworzeniu tych zapasów; 3) sposobie zabezpieczenia wykonania umowy o świadczenie takiej usługi; 4) innych warunkach świadczenia takiej usługi przez Agencję. <p>2. Nie później niż do dnia 31 sierpnia każdego roku producenci i handlowcy składają Prezesowi Agencji deklarację zawarcia umowy o świadczenie przez Agencję usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw określając ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, których umowa ta ma dotyczyć oraz dokumentują korespondencją handlową z podmiotami świadczącymi</p>	

				<p>usługi magazynowania ropy naftowej lub paliw brak możliwości utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w paliwach lub ropie naftowej.</p> <p>3. Prezes Agencji ustala listę producentów i handlowców, którzy złożyli deklaracje i dokumentację, o której mowa w ust. 2, oraz rozdysponowuje pomiędzy nich ilość zapasów ropy naftowej lub paliw podaną w ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, zaczynając od najmniejszych ilości zadeklarowanych przez producentów i handlowców aż do wyczerpania tej ilości.</p> <p>4. Do dnia 15 października Prezes Agencji podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej listę producentów i handlowców wśród których rozdysponował ilość zapasów ropy naftowej lub paliw podaną w ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, wraz z przyporządkowaną każdemu z nich ilością tych zapasów.</p> <p>5. Do dnia 31 grudnia Prezes Agencji zawiera z producentami i handlowcami umowy o świadczenie przez Agencję usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na okres następnego roku kalendarzowego.</p> <p>6. Do umów, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 2 pkt 1 – 4 i 6 – 9.</p> <p>7. W przypadku wykreślenia z rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1, producenta lub handlowca będącego stroną umowy, umowa wygasa z chwilą tego wykreślenia.</p> <p>8. Prezes Agencji przed zawarciem umowy, o której mowa w ust. 5 jest obowiązany do przedłożenia projektu tej umowy ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz uzyskać zgodę na jej zawarcie.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw Gospodarki odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w ust 5, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none">1) projekt umowy nie zawiera postanowień, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1 – 4 i 6 – 9;2) projekt tej umowy zawiera postanowienia ograniczające lub wyłączające dyspozycyjność zapasów	
--	--	--	--	--	--

				<p>obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, o której mowa w art. 3 ust. 10 i 11;</p> <p>3) magazyny, w których mają być utrzymywane przez Agencję na rzecz przedsiębiorcy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw nie spełniają wymagań w zakresie dostępności fizycznej, o której mowa w art. 3 ust. 12</p> <p>10. Prezes Agencji uaktualnia co miesiąc informacje, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do okresów bieżących i podaje je do publicznej wiadomości.</p> <p>11. Przychody uzyskiwane z tytułu świadczenia usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez Agencję stanowią jej przychód.”,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 76 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2014 r.; 2) 68 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 1 stycznia 2015 r.; 3) 63 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 marca 2016 r.; 4) 60 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 1 października 2016 r.; 5) 57 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 marca 2017 r.; 6) 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub 	
--	--	--	--	--	--

				<p>przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 grudnia 2017 r.”,</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3l w brzmieniu:</p> <p>„3a. Producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) w wielkości odpowiadającej iloczynowi 30 dni i średniej dziennej produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.</p>	
	<p>3. Niezależnie od przepisów ust. 1 i 2 państwo członkowskie może nałożyć na podmiot gospodarczy obowiązek zlecenia KCZ państwa członkowskiego przynajmniej części nałożonego na niego obowiązku.</p>	T	Art. 1 pkt 4 lit b i c	<p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi:</p> <p>7) 76 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2014 r.;</p> <p>8) 68 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 1 stycznia 2015 r.;</p> <p>9) 63 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 marca 2016 r.;</p> <p>10) 60 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 1 października 2016 r.;</p> <p>11) 57 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 marca 2017 r.;</p> <p>12) 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym – od dnia 31 grudnia 2017 r.”,</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3l w brzmieniu:</p>	

				„3a. Producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) w wielkości odpowiadającej iloczynowi 30 dni i średniej dziennej produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.	
	<p>4. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby informować podmioty gospodarcze o sposobach obliczania nałożonych na nie obowiązków przechowywania zapasów, nie później niż 200 dni przed rozpoczęciem okresu, do którego odnosi się przedmiotowy obowiązek. Podmioty gospodarcze wykonują swoje prawo zlecenia zadań w zakresie utrzymywania zapasów KCZ nie później niż 170 dni od rozpoczęcia okresu, do którego odnosi się przedmiotowy obowiązek.</p> <p>W przypadku gdy podmioty gospodarcze zostały powiadomione o nałożeniu na nich obowiązku przechowywania zapasów mniej niż 200 dni przed rozpoczęciem okresu, którego ten obowiązek dotyczy, mogą oni wykonać swoje prawo do zlecenia tego obowiązku w dowolnym momencie.</p>	N		Sposób obliczania wymaganej ilości tworzonych i utrzymywanych zapasów pozostaje bez zmian od 2007 roku.	
Art.9	Zapasy specjalne				
	<p>1. Każde państwo członkowskie może zobowiązać się do utrzymywania zapasów naftowych na minimalnym poziomie wyrażonym w liczbie dni zużycia, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule. Zapasy specjalne są własnością państwa członkowskiego lub utworzonej przez nie KCZ i są utrzymywane na</p>	T	Art. 1 pkt 16 projektu	<p>Art. 21e. 1. W celu podwyższenia bezpieczeństwa paliwowego państwa minister właściwy do spraw gospodarki może w drodze decyzji nadać paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych, stanowiącym własność Agencji oraz, których struktura odpowiada strukturze określonej w art. 21c ust. 2, status zapasów specjalnych na okres co najmniej jednego roku kalendarzowego.</p>	

	terytorium Wspólnoty.				
	<p>2. Zapasy specjalne mogą być utworzone wyłącznie z co najmniej jednej spośród następujących kategorii produktów zdefiniowanych w pkt 4 załącznika B do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008:</p> <ul style="list-style-type: none"> – etan – LPG – benzyna silnikowa – benzyna lotnicza – paliwo lotnicze typu benzyny do silników odrzutowych (paliwo lotnicze do silników odrzutowych na bazie nafty lub JP4) – materiały pędne do silników lotniczych na bazie nafty – inne nafty – oleje napędowe i lekkie oleje opałowe (średnie destylaty) – ciężki olej opałowy (o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki) – benzynę lakową i benzyny przemysłowe – smary – bitumen – woski parafinowe – koks naftowy. 	T	Art. 1 pkt 16 projektu	Art. 21e. 1. W celu podwyższenia bezpieczeństwa paliwowego państwa minister właściwy do spraw gospodarki może w drodze decyzji nadać paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych, stanowiącym własność Agencji oraz, których struktura odpowiada strukturze określonej w art. 21c ust. 2, status zapasów specjalnych na okres co najmniej jednego roku kalendarzowego.	
	<p>3. Każde państwo członkowskie określa produkty ropopochodne, które wchodzi w skład zapasów specjalnych, na podstawie kategorii wymienionych w ust. 2. Państwa członkowskie zapewniają aby dla roku referencyjnego ustalonego zgodnie z przepisami art. 3 i dotyczącego produktów znajdujących się w stosowanych kategoriach, ekwiwalent ropy naftowej ilości</p>	T	Art. 1 pkt 16 projektu	Art. 21e. 1. W celu podwyższenia bezpieczeństwa paliwowego państwa minister właściwy do spraw gospodarki może w drodze decyzji nadać paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych, stanowiącym własność Agencji oraz, których struktura odpowiada określonej w art. 21c ust. 2, status zapasów specjalnych na okres wynoszący co najmniej jeden rok kalendarzowy.	

<p>zużywanych w państwie członkowskim odpowiadał co najmniej 75 % zużycia krajowego, obliczonego zgodnie z metodą określoną w załączniku II.</p> <p>Dla każdej z wybranych przez państwo członkowskie kategorii zapasy specjalne, które państwo to zobowiązuje się utrzymywać, odpowiadają określonej liczbie dni średniego dziennego zużycia, ustalanego na podstawie ekwiwalentu ropy naftowej w roku referencyjnym, określonym zgodnie z przepisami art. 3.</p> <p>Ekwiwalenty ropy naftowej, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim obliczane są przez zastosowanie współczynnika 1.2 sumy zagregowanych danych dotyczących „faktycznych dostaw krajowych brutto”, określonych w załączniku C, sekcji 3.2.1 do rozporządzenia 1099/2008, dla produktów włączonych w stosowane lub przedmiotowe kategorie. Międzynarodowy bunkier morski nie jest uwzględniany w obliczeniach.</p>			<p>2. W decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych minister właściwy do spraw gospodarki wskazuje te paliwa oraz określa ilość zapasów specjalnych wyrażoną w dniach średniego dziennego zużycia krajowego brutto, a także okres obowiązywania decyzji.</p> <p>Art. 21c. 1. Zapasy agencyjne mogą być utrzymywane w postaci:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ropy naftowej; 2) paliw. <p>2. W przypadku niewydania na okres całego danego roku kalendarzowego decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, o której mowa w art. 21e ust. 1, Agencja poprzez zmianę struktury zapasów agencyjnych zapewnia by co najmniej jedna trzecia zapasów interwencyjnych była utrzymywana w postaci tych paliw, których suma dostaw krajowych brutto w poprzednim roku kalendarzowym, przeliczona na ekwiwalent ropy naftowej współczynnikiem 1,2 stanowiła 75% zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej. Każde z tych paliw winno być utrzymywane w ilości odpowiadającej co najmniej 30 dniom jego średniego dziennego zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>3. Szczegółową strukturę zapasów agencyjnych określa plan rzeczowy Funduszu Zapasów Agencyjnych.</p>	
<p>4. Każde państwo członkowskie, które postanowiło o utrzymywaniu zapasów specjalnych, przesyła Komisji powiadomienie, które zostanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, deklarując wielkość zapasów, jakie zobowiązało się utrzymywać, oraz</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 16 projektu</p>	<p>Art. 21e. 1. W celu podwyższenia bezpieczeństwa paliwowego państwa minister właściwy do spraw gospodarki może w drodze decyzji nadać paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych, stanowiącym własność Agencji oraz, których struktura odpowiada określonej w art. 21c ust. 2, statusu zapasów specjalnych na okres wynoszący co najmniej jeden rok</p>	

<p>okres, na jaki zostało podjęte to zobowiązanie, przy czym musi on wynosić co najmniej 1 rok. Minimalny poziom zadeklarowany w powiadomieniu stosuje się w równym stopniu do wszystkich kategorii zapasów specjalnych stosowanych przez państwo członkowskie.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby zapasy takie były przechowywane przez cały okres deklarowany w powiadomieniu, bez uszczerbku dla prawa państwa członkowskiego do zastosowania czasowego obniżenia deklarowanej wielkości wyłącznie z powodu określonych czynności wymiany zapasów.</p> <p>Wykaz kategorii stosowanych przez państwa członkowskie pozostaje w mocy przez co najmniej 1 rok, i może zostać zmieniony wyłącznie ze skutkiem od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego.</p>			<p>kalendarzowy.</p> <p>2. W decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych minister właściwy do spraw gospodarki wskazuje te paliwa oraz określa ilość zapasów specjalnych wyrażoną w liczbie dni średniego dziennego zużycia krajowego brutto, a także wskazuje okres obowiązywania decyzji.</p> <p>3. Decyzję o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw gospodarki zawiadamia niezwłocznie Komisję Europejską o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych wskazując ilość zapasów specjalnych oraz okres na jaki ten status został im nadany.</p> <p>5. Dopuszcza się obniżenie ilości zapasów specjalnych w stosunku do poziomu określonego w decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach agencyjnych statusu zapasów specjalnych na czas niezbędny do dokonania ich wymiany lub zamiany.</p>	
<p>5. Każde państwo członkowskie, które nie podjęło na cały okres danego roku kalendarzowego zobowiązania do utrzymywania zapasów specjalnych wynoszących co najmniej 30 dni, zapewnia, aby co najmniej jedna trzecia jego obowiązkowej wielkości zapasów była przechowywana w postaci kategorii produktów zgodnie z ust. 2 i 3.</p> <p>Państwo członkowskie, na rzecz którego przechowywane są zapasy specjalne mniejsze niż 30 dni sporządza sprawozdanie roczne, w którym analizuje środki podjęte przez jego</p>	T	Art. 1 pkt 6 i 16 projektu	<p>6) w art. 7:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Producenci i handlowcy utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w postaci:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ropy naftowej, 2) paliw określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 3 ust. 5.”, <p>b) uchyla się ust. 2 – 4,</p> <p>c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Producenci i handlowcy mogą utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw tworzone w zakresie gazu płynnego (LPG) zamiennie w postaci benzyn silnikowych, w ilości równoważnej pod względem wartości opałowej.”,</p> <p>d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:</p>	

organy krajowe, aby zapewnić i zweryfikować dostępność, w tym dostępność fizyczną, jego zapasów interwencyjnych, o których mowa w art. 5 i w tym samym sprawozdaniu dokumentuje rozwiązania zastosowane, aby umożliwić państwu członkowskiemu kontrolowanie użytkowania tych zapasów w przypadku zakłóceń w zaopatrzeniu w ropę naftową. Sprawozdanie to jest przekazywane Komisji do końca pierwszego miesiąca roku kalendarzowego, którego dotyczy.

„5a. Ilość równoważna pod względem wartości opałowej, o której mowa w ust. 5 oblicza się według wzoru:

$$P_b = \frac{P_{LPG} \times Q_{LPG}}{Q_b}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- P_b - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG) utrzymywaną w postaci benzyn silnikowych, wyrażoną w jednostkach wagowych;
- P_{LPG} - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), obliczoną zgodnie z art. 5 ust. 3k, wyrażoną w jednostkach wagowych;
- Q_b - średnią wartość opałową benzyn silnikowych wynoszącą 29 MJ/litr;
- Q_{LPG} - średnią wartość opałową gazu płynnego (LPG) wynoszącą 19,90 MJ/litr.

5b. Obliczoną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG) utrzymywaną w postaci benzyn silnikowych, wyrażoną w jednostkach wagowych, należy przeliczyć na jednostki objętościowe, w temperaturze referencyjnej 15 °C (288 °K) stosując współczynnik określający ciężar właściwy benzyny silnikowej określony w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 4. pkt 3

5c. Do benzyn silnikowych, o których mowa w ust. 5b, należy stosować procentowy udział, o którym mowa w ust 7 pkt 1 i ust. 8 pkt 1.”;

e) uchyla się ust. 6;

f) po ust. 6 dodaje się ust. 7 – 10 w brzmieniu:

„7. Producenci mogą utrzymywać:

1) do 50% zapasów obowiązkowych ropy naftowej

				<p>lub paliw tworzonych w zakresie paliw z wyłączeniem ciężkiego oleju opałowego,</p> <p>2) do 75% zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie ciężkiego oleju opałowego</p> <p>- w postaci ropy naftowej.</p> <p>8. Handlowcy mogą utrzymywać:</p> <p>1) do 50% zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie paliw z wyłączeniem ciężkiego oleju opałowego,</p> <p>2) do 75% zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie ciężkiego oleju opałowego</p> <p>- w postaci ropy naftowej, na zasadach określonych w art. 11 ust. 3 i ust. 4.</p> <p>9. Producenci i handlowcy, obliczając ilości ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa, mogą stosować maksymalne współczynniki uzysku paliw możliwe do uzyskania w instalacji producenta gwarantującego przerób zamiennie utrzymywanej ropy naftowej na paliwa, potwierdzone danymi technologicznymi dla danej instalacji uzyskanymi w roku poprzednim, z zastrzeżeniem, że łączna suma współczynników uzysków dla poszczególnych paliw nie może przekraczać 100 %.</p> <p>10. Producenci i handlowcy aktualizują maksymalne współczynniki uzysku paliw oraz niezwłocznie dokonują korekty ilości zapasów ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa, nie później niż do dnia 1 marca każdego roku.”;</p> <p>16) po art. 21 dodaje się art. 21a-21f w brzmieniu: Art. 21c.</p> <p>2. W przypadku niewydania na okres całego danego roku kalendarzowego decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, o której mowa w art. 21e ust. 1, Agencja poprzez zmianę struktury zapasów agencyjnych</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>zapewnia by co najmniej jedna trzecia zapasów interwencyjnych była utrzymywana w postaci tych paliw, których suma dostaw krajowych brutto w poprzednim roku kalendarzowym, przeliczona na ekwiwalent ropy naftowej współczynnikiem 1,2 stanowiła 75% zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej. Każde z tych paliw winno być utrzymywane w ilości odpowiadającej co najmniej jego 30-dniowemu średniemu dziennemu zużyciu krajowemu brutto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>Art. 21e.</p> <p>8. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, na okres dłuższy niż rok kalendarzowy minister właściwy do spraw gospodarki, za rok, o którym zapasy agencyjne posiadają status zapasów specjalnych przez okres krótszy niż pełny rok kalendarzowy, sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie roczne obejmujące analizę środków podjętych dla zapewnienia i zweryfikowania dyspozycyjności zapasów interwencyjnych, w tym dostępności fizycznej, oraz dokumentuje rozwiązania zastosowane dla zapewnienia kontroli tych zapasów w sytuacji wystąpienia zakłóceń w dostawach ropy naftowej – do dnia 31 stycznia roku kalendarzowego, którego sprawozdanie to dotyczy.”;</p>	
Art.10	Zarządzanie zapasami specjalnymi				
	<p>1. Każde państwo członkowskie utrzymuje stale aktualizowany i szczegółowy rejestr wszystkich zapasów specjalnych przechowywanych na jego terytorium. Rejestr ten zawiera w szczególności wszelkie informacje konieczne do dokładnego umiejscowienia przedmiotowych zapasów.</p> <p>Państwa członkowskie przesyłają również Komisji odpis rejestru w ciągu</p>	T	Art. 1 pkt 13 lit a – h projektu	<p>13) w art. 13:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Tworzy się rejestr systemu zapasów interwencyjnych zwany dalej „rejestrem”.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Rejestr składa się z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rejestru producentów i handlowców; 2) rejestru zapasów interwencyjnych; 3) rejestru zapasów specjalnych.”, 	

	<p>15 dni od otrzymania wniosku Komisji. W odpisie tym można pominąć dane wymagające szczególnej ochrony dotyczące umiejscowienia zapasów. Taki wniosek nie może być zgłoszony później niż 5 lat od daty, do której odnoszą się przedmiotowe dane.</p>			<p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Rejestr prowadzi się w systemie informatycznym.”,</p> <p>d) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Rejestr producentów i handlowców zawiera w szczególności: 1) oznaczenie producenta lub handlowca; 2) niezbędne dane ekonomiczne i towarowe dotyczące producenta lub handlowca; 3) informacje o zawartych przez producenta lub handlowca umowach o magazynowanie oraz umowach, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 4 i art. 11a ust. 5.”,</p> <p>e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu: „3a. Rejestr producentów i handlowców w części zawierającej oznaczenie producenta lub handlowca jest rejestrem jawnym udostępnionym w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji.</p> <p>3b. Rejestr zapasów interwencyjnych zawiera w szczególności: 1) wskazanie ilości zapasów interwencyjnych, właścicieli tych zapasów oraz postaci, w której zapasy te są utrzymywane, 2) oznaczenie miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych – z wyłączeniem informacji dotyczących zapasów specjalnych.</p> <p>3c. Rejestr zapasów specjalnych zawiera informacje dotyczące zapasów specjalnych oraz zapasów utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz państw członkowskich Unii Europejskiej, które mają w tych państwach status zapasów specjalnych w rozumieniu art. 9 dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009 r., str. 9), zwanej dalej „dyrektywą 2009/119/WE”, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie ilości tych zapasów; 2) państw członkowskich Unii Europejskiej, na rzecz których są utrzymywane; 3) produktów naftowych, w których zapasy te są utrzymywane; 4) oznaczenie miejsc magazynowania tych zapasów.”, <p>f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółową zawartość i sposób prowadzenia rejestru, 2) dokumenty będące podstawą dokonania wpisu do rejestru, zmiany tego wpisu lub wykreślenia z rejestru, 3) wzory wniosków o dokonanie wpisu do rejestru i o wykreślenie z rejestru, <p>sposób przekazywania informacji, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 22 oraz art. 38 ust. 1</p> <p>– uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości i aktualności danych zawartych w rejestrze, ujednolicenia formy składania wniosków o dokonanie wpisu i wykreślenia z rejestru, oraz biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia nadzoru nad systemem zapasów i możliwość udostępniania danych zawartych w rejestrze zainteresowanym podmiotom.”,</p> <p>g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Dane jednostkowe zawarte w rejestrze, z wyjątkiem oznaczenia producenta i handlowca, nie są informacją publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o dostępie do informacji publicznej”, i nie podlegają udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonym w tej ustawie.”,</p>
--	--	--	--	---

				<p>h) po ust. 6 dodaje się ust. 7-11 w brzmieniu:</p> <p>9. Na wniosek Komisji Europejskiej Prezes Agencji przesyła jej pełny odpis rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, lub rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 3, w terminie 15 dni od dnia otrzymania wniosku. Odpis nie obejmuje oznaczenia miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych.</p>	
	<p>2. W przypadkach, gdy zapasy specjalne są magazynowane wspólnie z innymi zapasami naftowymi, państwa członkowskie lub ich KCZ podejmują niezbędne środki w celu zapobiegania jakimkolwiek przemieszczaniu tych wspólnie magazynowanych produktów, w ilości odpowiadającej udziałowi zapasów specjalnych, bez wcześniejszego pisemnego zezwolenia wydanego przez właściciela zapasów specjalnych i przez organy państwa członkowskiego, na którego terytorium zapasy się znajdują, lub przez utworzoną przez to państwo KCZ.</p>	T	Art. 1 pkt 16	<p>21e. 6. Przemieszczanie zapasów specjalnych utrzymywanych razem z innymi zapasami paliw wymaga uprzedniego zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki. Przemieszczanie zapasów produktów naftowych stanowiących zapasy specjalne w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej razem z innymi zapasami produktów naftowych, wymaga uprzedniego zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki, a także uprzedniego pisemnego zezwolenia właściciela tych zapasów specjalnych.</p>	
	<p>3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu przyznania wszystkim zapasom specjalnym utrzymywanym lub przewożonym na ich terytorium bezwarunkowego zabezpieczenia przed czynnościami egzekucyjnymi, niezależnie od tego, czy są to ich własne zapasy czy też zapasy innych państw członkowskich.</p>	T	Art. 1 pkt 16	<p>21e. 7. Egzekucji sądowej i administracyjnej nie podlegają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapasy specjalne; 2) zapasy produktów naftowych stanowiące zapasy specjalne w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE utrzymywane na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) zapasy produktów naftowych stanowiące zapasy specjalne innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej przemieszczane przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 	
Art.11	Skutki zlecenia zadań				
	Zlecenia, o których mowa w art. 7 i 8,	N			

	w żaden sposób nie zmieniają obowiązków spoczywających na państwach członkowskich na mocy niniejszej dyrektywy.				
Art.12	Sprawozdania statystyczne dotyczące zapasów objętych art. 3				
	1. W odniesieniu do poziomu zapasów, które należy przechowywać na mocy art. 3, każde państwo członkowskie sporządza i przekazuje Komisji sprawozdania statystyczne zgodnie z zasadami określonymi w załączniku IV.	T	Art. 19 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej + rozporządzenia Rady Ministrów wydawane na podstawie art. 18 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej	Art. 19. Rada Ministrów zapewnia ujęcie w programach badań statystycznych statystyki publicznej badań mających podstawowe znaczenie dla obserwacji procesów społecznych i gospodarczych, a w szczególności: 1) badań stałych pozwalających na obserwację ciągłą podstawowych dziedzin życia i występujących w nich zjawisk; 2) badań cyklicznych, w tym spisów powszechnych; 3) badań gwarantujących porównywalność wyników, w przypadku gdy dotyczą one zmiennych w czasie obiektów obserwacji statystycznej lub gdy zmianie ulega metodologia badania; 4) badań koniecznych dla wykonania przyjętych przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych.	
	2. Warunki sporządzania, jak również zakres, zawartość i częstotliwość sporządzania sprawozdań określonych w ust. 1, a także terminy ich przekazywania, mogą zostać zmienione zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 2. Warunki przesyłania Komisji sprawozdań również mogą zostać zmienione zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 2.	N			
	3. W sprawozdaniach statystycznych dotyczących zapasów interwencyjnych państwa członkowskie nie mogą uwzględniać ilości ropy naftowej ani produktów ropopochodnych będących przedmiotem procedur zajęcia lub egzekucji. Dotyczy to również zapasów przedsiębiorstw, które podlegają	T	Art. 1 pkt 7 lit d projektu	7) w art. 8: d) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu: „4. Do zapasów interwencyjnych nie zalicza się ropy naftowej lub paliw: 1) objętych postępowaniem zabezpieczającym; 2) objętych egzekucją sądową; 3) objętych egzekucją administracyjną; 4) wchodzących w skład masy upadłości.	

	postępowaniu upadłościowemu lub prowadzą postępowanie układowe z wierzycielami.			5. Producent i handlowiec są zobowiązani zawiadomić Prezesa Agencji o wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 4 niezwłocznie nie później niż w terminie 14 dni od chwili uzyskania informacji o wystąpieniu tego zdarzenia. Do zawiadomienia należy dołączyć kopie dokumentów potwierdzających ich wystąpienie.”;	
Art.13	Sprawozdania statystyczne dotyczące zapasów specjalnych				
	1. Każde odnośne państwo członkowskie sporządza i przekazuje Komisji dla każdej kategorii produktów sprawozdania statystyczne ukazujące stan zapasów specjalnych na ostatni dzień każdego miesiąca kalendarzowego, z podaniem ilości i liczby dni średniego zużycia w referencyjnym roku kalendarzowym, jakim odpowiadają te zapasy. Jeżeli niektóre z tych zapasów specjalnych przechowywane są poza terytorium państwa członkowskiego, dane państwo członkowskie określa w sposób szczegółowy zapasy utrzymywane w poszczególnych państwach członkowskich i przez te państwa członkowskie oraz odnośne KCZ. Wskazuje ponadto w sposób szczegółowy, czy zapasy te są jego wyłączną własnością lub czy właścicielem ich części lub całości jest jego KCZ.	T	Art. 1 pkt 19 projektu	19) w art. 23 po ust. 2 dodaje się ust. 2a - 2c w brzmieniu: „2a. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 21e ust. 1, Prezes Agencji składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca, sprawozdania o stanie zapasów specjalnych, obejmujące dane o ich ilości i liczbie dni średniego dziennego zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej, której odpowiadają te zapasy oraz miejscach ich magazynowania – według stanu na ostatni dzień miesiąca kalendarzowego, którego sprawozdanie dotyczy. W sprawozdaniu tym ujmuje się odrębnie każde z paliw, w postaci których utrzymywane są zapasy specjalne. 2c. Minister właściwy do spraw gospodarki zapewnia przekazywanie Komisji Europejskiej sprawozdań, o których mowa w ust. 2a i 2b w terminie do końca każdego miesiąca, a odpisów tych sprawozdań - niezwłocznie na wniosek Komisji Europejskiej.”;	
	2. Każde zainteresowane państwo członkowskie sporządza i przekazuje Komisji sprawozdania statystyczne dotyczące stanu zapasów specjalnych położonych na jego terytorium i będących własnością innych państw członkowskich lub KCZ , wskazując	T	Art. 1 pkt 19 projektu	1) w art. 23 po ust. 2 dodaje się ust. 2a - 2c w brzmieniu: „2b. W przypadku utrzymywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów na rzecz państw członkowskich Unii Europejskiej, które mają w tych państwach status zapasów specjalnych w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE, Prezes Agencji	

<p>istniejące zapasy wg stanu na ostatni dzień każdego miesiąca kalendarzowego, z podziałem na kategorie produktów określone zgodnie z art. 9 ust. 4. W sprawozdaniu tym państwo członkowskie podaje również dla każdej pozycji nazwę państwa członkowskiego lub właściwą KCZ oraz odnośne ilości.</p>			<p>składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca, sprawozdania o stanie tych zapasów z podziałem na produkty naftowe oraz podmioty lub państwa, na rzecz których zapasy te są utrzymywane – według stanu na ostatni dzień miesiąca kalendarzowego, którego sprawozdanie dotyczy.</p> <p>2c. Minister właściwy do spraw gospodarki zapewnia przekazywanie Komisji Europejskiej sprawozdań, o których mowa w ust. 2a i 2b w terminie do końca każdego miesiąca, a odpisów tych sprawozdań - niezwłocznie na wniosek Komisji Europejskiej.”;</p>	
<p>3. Sprawozdania statystyczne, o których mowa w ust. 1 i 2 przekazywane są w ciągu następującego miesiąca kalendarzowego po tym, którego dotyczą.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 19 projektu</p>	<p>19) w art. 23 po ust. 2 dodaje się ust. 2a - 2c w brzmieniu:</p> <p>„2c. Minister właściwy do spraw gospodarki zapewnia przekazywanie Komisji Europejskiej sprawozdań, o których mowa w ust. 2a i 2b w terminie do końca każdego miesiąca, a odpisów tych sprawozdań - niezwłocznie na wniosek Komisji Europejskiej.”;</p>	
<p>4. Odpisy sprawozdań statystycznych są również niezwłocznie przesyłane na wniosek Komisji. Taki wniosek nie może być zgłoszony później niż 5 lat od daty, do której odnoszą się przedmiotowe dane.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 19 projektu</p>	<p>19) w art. 23 po ust. 2 dodaje się ust. 2a - 2c w brzmieniu:</p> <p>„2c. Minister właściwy do spraw gospodarki zapewnia przekazywanie Komisji Europejskiej sprawozdań, o których mowa w ust. 2a i 2b w terminie do końca każdego miesiąca, a odpisów tych sprawozdań - niezwłocznie na wniosek Komisji Europejskiej.”;</p>	
<p>5. Zakres, zawartość i częstotliwość sporządzania sprawozdań, a także terminy ich przekazywania, mogą zostać zmienione zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 2. Warunki przesyłania Komisji sprawozdań mogą również zostać</p>	<p>N</p>			

	zmienione zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 2.				
Art.14	Sprawozdania dotyczące zapasów handlowych				
	1. Państwa członkowskie przekazują Komisji comiesięczne sprawozdania statystyczne dotyczące poziomu zapasów handlowych przechowywanych na ich terytorium. Dbają przy tym o zapewnienie ochrony danych wymagających szczególnej ochrony i powstrzymują się od podawania nazw/nazwisk właścicieli przedmiotowych zapasów.	T	Art. 19 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej	Art. 19. Rada Ministrów zapewnia ujęcie w programach badań statystycznych statystyki publicznej badań mających podstawowe znaczenie dla obserwacji procesów społecznych i gospodarczych, a w szczególności: 1) badań stałych pozwalających na obserwację ciągłą podstawowych dziedzin życia i występujących w nich zjawisk; 2) badań cyklicznych, w tym spisów powszechnych; 3) badań gwarantujących porównywalność wyników, w przypadku gdy dotyczą one zmiennych w czasie obiektów obserwacji statystycznej lub gdy zmianie ulega metodologia badania; 4) badań koniecznych dla wykonania przyjętych przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych.	
	2. Na podstawie sprawozdań przekazanych przez państwa członkowskie Komisja podaje do publicznej wiadomości comiesięczne sprawozdania statystyczne dotyczące poziomu zapasów handlowych we Wspólnocie, w formie danych zagregowanych.	N			
	3. Przepisy dotyczące składania sprawozdań i ich publikowania, a także częstotliwości ich przekazywania, mogą zostać zmienione zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 2.	N			
Art.15	Przetwarzanie danych				
	Komisja jest odpowiedzialna za opracowanie, utrzymywanie, zarządzanie i obsługę zasobów informatycznych niezbędnych do gromadzenia, przechowywania i	N			

	wszelkiego rodzaju przetwarzania danych zawartych w sprawozdaniach statystycznych, wszystkich informacji przekazanych przez państwa członkowskie lub zebranych przez służby Komisji na mocy niniejszej dyrektywy oraz wszelkich danych dotyczących zapasów naftowych zgromadzonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1099/2008 niezbędnych do sporządzania sprawozdań wymaganych na mocy niniejszej dyrektywy.				
Art.16	Biopaliwa i dodatki				
	1. Przy obliczaniu wielkości zapasów obowiązkowych zgodnie z art. 3 i 9 biopaliwa i dodatki są uwzględniane jedynie w przypadku, gdy zostały zmieszane z danymi produktami ropopochodnymi.	T	Art. 1 pkt 2 lit. c projektu	1) w art. 3: c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu: 3b. Przy obliczaniu średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej dodatki uwzględnia się jedynie w przypadku, gdy zostały dodane lub zmieszane z paliwami.”,	
			Art. 1 pkt 4 lit. c projektu	4) w art. 5: c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3l w brzmieniu: 3l. Przy obliczaniu ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw uwzględnia się tylko dodatki dodane lub zmieszane z paliwami.”,	
	2. Przy obliczaniu wielkości rzeczywiście utrzymywanych zapasów, biopaliwa i dodatki są uwzględniane w przypadku, gdy: a) zostały zmieszane z danymi produktami ropopochodnymi; lub b) są magazynowane na terytorium danego państwa członkowskiego i pod warunkiem, że dane państwo członkowskie przyjęło przepisy	T	Art. 1 pkt 2 lit. d projektu	2) w art. 3: d) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz : 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych, 2) paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii	

	zapewniające, że będą one mieszane z produktami ropopochodnymi przechowywanymi zgodnie z wymogami dotyczącymi zapasów określonymi w niniejszej dyrektywie i że będą one przeznaczone do zastosowania w transporcie.			– biorąc pod uwagę obowiązujące klasyfikacje towarów, strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.”,	
	3. Zasady uwzględniania biopaliw i dodatków przy obliczaniu zapasów obowiązkowych oraz poziomu utrzymywanych zapasów określone w ust. 1 i 2 mogą zostać zmienione zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 2.	N			
Art.17	Grupa koordynacyjna ds. ropy naftowej i produktów ropopochodnych				
	1. Niniejszym ustanawia się grupę koordynacyjną ds. ropy naftowej i produktów ropopochodnych (dalej zwaną „grupą koordynacyjną”). Grupa koordynacyjna jest grupą konsultacyjną, która wnosi wkład do analizy sytuacji we Wspólnocie w zakresie bezpieczeństwa dostaw ropy naftowej i produktów ropopochodnych oraz ułatwia koordynację i wdrażanie rozwiązań w tej dziedzinie.	N			
	2. Grupa koordynacyjna składa się z przedstawicieli państw członkowskich. Przewodniczy jej Komisja. Na zaproszenie Komisji w pracach grupy koordynacyjnej mogą uczestniczyć organy przedstawicielskie przedmiotowej branży.	N			
Art.18	Przegląd przygotowania do prowadzenia działań w sytuacji kryzysowej i utrzymywania zapasów				
	1. Komisja może, we współpracy z państwami członkowskimi, przeprowadzać przeglądy w celu weryfikacji ich przygotowania do prowadzenia działań w sytuacji kryzysowej oraz, w przypadku uznania tego za stosowne przez Komisję,	N			

<p>przechowywania związanych z tym zapasów. Przygotowując takie przeglądy, Komisja bierze pod uwagę starania podjęte przez inne instytucje i organizacje międzynarodowe i konsultuje się z grupą koordynacyjną.</p>				
<p>2. Grupa koordynacyjna może się zgodzić, aby w przeglądach tych uczestniczyli upoważnieni agenci i przedstawiciele innych państw członkowskich. Osobom dokonującym przeglądu mogą towarzyszyć wyznaczeni urzędnicy krajowi państwa członkowskiego poddawanego przeglądowi. W ciągu tygodnia przypadającego po ogłoszeniu przeglądu, o którym mowa w ust. 1, każde zainteresowane państwo członkowskie, które nie przekazało Komisji danych wymagających szczególnej ochrony, dotyczących lokalizacji zapasów zgodnie z art. 6 i 9 udostępniają te informacje pracownikom Komisji lub upoważnionym agentom.</p>	T	Art. 1 pkt 13 lit. h projektu	<p>13) w art. 13:</p> <p style="padding-left: 20px;">h) po ust. 6 dodaje się ust. 7-11 w brzmieniu:</p> <p style="padding-left: 40px;">10. Informacje zawierające oznaczenie miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych, o których mowa w ust. 3a pkt 2 i w ust. 3b udostępnia się osobom upoważnionym przez Komisję Europejską do przeprowadzenia przeglądu, o którym mowa w art.29b.</p> <p style="padding-left: 40px;">11. Osoby upoważnione przez Komisję Europejską do przeprowadzenia przeglądu, o którym mowa w art. 29b, mają prawo wglądu do rejestru.</p>	
<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich organy i osoby odpowiedzialne za utrzymywanie zapasów specjalnych i zapasów interwencyjnych oraz za zarządzanie nimi wyraziły zgodę na kontrole i udzieliły pomocy osobom upoważnionym przez Komisję do przeprowadzania tych przeglądów. W szczególności państwa członkowskie zapewniają, aby osobom tym przyznano prawo wglądu do wszelkich dokumentów i rejestrów odnoszących się do zapasów i prawo wejścia na teren wszystkich obiektów, w których przechowywane są zapasy i dostęp do wszelkich związanych z tym</p>	T	Art. 1 pkt 22 projektu	<p>22) po art. 29 dodaje się art. 29a – 29c w brzmieniu:</p> <p>Art. 29b. 1. Przeglądu zapasów interwencyjnych dokonują osoby upoważnione przez Komisję Europejską do przeprowadzania przeglądów tych zapasów.</p> <p style="padding-left: 20px;">2. W przeglądzie zapasów interwencyjnych, o którym mowa w ust.1 mogą uczestniczyć przedstawiciele innych państw członkowskich UE oraz osoby upoważnione przez ministra właściwego do spraw gospodarki.</p> <p style="padding-left: 20px;">3. Producenci i handlowcy oraz inne podmioty utrzymujące zapasy interwencyjne lub będące w posiadaniu informacji dotyczących zapasów interwencyjnych:</p> <p style="padding-left: 40px;">1) udzielają wyjaśnień,</p> <p style="padding-left: 40px;">2) zapewniają wgląd do dokumentów dotyczących zapasów interwencyjnych,</p>	

dokumentów.				<p>3) umożliwiają wstęp do miejsc magazynowania tych zapasów – osobom, o których mowa w ust. 1 i 2.</p> <p>4. Osoby uczestniczące w przeglądzie zapasów interwencyjnych, o którym mowa w ust. 1 obowiązane są do złożenia oświadczenia o zachowaniu w tajemnicy informacji na temat danych właścicieli zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw lub stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa pod rygorem odpowiedzialności karnej. Obowiązek zachowania tej tajemnicy jest nieograniczony w czasie.</p> <p>5. Podczas przeglądu zapasów interwencyjnych nie przetwarza się danych osobowych. Wszelkie dane zebrane podczas tego przeglądu są niezwłocznie usuwane.</p> <p>6. Do przeglądów zapasów interwencyjnych przeprowadzanych przez osoby upoważnione przez Komisję Europejską nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, 675, 983, 1036, 1238 i 1304).</p> <p>Art. 29c. Osoby upoważnione przez Komisję Europejską do przeprowadzania przeglądu zapasów interwencyjnych mogą przeprowadzać kontrolę Agencji w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów interwencyjnych na zasadach określonych w art. 29b.”;</p>	
4. Wyniki przeglądów dokonywanych zgodnie z niniejszym artykułem są notyfikowane poddawanemu przeglądowi państwu członkowskiemu i mogą być przekazane grupie koordynacyjnej.	N				
5. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają, aby urzędnicy, agenci i inne osoby pracujące pod nadzorem Komisji oraz członkowie grupy koordynacyjnej nie mogli ujawniać tych informacji zgromadzonych lub wymienianych na mocy niniejszego	T	Art. 1 pkt 22 projektu	22) po art. 29 dodaje się art. 29a – 29c w brzmieniu:	Art. 29c. Osoby upoważnione przez Komisję Europejską do przeprowadzania przeglądu zapasów interwencyjnych mogą przeprowadzać kontrolę Agencji w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów interwencyjnych na	

	artykułu, które ze względu na swój charakter objęte są tajemnicą zawodową, jak np. tożsamość właścicieli zapasów.			zasadach określonych w art. 29b.”;	
	6. Cele przeglądów, o których mowa w ust. 1, nie obejmują gromadzenia danych osobowych. Dane osobowe, które zostałyby znalezione lub odkryte podczas kontroli nie mogą być gromadzone ani uwzględniane, a w razie przypadkowego ich zgromadzenia są bezzwłocznie usuwane.	T	Art. 1 pkt 22 projektu	22) po art. 29 dodaje się art. 29a – 29c w brzmieniu: Art. 29b. 5. Podczas przeglądu zapasów interwencyjnych nie przetwarza się danych osobowych. Wszelkie dane zebrane podczas tego przeglądu są niezwłocznie usuwane.	
	7. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić przechowywanie wszystkich danych, zapisów, sprawozdań i dokumentów dotyczących zapasów interwencyjnych oraz zapasów specjalnych, co najmniej przez okres 5 lat.	T	Art. 1 pkt 13 i 17 projektu	13) w art. 13: h) po ust. 6 dodaje się ust. 7-11 w brzmieniu: „7. Dokumenty stanowiące podstawę wpisów w rejestrach przechowuje się przez okres co najmniej 5 lat od dnia dokonania wpisu w oparciu o te dokumenty. 17) w art. 22: f) dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Dane, sprawozdania i dokumenty dotyczące zapasów interwencyjnych Agencja przechowuje przez okres co najmniej 5 lat od dnia ich otrzymania.”;	
Art.19	Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych				
	Niniejsza dyrektywa nie narusza i w żaden sposób nie wpływa na poziom ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych gwarantowany przepisami Wspólnoty i prawa krajowego, a w szczególności nie zmienia obowiązków państw członkowskich w zakresie przetwarzania danych osobowych określonych w dyrektywie 95/46/WE ani obowiązków instytucji i organów wspólnotowych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 w	N			

	zakresie dotyczącym przetwarzania przez nie danych osobowych w związku z wykonywaniem przez nie swoich zadań.				
Art.20	Procedury kryzysowe				
	1. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie odpowiednich procedur i podejmują niezbędne środki, aby w przypadku poważnego zakłócenia dostaw ich właściwe organy mogły szybko, skutecznie i w sposób przejrzysty uwolnić całość lub część ich zapasów interwencyjnych oraz zapasów specjalnych oraz, w zależności od przewidywanych zakłóceń w zaopatrzeniu, w sposób całościowy lub nakierowany na konkretne produkty, ograniczyć zużycie, m.in. przez przyznanie pierwszeństwa dostępu do produktów naftowych pewnym grupom odbiorców.	T	Art. 1 pkt 23 projektu Art. 32 ust. 1 i ust. 2 pkt 3-4, art. 33 ust. 2 -4, art. 35-43 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego	„Plan postępowania w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie ropy naftowej i produktów naftowych oraz konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych.”; Art. 32. 1. W sytuacji: 1) zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa, 2) konieczności wypełnienia przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych dotyczących zabezpieczenia rynku ropy naftowej lub rynku paliw – podejmuje się działania interwencyjne, o których mowa w ust. 2. 2. Działania interwencyjne polegają na: ... 3) ograniczeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami, lub 4) ograniczeniu zużycia paliw przez odbiorców. Art. 33. 1. W sytuacji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw gospodarki może: /.../ 2. Wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b. 3. Roszczenia z tytułu różnicy między ceną rynkową a ceną określoną w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, pokrywa Skarb Państwa. 4. Przez cenę rynkową rozumie się cenę stosowaną przez producenta lub handlowca w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, a w przypadku niemożności zastosowania tej ceny, cenę stosowaną w tym dniu przez producenta mającego największy udział w rynku paliw. Art. 35.	

				<p>1. Decyzje, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje z urzędu lub na wniosek.</p> <p>2. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 lit. a, może wystąpić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wojewoda; 2) producent lub handlowiec, obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. <p>3. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 lit. b, może wystąpić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wojewoda; 2) podmiot zainteresowany nabyciem paliw, mający szczególne znaczenie dla ochrony życia, zdrowia, bezpieczeństwa obywateli lub funkcjonowania państwa lub gospodarki. <p>4. Decyzje, o których mowa w art. 34 pkt 2 lit. b i c, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje z urzędu.</p> <p>Art. 36. W przypadku konieczności podjęcia działań, o których mowa w art. 33 ust. 1 lub w art. 34, minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, dopuścić do obrotu paliwa, które nie spełniają określonych w przepisach wymagań jakościowych, po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej, w trybie określonym w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w odniesieniu do paliw, w zakresie których taka zgoda jest wymagana.</p> <p>Art. 37. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób obniżania ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tryb postępowania przy wydawaniu decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 oraz w art. 34 pkt 2 lit. b i c, 2) dane, które powinny być zawarte we wnioskach o wydanie decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3, 3) kategorii podmiotów o szczególnym znaczeniu dla 	
--	--	--	--	---	--

				<p>funkcjonowania państwa lub gospodarki, ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa obywateli, mające prawo do pierwszeństwa zaopatrzenia w paliwa pochodzące z zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ich miejsce w systemie priorytetowego zaopatrzenia w ropę naftową i paliwa – biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnego procesu podejmowania decyzji oraz konieczność zapewnienia priorytetowego zaopatrzenia w paliwa wymienionych podmiotów.</p> <p>Art. 38. 1. W sytuacjach, o których mowa w art. 32 ust. 1, informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1, oraz informacje o planowanej przez producentów produkcji paliw lub zakontraktowanym lub planowanym przez handlowców przywozie ropy naftowej lub paliw oraz planowanej ich sprzedaży w ramach dostaw wewnątrzspółnotowych i eksportu, producenci, handlowcy, a także przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania i przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przekazują niezwłocznie Prezesowi Agencji, na każde żądanie.</p> <p>2. Prezes Agencji przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 22 ust. 1.</p> <p>Art. 39. 1. W sytuacjach, o których mowa w art. 32 ust. 1, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może włączyć do zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw zapasy handlowe, o ile zapasy te spełniają warunki określone w art. 8 ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę skalę zakłóceń w dostawach ropy naftowej lub paliw.</p> <p>2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa szczegółowo kategorie zapasów ropy naftowej lub paliw włączanych do zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z uwzględnieniem obowiązujących klasyfikacji wyrobów.</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>Art. 40. 1. W sytuacjach, o których mowa w art. 32 ust. 1, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części ograniczenia w zakresie obrotu paliwami, polegające na wyznaczeniu:</p> <ol style="list-style-type: none">1) maksymalnej ilości paliw sprzedawanych przez stacje paliw w ciągu doby lub2) maksymalnej ilości paliw, jaką jednorazowo może zakupić odbiorca, lub3) godzin sprzedaży paliw na stacjach paliw <p>– biorąc pod uwagę wielkość i rodzaj zakłóceń w dostawach ropy naftowej lub paliw oraz konieczność wywiązania się Rzeczypospolitej Polskiej z zobowiązań międzynarodowych.</p> <p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się przyczyny wprowadzenia ograniczeń w zakresie obrotu paliwami, datę ich wprowadzenia oraz obszar i okres ich obowiązywania, a także rodzaje wprowadzanych ograniczeń.</p> <p>Art. 41. 1. W sytuacjach, o których mowa w art. 32 ust. 1, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić ograniczenia mające na celu zmniejszenie zużycia paliw przez odbiorców, polegające na wprowadzeniu:</p> <ol style="list-style-type: none">1) ograniczeń sprzedaży paliw przez sprzedaż tych paliw na podstawie wydanych odbiorcom pisemnych upoważnień do zakupu określonej ilości paliw, w określonym czasie,2) ograniczeń lub zakazu sprzedaży paliw na stacjach paliw do zbiorników innych niż zbiorniki paliwowe zamontowane w sposób trwały w pojazdach samochodowych,3) ograniczeń dopuszczalnej prędkości pojazdów samochodowych, określonej w art. 20 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908,	
--	--	--	--	---	--

				<p>z późn. zm.),</p> <p>4) ograniczeń używania pojazdów samochodowych oraz jednostek pływających na morskich wodach wewnętrznych i na morzu terytorialnym, a także na śródlądowych drogach wodnych oraz ograniczeń w ruchu lotniczym,</p> <p>5) zakazu organizacji imprez motorowych,</p> <p>6) ograniczeń funkcjonowania transportu towarów i osób</p> <p>– uwzględniając zadania i znaczenie odbiorców paliw dla funkcjonowania państwa lub gospodarki, ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa obywateli.</p> <p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się przyczyny wprowadzenia ograniczeń, datę ich wprowadzenia oraz obszar i okres ich obowiązywania, a także rodzaje środków mających na celu ograniczenie zużycia paliw oraz rodzaje podmiotów wyłączonych ze stosowania ograniczeń, ze względu na ich znaczenie dla funkcjonowania państwa lub gospodarki, ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa obywateli.</p> <p>Art. 42. 1. Nadawcy programów radiowych i telewizyjnych są obowiązani do niezwłocznego, nieodpłatnego podania do publicznej wiadomości informacji o wydaniu rozporządzeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1.</p> <p>2. Wojewodowie są obowiązani do ogłoszenia informacji o wydaniu rozporządzeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1, w sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze ich właściwości.</p> <p>Art. 43. 1. Przestrzeganie ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 40 i 41 podlega kontroli.</p> <p>2. Organami uprawnionymi do kontroli przestrzegania ograniczeń są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 40; 2) wojewódzki komendant Policji lub wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w zakresie ograniczeń, o 	
--	--	--	--	--	--

				<p>których mowa w art. 41.</p> <p>3. Kontrole, o których mowa w ust. 1, są dokonywane na zasadach określonych w ustawach dotyczących tych organów.</p> <p>4. Koordynatorami działań kontrolnych są wojewodowie.</p>	
			<p>Art. 1 pkt 1 lit. m, pkt 25 – 27 projektu</p>	<p>1) w art. 2: m) pkt 21 otrzymuje brzmienie: „21) interwencyjne uwolnienie zapasów – obniżenie ilości zapasów, o których mowa w art. 3 ust. 2 w wyniku podjęcia działań interwencyjnych, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 i 2;”;</p> <p>25) w art. 32 ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) obniżeniu ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, lub zapasów agencyjnych przez ich wprowadzenie na rynek, lub 2) obowiązkowej sprzedaży zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, lub zapasów agencyjnych w określonej ilości, lub”;</p> <p>26) w art. 33 a) w ust. 1: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) w drodze rozporządzenia, zezwolić producentom lub handlowcom na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez ich wprowadzenie na rynek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, określając wielkość obniżenia tych zapasów oraz sposób i termin ich odtworzenia, biorąc pod uwagę sytuację na krajowym rynku paliw, rzeczywiste możliwości odtworzenia zapasów obowiązkowych oraz zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostaną wydane;”; - uchyla się pkt 2, - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) w drodze decyzji, obniżyć zapasy agencyjne określając:</p>	

				<p>a) wielkości obniżenia tych zapasów, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin i sposób odtworzenia zapasów, lub</p> <p>b) wielkości obniżenia tych zapasów, podmioty uprawnione do zakupu ropy naftowej lub paliw, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin i sposób odtworzenia zapasów</p> <p>– biorąc pod uwagę zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostały wydane.”,</p> <p>- pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) w drodze decyzji:</p> <p>a) zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw poprzez ich wprowadzenie na rynek przez określonych producentów lub handlowców, określając wielkość i termin obniżenia tych zapasów, lub</p> <p>b) nakazać producentom lub handlowcom sprzedaż określonej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, wskazanym podmiotom krajowym, określając termin ich sprzedaży, po cenie określonej w tej decyzji</p> <p>– biorąc pod uwagę zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostały wydane.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku, o którym mowa w ust 1 pkt 2a lit. a, Prezes Agencji oferuje zapasy agencyjne w pierwszej kolejności producentom i handlowcom w ilości proporcjonalnej do wysokości wniesionej przez poszczególnych producentów i handlowców opłaty zapasowej w okresie sześciu miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym została wydana decyzja o obniżeniu zapasów agencyjnych.”;</p> <p>27) w art. 34:</p> <p>a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) w drodze rozporządzenia, zezwolić producentom lub handlowcom na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez ich wprowadzenie na rynek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, określając</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>wielkość obniżenia tych zapasów oraz sposób i termin ich odtworzenia, biorąc pod uwagę ustalenia organów organizacji międzynarodowych, wobec których Rzeczpospolita Polska ma wiążące zobowiązania lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami;”;</p> <p>b) w pkt 2: - uchyla się lit. a, - lit. b otrzymuje brzmienie: „b) zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw poprzez ich wprowadzenie na rynek przez określonych producentów lub handlowców, określając wielkość obniżenia oraz sposób i termin odtworzenia tych zapasów, lub”;</p> <p>- w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu: „d) obniżyć zapasy agencyjne poprzez ich wprowadzenie na rynek określając wielkości obniżenia tych zapasów, sposób dokonania sprzedaży ropy naftowej lub paliw, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin i sposób odtworzenia tych zapasów, biorąc pod uwagę ustalenia organów organizacji międzynarodowych, wobec których Rzeczpospolita Polska ma wiążące zobowiązania lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami.”;</p>	
	<p>2. Państwa członkowskie dysponują w każdym momencie planami interwencyjnymi, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku poważnego zakłócenia dostaw i przewidują środki organizacyjne, które będzie trzeba podjąć, aby zapewnić wykonanie tych planów. Na wniosek Komisji państwa członkowskie informują ją o swoich planach interwencyjnych oraz związanych z nimi rozwiązaniach organizacyjnych.</p>	T	<p>Rozdział 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego + art. 1 pkt 28 + art. 13 projektu</p>	<p>„Plan postępowania w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie ropy naftowej i produktów naftowych oraz konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych.”;</p> <p>28) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu: „Art. 44a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje oraz w razie potrzeby uaktualnia podręcznik działań interwencyjnych stanowiący zestaw procedur podejmowanych przez niego w sytuacji kryzysowej.</p>	

				<p>2. Przy opracowaniu podręcznika działań interwencyjnych minister właściwy do spraw gospodarki uwzględni plany działań wojewodów, o których mowa w art. 44, oraz procedury przedsiębiorców, o których mowa w art. 31.”;</p> <p style="text-align: center;">Art. 13.</p> <p>Przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania zapasów interwencyjnych oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki procedury, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p>	
			<p style="text-align: center;">Art. 44 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego</p>	<p>Art. 44. 1. Wojewodowie przygotowują plany działań, mające na celu zapewnienie wdrożenia ograniczeń, o których mowa w art. 40 i 41, określające:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposób przygotowania i rozdziału upoważnień do zakupu paliw, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1; 2) sposób koordynacji kontroli przestrzegania ograniczeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1; 3) służby odpowiedzialne za rozdział upoważnień do zakupu paliw, o których mowa w art. 41 ust. 1; 4) wykaz podmiotów o szczególnym znaczeniu dla funkcjonowania państwa lub gospodarki, ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa obywateli, mających prawo pierwszeństwa do zaopatrywania się w paliwa pochodzące z zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, mających siedzibę na obszarze ich właściwości. <p>2. Plany, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki zatwierdza, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Plany te podlegają corocznej aktualizacji w terminie do dnia 31 sierpnia lub w terminie 5 dni od dnia opublikowania rozporządzeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1.</p> <p>3. Zaktualizowane plany, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu na zasadach określonych w ust.</p>	

				2.	
	<p>3. W przypadku, gdy skuteczna międzynarodowa decyzja w sprawie uwolnienia zapasów wywiera wpływ na co najmniej jedno państwo członkowskie:</p> <p>a) zainteresowane państwa członkowskie mogą wykorzystywać swoje zapasy specjalne i zapasy interwencyjne, aby wypełnić swoje zobowiązania międzynarodowe wynikające z tej decyzji. W takim przypadku każde państwo członkowskie tak postępujące bezzwłocznie informuje o tym Komisję, aby ta mogła zwołać posiedzenie grupy koordynacyjnej lub przeprowadzić konsultacje wśród jej członków drogą elektroniczną, w szczególności dla dokonania oceny skutków uwolnienia zapasów;</p> <p>b) Komisja powinna zalecić państwom członkowskim wprowadzenie do obrotu części lub całości ich zapasów interwencyjnych i zapasów specjalnych lub podjąć inne środki uznane za stosowne, a mające równoważny skutek. Komisja może podjąć działania jedynie po skonsultowaniu się z grupą koordynacyjną.</p>	T	<p>Art. 34 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego</p> <p>Art. 1 pkt 27 projektu</p>	<p>Art. 34 W sytuacji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, minister właściwy do spraw gospodarki może:</p> <p>27) w art. 34:</p> <p>a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) w drodze rozporządzenia, zezwolić producentom lub handlowcom na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez ich wprowadzenie na rynek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, określając wielkość obniżenia tych zapasów oraz termin ich odtworzenia, biorąc pod uwagę ustalenia organów organizacji międzynarodowych, wobec których Rzeczpospolita Polska ma wiążące zobowiązania lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami;”,</p> <p>b) w pkt 2: - uchyla się lit. a, - lit. b otrzymuje brzmienie: „b) zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw poprzez ich wprowadzenie na rynek przez określonych producentów lub handlowców, określając wielkość obniżenia oraz termin odtworzenia tych zapasów, lub”, - w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu: „d) obniżyć zapasy agencyjne przez ich wprowadzenie na rynek określając wielkości obniżenia tych zapasów, sposób dokonania sprzedaży ropy naftowej lub paliw, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia tych zapasów, biorąc pod uwagę ustalenia organów organizacji międzynarodowych, wobec których</p>	

				Rzeczpospolita Polska ma wiążące zobowiązania lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami.”,	
			Art. 1 pkt 29 projektu	29) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Minister właściwy do spraw gospodarki powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską oraz odpowiednie organy organizacji międzynarodowych, jeżeli wynika to z zobowiązań międzynarodowych, o każdym przypadku obniżenia ilości zapasów interwencyjnych, które powoduje zmniejszenie tych zapasów poniżej poziomu określonego w art. 3 ust. 3 z wyjątkiem sytuacji określonych w art. 21e ust. 5.”;	
	4. Przy braku skutecznej międzynarodowej decyzji w sprawie uwolnienia zapasów, ale w sytuacji, gdy pojawiają się trudności z dostawą ropy naftowej lub produktów ropopochodnych do Wspólnoty lub państwa członkowskiego, Komisja w stosownych przypadkach informuje MAE, prowadzi z nią stosowną koordynację i w jak najkrótszym terminie organizuje konsultacje z grupą koordynacyjną, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy. W przypadku gdy z wnioskiem o konsultacje z grupą koordynacyjną występuje państwo członkowskie, konsultacje te zostają zorganizowane najpóźniej w ciągu 4 dni od wpłynięcia wniosku, chyba że dane państwo członkowskie zgadza się na dłuższy termin. Na podstawie wyników analizy sytuacji przeprowadzonej przez grupę koordynacyjną Komisja stwierdza, czy zaszło poważne	N			

	zakłócenie dostaw. Jeżeli stwierdzono poważne zakłócenie dostaw, Komisja wydaje pozwolenie na częściowe lub pełne uwolnienie ilości zapasów interwencyjnych i zapasów specjalnych, których uwolnienie zaproponowały w tym celu zainteresowane państwa członkowskie.				
	5. Państwa członkowskie mogą uwolnić zapasy interwencyjne i specjalne, poniżej obowiązkowego poziomu ustalonego w niniejszej dyrektywie, na potrzeby wstępnej reakcji w szczególnie pilnych sytuacjach wyjątkowych lub w celu zaradzenia kryzysowi lokalnemu. W przypadku takiego uwolnienia zapasów państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o ilości uwolnionych zapasów. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje członkom grupy koordynacyjnej.	T	Art. 32 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 i 4, Art. 33 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego	<p>Art. 32. 1. W sytuacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa, <p>- podejmuje się działania interwencyjne, o których mowa w ust. 2.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Działania interwencyjne polegają na: <ul style="list-style-type: none"> ... 3) ograniczeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami, lub 4) ograniczeniu zużycia paliw przez odbiorców. <p>Art. 33. 1. W sytuacji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw gospodarki może:</p> <ol style="list-style-type: none"> ... 2. Wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b. 3. Roszczenia z tytułu różnicy między ceną rynkową a ceną określoną w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, pokrywa Skarb Państwa. 4. Przez cenę rynkową rozumie się cenę stosowaną przez producenta lub handlowca w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, a w przypadku niemożności zastosowania tej ceny, cenę stosowaną w tym dniu przez producenta mającego największy udział w rynku paliw. 	
			Art. 1 pkt 25 i 26 projektu	25) w art. 32 ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) obniżeniu ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, lub zapasów agencyjnych przez ich wprowadzenie na rynek, lub „2) obowiązkowej sprzedaży zapasów	

				<p>obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, lub zapasów agencyjnych w określonej ilości, lub”;</p> <p>26) w art. 33</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>- pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) w drodze rozporządzenia, zezwolić producentom lub handlowcom na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez ich wprowadzenie na rynek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, określając wielkość obniżenia tych zapasów oraz termin ich odtworzenia, biorąc pod uwagę sytuację na krajowym rynku paliw, rzeczywiste możliwości odtworzenia zapasów obowiązkowych oraz zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostały wydane”;</p> <p>- uchyla się pkt 2,</p> <p>- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a) w drodze decyzji, obniżyć zapasy agencyjne określając:</p> <p>a) wielkości obniżenia tych zapasów, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia zapasów, lub</p> <p>b) wielkości obniżenia tych zapasów, podmioty uprawnione do zakupu ropy naftowej lub paliw, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia zapasów</p> <p>– biorąc pod uwagę zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostały wydane.”;</p> <p>- pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) w drodze decyzji:</p> <p>a) zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw poprzez ich wprowadzenie na rynek przez określonych producentów lub handlowców,</p>
--	--	--	--	---

				<p>określając wielkość i termin obniżenia tych zapasów, lub</p> <p>b) nakazać producentom lub handlowcom sprzedaż określonej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, wskazanym podmiotom krajowym, określając termin ich sprzedaży, po cenie określonej w tej decyzji</p> <p>– biorąc pod uwagę zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostały wydane.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku, o którym mowa w ust 1 pkt 2a lit. a, Prezes Agencji oferuje zapasy agencyjne w pierwszej kolejności producentom i handlowcom w ilości proporcjonalnej do wysokości wniesionej przez poszczególnych producentów i handlowców opłaty zapasowej w okresie sześciu miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym została wydana decyzja o obniżeniu zapasów agencyjnych.”;</p>	
			Art. 1 pkt 29 projektu	<p>29) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Minister właściwy do spraw gospodarki powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską oraz odpowiednie organy organizacji międzynarodowych, jeżeli wynika to z zobowiązań międzynarodowych, o każdym przypadku obniżenia ilości zapasów interwencyjnych, które powoduje zmniejszenie tych zapasów poniżej poziomu określonego w art. 3 ust. 3 z wyjątkiem sytuacji określonych w art. 21e ust. 5.”;</p>	
			Art. 1 pkt 30 projektu	<p>30) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 48a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji w sytuacjach:</p> <p>1) zagrożeń, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr 229, poz. 1496, 2011 r. Nr 94, poz. 551 oraz z 2012, poz. 951), zwanej dalej ustawą „o rezerwach</p>	

				<p>strategicznych”, innych niż określone w art. 32 ust. 1 pkt 1a,</p> <p>2) konieczności wypełniania przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych, o których mowa w art. 3 ustawy o rezerwach strategicznych, innych niż określone w art. 32 ust. 1 pkt 2;</p> <p>– przenieść część zapasów agencyjnych w ilości odpowiadającej nie więcej niż 4 dniom średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej do rezerw strategicznych, o których mowa w ustawie o rezerwach strategicznych.</p> <p>2. Odtworzone wolumeny, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przenosi, w drodze decyzji, do zapasów agencyjnych.</p> <p>3. Finansowanie odtworzenia wolumenów, o których mowa w ust. 1, odbywa się z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych uruchamia środki o których mowa w ust. 3 w terminie gwarantującym odtworzenie zapasów agencyjnych zgodnie z powiadomieniem, o którym mowa w art. 47 lub zaleceniami Komisji Europejskiej, o ile zostały wydane.</p>	
	<p>6. W przypadkach, kiedy mają zastosowanie ust. 3, 4 lub 5, państwa członkowskie mogą czasowo przechowywać poziomy zapasów na poziomie niższym, od określonego w niniejszej dyrektywie. W takim przypadku Komisja, na podstawie wyniku konsultacji z grupą koordynacyjną i w odpowiednich przypadkach w porozumieniu z MAE, a w szczególności rozpatrzywszy sytuację na międzynarodowych rynkach ropy naftowej i produktów ropopochodnych, określa rozsądne ramy czasowe, w</p>	T	Art. 1 pkt 26 lit. a, pkt 27 lit. a i b tiret 4 projektu	<p>26) w art. 33:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>- dodaje się pkt 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a) w drodze decyzji, obniżyć zapasy agencyjne określając:</p> <p>a) wielkości obniżenia tych zapasów, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia zapasów, lub</p> <p>b) wielkości obniżenia tych zapasów, podmioty uprawnione do zakupu ropy naftowej lub paliw, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia zapasów</p>	

	<p>których państwa członkowskie muszą uzupełnić swoje zapasy do minimalnych wymaganych poziomów.</p>			<p>– biorąc pod uwagę zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostały wydane.”,</p> <p>- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) w drodze decyzji, obniżyć zapasy agencyjne określając:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wielkości obniżenia tych zapasów, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia zapasów, lub b) wielkości obniżenia tych zapasów, podmioty uprawnione do zakupu ropy naftowej lub paliw, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia zapasów <p>– biorąc pod uwagę zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostały wydane.”,</p> <p>- pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) w drodze decyzji:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw poprzez ich wprowadzenie na rynek przez określonych producentów lub handlowców, określając wielkość i termin obniżenia tych zapasów, lub b) nakazać producentom lub handlowcom sprzedaż określonej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, wskazanym podmiotom krajowym, określając termin ich sprzedaży, po cenie określonej w tej decyzji. <p>– biorąc pod uwagę zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostały wydane.”,</p> <p>27) w art. 34: a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>„1) w drodze rozporządzenia, zezwolić producentom lub handlowcom na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw poprzez ich wprowadzenie na rynek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, określając wielkość obniżenia tych zapasów oraz termin ich odtworzenia, biorąc pod uwagę ustalenia organów organizacji międzynarodowych, wobec których Rzeczpospolita Polska ma wiążące zobowiązania lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami;”</p> <p>b)w pkt 2: - w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu: „d) obniżyć zapasy agencyjne przez ich wprowadzenie na rynek, określając wielkości obniżenia tych zapasów, sposób dokonania sprzedaży ropy naftowej lub paliw, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia tych zapasów, biorąc pod uwagę ustalenia organów organizacji międzynarodowych, wobec których Rzeczpospolita Polska ma wiążące zobowiązania lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami.”</p>	
	7. Decyzje przyjęte przez Komisję na mocy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla innych zobowiązań międzynarodowych zainteresowanych państw członkowskich.	N			
Art.21	Sankcje				

	<p>Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji za naruszenie przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i przyjmują takie środki, które mogą być niezbędne w celu zapewnienia ich zastosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i niezwłocznie przekazują informacje o wszelkich późniejszych zmianach.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 63 ust. 1 pkt 1-5, 7-10, 12-18, ust. 2-3, 5-6, 8-10, 12-13, 15-17, art. 64 ust. 1 pkt 3-6, ust. 4-7, art. 65, art. 66 ust. 1, 3-5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego</p>	<p>Art. 63. 1. Karze pieniężnej podlega ten kto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie dopełnia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, o którym mowa w art. 5 lub 24, w przewidzianym terminie i wymaganej ilości; 2) obniża ilości zapasów obowiązkowych poniżej poziomu określonego w ustawie; 3) utrzymuje, w ramach zapasów obowiązkowych, paliwa lub gaz ziemny niespełniające wymagań jakościowych obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 3 ust. 7; 4) będąc osobą kierującą przedsiębiorstwem nie dopełnia obowiązku złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 14 ust. 1; 5) będąc osobą kierującą działalnością producenta lub handlowca nie przedstawi w wyznaczonym terminie informacji, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 3 lub art. 38, albo przedstawi w tej informacji dane nieprawdziwe; 7) nie dopełnia obowiązku sprzedaży zapasów obowiązkowych, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 lit. b; 8) nie dopełnia obowiązku przedstawienia oferty sprzedaży, o którym mowa w art. 34 pkt 2 lit. c; 9) nie przestrzega ograniczeń w zakresie obrotu paliwami, o których mowa w art. 40 ust. 1; 10) nie przestrzega ograniczeń w sprzedaży paliw, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lub 2; 12) nie przestrzega ograniczeń w używaniu: <ol style="list-style-type: none"> a) pojazdów samochodowych i motocykli oraz jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych, b) statków na morskich wodach wewnętrznych i na morzu terytorialnym, c) statków powietrznych w ruchu lotniczym - o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 4; 13) nie przestrzega zakazu organizacji imprez motorowych, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 5; 14) nie przestrzega ograniczeń w funkcjonowaniu transportu towarów i osób, o których mowa w art. 41 	
--	---	-----------------	--	--	--

				<p>ust. 1 pkt 6;</p> <p>15) będąc podmiotem wyłączonym z ograniczeń, o których mowa w art. 41, dokonuje odsprzedaży zakupionego paliwa;</p> <p>17) będąc osobą kierującą działalnością producenta lub handlowca nie przedstawi, w wyznaczonym terminie, informacji, o których mowa w art. 22 ust. 2, albo przedstawi w tej informacji dane nieprawdziwe;</p> <p>18) będąc osobą kierującą działalnością producenta, handlowca nie usunie uchybień, do czego został obowiązany na podstawie art. 29 ust. 9;</p> <p>2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, kara pieniężna wynosi: /.../</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kara pieniężna stanowi iloczyn 250 % wartości jednostkowych paliw lub gazu ziemnego spełniających wymagania jakościowe i ilości paliw lub gazu ziemnego niespełniających wymagań jakościowych.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, kara pieniężna wynosi 350% wartości niesprzedanych zapasów.</p> <p>6. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 8-10, kara pieniężna wynosi od 10% do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara dotyczy działalności wykonywanej na podstawie koncesji, wysokość kary wynosi od 10% do 15 % przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.</p> <p>8. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 12, kara pieniężna wynosi od 500 zł do 1.000 zł.</p> <p>9. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 13 i 14, kara pieniężna wynosi od 5.000 zł do 50.000 zł.</p> <p>10. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 15, kara pieniężna wynosi od 20.000 zł do 50.000 zł.</p> <p>12. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 17, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.</p> <p>13. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 18, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.</p> <p>15. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 20, kara pieniężna wynosi 200% wartości niedoboru lub straty, lub wartości paliw, niespełniających wymagań jakościowych.</p> <p>16. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pkt 3 - wylicza się na podstawie: <ol style="list-style-type: none"> a) ceny hurtowej sprzedaży paliwa stosowanej przez producenta lub handlowca mającego największy udział w krajowym rynku paliw, w dniu stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, pomniejszonej o wartość podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, w przypadku gdy są one zawarte w cenie tego paliwa, 2) pkt 7 - wylicza się na podstawie ceny określonej w decyzji, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 lit. b; 3) pkt 20 - wylicza się na podstawie: <ol style="list-style-type: none"> a) średniej ceny ropy naftowej gatunku Brent, obowiązującej na londyńskiej Międzynarodowej Giełdzie Paliwowej (IPE) w dniu stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, wyrażonej w dolarach amerykańskich za baryłkę; średnią cenę za tonę tej ropy oblicza się jako iloczyn ceny baryłki ropy naftowej, współczynnika 7,28 i średniego kursu dolara amerykańskiego, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, b) ceny hurtowej sprzedaży paliwa stosowanej przez producenta lub handlowca mającego największy udział w krajowym rynku paliw, w dniu 	
--	--	--	--	--	--

				<p>stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, pomniejszonej o wartość podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, w przypadku gdy są one zawarte w cenie tego paliwa.</p> <p>17. Dniem stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, 7 oraz 20, jest dzień podpisania protokołu, o którym mowa w art. 29 ust. 7 lub w art. 30 ust. 7.</p> <p>Art. 64. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 63 ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) pkt 9 - wymierza wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej; 4) pkt 10 i pkt 12 lit. a oraz pkt 13-15 – wymierza właściwy organ Policji; 5) pkt 12 lit. b – wymierza dyrektor urzędu morskiego; 6) pkt 12 lit. c – wymierza Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego; <p>2. Prezes Agencji wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1-8, 18 i 20, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.</p> <p>4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 9, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.</p> <p>5. Właściwy organ Policji wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 10, pkt 12 lit. a oraz pkt 13-15, w drodze decyzji.</p> <p>6. Dyrektor urzędu morskiego wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 12 lit. b, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.</p> <p>7. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 12 lit. c, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw transportu.</p> <p>Art. 65. Przy ustalaniu kar pieniężnych, o których mowa w art. 63 ust. 4, 6, 8-14, organ wymierzający karę uwzględni w szczególności czas trwania, stopień oraz</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>przyczyny naruszenia przepisów ustawy, a także częstotliwość ich naruszania w przeszłości przez producenta, handlowca lub osobę kierującą działalnością producenta lub handlowca lub podmiot niestosujący się do ograniczeń.</p> <p>Art. 66. 1. Należności pieniężne z tytułu kar, o których mowa w art. 63 ust. 2-15, stanowią dochód budżetu państwa.</p> <p>3. Kar pieniężnych nie nakłada się, jeżeli od stwierdzenia naruszeń ustawy, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 4-6 oraz pkt 8-20, upłynęły 3 lata.</p> <p>4. Bieg terminu do nałożenia kary pieniężnej zostaje zawieszony od dnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydania przez organ postanowienia o zawieszeniu postępowania, gdy rozstrzygnięcie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd; 2) wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję w sprawie nałożenia kary pieniężnej. <p>5. Termin do nałożenia kary pieniężnej biegnie dalej od dnia następującego po dniu, w którym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się; 2) orzeczenie sądu administracyjnego stało się prawomocne. <p>Art. 67. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.</p>	
			<p>Art. 1 pkt 31 – 33 projektu</p> <p>31) w art. 63: a) w ust. 1: --po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) nie dopełnia obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej w należnej wysokości albo w terminie, o którym mowa w art. 21b ust. 10;”,</p> <p>- po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:</p>	

				<p>„3a) będąc osobą kierującą działalnością producenta lub handlowca nie przedstawi, w terminie, informacji, o których mowa w art. 8 ust. 5, albo przedstawi informacje nieprawdziwe;”,</p> <p>- po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:</p> <p>„6a) będąc osobą kierującą działalnością producenta lub handlowca, który w poprzednim roku kalendarzowym przywiózł powyżej 100 tys. ton ropy naftowej lub paliw lub przedsiębiorcy świadczącego usługi magazynowania lub przesyłu, lub przedsiębiorcy, któremu zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, nie przekaze w terminie, o którym mowa w art. 31 ust. 4, procedur, o których mowa w art. 31 ust. 1, potwierdzenia ich aktualności lub aktualizacji w terminie, o którym mowa w art. 31 ust. 5;”,</p> <p>- pkt 20 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„20) będąc przedsiębiorcą magazynującym zapasy agencyjne lub przedsiębiorcą, któremu zlecono wykonanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, dopuścił do powstania niedoboru w stosunku do ewidencyjnego stanu tych zapasów lub dopuścił się uchybienia w zakresie magazynowania zapasów agencyjnych, ich wymiany oraz ilościowej i jakościowej ochrony stanu tych zapasów.”,</p> <p>b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) równowartość iloczynu kwoty 4.500 zł i wielkości niedoboru ropy naftowej, gazu płynnego (LPG) lub ciężkiego oleju opałowego wyrażonej w tonach, lub niedoboru paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) i ciężkiego oleju opałowego, wyrażonej w metrach sześciennych;”,</p> <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, kara pieniężna wynosi dwukrotność należnej kwoty</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>opłaty zapasowej albo dwukrotność różnicy pomiędzy uiszczoną kwotą, a należną kwotą opłaty zapasowej.”</p> <p>d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3a-6, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.</p> <p>e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 6a, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do pięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.”;</p> <p>32) w art. 64:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>- pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) pkt 1, 2, 3, 6, 11, 16, 19 i 19b – wymierza Prezes URE; 2) pkt 1-6, 7-8, 18 i 20 – wymierza Prezes Agencji;”,</p> <p>- pkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7) pkt 6a, 17 i 19a - wymierza minister właściwy do spraw gospodarki.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Przed wymierzeniem kary, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1a, Prezes Agencji wzywa producenta lub handlowca do uiszczenia opłaty zapasowej w należnej</p>
--	--	--	--	--

				<p>wysokości w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.”</p> <p>33) w art. 66:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Należności pieniężne z tytułu kar, o których mowa w art. 63 ust. 2 i 3 – 15, stanowią dochód budżetu państwa.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Należności pieniężne z tytułu kar, o których mowa w art. 63 ust. 2a, stanowią dochód Funduszu.”,</p> <p>c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Kar pieniężnych nie nakłada się, jeżeli od stwierdzenia naruszeń ustawy, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1, 1a, 2, 3 i 7, upłynęły 3 lata.”,</p> <p>d) dodaje się ust.6 w brzmieniu:</p> <p>„6. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”.</p>	
Art. 22	Przeglądy				
	Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja dokonuje przeglądu funkcjonowania i wdrażania niniejszej dyrektywy.	N			
Art.23	Procedura komitetu				
	1. Komisja jest wspierana przez komitet.	N			

	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.				
Art.24	Uchylenie				
	Niniejszym uchyla się dyrektywę 73/238/EWG, dyrektywę 2006/67/WE oraz decyzję 68/416/EWG ze skutkiem od dnia 31 grudnia 2012 r. Odesłania do uchylonych dyrektyw i uchylonej decyzji traktowane są jako odesłania do niniejszej dyrektywy.	N			
Art.25	Transpozycja				
	Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 31 grudnia 2012 r.	N			
Załącznik I	METODA PRZELICZANIA WIELKOŚCI PRZYWOZU PRODUKTÓW ROPOPOCHODNYCH NA EKWIWALENT ROPY NAFTOWEJ				
	Wielkość przywozu produktów ropopochodnych, o którym mowa w art. 3, musi być przeliczana na ekwiwalent ropy naftowej w następujący sposób: Wielkość przywozu produktów ropopochodnych wyrażoną ekwiwalentem ropy naftowej otrzymuje się przez obliczenie sumy przywozu netto następujących produktów: ropy naftowej, NGL, półproduktów rafineryjnych oraz innych węglowodorów określonych w załączniku B pkt 4 do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008, następnie skorygowanie tej sumy poprzez uwzględnienie wszelkich zmian poziomu zapasów, pomniejszenie jej o 4 %, co odpowiada współczynnikowi uzysku benzyny pirolitycznej (lub – jeśli średni współczynnik uzysku	T	Art. 1 pkt 1 lit. a-n pkt 2 i 3 projektu	1) w art. 2: a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) produkty naftowe: a) kondensat gazu ziemnego (NGL), b) półprodukty rafineryjne, c) inne węglowodory, d) gaz rafineryjny nieskroplony, e) etan, f) gaz płynny (LPG), g) benzyny silnikowe, h) benzyny lotnicze, i) paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, j) paliwa typu nafty do silników odrzutowych, k) inne nafty, l) oleje napędowe, m) lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, n) ciężkie oleje opałowe, o) benzyny lakowe i przemysłowe,	

	<p>benzyny pirolitycznej na terytorium kraju przekracza 7 % – pomniejszenie o faktyczne zużycie benzyny pirolitycznej netto lub o średni współczynnik uzysku benzyny pirolitycznej), i dodanie tej wielkości do sumy przywozu netto wszystkich pozostałych produktów ropopochodnych oprócz benzyny pirolitycznej, również odpowiednio skorygowanej celem uwzględnienia zmian poziomu zapasów i pomnożonej przez współczynnik 1,065.</p> <p>Międzynarodowy bunkier morski nie jest uwzględniany w obliczeniach.</p>			<p>p) smary, q) asfalty, r) parafiny, s) koks naftowy, t) pozostałe produkty – określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r., str. 1);”,”</p> <p>b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) ekwiwalent ropy naftowej – wyrażoną w tonach ilość ropy naftowej lub produktów naftowych przeliczoną przez zastosowanie odpowiednich współczynników;”</p> <p>c) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) paliwa - produkty naftowe określone w pkt 2 lit f- n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość;”</p> <p>d) uchyla się pkt 4 i 5,</p> <p>e) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu: „5a) dodatki – związki inne niż węglowodory dodawane do paliw lub zmieszane z paliwami w celu zmiany ich właściwości oraz biokomponenty w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164);”</p> <p>f) uchyla się pkt 6,</p> <p>g) pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) produkcja paliw – wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich;”,</p> <p>h) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:</p> <p>„15a) międzynarodowy bunkier morski – ilość paliwa dostarczonego statkom pod wszystkimi banderami, prowadzącym morską lub śródlądową żeglugę międzynarodową z wyjątkiem paliw zużywanych przez:</p> <p>a) statki rybackie, b) kutry rybackie, c) łodzie rybackie, d) jednostki sił zbrojnych;”,</p> <p>i) uchyla się pkt 17,</p> <p>j) po pkt 17 dodaje się pkt 17a - 17c w brzmieniu:</p> <p>„17a) faktyczne dostawy krajowe brutto – dostawy na rynek krajowy paliw określonych w pkt 2 lit. g - n pochodzących z przywozu oraz produkcji, w tym również z produkcji z surowców krajowych, z wyłączeniem międzynarodowego bunkra morskiego, w poprzednim roku kalendarzowym obliczone na podstawie danych przekazywanych lub zbieranych w ramach statystyki publicznej określanych corocznie w programach badań statystycznych statystyki publicznej;</p> <p>17b) zużycie krajowe brutto ekwiwalentu ropy naftowej – iloczyn współczynnika 1,2 i sumy faktycznych dostaw krajowych brutto w poprzednim roku kalendarzowym;</p> <p>17c) średnie dzienne zużycie krajowe brutto ekwiwalentu ropy naftowej – iloraz zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym i liczby dni w poprzednim roku kalendarzowym;”,</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>k) pkt 18 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„18) producent - przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecającego taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów;”</p> <p>l) pkt 20 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„20) pierwszy rok wykonywania działalności gospodarczej – kolejnych dwanaście miesięcy kalendarzowych począwszy od miesiąca, w którym przedsiębiorca rozpoczął w ramach wykonywania działalności gospodarczej faktyczną produkcję lub przywóz paliw, lub przywóz ropy;”</p> <p>m) pkt 21 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„21) interwencyjne uwolnienie zapasów – obniżenie ilości zapasów, o których mowa w art. 3 ust. 2, w wyniku podjęcia działań interwencyjnych, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 i 2;”</p> <p>n) po pkt 21 dodaje się pkt 21a w brzmieniu:</p> <p>„21a) zmiana ilości zapasów – dodatnią lub ujemną wielkość odzwierciedlającą zmianę ilości zapasów, o których mowa w art. 3 ust. 2 wynikającą z:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) corocznego dostosowania ilości tych zapasów do wymaganego poziomu określonego w art. 3 ust. 3, lub b) wprowadzenia na rynek ropy naftowej lub paliw z tych zapasów w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, lub c) odtwarzania tych zapasów w przypadku ich interwencyjnego uwolnienia;” <p>2) w art. 3:</p> <p>a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p>	
--	--	--	--	--	--

„2) agencyjne ropy naftowej i paliw, zwane dalej „zapasami agencyjnymi”, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych, zwaną dalej „Agencją”.”,

b)ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zapasy interwencyjne powinny zaspokajać zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym, z zastrzeżeniem ust. 4.”,

c)po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Średni dzienny przywóz netto ekwiwalentu ropy naftowej oblicza się na podstawie danych przekazywanych lub zbieranych w ramach statystyki publicznej określanych corocznie w programach badań statystycznych statystyki publicznej według następującego wzoru:

$$P = \frac{(I \times 0,96) + (S - B) \times 1,065}{R}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P – średni dzienny przywóz netto ekwiwalentu ropy naftowej;

I – sumę przywozu ropy naftowej oraz produktów naftowych określonych w art. 2 pkt 2 lit a-c, w poprzednim roku kalendarzowym pomniejszoną o sumę wywozu ropy naftowej oraz tych produktów naftowych w poprzednim roku kalendarzowym skorygowaną o zmianę ilości ich zapasów w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażona w jednostkach wagowych;

				<p>S – sumę przywozu produktów naftowych określonych w art. 2 pkt 2 lit d-t, w poprzednim roku kalendarzowym pomniejszoną o sumę wywozu tych produktów naftowych w poprzednim roku kalendarzowym skorygowana o zmianę ilości ich zapasów w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4;</p> <p>B – międzynarodowy bunkier morski;</p> <p>R – liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>3b. Przy obliczaniu średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej dodatki uwzględnia się jedynie w przypadku, gdy zostały dodane lub zmieszane z paliwami.”,</p> <p>a.ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych, 2) paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne w podziale na kategorie (grupy) uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii – biorąc pod uwagę obowiązujące klasyfikacje towarów, strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.”, <p>3) art. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 4. Minister właściwy do spraw gospodarki corocznie, w terminie do dnia 15 marca ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wielkość: <ol style="list-style-type: none"> a) średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej, 	
--	--	--	--	--	--

				<p>b) średniego dziennego zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej,</p> <p>c) średniej dziennej produkcji netto gazu płynnego (LPG),</p> <p>d) średniego dziennego przywozu gazu płynnego (LPG)</p> <p>– w poprzednim roku kalendarzowym, na podstawie danych statystycznych przekazywanych lub zebranych w ramach badań statystyki publicznej określanych corocznie w Programach badań statystycznych statystyki publicznej oraz</p> <p>2) wartość współczynników określających gęstość produktów naftowych służących do ich przeliczenia z jednostek objętościowych na jednostki wagowe stosowanych w danym roku kalendarzowym.”;</p>	
Zał. II	METODA PRZELICZANIA ZUŻYCIA KRAJOWEGO NA EKWIWALENT ROPY NAFTOWEJ				
	<p>Do celów art. 3 zużycie krajowe musi być przeliczane na ekwiwalent ropy naftowej z zastosowaniem następującej metody:</p> <p>Zużycie krajowe jest sumą zagregowanych danych dotyczących „faktycznych dostaw krajowych brutto” zdefiniowanych w pkt 3.2.1 załącznika C do rozporządzenia WE nr 1099/2008 wyłącznie w odniesieniu do następujących produktów: benzyny silnikowej, benzyny lotniczej, paliwa lotniczego typu benzyny do silników odrzutowych (paliwo lotnicze do silników odrzutowych na bazie nafty lub JP4), materiałów pędnych do silników lotniczych na bazie nafty, innych naft, oleju napędowego i lekkiego oleju opałowego (średnich destylatów), ciężkiego oleju opałowego</p>	T	Art. 1 pkt 1 lit. i i j projektu	<p>1) w art. 2:</p> <p>i) uchyla się pkt 17,</p> <p>j) po pkt 17 dodaje się pkt 17a - 17c w brzmieniu:</p> <p>„17a) faktyczne dostawy krajowe brutto – dostawy na rynek krajowy paliw określonych w pkt 2 lit. g - n pochodzących z przywozu oraz produkcji, w tym również z produkcji z surowców krajowych, z wyłączeniem międzynarodowego bunkra morskiego, w poprzednim roku kalendarzowym obliczone na podstawie danych przekazywanych lub zbieranych w ramach statystyki publicznej określanych corocznie w programach badań statystycznych statystyki publicznej;</p> <p>17b) zużycie krajowe brutto ekwiwalentu ropy naftowej – iloczyn współczynnika 1,2 i sumy faktycznych dostaw krajowych brutto w poprzednim roku kalendarzowym;</p> <p>17c) średnie dzienne zużycie krajowe brutto</p>	

	(o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki), określonych w pkt 4 załącznika B do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008. Międzynarodowy bunkier morski nie jest uwzględniany w obliczeniach. Zużycie krajowe przelicza się na ekwiwalent ropy naftowej poprzez zastosowanie współczynnika 1,2.			ekwiwalentu ropy naftowej – iloraz zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym i liczby dni w poprzednim roku kalendarzowym;”;	
Zał. III	METODY STOSOWANE DO OBLICZANIA POZIOMU PRZECHOWYWANYCH ZAPASÓW				
	Następujące metody muszą być stosowane do obliczania poziomu przechowywanych zapasów: Bez uszczerbku dla przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 3, zabronione jest ujmowanie jakichkolwiek ilości jako zapasów więcej niż jednokrotnie. Zapasy ropy naftowej obniża się o 4 %, co odpowiada średniemu współczynnikowi uzysku benzyny pirolitycznej. Nie uwzględnia się zapasów benzyny pirolitycznej ani zapasów produktów ropopochodnych wykorzystywanych na potrzeby międzynarodowego bunkra morskiego. Pozostałe produkty ropopochodne wliczane są do zapasów według jednej z poniższych metod. Państwa członkowskie muszą stosować wybraną metodę przez cały rok kalendarzowy. Państwa członkowskie mogą: a) uwzględnić wszystkie zapasy produktów naftowych określone w pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008 i obliczyć dla nich ekwiwalent ropy naftowej, mnożąc ich ilości przez współczynnik 1,065; lub	T	Art. 1 pkt 2 lit. e i h, pkt 3, pkt 7 lit. a i b projektu	2) w art. 3: d) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz: 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych, 2) paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne w podziale na kategorie (grupy) uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii – biorąc pod uwagę obowiązujące klasyfikacje towarów, strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.”; e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Ilość utrzymywanych zapasów interwencyjnych oblicza się według wzoru: $Z_i = N \times 0,96 + B \times 1,2$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: Z _i - ilość zapasów interwencyjnych wyrażona w jednostkach wagowych; N - ilość zapasów interwencyjnych ropy naftowej	

<p>b) uwzględnić wyłącznie zapasy następujących produktów: benzyny silnikowej, benzyny lotniczej, paliw lotniczych typu benzyny do silników odrzutowych (paliw lotniczych do silników odrzutowych na bazie nafty lub JP4), materiałów pędnych do silników lotniczych na bazie nafty, innych naft, oleju napędowego i lekkiego oleju opałowego (średnich destylatów) oraz ciężkiego oleju opałowego (o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki), i ustalić dla nich ekwiwalent ropy naftowej, mnożąc ich ilości przez współczynnik 1,2.</p> <p>Przy obliczeniach można uwzględniać zapasy przechowywane w następujących miejscach:</p> <ul style="list-style-type: none"> — w zbiornikach rafinerii ropy naftowej, — w terminalach hurtowych, — w zbiornikach instalacji rurociągowych, — na barkach, — na statkach żeglugi przybrzeżnej transportujących paliwa, — w zbiornikowcach znajdujących się w portach, — w przedziałach ładunkowych statków żeglugi śródlądowej, — w zbiornikach magazynowych, — w postaci zapasów operacyjnych, — u dużych odbiorców z tytułu obowiązków ustawowych lub innych decyzji władz. <p>Jednakże ilości tych, z wyłączeniem wszelkich ilości przechowywanych w zbiornikach rafinerii lub w zbiornikach instalacji rurociągowych, nie można</p>			<p>wyrażoną w jednostkach wagowych;</p> <p>B - ilość zapasów interwencyjnych paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) wyrażoną w jednostkach wagowych z uwzględnieniem współczynników, określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4.”,</p> <p>h) dodaje się ust. 9-12 w brzmieniu:</p> <p>„9. Dopuszcza się utrzymywanie, w ramach zapasów interwencyjnych, paliw znajdujących się w końcowym etapie procesu produkcyjnego, przed procesem uszlachetniania, komponowania, barwienia i znakowania.”;</p> <p>3) art. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 4. Minister właściwy do spraw gospodarki corocznie, w terminie do dnia 15 marca ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”</p> <p>1) wielkość:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej, b) średniego dziennego zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej, c) średniej dziennej produkcji netto gazu płynnego (LPG), d) średniego dziennego przywozu gazu płynnego (LPG) – w poprzednim roku kalendarzowym, na podstawie danych statystycznych przekazywanych lub zebranych w ramach badań statystyki publicznej określanych corocznie w Programach badań statystycznych statystyki publicznej oraz <p>2) wartości współczynników określających gęstość produktów naftowych służących do ich przeliczenia z jednostek objętościowych na jednostki wagowe stosowanych w danym roku kalendarzowym.”;</p> <p>7) w art. 8:</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p>	
---	--	--	---	--

<p>uwzględnić przy obliczaniu poziomów zasobów specjalnych w przypadku gdy zapasy te są obliczane osobno w stosunku do zasobów interwencyjnych.</p> <p>Przy obliczaniu zasobów w żadnym wypadku nie można uwzględniać:</p> <p>a) niewydobytej ropy naftowej;</p> <p>b) ilości przechowywanych:</p> <ul style="list-style-type: none"> — w rurociągach przesyłowych, — w cysternach kolejowych, — w zbiornikach statków morskich wypływających w rejsy dalekomorskie, — w zbiornikach magazynowych na stacjach paliw i punktach sprzedaży detalicznej, — u innych odbiorców, — w zbiornikowcach na morzu, — w magazynach o przeznaczeniu wojskowym. <p>Przy obliczaniu swoich zasobów państwa członkowskie muszą obniżyć o 10 % ilości zasobów obliczone według powyższej metody. Zmniejszenie to dotyczy wszystkich ilości uwzględnionych w danych obliczeniach.</p> <p>Jednakże obniżenie o 10 % nie jest stosowane przy obliczaniu poziomu zasobów specjalnych ani poziomu różnych kategorii zasobów specjalnych, kiedy te zapasy specjalne lub kategorie rozpatrywane są oddzielnie od zasobów interwencyjnych, w szczególności dla celów sprawdzenia, czy wypełnione są warunki dotyczące określonych na mocy art. 9 minimalnych poziomów. L</p>			<p>„1. Do zasobów interwencyjnych można zaliczyć ropę naftową i paliwa zmagazynowane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w zbiornikach rafinerii ropy naftowej, z wyłączeniem paliw znajdujących się w instalacjach i rurociągach produkcyjnych; 2) w terminalach i magazynach hurtowych; 3) w zbiornikach instalacji rurociągowych; 4) w zbiornikach i magazynach portowych, znajdujących się w portach docelowych położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 5) w zbiornikowcach znajdujących się w portach docelowych położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, po dopełnieniu formalności portowych i celnych zgodnie z odrębnymi przepisami; 6) na barkach i statkach żeglugi przybrzeżnej, w tym w przedziałach ładunkowych, wynajętych do transportowania paliw w obszarze wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem zapewnienia możliwości bezzwłocznego przeprowadzenia kontroli stanu zasobów; 7) w zbiornikach magazynowych i rozlewniach gazu płynnego (LPG); 8) w miejscach, w których jest prowadzone podziemne bezzbiornikowe magazynowanie ropy naftowej lub paliw <p>2. Do zasobów interwencyjnych nie zalicza się ropy naftowej lub paliw znajdujących się w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) złożach ropy naftowej niewydobytej; 2) tranzytach, z przeznaczeniem do innych państw; 3) rurociągach przesyłowych; 4) cysternach kolejowych i samochodowych; 5) zbiornikach magazynowych na stacjach paliw, w tym stacjach paliw gazu płynnego (LPG); 6) magazynach o przeznaczeniu wojskowym; 7) punktach sprzedaży butli z gazem płynnym (LPG); 8) zbiornikowcach znajdujących się poza portem docelowym; 	
---	--	--	---	--

	265/22 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 9.10.2009			9) zbiornikach statków morskich.”,	
Załącznik IV	Warunki sporządzania i przekazywania Komisji sprawozdań statystycznych dotyczących poziomu zapasów, które należy przechowywać na mocy art. 3				
	<p>Każde państwo członkowskie musi co miesiąc sporządzić i przekazać Komisji ostateczną wersję sprawozdania statystycznego dotyczącego faktycznego poziomu przechowywanych zapasów według stanu na ostatni dzień miesiąca kalendarzowego, obliczonego albo na podstawie liczby dni przywozu netto ropy naftowej, albo na podstawie liczby dni zużycia krajowego ropy naftowej, zgodnie z art. 3. W sprawozdaniu statystycznym należy dokładnie wyjaśnić, dlaczego obliczeń dokonano na podstawie liczby dni przywozu lub przeciwnie, na podstawie liczby dni zużycia, i wskazać, która spośród metod określonych w załączniku III została zastosowana do obliczenia zapasów.</p> <p>Jeżeli niektóre zapasy ujęte w obliczeniach poziomu zapasów przechowywanych na mocy art. 3 są przechowywane poza terytorium kraju, każde sprawozdanie określa w sposób szczegółowy zapasy przechowywane przez poszczególne państwa członkowskie oraz odnośne KCZ według stanu na ostatni dzień okresu, którego dotyczy to sprawozdanie. W sprawozdaniu państwo członkowskie musi wskazać dla każdej pozycji m.in., czy chodzi o zapasy przechowywane w ramach zadań zleconych przez co najmniej jeden podmiot gospodarczy czy też o zapasy przechowywane na jego wniosek lub na wniosek jego KCZ.</p>	T	<p>Art. 19 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej + rozporządzenia Rady Ministrów wydawane na podstawie art. 18 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej</p>	<p>Art. 19. Rada Ministrów zapewnia ujęcie w programach badań statystycznych statystyki publicznej badań mających podstawowe znaczenie dla obserwacji procesów społecznych i gospodarczych, a w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) badań stałych pozwalających na obserwację ciągłą podstawowych dziedzin życia i występujących w nich zjawisk; 2) badań cyklicznych, w tym spisów powszechnych; 3) badań gwarantujących porównywalność wyników, w przypadku gdy dotyczą one zmiennych w czasie obiektów obserwacji statystycznej lub gdy zmianie ulega metodologia badania; 4) badań koniecznych dla wykonania przyjętych przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych. 	

<p>W odniesieniu do wszelkich zapasów przechowywanych przez państwo członkowskie na swoim terytorium na rzecz innych państw członkowskich lub KCZ państwo członkowskie musi sporządzić i przekazać Komisji sprawozdanie statystyczne dotyczące stanu zapasów na ostatni dzień każdego miesiąca kalendarzowego, z podziałem na kategorie produktów. Państwo członkowskie musi podać w tym sprawozdaniu w szczególności dla każdej pozycji nazwę państwa członkowskiego lub KCZ oraz odnośne ilości.</p> <p>Sprawozdania statystyczne, o których mowa niniejszym załączniku, muszą być dostarczone Komisji w ciągu 55 dni od zakończenia miesiąca, do którego się odnoszą. Te same sprawozdania muszą również być dostarczane w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku Komisji w tej sprawie. Wspomniany wniosek nie może być zgłoszony później niż pięć lat od daty, do której odnoszą się przedmiotowe dane.</p>				
--	--	--	--	--

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU		
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 1 lit l	1) w art. 2: l) pkt 20 otrzymuje brzmienie: „20) pierwszy rok wykonywania działalności gospodarczej – kolejnych dwanaście miesięcy kalendarzowych począwszy od miesiąca, w którym przedsiębiorca rozpoczął w ramach wykonywania działalności gospodarczej faktyczną produkcję lub przywóz paliw, lub	Proponuje się przyjęcie nowej definicji pierwszego roku prowadzenia działalności gospodarczej, a w związku z tym również sposobu „wejścia w regularny system” obliczania wymaganej ilości zapasów (zmiany w zakresie art. 6 ust. 2 ustawy o zapasach). Celem tych regulacji jest ograniczenie „szarej strefy” w zakresie zapasów obowiązkowych i praktyki wykorzystywania dotychczasowych rozwiązań do uchylania się od obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, a tym samym zapewnienie efektywnego wypełniania zobowiązań w zakresie zapasów, wymaganego m.in. przepisami unijnymi.

	przywóz ropy naftowej;”	
<p>Art. 1 pkt 5</p>	<p>5) w art. 6:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Producent i handlowiec, w pierwszym roku wykonywania działalności gospodarczej w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, są obowiązani do utworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na zasadach określonych w ust. 2 począwszy od 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpił przywóz lub produkcja.”;</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Podstawą obliczania wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, dla producenta i handlowca, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) suma wielkości przywozu ropy naftowej lub paliw lub wielkość produkcji paliw - w danym miesiącu i w miesiącach poprzedzających, liczonych od miesiąca, w którym przedsiębiorca rozpoczął w ramach wykonywania działalności gospodarczej faktyczną produkcję lub przywóz paliw, lub przywóz ropy naftowej 2) wielkość zapasów wyrażona w liczbie dni średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, określona odpowiednio w art. 5 ust. 3 lub ust. 3a dla danego roku kalendarzowego.”; <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 3-5 w brzmieniu:</p> <p>„3. Producent i handlowiec obowiązani są do końca roku kalendarzowego, w którym zakończył się pierwszy rok wykonywania działalności gospodarczej utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w ilości obliczonej zgodnie z ust. 2.</p> <p>4. Producent i handlowiec w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakończenia działalności gospodarczej w zakresie produkcji lub przywozu paliw lub w zakresie przywozu ropy naftowej, w danym roku kalendarzowym utrzymują wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw do dnia wykreślenia z rejestru producentów i handlowców, o którym mowa w art. 13 ust. 1; 2) zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w 	<p>Zmiana w treści art. 6 ust. 1 wynika wyłącznie ze zmiany definicji produkcji.</p> <p>Zmiana w zakresie ust. 2 związana jest z koniecznością podjęcia działań na rzecz ograniczenia „szarej strefy” w zakresie uchylania się przez przedsiębiorców od obowiązku fizycznego tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych. W tym celu proponuje się zmianę definicji „pierwszego roku wykonywania działalności gospodarczej” i odejście od zasady, iż podstawą obliczania wymaganej ilości zapasów w pierwszym roku jest zadeklarowana przez producenta lub handlowca wielkość produkcji lub przywozu oraz zasady kwartalnego dostosowania ilości zapasów do rzeczywistej produkcji lub przywozu na rzecz miesięcznego dostosowywania ilości zapasów do rzeczywistej produkcji lub przywozu. Wyjaśnienia w tym zakresie zawarto w pkt. powyżej.</p> <p>Ponadto, w art. 6 dodano przepisy ust. 3-4 dotyczące utrzymywania zapasów obowiązkowych w razie zakończenia i zawieszenia działalności gospodarczej przez producenta i handlowca – nie są to jednak nowe normy lecz normy przeniesione z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ustalania ich ilości. Przeniesienie większości norm z rozporządzenia do ustawy ma na celu realizację zasady określonej w art. 84 Konstytucji oraz służy pewności prawa.</p>

	<p>zakresie produkcji lub przywozu paliw lub w zakresie przywozu ropy naftowej, w danym roku kalendarzowym utrzymują wymaganą ilość zapasów.”</p> <p>5 Producent i handlowiec przekazują Agencji informacje o zamiarze zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w zakresie produkcji lub przywozu paliw lub w zakresie przywozu ropy naftowej co najmniej na 14 dni przed planowaną datą zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.”;</p>	
Art. 1 pkt 8 lit. c	<p>8) w art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>4. Zapasy interwencyjne utrzymywane stosownie do ust. 2 nie mogą przekraczać 5 %:</p> <p>1) ogólnej ilości zapasów agencyjnych;</p> <p>2) ogólnej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utrzymywania których dany producent i handlowiec są obowiązani.</p>	<p>Bezpieczeństwo paliwowe wymaga ograniczenia ilościowego w zakresie możliwości utrzymywania zapasów interwencyjnych, w tym zapasów agencyjnych za granicą. Analogiczny przepis w zakresie zapasów obowiązkowych zawierał art. 9 ust. 3 ustawy o zapasach w dotychczasowym brzmieniu. Jednocześnie proponuje się utrzymanie kontroli rządu nad tym instrumentem – w postaci umów międzyrządowych.</p>
Art. 1 pkt 16	<p>16) po art. 21 dodaje się art. 21a-21f w brzmieniu:</p> <p>Art.21a</p> <p>3. Prezes Agencji może w trzecim kwartale danego roku kalendarzowego rozpocząć dostosowanie ilości zapasów agencyjnych, o których mowa w ust. 1 do poziomu wymaganego na następny rok kalendarzowy:</p> <p>1) jeżeli dane z pierwszych dwóch kwartałów danego roku kalendarzowego wskazują na wzrost faktycznych dostaw krajowych brutto, lub</p> <p>2) w związku z wynikającym z art. 5 ust. 3 obniżaniem w następnym roku kalendarzowym poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.”</p>	<p>Przepis wzorowany na art. 11 ust. 1 niemieckiej ErdölBevG¹ ma służyć usprawnieniu implementacji. Z uwagi na wprowadzenie nowej kategorii zapasów, konieczne jest ustalenie zasad gospodarowania nimi i zapewnienie racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi na te zapasy, a także zabezpieczenie stabilności krajowego rynku paliwowego, która mogłaby zostać zachwiana w razie konieczności dokonania przez ARM niezbędnych zakupów w bardzo krótkim okresie.</p>
Art. 1 pkt 24	<p>24) art. 31 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 31.1. Handlowcy, którzy w poprzednim roku kalendarzowym przywieźli powyżej 100 tys. ton ropy naftowej lub paliw i producenci oraz przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów</p>	<p>W artykule 31 dokonano zmiany polegającej na odstąpieniu od obowiązku sporządzania i corocznego uaktualniania procedur na wypadek wystąpienia zakłóceń w przywozie ropy naftowej lub paliw lub awarii w odniesieniu do handlowców dokonujących przywozu poniżej 100 tys. ton rocznie. Zmiana ta ograniczy obciążenia administracyjne związane z prowadzeniem działalności przez małych przedsiębiorców.</p>

¹ Ustawa z dnia 16 stycznia 2012 r. o utrzymywaniu zapasów ropy naftowej i produktów naftowych - *Gesetz über die Bevorratung mit Erdöl und Erdölerzeugnissen (Erdölbevorrattungsgesetz - ErdölBevG)* (BGBl. I S. 74).

interwencyjnych są obowiązani opracować i aktualizować procedury postępowania mające zastosowanie w przypadku:
wystąpienia zakłóceń w przywozie ropy naftowej lub paliw;
wystąpienia awarii w systemie przesyłowym, przetwórczym lub magazynowym ropy naftowej lub paliw.

2. Procedury postępowania, o których mowa w ust. 1, powinny odpowiednio do prowadzonej działalności określać w szczególności sposób, tryb oraz zakładany czas:

- 1) pozyskiwania dodatkowych dostaw ropy naftowej lub paliw z innych źródeł lub kierunków;
- 2) dokonywania zmian w strukturze produkcji produktów naftowych, z uwzględnieniem możliwości technicznych instalacji wytwórczych;
- 3) interwencyjnego uwolnienia zapasów interwencyjnych zmagazynowanych w poszczególnych miejscach, w tym składania wniosków do ministra właściwego do spraw gospodarki o obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, wytlaczania i przesyłania interwencyjnie uwolnionych zapasów interwencyjnych oraz wprowadzania zapasów interwencyjnych na rynek;
- 4) przekazania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacji, o których mowa w ust. 5;
- 5) dokonywania zmian w systemie przesyłowym, przetwórczym lub magazynowym ropy naftowej lub paliw w przypadku wystąpienia zdarzeń określonych w ust. 1;
- 6) zapewnienia integralności działania systemów magazynowych oraz przesyłowych

3. Handlowcy, producenci oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych konsultują procedury, o których mowa w ust. 1, z przedsiębiorcami świadczącymi na ich rzecz usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia integralności, o której mowa w ust 2 pkt6;

4. Procedury, o których mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki przekazują :

- 1) producenci w pierwszym roku wykonywania działalności gospodarczej w terminie 2 miesiące od dnia jej rozpoczęcia;
- 2) handlowcy w terminie 2 miesiące od ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym suma przywiezionych przez nich ropy naftowej lub paliw przekroczyła 100 tys. ton;

Z drugiej strony **obowiązek sporządzania i uaktualniania procedur został rozszerzony na przedsiębiorców świadczących usługę magazynowania, przesyłu zapasów interwencyjnych oraz przedsiębiorców, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych.**

Art. 20 ust. 2 dyrektywy 2009/119/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek dysponowania w każdym momencie planami interwencyjnymi, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku poważnego zakłócenia dostaw. Obowiązek opracowania i uaktualniania podręcznika działań interwencyjnych na wypadek sytuacji kryzysowych proponuje się nałożyć na ministra właściwego do spraw gospodarki w nowym art. 44a. Dla sporządzenia całościowego podręcznika przez ministra celowe jest zobowiązanie podmiotów do posiadania tego typu planów oraz zapewnienie Ministrowi Gospodarki dostępu do tych planów, jak również do planów podmiotów, których działanie ma istotne znaczenia dla bezpieczeństwa paliwowego państwa – a zatem także planami przedsiębiorców magazynujących i przesyłających zapasy interwencyjne.

Takie podejście daje większe możliwości, iż opracowany przez ministra właściwego do spraw Gospodarki podręcznik jest skuteczny.

	<p>3) przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych w terminie 2 miesięcy od zawarcia pierwszej umowy, o której mowa w art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1 oraz w art. 21d ust. 1 i 2.</p> <p>5. Handlowcy, którzy w poprzednim roku kalendarzowym przywieźli powyżej 100 tys. ton ropy naftowej lub paliw i producenci oraz przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu, a także przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki potwierdzenia aktualności przedłożonych procedur, o których mowa w ust. 1, lub ich aktualizacje do dnia 31 sierpnia każdego roku.</p> <p>6. Producenci, handlowcy, przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych niezwłocznie przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje o wystąpieniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakłóceń w dostawach surowców do produkcji paliw lub dostawach paliw, 2) awarii w systemie przesyłowym, przetwórczym lub magazynowym ropy naftowej lub paliw – mających znaczący wpływ na poziom dostaw ropy naftowej lub paliw lub produkcji paliw.”; 	
<p>Art. 4.</p>	<p>Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zapasy państwowe ropy naftowej i produktów naftowych stają się zapasami agencyjnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>	<p>Proponuje się dla ujednoczenia systemu finansowania zapasów agencyjnych włączenie do nich zapasów państwowych i przeniesienie obowiązku ich finansowania na przedsiębiorców. Należy podkreślić, że koszty utrzymywania tej części zapasów to jedynie około 6% ich wartości. Stąd wprowadzenie proponowanego rozwiązania będzie korzystne dla producentów i handlowców. Taki system jest też bardziej przejrzysty i pozwala na zachowanie max. dwóch kategorii zapasów. Bez powyższej zmiany system obejmowałby trzy kategorie, co stanowiłoby swoisty ewenement w porównaniu z systemami europejskimi. Przedstawiając powyższą propozycję zastosowano podejście, iż implementacja powinna odbywać się poprzez model, który jest nie tylko skuteczny i bezpieczny, ale także przejrzysty i optymalny z finansowego punktu widzenia.</p>
<p>Art. 10.</p>	<p style="text-align: center;">Art. 10</p> <p>Zapasy agencyjne w zakresie gazu płynnego (LPG) nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością odpowiadającą iloczynowi:</p>	<p>W celu ograniczenia wpływu proponowanych rozwiązań na ceny detaliczne gazu płynnego (LPG) przewiduje się rozłożenie procesu tworzenia przez Agencję zapasów ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego LPG na okres 4 lat.</p>

	<ol style="list-style-type: none"> 1) 53 dni i średniej dziennej krajowej produkcji lub przywozu gazu płynnego LPG w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2015 r., 2) 62 dni i średniej dziennej krajowej produkcji lub przywozu gazu płynnego LPG w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2016 r., 3) 71 dni i średniej dziennej krajowej produkcji lub przywozu gazu płynnego LPG w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2017 r., 4) 80 dni i średniej dziennej krajowej produkcji lub przywozu gazu płynnego LPG w poprzednim roku kalendarzowym – do dnia 31 grudnia 2018 r. <p>- a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych i utrzymywanych w zakresie gazu płynnego (LPG).</p>	<p>Przepis przejściowy art. 8 pozwala na stopniowe tworzenie przez Agencję zapasów agencyjnych w zakresie gazu płynnego (LPG) oraz stanowi przejściową podstawę ustalania stawki opłaty zapasowej dla gazu płynnego (LPG). Stopniowe tworzenie przez Agencję zapasów agencyjnych w zakresie gazu płynnego (LPG) nie spowoduje „niedoboru” tych zapasów w systemie z uwagi na „nadwyżkę” zapasów obowiązkowych w zakresie pozostałych paliw wynikającą z dotychczas obowiązujących przepisów. Ta systemowa nadwyżka będzie jednak maleć w związku z obniżeniem wymaganego poziomu zapasów obowiązkowych w zakresie paliw innych niż gaz płynny (LPG) z 76 do 53 dni.</p>
<p>Art. 14.</p>	<p>Do postępowań wszczętych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem przepisów art. 9 ust. 3 i 4.</p>	<p>Przepis konieczny z uwagi na zmiany w przepisach dotyczących postępowań administracyjnych.</p>
<p>Art. 15.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 3 ust. 5, art. 13 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust 5 i art. 13 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 37 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 37 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 	<p>Przepis konieczny z uwagi na zawarte w projekcie delegacje do wydania nowych aktów wykonawczych</p>

Warszawa, 9 stycznia 2014 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.472.2013 / 23/mrz

dot.: RM-10-125-13 z 23.12.2013 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. Nr 743 j.t. z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo znak RM-10-125-13 z 23.12.2013 r.), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Artur Nowak-Far

Do wiadomości:

Pan Janusz Piechociński
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki
www.inforflex.pl

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych
systemem zapasów interwencyjnych**

Na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190, z 2013 r. poz. 984 oraz z 2014 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych;
- 2) paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii.

§ 2. Podczas ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych uwzględnia się surowce i produkty naftowe oznaczone następującymi kodami CN i symbolami PKWiU:

- 1) ropa naftowa:
2709 00 90 06.10.10;
- 2) NGL:
2709 00 10 06.10.10;
- 3) półprodukty rafineryjne:
27 06.10.10;
- 4) inne węglowodory:
27 06.10.10;

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

- 5) gaz rafineryjny nieskroplony:
2711 29 00 19.20.32;
- 6) etan:
27 19.20.32;
- 7) gaz płynny (LPG):
2711 12 11 19.20.31
2711 12 19 19.20.31
2711 12 91 19.20.31
2711 12 94 19.20.31
2711 12 97 19.20.31
2711 13 10 19.20.31
2711 13 91 19.20.31
2711 13 97 19.20.31
2711 14 00 19.20.31
2711 19 00 19.20.31;
- 8) benzyny silnikowe:
2710 12 45 19.20.21
2710 12 49 19.20.21;
- 9) benzyny lotnicze:
2710 12 31 19.20.21;
- 10) paliwa typu benzyn do silników odrzutowych:
2710 12 70 19.20.22;
- 11) paliwa typu nafty do silników odrzutowych:
2710 19 21 19.20.25;
- 12) inne nafty:
2710 19 25 19.20.24;
- 13) oleje napędowe:
2710 19 43 19.20.26
2710 20 11 19.20.26;
- 14) lekkie oleje opałowe:
2710 19 46 19.20.26
2710 19 47 19.20.26
2710 19 48 19.20.26;

- 15) pozostałe oleje napędowe:
 - 2710 19 20 26 19.20.26;
- 16) ciężkie oleje opałowe:
 - 2710 19 62 19.20.28
 - 2710 20 31 19.20.28
 - 2710 19 64 19.20.28
 - 2710 20 35 19.20.28
 - 2710 19 68 19.20.28
 - 2710 20 39 19.20.28;
- 17) benzyny laktowe i przemysłowe:
 - 2710 19 20 28 19.20.28;
- 18) smary:
 - 2710 19 71 19.20.29
 - 2710 19 99 19.20.29;
- 19) asfalty:
 - 2713 20 00 19.20.42;
- 20) parafiny:
 - 2712 19 20 41 19.20.41;
- 21) koks naftowy:
 - 2713 11 00 19.20.42
 - 2713 12 00 19.20.42;
- 22) pozostałe produkty naftowe:
 - 27 19 20 42 19.20.42.

§ 3. Producenci i handlowcy obliczając wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw uwzględniają surowce i produkty naftowe wskazane w § 2 pkt 1 i 7–16.

§ 4. Zapasy interwencyjne tworzy się w surowcach i paliwach oznaczonych następującymi kodami CN i symbolami PKWiU:

- 1) ropa naftowa:
 - 2709 00 90 06.10.10;
- 2) gaz płynny (LPG):
 - 2711 12 11 19.20.31
 - 2711 12 19 19.20.31

- 2711 12 91 19.20.31
- 2711 12 94 19.20.31
- 2711 12 97 19.20.31
- 2711 13 10 19.20.31
- 2711 13 91 19.20.31
- 2711 13 97 19.20.31
- 2711 14 00 19.20.31
- 2711 19 00 19.20.31;
- 3) benzyny silnikowe:
 - 2710 12 45 19.20.21
 - 2710 12 49 19.20.21;
- 4) benzyny lotnicze:
 - 2710 12 31 19.20.21;
- 5) paliwa typu benzyn do silników odrzutowych:
 - 2710 12 70 19.20.22;
- 6) paliwa typu nafty do silników odrzutowych:
 - 2710 19 21 19.20.25;
- 7) inne nafty:
 - 2710 19 25 19.20.24;
- 8) oleje napędowe:
 - 2710 19 43 19.20.26
 - 2710 20 11 19.20.26;
- 9) lekkie oleje opałowe:
 - 2710 19 46 19.20.26
 - 2710 19 47 19.20.26
 - 2710 19 48 19.20.26;
- 10) pozostałe oleje napędowe:
 - 2710 19.20.26;
- 11) ciężkie oleje opałowe:
 - 2710 19 62 19.20.28
 - 2710 20 31 19.20.28
 - 2710 19 64 19.20.28
 - 2710 20 35 19.20.28

2710 19 68 19.20.28

2710 20 39 19.20.28

– w tym również zawierające dodatki bez wglądu na ich ilość.

§ 5. Zapasy interwencyjne paliw mogą być utrzymywane zamiennie w zakresie następujących kategorii:

- 1) benzyny, o których mowa w § 3 pkt 3–5;
- 2) oleje, o których mowa w § 3 pkt 6–10;
- 3) oleje ciężkie, o których mowa w § 3 pkt 11.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych (Dz. U. Nr 220, poz. 1727).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych określa szczegółowy wykaz surowców i produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych (obowiązkowych i agencyjnych), a także określa surowce i paliwa, w których tworzy się zapasy obowiązkowe. Surowce oraz produkty naftowe są oznaczone kodami CN oraz symbolami PKWiU.

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia wynika z konieczności dostosowania wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych do zmian wprowadzonych w nowelizacji ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190, z późn. zm.)

Rozporządzenie zawiera Nomenklaturę Scaloną określoną na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) Nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. UE L 282 z 28.10.2011, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem Nr 1006/2011”, które zostało zastąpione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) Nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. UE L 304 z 31.10.2012, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem Nr 927/2012”. Rozporządzenie Nr 927/2012 weszło w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Niniejszy projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki dostosowuje kody CN dla surowców i produktów naftowych do zmian wprowadzonych rozporządzeniem Nr 1006/2011 w sekcji V dziale 27 „Paliwa mineralne, oleje mineralne i produkty ich destylacji, substancje bitumiczne, woski mineralne” Nomenklatury Scalonej.

Proponowane zmiany nie będą wiązać się z koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów przez przedsiębiorstwa objęte obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz przez Agencję Rezerw Materiałowych. Wejście w życie rozporządzenia pozwoli na usunięcie ewentualnych rozbieżności, jakie mogłyby

powstać w trakcie stosowania obowiązującego rozporządzenia, które nie posługuje się odpowiednimi kodami CN.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597.), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia

**w sprawie dokumentów potwierdzających ilości ropy naftowej lub paliw objętych
systemem zapasów interwencyjnych**

Na podstawie art. 5 ust. 6a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190, z 2013 r. poz. 984 oraz z 2014 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje dokumentów potwierdzających ilości ropy naftowej, paliw lub biokomponentów uprawniające do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej.

§ 2. Wielkością przywozu lub wywozu jest ilość ropy naftowej lub paliw określona w zgłoszeniach celnych oraz w dokumentach dotyczących przemieszczania lub dokumentach dotyczących ewidencjonowania wyrobów akcyzowych, określonych w przepisach o podatku akcyzowym, w szczególności:

- 1) wydruku dokumentu e-AD (elektronicznego administracyjnego dokumentu);
- 2) dokumencie zastępującym e-AD;
- 3) uproszczonym dokumentem towarzyszącym;
- 4) dokumencie handlowym;
- 5) fakturze;
- 6) deklaracji podatkowej:
 - a) dla podatku akcyzowego (AKC-4/AKC-4 zo),

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

- b) dla podatku akcyzowego od paliw silnikowych, z wyłączeniem gazu (AKC-4/D),
 - c) dla podatku akcyzowego od paliw opałowych (AKC-4/I),
 - d) uproszczonej nabycia wewnątrzwspólnotowego (AKC-U);
- 7) ewidencji wyrobów akcyzowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie określa rodzaje dokumentów potwierdzających ilości ropy naftowej, paliw lub biokomponentów uprawniające do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej.

Potrzeba wydania wyniku z nowelizacji art. 5 ust. 6a ustawy o zmianie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190, z późn. zm.).

Rozporządzenie określa wielkości przywozu lub wywozu jest ilość ropy naftowej lub paliw określona w zgłoszeniach celnych oraz w dokumentach dotyczących przemieszczania lub dokumentach dotyczących ewidencjonowania wyrobów akcyzowych, określonych w przepisach o podatku akcyzowym, w szczególności: wydruku dokumentu e-AD (elektronicznego administracyjnego dokumentu); dokumencie zastępującym e-AD; uproszczonym dokumentem towarzyszącym; dokumencie handlowym; fakturze; deklaracji podatkowych: dla podatku akcyzowego (AKC-4/AKC-4 zo), dla podatku akcyzowego od paliw silnikowych, z wyłączeniem gazu (AKC-4/D), dla podatku akcyzowego od paliw opałowych (AKC-4/I), uproszczonej nabycia wewnątrz wspólnotowego (AKC-U); ewidencji wyrobów akcyzowych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia

w sprawie rejestru systemu zapasów interwencyjnych

Na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190, z 2013 r. poz. 984 oraz z 2014 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób prowadzenia rejestru systemu zapasów interwencyjnych, zwanego dalej „rejestrem”;
- 2) dane podlegające wpisowi do rejestru;
- 3) dokumenty będące podstawą dokonania wpisu do rejestru, zmiany wpisu lub wykreślenia z rejestru;
- 4) wzory wniosków o dokonanie wpisu do rejestru i o wykreślenie z rejestru;
- 5) sposób przekazywania informacji, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 22 oraz art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na cyklu naftowym, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) organie prowadzącym rejestr – należy przez to rozumieć Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych;

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

- 2) osobie upoważnionej – należy przez to rozumieć pracownika Agencji Rezerw Materiałowych, upoważnionego do dokonywania określonych czynności w rejestrze.

Rozdział 2

Przepisy wspólne

§ 3. Rejestr prowadzi się w postaci zbiorów danych, zapisanych w formie elektronicznej i pozwalającej na sporządzanie wydruków.

§ 4. 1. Rejestr dzieli się na rubryki.

2. W ramach rejestru można wydzielić również podrubryki i pola, jeżeli jest to uzasadnione zapewnieniem przejrzystości lub funkcjonalności rejestru.

§ 5. Wpis nie może być trwale usunięty z rejestru, chyba że upłynął okres przewidziany dla przechowywania danych.

§ 6. Umieszczenie danych w systemie informatycznym wymaga autoryzacji przez osobę upoważnioną.

§ 7. System informatyczny oraz oprogramowanie rejestru umożliwia jednoznaczne odróżnienie zmiany danych oraz jej daty.

§ 8. Dane objęte rejestrem przechowuje się w sposób uniemożliwiający ich zniszczenie i dostęp osób nieuprawnionych.

§ 9. Dane zgromadzone w rejestrze podlegają ochronie na podstawie odrębnych przepisów.

§ 10. Adnotacji o sprostowaniu błędów pisarskich i rachunkowych oraz innych oczywistych omyłek, w zakresie danych objętych rejestrem, dokonuje się w odpowiedniej rubryce.

§ 11. W rejestrze można zamieszczać również inne dane i informacje, niż określone przepisami szczególnymi rozporządzenia, o ile jest to uzasadnione funkcjonalnością rejestru i celami, dla których jest prowadzony oraz nie jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa.

Rozdział 3

Rejestr producentów i handlowców

§ 12. Rejestr producentów i handlowców obejmuje:

- 1) dział ogólny;
- 2) dział szczegółowy.

§ 13. Dział ogólny zawiera wykaz obejmujący wpisanych pod kolejnymi numerami rejestrowymi producentów i handlowców wraz z datą i podstawą dokonania wpisu, zmiany wpisu lub wykreślenia z rejestru producentów i handlowców.

§ 14. 1. Wpisu dokonuje się pod kolejnym numerem rejestrowym.

2. W przypadku wykreślenia producenta lub handlowca z rejestru nadany numer rejestrowy nie może być powtórnie wykorzystany.

§ 15. W dziale szczegółowym zamieszcza się:

- 1) kolejny numer rejestrowy;
- 2) datę wpisu do rejestru producentów i handlowców;
- 3) oznaczenie producenta lub handlowca oraz dane dotyczące adresu siedziby, adresu zakładu głównego i adresu do doręczeń;
- 4) oznaczenie formy prawnej producenta lub handlowca;
- 5) określenie przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), numer akcyzowy nadany przez właściwego naczelnika urzędu celnego oraz numer PESEL osoby kierującej działalnością producenta lub handlowca;
- 6) datę rozpoczęcia i zakończenia działalności gospodarczej w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw;
- 7) określenie ilości zapasów ropy naftowej lub paliw, do utworzenia których producent lub handlowiec jest zobowiązany w danym roku kalendarzowym;
- 8) informacje o umowach zawartych przez producenta lub handlowca, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 4 lub art. 11a ust. 5 ustawy;
- 9) datę zmiany wpisu i adnotację o podstawie zmiany;
- 10) datę wykreślenia z rejestru producentów i handlowców oraz adnotację o podstawie wykreślenia;

- 11) adnotacje o dokonanych sprostowaniach i uzupełnieniach;
- 12) uwagi.

§ 16. Dokumentami będącymi podstawą dokonania wpisu do rejestru przedsiębiorców i handlowców są:

- 1) wniosek o wpis do rejestru;
- 2) przedłożone przez producentów lub handlowców lub otrzymane lub pozyskane przez organ prowadzący rejestr przedsiębiorców i handlowców:
 - a) oryginały lub poświadczone notarialnie, urzędowo lub przez podmiot składający kopie dokumentów, w szczególności koncesji, zezwoleń, innych decyzji, zaświadczeń, orzeczeń, wypisów lub odpisów albo wydruki z właściwych rejestrów zrównane w mocy z odpowiednimi dokumentami na podstawie odrębnych przepisów, obejmujące dane lub informacje, o których mowa w § 15 pkt 3–7,
 - b) oryginały lub poświadczone notarialnie, urzędowo lub przez podmiot składający kopię umowy, o której mowa w art. 11 ust. 1 lub 4,¹²
lub art. 11a ust. 5 ustawy,
 - c) pisma organów lub innych podmiotów właściwych w sprawach objętych danymi w rejestrze, w zakresie przekazanych przez nie informacji o tych danych,
 - d) oświadczenia,
 - e) inne informacje przekazywane na podstawie ustawy.

§ 17. Przepis § 16 stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę wpisu, o wykreślenie z rejestru przedsiębiorców i handlowców.

Rozdział 4

Rejestr zapasów interwencyjnych

§ 18. W rejestrze zapasów interwencyjnych zamieszcza się :

- 1) dane dotyczące ilości przywozu ropy naftowej oraz produkcji i przywozu paliw, a także struktury produkcji i przywozu paliw;
- 2) dane dotyczące ilości ropy naftowej lub paliw wywiezionych, a także struktury wywiezionych paliw;
- 3) dane dotyczące ilości oraz postaci, w jakich są utrzymywane zapasy obowiązkowe i handlowe ropy naftowej lub paliw w danym roku kalendarzowym, z podziałem na miesiące;

- 4) dane dotyczące ilości oraz postaci, w jakich są utrzymywane zapasy agencyjne ropy naftowej lub paliw w danym roku kalendarzowym, z podziałem na miesiące;
- 5) zbiorcze zestawienie ilości oraz postaci, w jakich są utrzymywane zapasy interwencyjne ropy naftowej i paliw w danym roku kalendarzowym, z podziałem na miesiące;
- 6) dane dotyczące miejsca lub miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych;
- 7) w przypadku tworzenia zapasów obowiązkowych na podstawie art. 11 ust. 1 lub art. 11a ust. 5 ustawy, lub zapasów agencyjnych na podstawie art. 21d ust. 2 ustawy, dane dotyczące właściciela zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw i zapasów agencyjnych w tym:
 - a) imię, nazwisko i nazwę lub firmę właściciela,
 - b) oznaczenie formy prawnej właściciela,
 - c) adres zamieszkania, adres siedziby, adres zakładu głównego, w tym adres do doręczeń,
 - d) określenie przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej wraz z numerem identyfikacji podatkowej (NIP), numerem identyfikacyjnym w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), numerem akcyzowym nadanym przez właściwego naczelnika urzędu celnego oraz numerem PESEL osoby kierującej działalnością podmiotu;
- 8) adnotacje o dokonanych sprostowaniach i uzupełnieniach;
- 9) uwagi.

§ 19. Dokumentami będącymi podstawą dokonania wpisu do rejestru zapasów interwencyjnych są dokumenty określone w § 16 i informacje przekazywane zgodnie z art. 22 ustawy.

Rozdział 5

Rejestr zapasów specjalnych

§ 20. W rejestrze zapasów specjalnych zamieszcza się:

- 1) dane dotyczące ilości, rodzaju oraz postaci, w których utrzymywane są zapasy specjalne;
- 2) dane dotyczące miejsca lub miejsc magazynowania zapasów specjalnych;
- 3) oznaczenie państwa lub państw członkowskich Unii Europejskiej, na rzecz których zapasy specjalne są utrzymywane;

- 4) informację o podstawie utrzymywania zapasów specjalnych na rzecz innego państwa;
- 5) adnotacje o dokonanych sprostowaniach i uzupełnieniach;
- 6) uwagi.

§ 21. Dokumentami będącymi podstawą dokonania wpisu do rejestru zapasów specjalnych są dokumenty określone w § 16 oraz:

- 1) decyzja ministra właściwego do spraw gospodarki o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych;
- 2) umowa międzynarodowa, o której mowa w art. 9a ustawy;
- 3) informacje przekazywane zgodnie z art. 22 ustawy.

Rozdział 6

Przekazywanie informacji

§ 22. Informacje, o których mowa w art. 22 ustawy, przekazywane są organowi prowadzącemu rejestr:

- 1) w formie pisemnej lub
- 2) w wersji elektronicznej za pomocą technicznych środków łączności.

§ 23. Informacje przesyłane organowi prowadzącemu rejestr w wersji elektronicznej powinny być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym, weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

§ 24. Organ prowadzący rejestr informuje o dopuszczalnych sposobach przekazywania informacji, o których mowa w art. 22 ustawy oraz zamieszcza wzory formularzy, o których mowa w § 24 pkt 1, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

Rozdział 7

Postanowienia końcowe

§ 25. Wzór wniosku o dokonanie wpisu do rejestru określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 26. Wzór wniosku o wykreślenie z rejestru określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 27. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie rejestru producentów i handlowców obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw (Dz. U. Nr 81, poz. 548).

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie wynika z art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190, z późn. zm.). Rozporządzenie określa: sposób prowadzenia rejestru systemu zapasów interwencyjnych, dane podlegające wpisowi do rejestru; dokumenty będące podstawą dokonania wpisu do rejestru, zmiany wpisu lub wykreślenia z rejestru; wzory wniosków o dokonanie wpisu do rejestru i o wykreślenie z rejestru; sposób przekazywania informacji, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 22 oraz art. 38 ust. 1 ustawy.

Organizacja rejestru z konieczności implementacji postanowień art. 6 ust. 1–3, art. 10 ust. 2 oraz art. 18 ust. 2 i 7 dyrektywy 2009/119/WE. Przepisy te regulują obowiązki państw członkowskich w zakresie prowadzenia rejestru zapasów interwencyjnych i zapasów specjalnych. W art. 18 ust. 5 dyrektywy 2009/119/WE nakłada się na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby urzędnicy agencji i inne osoby pracujące pod nadzorem Komisji oraz członkowie grupy koordynacyjnej nie mogli ujawniać informacji zgromadzonych lub wymienianych na mocy niniejszego artykułu, które ze względu na swój charakter objęte są tajemnicą zawodową, jak np. tożsamość właścicieli zapasów. Ponadto, art. 18 ust. 7 stanowi, że państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić przechowywanie wszystkich danych, zapisów, sprawozdań i dokumentów dotyczących zapasów interwencyjnych oraz zapasów specjalnych, co najmniej przez okres 5 lat.

Rejestr ten składać się będzie z trzech „części”:

- rejestru producentów i handlowców,
- rejestru zapasów interwencyjnych,
- rejestru zapasów specjalnych.

Obecnie funkcjonujący rejestr producentów i handlowców stanie się częścią rejestru systemu zapasów agencyjnych (zgodnie z przepisami przejściowymi).

Zgodnie z art. 13 ust. 2a – rejestr prowadzi się w systemie informatycznym. Prowadzenie rejestru pozostawiono w zakresie zadań Prezesa ARM oraz dodatkowo nałożono na niego obowiązki w zakresie przekazywania informacji Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 13 ust. 8–11. Ponadto dodany ust. 3a zapewnia jawność Rejestru producentów

i handlowców w części zawierającej oznaczenie producenta lub handlowca i zobowiązuje Prezesa Agencji do jego publikowania, zaś ust. 3c precyzuje elementy, które w szczególności zawiera rejestr zapasów specjalnych.

Dział ogólny rejestru producentów i handlowców zawiera wykaz obejmujący wpisanych pod kolejnymi numerami rejestrowymi producentów i handlowców wraz z datą i podstawą dokonania wpisu, zmiany wpisu lub wykreślenia z rejestru producentów i handlowców.

W dziale szczegółowym rejestru producentów i handlowców zamieszcza się: kolejny numer rejestrowy; datę wpisu do rejestru producentów i handlowców; oznaczenie producenta lub handlowca oraz dane dotyczące adresu siedziby, adresu zakładu głównego i adresu do doręczeń; oznaczenie formy prawnej producenta lub handlowca; określenie przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), numer akcyzowy nadany przez właściwego naczelnika urzędu celnego oraz numer PESEL osoby kierującej działalnością producenta lub handlowca; datę rozpoczęcia i zakończenia działalności gospodarczej w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw; określenie ilości zapasów ropy naftowej lub paliw, do utworzenia których producent lub handlowiec jest zobowiązany w danym roku kalendarzowym; informacje o umowach zawartych przez producenta lub handlowca, o których mowa w art. 11 ust. 1 lub 4, lub art. 11a ust. 5 ustawy; datę zmiany wpisu i adnotację o podstawie zmiany; datę wykreślenia z rejestru producentów i handlowców i adnotację o podstawie wykreślenia; adnotacje o dokonanych sprostowaniach i uzupełnieniach.

W rejestrze zapasów specjalnych zamieszcza się: dane dotyczące ilości, rodzaju oraz postaci, w których utrzymywane są zapasy specjalne; dane dotyczące miejsca lub miejsc magazynowania zapasów specjalnych; oznaczenie państwa lub państw, na rzecz którego zapasy specjalne są utrzymywane; informację o podstawie utrzymywania zapasów specjalnych na rzecz innego państwa; adnotacje o dokonanych sprostowaniach i uzupełnieniach; uwagi.

W rejestrze zapasów interwencyjnych zamieszcza się: dane dotyczące ilości przywozu ropy naftowej oraz produkcji i przywozu paliw, a także struktury produkcji i przywozu paliw; dane dotyczące ilości ropy naftowej lub paliw wywiezionych, a także struktury wywiezionych paliw; dane dotyczące ilości, rodzaju oraz postaci, w jakich są utrzymywane zapasy obowiązkowe i handlowe ropy naftowej lub paliw w danym roku kalendarzowym,

z podziałem na miesiące; dane dotyczące ilości, rodzaju oraz postaci, w jakich są utrzymywane zapasy agencyjne ropy naftowej lub paliw w danym roku kalendarzowym, z podziałem na miesiące; zbiorcze zestawienie ilości, rodzajów oraz postaci, w jakich są utrzymywane zapasy interwencyjne ropy naftowej i paliw w danym roku kalendarzowym, z podziałem na miesiące; dane dotyczące miejsca lub miejsc magazynowania zapasów obowiązkowych i handlowych ropy naftowej lub paliw i zapasów agencyjnych; w przypadku tworzenia zapasów obowiązkowych na podstawie art. 11 ust. 1 lub art. 11a ust. 5 ustawy, lub zapasów agencyjnych na podstawie art. 21d ust. 2 ustawy, dane dotyczące właściciela zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw i zapasów agencyjnych; adnotacje o dokonanych sprostowaniach i uzupełnieniach; uwagi.

Informacje, o których mowa w art. 22 ustawy, przekazywane są organowi prowadzącemu rejestr: w formie pisemnej lub w wersji elektronicznej za pomocą technicznych środków łączności. Informacje przesyłane organowi prowadzącemu rejestr w wersji elektronicznej powinny być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym, weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia

w sprawie określenia stawek opłaty zapasowej

Na podstawie art. 21b ust. 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190, z 2013 r. poz. 984 oraz z 2014 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stawka opłaty zapasowej wynosi:

- 1) ... PLN za tonę ekwiwalentu ropy naftowej;
- 2) ... PLN za tonę gazu płynnego LPG.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

MINISTER GOSPODARKI

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

UZASADNIENIE

Obowiązek określenia stawek opłaty zapasowej wynika z art. 21b ust. 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190, z późn. zm.).

Zniesienie obowiązku fizycznego utrzymywania zapasów przez przedsiębiorców w zamian za opłatę celową przeznaczoną na utrzymywanie zapasów przez podmiot prawa publicznego zostało wpisane w Politykę Rządu RP dla przemysłu naftowego z dnia 6 lutego 2007 r. oraz w Politykę energetyczną Polski do 2030 r., przyjętą przez Radę Ministrów w listopadzie 2009 r.

W efekcie dokonania Oceny Skutków Regulacji dla przedmiotowego projektu przyjęto, iż wprowadzenie opłaty zapasowej jest rozwiązaniem optymalnym – zapewniającym zarówno implementację postanowień dyrektywy 2009/119/WE wpisującym się jednocześnie w postanowienia ww. dokumentów rządowych.

Należy również podkreślić, iż obowiązek uiszczania opłaty zapasowej został technicznie ukształtowany w odmienny sposób niż obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych. Podstawą obliczenia opłaty zapasowej będzie ilość paliw przywiezionych lub wyprodukowanych w danym miesiącu kalendarzowym.

Przyjęte rozwiązanie służy przede wszystkim sprawiedliwemu rozłożeniu kosztów utrzymywania zapasów agencyjnych wśród przedsiębiorców. W tym celu należało posłużyć się możliwie najprostszym kryterium przy założeniu, iż legislacja dotycząca obowiązków publicznoprawnych o charakterze pieniężnym powinna być maksymalnie ścisła i nie pozostawiać pola do interpretacji.

Propozycja ukształtowania dwóch odrębnych stawek opłaty zapasowej (dla gazu płynnego (LPG) i dla pozostałych paliw) wynika z konieczności odmiennego potraktowania gazu płynnego (LPG) ze wskazanych powyżej przyczyn.

Należy mieć na uwadze, iż w dotychczasowym stanie prawnym producenci gazu płynnego (LPG) oraz handlowcy przywożący ten produkt naftowy do Polski tworzyli jedynie 30- dniowe zapasy podczas gdy pozostali producenci i handlowcy byli zobowiązani do tworzenia zapasów 76-dniowych. Ponadto, 14-dniowe zapasy państwowe „od gazu płynnego (LPG)” utrzymywała ARM. Tymczasem Dyrektywy 2009/119/WE wyraźnie nałożyła na

Rzeczpospolitą Polską obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych także „od gazu płynnego (LPG)” w pełnej wysokości (90 dni). Ustawodawca stoi zatem przed koniecznością rozstrzygnięcia o sposobie tworzenia i utrzymywania oraz finansowania pozostałych do utworzenia 46-dniowych zapasów „od gazu płynnego (LPG)”. Dodatkowo określając wysokość stawki uwzględniono właściwości fizyczne gazu płynnego (LPG) w szczególności fakt, że 1 tona gazu to ok. 1850 litrów tego paliwa.

Z uwagi na problemy zgłaszane przez sektor LPG w zakresie magazynowania zapasów tego paliwa, a także zamiennego magazynowania benzyn silnikowych lub ropy naftowej oraz w celu ograniczenia wpływu proponowanych rozwiązań na ceny paliw dla odbiorcy końcowego nakłada się obowiązek utrzymywania brakujących zapasów gazu płynnego (LPG) na ARM w połączeniu z obowiązkiem ich finansowania przez przedsiębiorców sektora gazu płynnego (LPG).

Odnosnie do treści norm prawnych z zakresu prawa podatkowego, formułuje się często postulat, by normy te tworzyły system sprawiedliwy. Jakkolwiek opłata zapasowa nie jest podatkiem – daje się zakwalifikować do danin publicznych i jej regulacja powinna realizować ten postulat. Inne rozwiązania w zakresie zapasów „od gazu płynnego (LPG)”, w szczególności „rozłożenie” obowiązku finansowania tych zapasów na wszystkich przedsiębiorców bądź też „przerzucenie” tego ciężaru na budżet państwa – a zatem na wszystkich podatników – nie odpowiadają kryterium sprawiedliwości.

Stawki opłaty zapasowej zostały określone zgodnie z przepisem art. 21b ustawy, który reguluje również sposób określania stawek opłaty zapasowej, chwilę powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej, sposób jej obliczania i termin zapłaty a także termin przedawniania roszczeń z tytułu opłaty i organ właściwy w sprawie opłaty zapasowej. Ponadto w przepisie tym określono również maksymalną wysokość stawek opłaty zapasowej.

Przyjęto, że zapasy obowiązkowe tworzone i utrzymywane w zakresie gazu płynnego (LPG) utrzymywane będą na dotychczasowych preferencyjnych warunkach w wielkości odpowiadającej 30 dniom średniej dziennej produkcji lub przywozu gazu płynnego (LPG) zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym. Dla zapewnienia Agencji środków finansowych potrzebnych do uzupełnienia brakującej części zapasów w zakresie gazu płynnego (LPG) stawkę opłaty zapasowej dla gazu płynnego (LPG) ustala się na innym, wyższym poziomie.

Należy podkreślić, że przewiduje się zrównanie poziomu stawek opłaty zapasowej dla gazu płynnego LPG z pozostałymi paliwami po zrównaniu poziomu ich zapasów.

Przeprowadzona analiza kosztów jakie poniesie Agencja w pierwszym roku funkcjonowania nowych regulacji (uwzględniając fakt, że będzie dysponowała wpływami z 10 składek) – przyjmując stałe ceny ropy naftowej na poziomie 109,16 USD/baryłkę oraz kurs za dolara 3,237 PLN – wskazuje, że stawka opłaty zapasowej za tonę ekwiwalentu ropy naftowej powinna wynosić około ... PLN, zaś za tonę gazu płynnego LPG około ... PLN.

Biorąc pod uwagę wymierne korzyści, wynikające ze stopniowej zmiany systemu zapasów interwencyjnych ropy naftowej i paliw, po stronie producentów i handlowców opłata zapasowa nie powinna wpłynąć na wzrost cen detalicznych paliw (z wyłączeniem gazu płynnego LPG).

W odniesieniu do gazu płynnego LPG, którego zapasy na przestrzeni ostatnich lat tworzone były na preferencyjnych warunkach, wprowadzenie opłaty zapasowej może wpłynąć na wzrost cen detalicznych. Biorąc pod uwagę wyżej określoną wysokość stawki opłaty zapasowej za tonę gazu płynnego LPG oraz fakt, że tona LPG to około 1850 litrów tego paliwa, wpływ opłaty zapasowej na cenę detaliczną litra LPG powinien oscylować w granicach 5 do 6 groszy/litr.

Należy podkreślić, że w celu ograniczenia wpływu proponowanych rozwiązań na ceny detaliczne gazu płynnego (LPG) przewiduje się rozłożenie procesu tworzenia przez Agencję zapasów ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego LPG na okres 5 lat.